

உ
முகுகக் கடவுள் துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம்

பதினாறில் உரையுடன் கூடிய

2-வது—சிலேடை வெண்பா

3-வது—திரிபந்தாதி

4-வது—யமகவந்தாதி

(இரண்டாம் பகுதி)

திருச்செந்தூர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான
வெளியீடு

குருவே துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம் பதினாறில் 2-வது - சிலேடை வெண்பா

முகவுரை.

தண்டபா னிப்பெரியோன் சந்தவரைக் கந்தன்மிசை
விண்ட சிலேடையாம் வெண்பாநூல் - கண்டறியும்
அன்பர் புலவர் அனப்பரிய செந்தமிழ்ச்சீர்
இன்பமடை வாரேனல்மெய் யே.

“சிலேடை” என்பது இரு பொருள்படக் குலவும் தன்மையது. சிந்தித்துப் பொருள் காணவும் மகிழவும் கூடிய சிறப்புடையது சிலேடைச் சொல். இருவித பொருள் தரும்சொற்களால் பல்நயமான கவிதை எளிதிற் பாடவல்ல புலவர் பெருமக்கள் அன்று பலரிருந்தனர். காளமேகப் புலவர், இரட்டைப் புலவர் போன்றவர்கள் இப்பாட்டு இயற்றுவதிற் சிறந்தவராவர். கலம்பகமொன்ற நூலின் உறுப்பான குறம், மறம், களி, சித்து சம்பிரதம் போன்ற இடங்களில் இப்பாடல் முக்கிய இடம் பெறும். கலசைச் சிலேடைவெண்பா என்ற நூல் இந்நூலைப் போன்றதேயாம். வேறும் பலவுள.

இந்நூலில், முதலடியில் ஒருபொருளைக் குறிப்பிட்டு இரண்டாம் அடியில் இருபொருளுக்குமேற்ற இரு பொருள் தரும் சொற்களையமைத்து, மூன்று நான்காம் அடியில் செந்திற்பதியையும் பெருமானையும் அப்பொருளிலமைய அவனது தலம் இடம் இத்தகையது என்று அழகுபெறப் பாடப்பட்டிருக்கிறது. “எல்லாப் புலவர்க்கும் வெண்பா புலி” என்பது பழம் பாட்டு.

பொதுவாக வெண்பாப் பாடுவது அரியது என்ற போது இரு பேருள் கொண்டு சிலேடையில் நயமும் கருத்தும் பொருந்தப் பாடுவது எளிதன்றென்பது சொல்லாமலே தெரிகிறது.

இந்நூல் ஆசிரியரான வண்ணச்சரபம் திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள், முருகதாச சுவாமிகள் என வழங்கும் அருட்டிரு தண்டபாணி சுவாமிகள். திருச்செந்திலாண்டவனைக் குறித்து இதனை யியற்றியுள்ளார். இவர் எவ்விதப் பாட்டாயினும், பனையேட்டில், ஒரே தடவையாகத் தாமே எழுது மியல்பினர்.

என்மனதில் ஒன்றெண்ண என்கைமற் றெருவண்ணம்
எழுதிடும் இயற்கை — என்று கூறுகின்றார் வேறு ஒரு நூலில். தான் எழுதக் கருதியதைவிட உயர்ந்த கருத்துடன் பாட்டெழுதப்பெறும் சிறப்பு இயல்பானது. அன்றியும், புலவர் புராணம் என்ற ஒரு வரலாற்று நூல் கூறத் தொடங்கிப் பொதுப்பாயிரம் பாடி முடித்த சமயம் அடுத்துக் கூற இருப்பது இது என்று முன்னேற்பாடோ திட்டமோ வகுத்துக்கொள்ளாமல் திருவருள் விளக்கி வைப்பதையே கூறுவேன் என்ற தம் குறிக்கோளை விளக்கி “வருசிறப்புப் பாயிரமென் றுன்னுகின்றேன் கவிதை—வந்தபின்பார்த் துவப்பதென்றன் வழக்கம்உல கீரே” என்று கூறுவதனால் நன்கறியலாம். மேலும் இதையடுத்த 8-வது நூற்பகுதியான அகப்பொருட் கோவை நூலின் பாயிரத்தில், “என்னோடு நீதுணையா வாய் வெண்டாமரை யேந்திழையே” என்று கூறுகின்றனர். முருகப்பெருமான் திருவருளைத் துணைகொண்டு நான் பாடுகின்றேன், நீ துணையாயிரு என்று கலைமகளை அழைப்பதால் இவர் தற்சுதந்தரமற்றுச் செயல் புரிகின்றார் என்பதை யறியலாம்.

வெண்பாநடை அரிதென்றாலும், சந்தக்கவி பாடும் பெரும்புலவர்கட்கு மிக எளியது என்பது இவர் கருத்து” “வெண்டனையின் மாண்பெல்லாம், அருமையாம் வண்ணம் கழிக்கும் ஆபாசம் என்பதை அறிகிலீர் போலும்”

என்று புலவர்கள் சிலரை முன்னிலையாக்கி ஒரு சமயம் கூறினர். எனவே, சந்தக்கவிகளைப் பெரிய நடையில், துறைகள் பல வமைத்துப் பாடும் இவரியல்பு பற்றி, உலகர் வண்ணச்சரபம், திருப்புகழ்சுவாமிகள் என்றனர். இளமையிலேயே முருகன் வழிபாடும் அநுபூதியும் பெற்றதால், முருகதாச சுவாமிகள் என்றனர். வடிவத்தில் முழுநீறு, லங்கோடுகளபீனம், தண்டு, பாதுகை, காவியுடை, அழிந்த சிகை, கண்டிகை பூண்ட இயல்பினால் தண்டபாணி சுவாமிகள் என்று கூறலாயினர். இவருக்குத் தாய்தந்தையிட்ட பெயர் சங்கரலிங்கம். அதுவும் இறைவன் அருளுரைப்படி ஏற்பட்டதேயாம்.

இதுவரை யா நமே கூறுதிருந்த, 'வண்ணத்தியல்பு' என்ற சந்த இலக்கணம் இவர் செய்திருக்கின்றார். "தொல்காப் பியனாதியர் தாமும் சொற்றூரில் அச்சுட் சம் இயல், நல்கார்வத்தால் நூல்பகரும் அதனைக்காணேன் நானிலத்தில், வில்சால் வேலனருட்டுணையால் யானே விதித்தேன்" என்று தமது வரலாற்றுக் குருபர தத்துவத்திற் கூறுகின்றார். தந்த-தாத்த, தந்த-தாந்த, தன-தான, தன்ன-தய்ய" என்ற சந்தம் எட்டே என முடிவு கூறுகின்றனர். சுரங்கள் ஏழு. அது கொண்டு பலராகம் ஏற்படுவது பேரல, இவ்வெட்டுச் சந்தங்களின் புணர்ப்பினால் பலவிதப் பாடலமையும் என்கிறார். இது போன்ற செய்யுள் பலவாம்.

இந்நூல் தேவத்தான வெளியீட்டின் இரண்டாம் பகுதியாகும். பாடல்களில் அரிய கருத்துக்களை அன்பர்கள் ஆங்காங்கும் கண்டு களிப்பார்களென நம்புகிறேன். கருத்தையும் சிலேடையையும் குறிப்பின் மூலம் காணலாம். இரண்டு பொருள்தரும் சொற்களால் சிலேடையாக இந்நூலுக்குப்பதால் இரண்டாவது வரிசையில் அமைத்தனர் சுவாமிகள் என்பதறிக.

திருச்செந்தூர்ச் சிலேடை வெண்பா

—:—

பாட்டும் பொருளும்

காப்பு-வெண்பா

நந்தூர் கரத்தான் நவிலும் புகழ்முருகோன்
செந்தூர்ச் சிலேடைவெண்பாச் செப்புவதற்கு) — இந்தூர்
துதிக்கைத் தலையான் தொழும்புடையார் செஞ்சொல்
துதிக்கைத் தலையான் துணை.

இதன் பொருள்

நந்துமஊர் - சங்கைத் தரித்த	இந்து-இளம்பிறைச் சந்திரன்
கரத்தான் - கை யுடைய	ஊர் - விளங்குவதாய்
திருமால்	துதிக்கை - தும்பிக்கையோ
நவிலும் - பாராட்டிக் கூறும்	டுள்ள
புகழ் - பெருமைகளையுடைய	தலையான் - யானைமுகத்தின
முருகோன் - முருகக்கடவுளுக்	஁லும்
குரிய	தொழும்புடையார் - வணங்
செந்தூர் - திருச்செந்தூரைக்	கும் அன்பரது
குறித்த	செம்சொல் - இனிய சொற்
சிலேடை - இரு பொருளைக்	கவிகளால்
கொண்ட	துதிக்கை - தோத்திரம்
வெண்பா - வெண்பாவா	செய்தலையுடைய
லாகிய பாடல்களை	தலையான் - முதற்கடவுளான
செப்புவதற்கு - பாடு வதற்கு	விநாயகன்
	துணை - துணைபுரிவான்

ஆள்

காரார் கடற்றுறையிற் கன்னியர்தம் கைம்முகப்பிற்
சீரார் வளையலம்பும் செந்தூரே - நேராரை
வென்ற வடிவேலன் மேதினியில் உள்ளபல
குன்றவடி வேலன் குடி

இ—ள்.

கார்ஆர் - மேகம் பொருந்திய	கன்னியர்தம் - வழிபடவரும்
கடல் துறையில் - கடலின்	மாதரது
கரையில்	கைமுகப்பில் - முன்கையில்
சீர்ஆர் - சிறப்பமைந்த	சீர்ஆர் - அழகமைந்த
வளை - சங்குகள்கூடி	வளை - வளையல்கள்
அலம்பும் - ஆரவாரம்புரிவது	அலம்பு - ஓசைதருவதுமாயிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

நேராரை - பகையகரர்களை	பலகுன்ற - பலமலைகளிலும்
வென்ற - வெற்றிகண்ட	வடிவு - பல திரு வருவுடன்
வடிவேலன் - கூரிய வேற்	ஏவன் - பொருந்தியிருப்பவனு
படையாளும்	மான முருகப்பெருமான்
மேதினியில் - உலகினிடம்	குடி - தங்கும் இடமாகும். 1
உள்ள - காணப்படுகின்ற	

பொங்குபுனல் வாவியினிற் போர்வீரர் பொற்படையிற்
செங்கமலம் பூத்ததிருச் செந்தூரே - துங்க
இருக்கு மருளாட்டான் எம்மதுகல் நெஞ்சை
உருக்கு மருளாட்டான் ஊர்.

இ—ள்.

பொங்குபுனல் - மிகுதியான	போர்வீரர் - புத்த வீரர்கள்
நீரினையுள்ள	பொற்படையில் - திரண்ட
வாவியினில் - குளத்தின்கண்	கூட்டத்தில்
செங்கமலம் - செந்தாமரை	செம் - இரத்தத்தால்
மலர்கள்	செந்நிறமாகிய
பூத்த - பூத்து விளங்குவதும்	கம் - தலைகள்
	அலம்பூத்த-கண்டோர் அஞ்ச
	மிருந்திருப்பதுமாயிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூர்ப்பதியே

துங்க - மேலான
 இருக்கும் - வேதமுங்கூட
 மருள் - உண்மை காணுது
 மயங்குகின்ற
 ஆட்டான் - அருளாடலுடைய
 வனும்
 எம்மது - அடியேங்களது

கல்நெஞ்சை - கடினமனத்தை
 உருக்கும் - அன்புறச் செய்
 கின்ற
 அருள் - கருணை நிறைந்த,
 ஆட்டான் - திருவினையாட்
 டுடையவனும் ஆகிய முருகன்
 ஊர் - தங்கியுள்ள தலமாகும்.

2

கொந்திசைந்த கோதையரும், கூர்வேற் படைக்குழுவும்
 செந்திருமின் போற்குலவும் செந்தூரே-வந்தியர்கள்
 ஒதும் பெருமையினன், உம்பர்முதல் எம்பரையும்
 காதும் பெருமையினன் காப்பு.

இ-ள்.

கொந்து இசைந்த - பூங்கொத்
 தையணிப்பெற்ற
 கோதையரும் - மாதர்கள்
 செந்திருமின்போல் - இலக்கு
 மியைப்போல
 குலவும் - அழகுடன் விளங்கு
 வதும்

கூர் வல்-கூரிய வேல் முதலிய
 படைக் குழுவும் - ஆயுதக்
 கூட்டங்கள்
 செந்து - செந்திறமுள்ள
 இருமின்போல் - விசாலமான
 மின்னல்போல்
 குலவும் - ஒளியுடன் விளங்கு
 வதுமான

செந்தூரே - திருச்செந்தூர்ப்பதியே

வந்தியர்கள் - புலவர்கள்
 ஒதும் - புகழ்ந்து கூறுகின்ற
 பெருமையினன் - சிறப்பினை
 யுள்ளவனும்
 உம்பர்முதல் - தேவர்கள்
 முதலிய
 எம்பரையும் - எவ்வுலகத்
 தாரையும்

காதும் - கொல்லும்படி
 தோன்றிய
 பெரு - பெரிய உருவுடைய
 மையினன் - ஆட்டுவாகனம்
 உள்ளவனும் ஆகிய முருகப்
 பெருமானது,
 காப்பு - ஆட்சித் தலமாகும்

3

வண்ணீல வாவிதொறும், மாதவத்தோர் சிந்தைதொறும்
தெண்ணீர் நலம்பொலியும் செந்தூரே - பெண்ணீலி
அஞ்சக் கரமுடையோ (டு) ஆள்வாற் கருள்விளக்கும்
கஞ்சக் கரமுடையான் கை.

இ—ள்

வண் - வளப்பமான,
நீல - நீலோற்பலமலருள்ள

மாதவத்தோர் - தவசிகளது
சிந்தைதொறும் - மனங்களி
ளெல்லாம்

வாவிதொறும் - குளங்களி
ளெல்லாம்

தெள்ளீர் - மயக்கமற்ற தூய்
மைப் பண்பின்

தெள்ளீர் - தெளிந்த நீரினது
நலம்பொலியும் - நன்மை

நலம்-ஞான விளக்கம்
பொலியும் - சிறந்து காணப்
படுவதுமாகிய

திகழ்வதாயும்

செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

பெண்ணீலி - நீலநிறத்து
உமையவனையும்

அருள் விளக்கும் - பிரணவப்
பொருள் கூறியவனும்

அஞ்ச அக்கரம் - திரு ஐந்
தெழுத்தையும்

கஞ்ச - தாமரை மலரொத்த
கரம் - திருக்கரங்களை

முடைஓடு-நாற்றமுள்ள
பிரமன் தலை ஓட்டையும்

உடையான் - பெற்றுள்ள
வனுமாகிய முருகனது

ஆள்வாற்கு - உடையவரான
சிவபிரானுக்கு

கை - வசிப்பிடமாகும்.

4

சந்த வரைத்தாளில், தண்டமிழோர் தங்குமுனில்,
சிந்து மிகவொலிக்கும் செந்தூரே - முந்துநரை
மாட்டேற்றத் தன்சேய், மகத்தீயில் வந்துருமும்
ஆட்டேற்றத் தன்சேய் அவா.

இ—ள்

சந்தவரை-சந்தனமலையினது
தாளில் - அடிவாரத்தில்

தண்டமிழோர்தம் - இனிய
தமிழ்ப் புலவர்களது

சிந்து - கடலின் அலையோசை
மிக ஒலிக்கும் - அதிகமாக

குமுனில் - பேரவையில்
சிந்து - சிந்துக்களிகள்

ஒலிப்பதும்

மிக ஒலிக்கும்-மிகவும் பாடப்
பெறுவதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

முந்துநரை - வெண்மை
முதிர்ந்த
மாட்டு - காணையின் மீது
ஏற்றத்தன் - ஏறிவரும்
சிவனது
சேய் - குமாரனுனவனும்
மகத்தியில் - நாரதர் யாகத்
தினிடம்

வந்து - தோன்றி
உருமும் - உருமி உலாவிய
ஆட்டு ஏற்றத்தன் - ஆட்டை
உயர்ந்த வாகனமாகக்
கொண்டவனுமான
சேய் - முருகனது
அவா - விருப்பமான
தலமாகும் 5

வானாகுஞ் சோலை மலர்த்துணரில், வார்கடலில்,
தேனாறு காலுழக்கும் செந்தூரே - ஊனாரும்
வேலா ளவனிருக்கும் மெச்சுருகள் வேடமின்மேல்
மாலா ளவனிருக்கும் வாழ்வு.

இ—ள்.

வான்ஆரும் - மேக மண்டல
மட்டும் உயர்ந்த
சோலை - சோலைகளிலுள்ள
மலர்த்துணரில் - பூங்கொத்
தினிடம்
தேன் - தேனுண்டுகளிக்கும்

ஆறுகால் - வண்டுக் கூட்டம்
உழக்கும் - மிதித்து நுகர்
வதும்
வார்கடலில் - நீண்ட கடலில்
தேன்ஆறு - தேனானது ஆறு
கால் - கால்வாயாக
உழக்கும் - ஒன்று சேர்ந்து
கலக்கும்

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

ஊன்ஆரும் - புலால் நாரும்
வேலான் - வேலினைபுடைய
அவன் - அப்பெருமானும்
இருக்கும் - வேதங்களும்
மெச்சுருகள் - போற்றும்
குகப் பெருமானும்

வேடமின்மேல் - வேடக்
குலத்து வள்ளிநாயகியிடம்
மாலானவன் - மோக மிக்க
வனுமாகிய முருகப்பிரான்
இருக்கும் - எழுந்தருளியுள்ள
வாழ்வு-சிறப்பான தலமாகும்

6

(திருச்செந்தூர் - சந்தனசலம் என்ற சிறப்புப் பெயருடையது.
சந்தன அசலம் - சந்தன மலை. கோவிலுள் வடபுறமுள்ளது.) 5

முந்துசந்த மால்வரையில், மொய்குழலார் வாணுதலில்,
சிந்துரத்தின் சீர்மருவு செந்தூரே - உந்துபெரும்
கோபத்தா னாழிவர் கோமான்மகன், குளிர் தார்
நீபத்தா னானும் நிலம்.

இ-ள்.

முந்து - சிறப்பில் முதலான மொய்குழலார் - வண்டுகள்
சந்தமால்வரையில் - சிறந்த மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய
சந்தன மலையில் மாதரது
சிந்துரத்தின் - உலவும் யானை வாள்நுதலில் - விளக்கமான
களின் நெற்றியில்
சீர்மருவும் - பெருமை திகழு சிந்துரத்தின் - குங்குமப்
பொட்டின்
சீர்மருவு - அழகு விளங்கு
கின்றதுமாயிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

உந்து - செலுத்துகின்ற கோமான்மகன் - சிவனது
பெரும்கோபத்து - பெரிய சின குமாரனும்
முடைய குளிர் தார் - குவிர்ந்த மாலை
ஆன் - இடப வாகனத்தில் யாகிய
நாளும்இவர் - தினமும் ஏறி நீபத்தான் - கடம்பினையுடைய
வரும் யானுமான முருகனது
ஆளும்நிலம் - ஆட்கிருரிய
இடமாகும். 7

துங்கநவ வீரருக்கும்; தோகைநல்லார் வர்க்குழற்கும்,
செங்கட் புவிநாணும் செந்தூரே - தங்கமலை
வில்லா னளிக்கும் விறற்சேய், வியன்புவிக்கோர்
நல்லா னளிக்கும் நகர்

இ-ள்.

துங்க - வெற்றி மிகுந்த தோகைநல்லார் - மாதரின்
நவவீரருக்கும் - ஒன்பது போர் வர்க்குழற்கு - நீண்ட கூந்த
வீரருக்கு வின் கருப்பு நிறத்துக்கு
செங்கண் - சிவந்த கண்களை செங்கண் - சிவப்புக் கண்
யுடைய களுடைய
புவி - வேங்கையும் புல் ஈ - சிறிய கருவண்டுகள்
நாணும் - தன் வலிமைகுறைய நாணும் - மனம் வெட்கமுறும்
நாணும்

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

தங்கமலை - பொன்மலையான	வியன்புவிக்கு - அழகிய
மேருவை	பூவுலகுக்கு
வில்லான் - வில்லாகக்	ஓர்நல்லான் - ஒப்பற்ற நல்ல
கொண்ட சிவபிரான்	தலைவனுமாகிய முருகன்
அளிக்கும் - தந்தருளிய	அளிக்கும் - அன்புடன் காக்
விறற்சேய் - வல்லமையுடைய	கின்ற
புதல்வனும்	நகர் - சிறந்த தலமாகும். 8

மாயா முனிவர்களும், வானனைய கண்ணாரும்
தேயா மதிமுகங்கொள் செந்தூரே - வியாய
கோலமயி லாளியன்ன கோரத்தான் கும்பிடுமோர்
நீலமயி லாளி நிலை.

இ-ள்.

மாயா-இறப்பினை யடையாத	வான் அனைய - கூரியவான்
முனிவர்களும் - தவசிகளும்	ஒத்த
தேயா - குறைவிலாத	கண்ணாரும் - கண்களுடைய
மதி - பேரறிவின் தெளிவை	மாதரும்
முகங்கொள் - முகத்திற்	தேயா-ஒளி மங்கி மெலியாத
கொண்டுள்ளதும்	மதி-முழுச் சந்திரன்போன்ற
	முகங்கொள் - முகப்போலி
	வோடுள்ளதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

விசூய - பறவையாகிய	கோரத்தான்-கோர வடிவுற்ற
கொக்கின்	வனுமான திருமால்
கோலம் - உருவத்தில் வந்த	கும்பிடும்-வணங்கிப் போற்று
அகரனது	கின்ற
அயில் - (உயிரை) உண்ட	ஓர்நீலமயில் ஆளி - ஒப்பற்ற
வனும்	நீல மயில் வாகனப்பெரு
ஆளிஅன்ன - சிங்கத்தை ஒத்த	மானுமாகிய முருகன்
வனும்	நிலை - நிலைத்துள்ள தல
	மாகும் 9

கைய மறுவினமும், கத்தர்ப்பன் கைச்சிலையும்
செய்யனந்தம் கொண்டதிருச் செந்தூரே - பொய்யர்
இகல வருள்வான் எழில்வேலான் என்கோ(து)
அகல வருள்வான் அகம்

இ-ள்

கைய - இடம் அகன்ற கத்தர்ப்பன் - மன்மதனுடைய
மறுகுணமும் - விதிகளில் கைச்சிலையும் - கைவிலலாகிய
செய்ய - செழுமையான கரும்புகள் விளைகின்ற
நந்தம்கொண்ட - சங்குகள் செய் - வயல்கள்
உலவுவதும் அனந்தம்கொண்ட - மிகவு
முடையதுமாகிய

செந்தூரே - செந்தூராகிய பதியே

பொய்யர் - அசத்தியமிருந்த என் - அடியேனுடைய
வரான கோது - குற்றமுற்றும்
இகலவர் - பகையான அச அகல - இல்லாதொழியும்படி
ரர்கள் அருள்வான் - திருவருள் புரி
உள் - மனதிற் கருதத்தக்க பவனுமாகிய பெருமானது
வான் - உயர்வு பெற்ற அகம் - இடமாகும்
எழில்வேலான் - அழகிய
வேலினைபுடையவனும்

கன்னிமுகம் சீர்பெறலால், கைச்சலிப்பு மாறுதலால்
தென்னன் புகழ்ந்துதொழும் செந்தூரே - வன்னமயில்
வாகனத்த னத்து மருவுகரத் தான்வழுத்தும்
மாகனத்த னத்து வது.

இ-ள்.

கன்னிமுகம்-குதிரைமுகமுற்ற மாறுதலால் - (முருகனை
பாண்டியன் மகள் முகம் வணங்கிய சிறப்பால் உயிர்
சீர்பெறலால்-மீண்டும் மனித கள் முத்திக்கு உரியரான
முகமுற்ற சிறப்பினால் காரணம் பற்றி) மாறுகின்ற
தென்னன் - பாண்டிய அரசன் காரணத்தால்
புகழ்ந்து - மகிழ்ந்துபாராட்டி தென்னன் - தென் திசையான
தொழும் - வணங்கிய எமன்
சிறப்பினைபுடையதும் புகழ்ந்துதொழும் - புகழ்ந்து
அகச சலிப்பு - மக்கள் வணங்கும் சிறப்பினை
உயிரைப்பற்றி செல்லும் புடையதுமாகிய
கைகளின் வருத்தமானது

செந்தூரே - திருச்செந்தூர்த்தலமே

வன்ன - பல நிறத்துடனுள்ள	வழுத்தும் - போற்றிப் புகழும்
மயில்வாகனத்தன் - மயில்	மா - மாண்புமிக்க
வாகனத்தைபுடையவனும்	கனத்தான் - பெருமையுடைய
நத்து - சங்கு	வனுமாகிய முருகன்
மருவுகரத்தான் - விளங்கு	நத்துவது - விரும்பித் தங்கும்
கின்ற கரமுடைய திருமால்	சிறந்த தலமாகும். 11

தாரணியின் வாழ்நாளில், சாத்தரனை யார்தலையில்
சீரணங்கொள் ளாததிருச் செந்தூரே - வாரணப்புள்
குவம் புயத்தான் குளிர்நீர்ச் சரவணத்தில்
மாவம் புயத்தான் மனை.

இ—ள்.

தாரணியின் - பூமிதேவியின்	சாத்தர் - சேத்தலைச்
வாழ்நாளில் - ஆயுட் காலத்	சாத்தனரை
தில்	அனையார்தலையில் - ஒத்த
சீரணம் - அழிவை	பெரும் புலவரது சிரத்தில்
கொள்ளாத - அடையாததும்	சீரணம் - சீழும் புண்ணும்
	கொள்ளாத - அமையப்
	பெருததுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூர்த்தலமே

வாரணப்புள் - சேவலாகிய	சரவணத்தில் - சரவணப்
பறவை	பொய்கையில்
கூவு - (கொடியாயிருந்து)	மேவு - குழந்தையாகப்
ஒலிக்கின்ற	பொருந்தி
அம், புயத்தான் - அழகிய	அம்புயத்தான் - தாமரை
தோளினனும்	மலரில் தங்கியவனுமாகிய
குளிர்நீர் - குளிர்ந்த தண்ணீர்	முருகனின்
ருடைய மனை - இருப்பிடமாகும். 12	

ஒங்குகடல் நீர்முழுக்கால், ஒள்வனையின் னார்புடையால்,
தீங்கரும்பன் மாண்படையும் செந்தூரே - வீங்குமுலைக்
குஞ்சரியா னையன் குலசே கரன்கடப்ப
மஞ்சரியா னையன் வகை.

இ—ள்.

ஒங்குகடல் - விசாலமான கடவினது	பல்மாண்பு - மிகப்பல சிறப் பினை
நீர்முழுக்கால் - நீரில் முழுகிய தன்மையாலும்	அடையும் - பெற உதவக் கூடியதும்
ஒள்வனை - ஒளி பொருந்திய வளையல்களை அணிந்த	தீம் - இனிய
மின்றார் - மாதர்களின்	கரும்பன் - கரும்பை வில்லாக வுடைய மன்மதன்
புடையால் - கூட்டத்தினால்	மாண்பு அடையும் - சிறப்
தீங்கும் - பாவிக்கும் கூட	புடையவனாவதும் ஆகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திலம்பதியே

விங்குமுலை-பெருத்தனங்களை யுடைய	கடப்ப - கடம்ப மலரான
குஞ்சரியாள் - தெய்வயானை யம்மையின்	மஞ்சரி-ஆள் - மாலையைப் புனைந்த
ஐயன் - தந்தையான இந்திர னது	ஐயன் - அழகினனுமாகிய முருகன்
குவசேகரன் - தேவர் கூட்டத் துக்குத் தலைவனும்	வகை - வசிக்க வகையான தலமாம் 13

பல்வகைய சோலையினும், பைம்பொன்மணிக் கோவிலினும்
செல்வந் தழைக்குமெழிற் செந்தூரே - வில்வமிகத்
துன்னுசடி லத்தான் தொழுங்குரவன், தொண்டர்குழாம்
மன்னுசடி லத்தான் வரல்.

இ—ள்

பல்வகைய - பலவிதப் பட்ட சோலையினும் - மரக்கூட்டங் களில்	பைம்பொன் மணி-பொன்மய மாயுள்ள மணிகளமைந்த
செல்வந்து - மேகமும், தென் றலும்கூடி	கோவிலினும் - திருக்கோவி லில்
அழைக்கும் - மக்களை இளைப் பாற அழைக்கும்	செல்வம் - மிகுதியான பொருள் வளம்
எழில் - அழகுடையதும்	தழைக்கும் - வளர்ந்துவரும் எழில்-வளப்புடையதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

வில்வம் - வில்வமென்ற	தொண்டர்குழாம் - அடியவர்
பச்சிலை	மன்னு - தங்கித் தலம் புரிய
துன்னுசடிவத்தன் - புனைந்த	சடு - ஆருக விளங்கும்
சடையுடைய பரமன்	இல்லத்தான் - படைவீடுகளை
தொழும் - வணங்கத்தக்க	யுடையவனுமாகிய முருகன்
குரவன் - ஆசானாகிய பெருமா	வரல் - எழுந்தருளிய முதலிட
னும்	மாகும் 14

வேதா மறைத்திரளில், மிக்குதிர்தன் பூம்பொழிலில்,
சேதா விளங்குதிருச் செந்தூரே - வாதாடும்
கோலக் குறவனிதை கொண்கள், குளிர்கடல்குழ்
ஞாலக் குறவன் நசை.

இ-ள்

வேதா - பிரமன் கூறிய	மிக்குஉதிர் - மிகவும்மலர்ந்து
மறைத்திரளில் - நால் வேதத்	தண் - குளிர்ச்சியுள்ள[விழுநிற
தினைப் போன்று	பூம்பொழிலில் - பூமரச்சோலை
சேதா - சிறந்ததாக	களில்
விளங்கு - முதன்மையாகத்	சேதா - செந்நிறப் பசுக்கள்
திகழுமின்றதும்	கூட்டம்
	விளங்கு-உலாவுகின்றதுமான

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்தூரே

வாது ஆடும் - தருக்கமிடு	குளிர்கடல் குழ் - கடல்நீராற்
கின்ற	குழ்ந்துள்ள
கோல - அழகுடைய	ஞாலக்கு - உலகிலுள்ள
குறவனிதை - வள்ளி	உயிர்கட்கு
நாயகியினது	உறவன் - உரிமையுடையவ
கொண்கள் - கணவனு	னுமான முருகனது
வனும், நசை - விருப்பமாயுள்ள	
	தலம் ஆகும் 15

பத்திபெறு மேடைகளில், பாவலவர் நாவகத்தில்
சித்திரங்கு லாவுதிருச் செந்தூரே - சத்தி
அணிய கலத்தான், அருக்கரினம் போலும்
மணிய கலத்தான் வகுப்பு.

இ—ள்

பத்திபெறு - வரிசையாயுள்ள பாவலவர் - பெரும் புலவரது
 மேடைகளில் - மாடி வீடுகள் நாவகத்தில் - நாவிடத்தில்
 தோறும் சித்திரம் - வினோதமான
 சித்திரம் - வண்ண ஓவியம் சொல்லுடைய பாடல்
 குலாவு - பொருந்தியுள்ளதும், குலாவு - விளங்குவதும் ஆன

செந்தூரே — திருச்செந்தூர்ப் பதியே

சத்தி - சத்தி வேற்படையை இனம்போலும் - கூட்டம்
 அணி - தரித்துள்ள போன்ற ஒளியுடைய
 அகலத்தான் - மார்புடைய மணிய - இரத்தினம் பதித்த
 வனும் கலத்தான் - பணிகளைப்பூண்ட
 அருக்கர் - சூரியர் பலரது வனுமான பெருமானுக்கு
 வகுப்பு - உரிமையாக வகுத்த
 இடமாகும் 16

ஏரார் மதிளருகில் எண்ணில்பல வீதிகளில்
 சீராழி மிக்கொலிக்கும் செந்தூரே - பேராண்மைப்
 பாவலங்கை யையன் படச்செற்றோன், பன்னுபுகழ்ச்
 சேவலங்கை யையன் திரு.

இ—ள்

ஏர்ஆர் - அழகு மிகுந்துள்ள எண்ணில் - அளவற்ற
 மதிள் அருகில் - கோயில் மதி பல வீதிகளில் - பல தெருக்
 ளின் பக்கம் களில்
 சீர் ஆழி - சிறந்த கடல்அலை ஆழி - சங்குக்கூட்டங்கள்
 மிக்கு ஒலிக்கும் - மிகவும் ஒலி மிக்கு ஒலிக்கும் - மிக
 உண்டாக்குவதும் ஒலிப்பதுமாகிய

செந்தூரே — செந்தூர்த்தலமே

பேர் ஆண்மை-பெரிய வீரமும் பன்னுபுகழ் - சொல்லும்
 பாவ - மிக்க பாவத்தையு சிறப்புடைய
 முடைய சேவலங்கை - சேவற் கொடி
 லங்கை - இலங்காபுரியினது யணிந்த கையினருகிய
 ஐயன் - தலைவனான இராவ ஐயன் - முருகப்பிரானுக்குரிய
 ணன் திரு - திருத்தலமாகும்
 படச்செற்றோன் - அழியப்
 புரிந்த திருமால்

மெய்ப்புலவர் சங்கைகளும். மெல்லிநல்லார் கொங்கைகளும்
செப்புநலம் காட்டுதிருச் செந்தூரே - எய்ப்பிலருட்
கூத்து மிசையான் குவலயத்து மானிடரும்
ஏத்து மிசையான் இடம்.

இ—ள்

மெய்ப்புலவர் - உண்மைப்	மெல்லிநல்லார் - பருவ மாதர்
புலவர்களது	களுடைய
சங்கைகளும் - சந்தேகப்	கொங்கைகளும் - தனங்க
பொருள்களை	ளானவை
செப்பும் - முருகன் தெரிவிக்	செப்புநலம் - சிமிழ் போன்ற
கும்படியான	அழகினை
நலம் காட்டும் - திருவருளை	காட்டு - விளக்கித் திகழ்வது
வெளிப்படுத்துவதும்	மான

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

எய்ப்புஇல் - இளைப்புஇல்லாத	மானிடரும் - மக்கட்கூட்டமும்
அருட்கூத்து - திருவருளாடலை	ஏத்தும் - பாராட்டிப் புகல்
மிசையான் - மேற்கொண்	கின்ற
டுள்ளவனும்	இசையான் - சிறப்பினையுடை
குவலயத்து - உலகிடத்துள்ள	யவனுமான பெருமானது
	இடம் - சிறந்ததலமாகும் 18

பைம்புனற்றன் வாவிப் பதுமத்தில். பன்மனையில்
செம்பொன் மருவுதிருச் செந்தூரே - உம்பர்
பரவேறு மாவான் பலிகொள்வார் பாலன்
அரவேறு மாவான் அரண்.

இ—ள்

பைம்புனல் - பசுமையான	பன்மனையில் - பலவிடுகளிலும்
நீரையுடைய	செம் - செழுமையான
தன்வாவி - குளிர்ந்த தடா	பொன் - பொன் பொருள்
கத்துள்ள	முதலியவான
பதுமத்தில் - தாமரை மலரில்	மருவு - பொருந்தியமான
செம்பொன் - செந்திருமகள்	
மருவு - விளங்குவதும்	

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

உம்பர் - தேவர்கள்	பாலன் - சிவகுமாரனும்
பரவு-வணங்கக்கூடிய	அரவு - பாம்பின் மீது
ஏறும் ஆவான்-உயர்ச்சியுடை	ஏறும் - ஏறி நடமாடும்
யவனும்	மாலான்-(மயிலாகிய) குதிரை
பலிகொள்வார் - பிச்சையேற்	யுள்ளவனுமாய முருகனின்
றவரான	அரண் - காவற்றலமாகும் 19

சந்தா சலத்தில், தடந்திரைநீர் வாணிகளில்
 செந்தா மரைமிளிரும் செந்தூரே - முந்தாதி
 சங்கைக் கதிரயிலான் தானவர்கோன் றான்னைவெல்லும்
 செங்கைக் கதிரயிலான் சேர்வு

இ-ள்.

சந்த - சந்தனக்கல்லையொத்த	நீர் - நீர்ப்பெருக்கைக்
அசலத்தில் - மலையினிடமாக	கொண்ட
செம் - செம்மைநிறமும்	வாணிகளில் - குளங்களில்
தா - தாவுகின்றதுமான	செந்தாமரை - செந்தாமரைப்
மரைமிளிரும் - மாண்கள்	பூக்கள்
விளங்குவதும்	மிளிரும்- அழகு தருவதுமாகிய
தடந்திரை-பெரிய அலைபுள்ள	

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

முந்து - காலம் கடந்தவனாகி	தானவர் கோன்றன்னை - அகரர்
ஆதி - முதன்மையான சிவ	தலைவனாகிய குரபன்மனை
பிரானின்	வெல்லும் - வென்றதும்
சங்கைக்கு - சந்தேக வினா	செங்கை - திருக்கரத்துள்ளது
வுக்கு	கதிர் - ஒளிவீசும் (மான்)
அதிரஇலான் - கலக்கமுருத	அயிலான் - வேலினையுடைய
வனும்	வனுமாகிய முருகன்
	சேர்வு - சேருந்தலமாகும் 20

வெம்போர்த் தகர்ப்பரியும் விற்பனர்தம் சொற்களியும்
 செம்பாகங் காட்டுதிருச் செந்தூரே - கெம்பீர
 வாக்குமுரு கன்பும் வருளிப்போன், மாமரத்தைத்
 தாக்கு முருகன் தலம்

இ—ள்.

வெம்போர் - கடும் போருக்	விற்பனர்தம் - கவிஞர்களது
குரிய	
தகர்ப்பரியும் - ஆட்டுவாகனம்	சொற்கவியும் - சொற்றமிழ்ப்
	பாடலும்
செம்பு-தாமிரம்போற் சிவந்த	செம் - செழுமையான
	பாகம் - இனிய கருத்துகளை
ஆகம் - உடல்நிறத்தை	காட்டு - தன்னுட்கொண்டுள்
காட்டு - தெரியச் செய்வதும்	ளதுமான

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

கெம்பீர - எழுச்சி தருகின்ற	மாமரத்தை - குரளுன மா
வாக்கும் - பாட்டு வலிமையும்	மரத்தை
உருகு அன்பும் - மனம் நெடு	தாக்கும் - மாய்த்தருளியவனு
மும் பத்தியையும்	மாகிய
வருவிப்போன் - தரத்தக்க	முருகன் - முருகப்பெருமானது
வனும்	தலம் - தலமாகும் 21

தற்றவர்தம் சொற்பயனும், நாரியர்தம் கூர்விழியும்
சிற்றரங்கள் காட்டுதிருச் செந்தூரே - சற்றும்
மறவாத வர்க்கருள்வான், வைவேலான், மாண்டு
பிறவாத வர்க்கருள்வான் பேறு.

இ—ள்.

நல்தவர்தம் - நல்ல தவசிகளது	காட்டு - பெற உதவுகின்றதும்
சொற்பயனும் - உபதேச	நாரியர்தம் - மாதர்களுடைய
மொழிகள்	கூர்விழியும் - கூரிய கண்கள்
சில்தரங்கள் - சில தகுதியான	சிற்றுஅரம் - சிற்றரம்போன்று
பயன்களை	காட்டு - விளங்குவது மாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

சற்றும்-கணப்பொழுதும்	பிறவாத - பிறப்பினைப்பெருத
மறவாதவர்க்கு - தன்னை மற	வர்க்கர் - தவத்தினர்களால்
வாத சிந்தனையாளருக்கு	உள்வான் - தியானிக்கப்
அருள்வான் - திருவருள் புரி	படுபவனுமாகிய முருகன்
பவனும்	பேறு - தங்கியுள்ள பெருமை
மாண்டு - இறந்த பின்னர்	பெற்ற தலமாகும். 22

ஏயதமிழ்ச் சங்கத்தில், ஈரா யிரவர்மன்றில்,
சேயமகம் நீடுதிருச் செந்தூரே - தூய
முருகன் களங்கடம்பன், மொய்குழலார் வேண்டு
மருகன் களங்கடம்பன் மாண்பு

இ--ள்

ஏயதமிழ்-தமிழ்ச் சிறப்புள்ள ஈராயிரவர் - இரண்டாயிரம்
சங்கத்தில் - புலவர் சபையில் அந்தணர் கூடியுள்ள
சே - செம்மையான மன்றில் - பெருங்குழுவில்
யமகம்-யமகம் என்ற கவிஞர் சேய - கொலை புலையற்றுச்
நீடு - மிகவும் விளங்குவதும் திறந்த
மகம் - புனித வேள்வியானது
நீடும் - நாளும் நடப்பதுமான

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

தூய - பரிசுத்தமான வேண்டும் - விரும்பும்படி
முருகன் - முருகப்பெருமானும் மருகன் - அருகிலிருப்பவனும்,
கள் - தேன்றிறைந்த களங்க - அன்பர்களைச்
அம்கடம்பன் - அழகிய கடப்ப சோதிக்கின்ற குற்றமும்
மாலை யுடையவனும் டம்பன் - ஆடம்பரத்தையும்,
மொய்குழலார் - வள்ளி தெய் உடைய முருகனது
வாளை என்ற இருவரும் மாண்பு - திறந்த இடமாகும்

புங்கயிசு கோபுரமும், பூங்கடப்ப மாலிகையும்,
செங்கனகம் போன்றதிருச் செந்தூரே - மங்களம்சேர்
நீருன னத்தாச னெட்டுயிர்ப்பக் குட்டிமகிழ்
ஆருன னத்தாசன் ஆட்சி.

இ-ள்

புங்கம்யிசு - உயர்வு மிகுந் பூங்கடப்ப - மலர்ந்த கடம்
துள்ள பினது
கோபுரமும் - கோயிற் கோபு மாலிகையும் - பூமாலிகள்
ரமும் செம் - செர்மையான

* தில்லையில் மூலாயிரவரைப்போன்று செந்திலில் ஈராயிரவர்
திரிசுத்தரராலார். இவர்கள், ஒரு சேரவந்த சிறப்புடைய
ரென்பது வரலாறு

செங்கல் - சிவந்த கற்களால் கனகம் போன்ற - போன்
அமைக்கப்பட்டு போல் விளங்குகின்றன
நகம்போன்ற - மலைபோல் வாயுமுள்ள
விளங்குகின்றதும்

செந்தூரே - செந்திற்பதியே

மங்களம்சேர் - நன்மை தரும் குட்டிமகிழ் - தலைந் குட்டி
நீரூன் - திருநீற்றை யுடைய மகிழ்ந்தவனும்
வனும் ஆறு ஆனனத்து - ஆறு முகத்
அனத்து - அன்னவாகனமும் தவனும்
ஆசன் - ஆணவமான குற்றத் *ஆசன் - சற்குரு நாதனுமான
தையு முடைய பிரமதேவன் முருகனுக்கு
நெட்டுயிர்ப்ப - பெருமூச்சு ஆட்சி - உரிமையுடைய தல
விடும்படி மாகும் 24

மாங்குயிலோடு அஞ்சுகமும் மைந்தரோடு தந்தையரும்,
தேங்குதலைச் சொற்பகரும் செந்தூரே - பாங்கிருவர்
துன்னும் சுகத்தான், துகள் தீர்ந்த சொற்புரிவோர்
உன்னும் சுகத்தான் உழி.

இ-ள்.

மாங்குயிலோடு - கருங்குயி மைந்தரோடு - தமது புதல்வ
லும் ரிடத்து
அஞ்சுகமும் - பச்சைக்கிளியும், தந்தையரும்-தந்தை முதலிய
தேங்கு - (இறைவன் புகழ்) வரும்
நிறைந்த தேம் - இனிமையான
தலைச்சொல் பகரும் - சிறந்த குதலைச் சொல்- மழலைச்சொற்
மொழி பேசுகின்றதும் களைக் கூறுகின்றதுமாய

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

பாங்கு - இருபக்கத்தும் சொற்புலவோர் - புலவர்
இருவர் துன்னும் - இரு தேவி பெருமக்கள்
மாரிருக்கின்ற உன்னும் - மதிக்கக்கூடிய

*ஆசான் என்றதில், சா என்ற நெடில் இடம் நோக்கி, ச எனக் குறுகிற்று.

சுகத்தான்-இன்பத்தையுடைய வனும் சுகத்தான் - அருணகிரி எனுங்
 கிளியையுடையவனுமாகிய
 துகள்தீர்ந்த - குற்றமற்ற முருகன்
 உழி - வசிப்பிடமாகும். 25

அம்போரு கன்மனையும் ஆடும் துகிற்கொடியும்
 செம்பூர மேற்றிகழும் செந்தூரே - வெம்பூதர்
 தந்தா வரன்பாலன் சத்திவடி வேற்படைச் சீர்
 நந்தா வரன்பாலன்.

இ-ள்.

அம்போருகன் - தாமரைப் ஆடும் - அசைகின்ற
 பூவினையுடைய பிரமனது துகில்கொடி - துணிக்கொடி
 மனையும் - பத்தினியான கலை செர் - சிறப்புள்ள
 மகளும் பூரமேல் - பூரநட்சத்திரத்
 செம் - செந்நிறமான திணைவிட மேலாக
 பூரமேல் - பூரமாகிய வாகன திகழும் - உயர்ந்து விளங்கு
 மீது வது மாகிய
 திகழும்-விளங்கக் காண்பதும்

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

வெம் . கொடிய வீரமிக்க படைச்சீர் - ஆயுதத்தின்
 பூதர்தம் - பூதகணங்களின் பெருமை
 தாவரன்-தலைவனான சிவபெரு நந்தா - குறைவுபடாதவனு
 மானின் மாகிய
 பாலன் - திருமகளும் வரன் - முருகப்பெருமானது
 சத்திவடிவேல் - ஞானசத்தி பாலனம் - காவலில் உள்ள
 வேலான தலமாகும் 26

பாவைநுவல் வார்மனைக்கும், பன்னுதிருச் சந்திதிக்கும்
 தேவைதின மும்வரும் செந்தூரே - பூவில்
 வருவா ரணத்தான் றன் மைத்துனவேள், வாகை
 தருவா ரணத்தான் தலம்.

இ-ள்.

பாவை - இனிய துதிப்பாடல் பன்னு - பலராலும் புகழத்
 தக்க

நுவல்வார் -- சொல்வாரது
மனைக்கும் - வீடுகளுக்கும்
தேவை-விரும்பும் யாவையும்
தினமும் வரும் - நாடோறும்
வருவதாகியதும்

திருச்சந்திதிக்கும்-திருக்
கோயில்களிலும்
தே - தெய்வத் திருவருள்
வை - தம்மீது அமையும்படி
கருதி
தினமும் வரும் - மக்கள்
நாளும் வரக்கூடியதுமான

செந்தூரே - திருச்செந்தூர்த்தலமே

பூவில்வரு - தாமரை மவரில்
உதித்த
ஆரணத்தான் தன் - வேதப்
பிரமனுடைய
மைத்துனவேள் - தங்கை கண
வஞன முருகனுனவனும்

வாகைதரு - வெற்றியைக்
கொண்ட
வாரணத்தான் - சேவற்
கொடியினனுமான பெருமா
னது
தலம் - இருப்பிடமாகும் 27

பொற்புமிகு கற்பணியும், போர்வேற் படைப்புகழும்
சிற்பரையைக் காட்டுதிருச் செந்தூரே-தற்பரன்வந்(து)
அன்றும் வணங்கவைத்தோன், ஆற்றளவு ணேசன் உரம்
குன்றும் வணங்கவைத்தோன் கோள்.

இ-ள்.

பொற்புமிகு - அழகுமிக்க
கற்பணியும் - கோவில் திருப்
பணியானது
சிற்பர் - சிற்பிகளின்
ஐயை - கை வேலைப்பாட்டின்
அழகை
காட்டு - வெளிப்படுத்துவதும்

போர் வேல் படை - போரில்
வெற்றிபெறும் வேலாயுதத்
தின்
புகழும் - பெருமையை நோக்
கில்
சிற்பரையை - ஞானசத்தி
யினது சிறப்பை
காட்டு - அன்பர் தெரியச்
செய்வதும் ஆன

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

தற்பரன் வந்து - சிவபிரான்
அனுதி நின்று

அவுணேசன் - குரபன்ம
னுடைய

அன்றும் - அந்தக் காலத்தில்
வணங்க வைத்தோன் - வணங்
கப் புரிந்தவனும்
ஆற்றல் - வலிமைபெற்ற

உரம் குன்றும் வணம் - வீரம்
குறையும்படி
கவைத்தோன் - போர்புரிந்த
வனுமாகிய முருகன்
கோள்-கொண்ட இடமாகும்

சீர்த்தகந்த மாதனத்தில். தேடிவரு வார்வினையில்,
தீர்த்த மகிமைதிகழ் செந்தூரே - கூர்த்தவிழி
செஞ்சே லனையயிலாச் சேர்கரத்தான், தேவர்பெறும்
அஞ்சே லனையயிலான் ஆட்சி.

இ—ள்.

சீர்த்த - சிறப்பு வாய்ந்த
கந்தமாதனத்தில் - கந்தமா
தன மலையில்
தீர்த்த - புண்ணிய நீரின்
மகிமை திகழ் - மேன்மை
விளங்குவதும்

தேடி வருவார் - நாடிவந்து
வணங்குவாரின்
வினை - தீவினையானது
இல் - இல்லையென்னும்படி
தீர்த்த - நீக்கியருளத்தக்க
மகிமைதிகழ்-மாண்பு நிறைந்
துள்ள துமான

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

கூர்த்தவிழி - கூரிய கண்கள்
செம்சேல் - அழகிய மின்
போன்றுள்ள
அனை - தாயான பராசத்தி
அயிலா - வேலாயுதமாக
சேர்கரத்தான் - சேர்ந்த கை
புடையவனும்

தேவர்பெறும் - அமரர்கள்
பெறும்படி
அஞ்சேவன் - அபயம் அளிப்
பவனும்
நை - இகழ்ச்சியை
அயிலான் - பொருந்தாத
வனுமாகிய முருகன்
ஆட்சி - ஆளும் இடமாகும் 27

வீரர்தொழும் சந்நிதியில், மென்மலர்த்தண் சோலையினில்
சீரம்பை யாடல்மிகும் செந்தூரே - பேரறிஞர்
ஓதுந் திருப்புகழான், ஊற்றைச் சமணரெதிர்
வாதுந் திருப்புகழான் வாழ்வு.

இ—ள்,

வீரர்தொழும் - நவலீரரும்	மென்மலர் - பூக்களையுடைய
பிறரும் வணங்குகின்ற	தண்சோலையினில் - குளிந்த
சந்நிதியில் - திருக்கோயில்	பொழிலினிடம்
முன்பு	
சீர் அரம்பை - அழகிய தேவ	சீர் அரம்பை - சிறந்த வாழை
மாதரது	மரத்தின் இலை
ஆடல்மிகும் - நாட்டியம்	ஆடல் மிகும் - ஆடி யசையும்
திகழுவதும்	அழகு விளங்குவதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

பேரறிஞர் - அறிஞர்ப் பெரு	வாதுஉந்து - வாதிட்டுச்
மக்கள்	சிறந்த
ஒதும் - துதியாகப் பகர்கின்ற	இரு - பரந்த
திரு-புகழான் - தெய்விகச்	புகழான் - சீருடைய
சிறப்புடையவனும்	ஞானசம்பந்தருமாகிய
ஊற்றை-அழுக்குடையவரான	முருகன்
சமணரெதிர் - சமணர் முன்பு	வாழ்வு - வாழுமிடமாம்.

30

மாமால்கொள் மங்கையரும், வண்கருப்பஞ் சோலைகளும்
தேமலை மேவுதிருச் செந்தூரே - காமாரி
தந்தமைந்த னாகமத்தான், சாற்றுபுகழ்ச் சண்முகவேள்
குந்தமைந்த னாகமத்தான் கோ.

இ—ள்.

மாமால்கொள் - முருகனிடம்	வண் - வளமாக விளைந்த
மிக மோகமுற்ற	கருப்பஞ்சோலைகளும் -
மங்கையரும் - மாதர்கள்	கரும்புகள்
தே - இறைவனருள் பெற	தேம் - இனிய சாறு பிழியும்
உதவுகின்ற	ஆலைமேவு - ஆலைகளமையப்
மலைமேவு - மலையைப்	பெற்றதுமான
பெற்று மகிழ்வதும்	

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

காமாரி - மன்மதனுக்குப்	சண்முகவேள் - ஆறுமுகப்
பகையான சிவன்	பெருமானும்

தந்த மைந்தன் - உதவிய குந்த-வேலாகிய படையுள்ள
 குமாரக் கடவுளு; மைந்தன் - வலிய வீரமுடைய
 நாக - திருப்பாற் கடவில் வனும்
 மலையுருவில் நின்று ஆகமத்தான் - ஆகமப் பொரு
 மத்தான் - மத்தாக உதவிய ளானவனுமாகிய
 திருமால் கோ - முருகனது சிறந்த
 சாற்றுபுகழ் - தேவர்கள்பாற் இடமாகும்.
 கூறிய சிறப்புள்ள

31

முற்றுணர்ந் தோர்தங்குழுவும், மொய்குழலார் கண்ணோக்கும்
 சிற்றம் பலம்புரையும் செந்தூரே - நற்றகைய
 வானவரை யாண்டலையான், வைவேலான், வார்சிலைக்கைக்
 கானவரை யாண்டலையான் காப்பு.

இ-ள்.

முற்றுணர்ந்தோர்தம்-அழக் மொய்குழலார் - வண்டு
 காற்றற்ற புலவரும் தவசிகளும் மொய்க்கும் கூத்தல் மகவிரது
 உள்ள கண்ணோக்கும் - கண்பார்வை
 குழுவும்-பெருஞ் சபையானது யானது
 சிற்றம்பலம் - ஞானவிளக்க சிற்றம்பு - சிறிய அம்பு
 மான சிற்சபையை அலம் - துன்பஞ் செய்வதை
 புரையும் - ஒப்பாக விளங்கு புரையும் - ஒப்பாவதுமாகிய
 வதும்

செந்தூரே - திருச்செந்தூர்தலமே

நல்தகைய - நன்மை மிக்க கை - கைகளையுடைய
 வானவர்ஜ - தேவர்களது கானவரை - வேடர்களே
 தலைவனும்' ஆண்டு - தனதடிமையாக ஏற்று
 ஆண்டலையான்-சேவற்கொடி அலையான் - வருந்தாமற்
 யுடையவனும் அலையான் - வருந்தாமற்
 வைவேலான் - கூரிய வேலை காப்பவனுமான பெருமானது
 யுடையானும் காப்பு - காவலுக்குட்பட்ட
 வார்சிலை - நீண்டவில்லைத் தலமாகும்
 கொண்ட

32

சொற்றகவோர் தங்குமுனில், தூயமனை வேலிகளில்
 சிற்றகத்தி யங்குலவு செந்தூரே - பொற்றைதொழும்
 ஆடுங்குரவன், அணிமுடிகள் ஆறிடத்தும்
 குடுங் குரவன் தொடர்பு.

இ—ள்.

சொல்தகவோர்.தம் - சொல்	தூயமனை - புனிதமான வீட்டு
வண்மையுள்ள புலவர்களது	வேலியில்
குழுவில் - சபையில்	சிறற்கத்தி - சிறற்கத்தி
சிறற்கத்தியம் - சிறற்கத்திய	யென்ற மரம்
மென்ற இலக்கண நூல்	அம் - அழகுடையதாக
குலவு - பாடமாக விளங்கு	குலவு - வளர்ந்து விளங்குவது
வதும்	மாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திலம்பதியே

பொற்றைதொறும் - மலை	ஆறிடத்தும் - ஆறினமீதும்
தோறும்	குடும் - தரித்துள்ள
ஆடும் குரவன் - நடிக்கின்ற	குரவன்-குராமவர் மாடையுடை
குருநாதனும்	யவனுமாகிய பெருமானது
அணிமுடிகள் - அழகிய	தொடர்பு - ஈடுபாடுடைய
திருமுடிகள்	தலமாகும் 33

வாக்குடையார் சொற்கவியில், மன்னுசந்த மால்வரையில்
தேக்கு மதுரமிகு செந்தூரே - காக்கையருக்
காட்டியரி வானமையைக் காத்தோன் துணை,மாவை
வீட்டியரி வானமையை வீடு.

இ—ள்.

வாக்குடையார் - பாட்டியற்ற	மன்னு - நிலைபெற்ற
வல்லாரது	சந்தமால்வரையில் - சந்தனு
சொற்கவியில் - கவிகளின்	சலத்தில்
சொல்லில்	தேக்கு - தேக்கு மரமும்
தேக்கும்-நிறைந்து விளங்கும்	மதுரம் - மதுர மரமும்
மதுரம் - பல கவைகளை	மிகும் - அளவறக்
மிகு - மிகுதியாகக் காட்ட	கொண்டுள்ள துமாகிய
வல்லதும்	

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

காக்கைஉரு - காகத்தின்	கமண்டல நீரைக் கவிழ்வுறச்
வடிவை	செய்து காத்த கணபதியின்
காட்டி - தெரியும்படி	துணை - தம்பியாகவுள்ள
கொண்டு	வனும்

அரி - தேவேந்திரன் கொண் டிருந்த
வான் - ஆகாயம் வரைவளர்ந் திருந்த
அமையை - மூங்கிலை
காத்தோன் - அகத்தியர்
மாலை - சூரன மாமரத்தை
விட்டி அரிவான் - வேலாற்
கொன்று விட்டவனுமாகிய
முருகப் பெருமானை
அமை - எழுந்தருளிய
ஐவீடு - அழகிய வீடாகும் 34

மன்னர்புகழ் சந்நிதியில், மாதவத்தோர் கம்முடம்பில்
சின்னம் பிறங்குதிருச் செந்தூரே - பன்னகத்தைத்
தின்னு மயிலான், திடுக்கிட் டவுணரஞ்ச
மின்னு மயிலான் விருப்பு.

இ—ள்

மன்னர்புகழ்-அரசர்போற்றும் மாதவத்தோர் தம் - தவசி
சந்நிதியில் - திருக்கோயிலின் களத்து
முன்பு உடம்பில் - மேனியில்
சின்னம் - திருச்சின்னமானது சின்னம் - அவரவர் சடையக்
பிறங்கு - முழங்கப்பெறுவதும குறிகள்
பிறங்கு - அழகுறத் திகழ்வது
மான்

செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

பன்னகத்தை - பாம்புகளை அவுணர் அஞ்ச - அகரர் அஞ்ச
தின்னும் - உண்ணின்ற மாறு
மயிலான் - மயிலை லாகமா மின்னும் - ஒளி வீசுகின்ற
புடையவனும் அயிலான் - வேலினைபுடைய
திடுக்கிட்டு-மனம் திடுக்கிடும் வனுமாகிய முருகனின்
படி விருப்பு - ஆவலுக்குரிய இட
மாகும் 35

மாக நகரிக்கும், மாநிலத்தார் அத்தனைக்கும்,
சேகரம தான திருச் செந்தூரே - கோகனாக
வாசத் தனைய வழக்கிட்டோன், மாதுமைசேர்
சுசத் தனைய னிருப்பு

இ—ள்

மாக - வானத்து மாநிலத்து - உலகத்து

நகரிக்கும் - நகரையாண்ட ஊர் அத்தனைக்கும் - தலங்கள்
இந்திரனுக்கு யாவற்றிற்கும்
சேகரமதான - அதை மீட்டுக் சேகரமதான - தலைமைப்பதி
கொடுத்ததும் யானதுமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

கோகனக - தாமரைப் பூவில் மாதுஉமை - உமாதேவி
வாசத்தன் - தங்கிய பிரம யுடன்
தேவன் சேர் - சேர்ந்து விளங்கும்
நைய - மனம் தளரும்படி ஈச - பரமசிவனுடைய
வழக்கு இட்டோன் - வல் தனையன் - குமாரனுமான
வழக்குரைத்தவனும், முருகனது
இருப்பு - வசிப்பிடமாகும் 36

நேமமிகுங் கோயிலுக்கும் நேர்ந்துவரு வார்தமக்கும்
சேமம் பெருக்குதிருச் செந்தூரே - காமன்
உருக வனப்புடையான் ஒண்ணர் ஒழியப்
பொருக வனப்புடையான் பூ.

இ - ள்

நேமம் மிகும் - ஒழுக்கநியம நேர்ந்து - விருப்பங்களைக்
மிகுந்த கோரி
கோயிலுக்கும் - திருக்கோயி வருவார் தமக்கும் - வழிபட
விடத்து வருமன்பர்கட்கு
சேமம் - பாதுகாப்பு சேமம் - இன்பப் பயனை
பெருக்கு - சிறந்துள்ள பெருக்கு - வேண்டியபடி மிக
வும் தருகின்ற

செந்தூரே - செந்திற்பதியே

காமன் - மன்மதன் பொரு - போர் புரிவதில்
உருக - மனம் ஏங்கும் கவன - கருத்துடைய (நவ
படியான வீரர்களை)
வனப்புடையான் - அழகுள்ள புடையான் - தன்பக்கம்
பெருமானும் கொண்டவனுமாகிய முருக
ஒண்ணர் ஒழிய-பகைவர் அழியு னது
மாறு பூ - சிறந்த இடமாகும் 37

இ—ள்.

பொய்மல்கு - பொய் நிறைந்த	புன்னைமலர் - புன்னைமரங்
தானவரால்-அகரர் கொடுமை	களின் பூ மிகுந்த
யினால்	சோலையினால் - பொழில்வளந்
செம்மல்-தலைமையான போர்	தால்
வினைந்த- உண்டாதற்கிடமா	செம்மல் - செம்மையான
யிருந்ததும்	இருள்
	வினைந்த-மிகுத்துள்ள துமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

மும்மலமும் - ஆணவ முதலிய	முழுதும்-ஆய்ந்த - பூராவும்
மலங்கள் மூன்றையும்	ஆராய்ந்த
காய்ந்தவர் - அறவே நீங்கப்	அரன்பாலன் - சிவகுமாரனு
பெற்ற தவசிகளது	மாகிய முருகனின்
அன்பு - உள்ளத்தன்பில்	அரண் - ஆட்சிக்குரிய
ஆலன் - களிக்கின்றவனும்	இடமாகும்
கன்னித்தமிழ் - இளமை	
மாறாத தமிழ்	39

விந்தைமிகும் வேலொளியால், வெண்பொடிப்பன் வீரிலையால்
 சிந்தை திருந்துதிருச் செந்தூரே - நந்தையணி
 கைம்மான் மருகோன், கனலேந்தி யாடுமருட்
 பெம்மான் மருகோன் பிடிப்பு.

இ—ள்.

விந்தைமிகும் - வியப்புமிக்க	வெண்பொடி - வெண்ணிறத்
வேல் ஒளியால் - வேலின்	திருநீறுள்ள
பிரகாசத்தால்	பன்னீர்இலையால் - பன்னீர்
சிந்துறு - கடலதிபளு	இலைப் பிரசாதத்தினால்
வருணன்	சிந்தை - வினையயப்பட்ட
திருந்து - (செய்த தவறி	மனதை
விருந்து) திருந்தச் செய்வதும்	திருந்து - பத்தியில் ஈடுபடப்
	புரிகின்றதுமான

திருச்செந்தூரே - சீரலைவாய்ப்பதியே

நந்தை அணி - சங்கைத்
தரித்துள்ள
கை - கரத்தினையுடைய
மால்மருகோன் - திருமால்
மருகனும்
கனல் ஏந்தி - நெருப்பைக்
கையிற்கொண்டு

ஆடும் - திருநடம் புரிகின்ற
அருள் - திருவருள் மிக்க
பெம்மான் - சிவபெருமானது
மருகோன் - பக்கத்திலிருக்
கின்றவனுமாகிய முருகனுக்கு
பிடிப்பு - பிடித்தமான
தலமாகும். 40

சாகரத்தின் தண்டுறையில், தக்கமறை யோர் முகத்தில்
சீகரம் விட் டோவாத செந்தூரே - மாக
நகரத்துக் காவலினன், நாகமகள் கூந்தற்
நகரத்துக் காவலினன் சார்பு.

இ-ள்,

சாகரத்தின் - கடலினது
தண்டுறையில் - குளிர்ந்த
துறையிடத்து
சீகரம் - அலைகளானவை
விட்டு ஓவாத - ஓயாது வீச
கின்றதும்

தக்க - தகுதியுள்ள
மறையோர் முகத்தில் - வேதி
யரது முகத்தில்
சீகரம் - அன்புக்கண்ணீர்த்
திவையானது
விட்டு ஓவாத - இடைவிடாது
வழிகின்றதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

மாக - வானநாடாகிய
நகரத்து - தேவருலகத்தின்
காவலினன் - பாதுகாவலனுடையவனும்
நாகமகள் - யானைமகளான
தெய்வயானையின்
கூந்தல் - நீண்ட கரிய
கூந்தலின்

தகரத்துக்கு - இயல்பான
மணத்தை நுகர்தற்கு
ஆவலினன் - ஆசையுள்ள
வனுமான முருகன்
சார்பு - சார்ந்திருக்கும்
தலமாகும். 41

தன்முயல் வார்மனத்தில் தாழ்வில்பெரி யோர்கரத்தில்
சின்மயத்தைக் காட்டுதிருச் செந்தூரே - கன்மம்
அறுக்குங் கரத்தான், அவுணர்களைப் பாசத்(து)
இறுக்குங் கரத்தான் இடம்.

இ—ள்.

கன்மம்முயல்வார் - அறச்	தாழ்வுஇல் - குற்றமற்ற
செயலைப்புரிபவரது	பெரியோர் - தவசீலர்களின்
மனத்தில் - உள்ளத்தில்	கரத்தில் - கையினிடமாக
சின்மயத்தை - ஞான	சின்மயத்தை - சின்மய
விளக்கத்தை	முத்திரைக் குறியை
காட்டு - கொடுத்தருள	காட்டு - காணச் செய்வதும்
வல்லதும்	ஆன
திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூரே	

கன்மம்-அடியவரது வினையை	பாசத்து - பாசக் கயிற்றால்
அறுக்கு - மாற்றத்தக்க	இறுக்கும்-கட்டியமுத்துகின்ற
உங்கரத்தான் - அதட்டுதலை	கரத்தான் - திருக்கரமுடைய
புடையவனும்	வனுமாகிய முருகனின்
அவுணர்களை - அகரர்களை	இடம் - இருப்பிடமாம். 42

பொற்றொடியார் நெற்றியினில், பொங்குபுண ரிக்கரையில்,
சிற்றலவ னுற்றதிருச் செந்தூரே - கற்றவர்கள்
எண்முகவி லாசத்தான், ஈரிருபொற் றூண்மருவு
சண்முகவி லாசத்தான் சார்பு.

இ—ள்,

பொற்றொடியார் - பொன்வளை	பொங்கு - அலைமிகுந்துள்ள
பூண்ட மாதரது	புணரிக்கரையில்-கடற்கரை
நெற்றியினில் - நெற்றியி	யில்
விடத்து	சிற்று அலவன் - சிறிய
சிற்றுஅலவன் - பிறைச்	நண்டுகள்
சந்திரன்	உற்ற-உலாவுகின்றதுமாகிய
உற்ற - விளங்குகின்றதும்	

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திலே

கற்றவர்கள் - கவிப்புலவோர்	சண்முகவிலாசத்தான் -
என் - மதிக்கக்கூடிய	சண்முகவிலாசம் என்ற
முகவிலாசத்தான் - திருமுகப்	மண்டபத்தை புடைய
பொலிவுடையவனும்	வனுமாகிய முருகன்

சரிரு - நான்காகிய

சார்பு - சார்ந்திருக்கும்

பொற்றாண்மருவு - அழகிய

இடமாம்.

தூண்களையுடைய

43

உண்டாடும் மங்கையரும் உக்கிரனை ஒத்தோரும்
 செண்டார் கரத்தினராம் செந்தூரே — வண்டாடும்
 செச்சையணித் தோகையினுள், தித்தத்தோ மென்றும்
 பச்சையணித் தோகையினுள் பற்று.

இ—ள்.

உண்டாடும் - விளையாடு

உக்கிரனை - உக்கிரகுமார

கின்ற

பாண்டியனை

மங்கையரும்-பெண்களெல்

ஒத்தோரும் - போன்ற வீரர்

லாம்

கள்

செண்டுஆர் - பூப்பந்து

செண்டுஆர் - செண்டாயுதம்

பொருந்திய

பொருந்திய

கரத்தினர்ஆம்-கையுடையவர்

கரத்தினராம் - கையினராக

களாயுள்ளதும்

வுள்ளதுமான

செந்தூரே - செந்திற்பதியே

வண்டுஆரும் - வண்டுமொய்க்

தித்தோ மென்றும்-தித்தோ

கின்ற

மென நடிக்கின்ற

செச்சை - வெட்சிமாலையை

பச்சை - பச்சைநிறமுள்ள

அ(ண்)ணித்த - பொருந்தச்

அணித் தோகையினுள் -

குடிய

அழகியமயிலையுடைய

ஓகையினுள் - மகிழ்வையுடைய

வலுமான முருகன்

யவனும்

பற்று - விரும்பும் தலமாகும்

44

பாணவிழி யாரிடையில் பாயும் பரிமுதுகில்

சேனம் குலாவுதிருச் செந்தூரே - மாணமரர்

சத்தடிமைக் கொண்முவான் தன்மருகன் தக்கோரை

வந்தடிமைக் கொண்முவான் வாழ்வு.

இ—ள்.

பாணவிழியார்-அம்புநிகர்	பாயும்-தாவிச் செல்கின்ற
கண்களுடைய மாதரின்	பரிமுதுகில்-குதிரையின்மீது
இடையில - இடுப்பில்	சேணம் - ஏறிச்செல்லுதற்
சேண் - ஆகாயமொத்த	காண மெத்தை
அம்-அழகு (இவ்வேயென்ற	குலாவு-பொருத்தப் பெற்
படி)	றுள்ளதுமான
குலாவு - விளங்குவதும்	

செந்தூரே — திருச்செந்திற்பதியே

மாண் அமரர்-சிறந்த தேவர்	தக்கோரை - பக்குவமுள்ள
களது	அன்பரை
சந்தடி-வந்துசெல்லும் ஓசை	வந்து - தானே வலிந்து
புடைய	சென்று
மை - இருண்ட	அடிமைகொள்-ஆட்கொள்
கொண்முவான்றன் - மேக	கின்ற
மொத்த திருமாலின்	முவான்-அழிவற்றவனுமான
மருகன் - மருகளுனவனும்	மருகன்
	வாழ்வு - வகிக்குமிடமாகும் 45

மந்தித் திரள்களியை, மாதவத்தோர் மெய்யருளைச்
 சிந்திக்கை காட்டுதிருச் செந்தூரே - தந்திமுக
 மத்தகவன் னற்கிளையான், மாமறையென் ரோதுமுன்னைப்
 புத்தகவன் னற்கிளையான் பொற்பு

இ—ள்.

மந்தித்திரள் - வானரக்	மாதவத்தோர் - பெரிய தவ
கூட்டங்கள்	சீவர்கள்
களியை - பழுவகைகளை	மெய்யருளை - திருவருட்
சிந்தி - சீழே சிந்தியும்	பேற்றை
கைகாட்டு - கையிலும்	சிந்திக்கை - நாடித் தியானிப்
கொண்டுள்ளதும்	பதை
	காட்டு - பெறச் செய்கின்றது
	மான

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்திலே

தத் திமுக - யானேமுகமும்
 மத்தக - மத்தகமுடைய
 வன்னற்கு - அழகிய
 விநாயகருக்கு
 இளையான் - இளைய
 துணைவனும்
 மாமறை என்று ஒதும்-சிறந்த
 வேதமாகிய

முன்னே - மிகப்பழமையான
 புத்தக - நூலையுடைய
 அன்னற்கு - அன்னவாகனப்
 பிரமனுக்கு
 இளையான் - மெலிவடையாத
 வனுமான முருகனுக்கு
 பொற்பு - அழகிய இடமாகும்
 46

கொவ்வையிதழார்விழியில், கோயிற் திருமுகப்பில்,
 செவ்வரிசு லாவுதிருச் செந்தூரே — ஒளவையெதிர்
 நவ்வற் கணிக்குவந்தான் நற்புனத்தின் சிற்றிதனில்
 வவ்வற் கணிக்குவந்தான் மால்.

இ-ள்.

கொவ்வையிதழார்-கோவைக் கோயில் - திருஆலயத்தின்
 கனி:ஒத்த உதடுடைய திருமுகப்பில் - முன்பக்கமாக
 மாதர்களது செவ்வரி - சமுத்திரம்
 விழியில் - கண்களில் குலாவும் - அழகு செய்வது
 செவ்வரி - செம்மைநிறக் மாகிய
 கோடுகள்
 குலாவு-விளங்கப் பெறுவதும்

திருச்செந்தூரே — செந்திற்பதியே

ஒளவையெதிர் - ஒளவையின் சிற்று இதனில்-சிறிய பரணில்
 முன்பு வெளவு - தான் அபகரித்த
 நவ்வற்கணிக்கு - நாவற் பழத் அல் - கருப்பு நிறமுடைய
 திற்காக க(ன்)னிக்கு - வள்ளியின் மீது
 வந்தான் - தோன்றி ஆடல் உவந்தான் - மகிழ்ந்தவனு
 செய்தவனும் மான முருகன்
 நற்புனத்தின் - திண்ப்புனத் மால் - விரும்பும் இடமாம் 47
 தின்கண்

வெவ்வாட்கை வீரர்களும், மேலைச் சிகரியுள்ளும்
 செவ்வாணை மேவுதிருச் செந்தூரே - ஒவ்வாரைச்
 செற்றுத்தி மாவென்றான், செந்தகர்போய்ச் சேணுலகை
 எற்றுத்தி மாவென்றான் இல்.

இ—ள்.

வெவ்வான் - கூரியவாளா	*மேலைச்சிகரி—மேற்புறக்
யுதத்தை	கோபுரத்தின்
கை - கையில் கொண்ட	உள்ளும் - உட்புறமாக
வீரர்களும் - பூதவீரர்கள்	செவ்வானை - செந்நிற ஆகாய
செவ் - செவ்வையான	ஒளியை
ஆணைமேவு - யானைப்படையி	மேவு - வாயில்வழியே
விருக்கின்றதும்	கொள்ளப்பெற்றதுமான

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்திற்பதியே

ஒவ்வாரை - அகரரான பகை	போய் - வீரமுடன் சென்று
வரை	சேண்டலகை - தேவருலகை
சென்று - அழித்து	எற்றுததி - அழிக்கும் சமயம்
உததி - கடல்நடுவே	மாஎன்றான் - இது நமக்குக்
தோன்றிய	*குதிரை என்றவனுமான
மா, வென்றான் - சூரனான	முருகனின்
மாமரத்தை வென்றவனும்	இவ் - இருப்பிடமாகும்.
செந்தகர் - செந்நிற ஆட்டுக்	
கடா	

48

மைம்மதிட்பொன் வாயில்களும், வண்கடப்பஞ் சோலைகளும்
செம்மலரைக் கொண்டதிருச் செந்தூரே - இம்மை
மறுமைக்கு மாவலவன், மாமுனிவ ரஞ்சச்
செறுமைக்கு மாவலவன் சீர்.

இ—ள்.

மைமதிள் - மேகமட்டுயர்ந்த	வண்கடப்பம் - வளமான
மதிவின்	கடம்ப மரத்தின்
பொன்வாயில்களும் - அழகிய	சோலைகளும்-பூம்பொழில்கள்
வாயில்கள்	செம் - செம்மை நிறமுள்ள
செம் - செந்நிறமுள்ள	மலரை - பூக்களை

*கீழ்ப்புறம் கடலானதுபற்றி, திருச்செந்தூரின் கோயிற்
பெரிய கோபுரம் மேற்றிசையில் உள்ள தென்ற குறிப்பு,
எனவே மாலை வெய்யில் உள்ளமேவும்.

* வீரவாகு தேவர் சென்று ஆட்டைப் பற்றிக் கொணர்ந்த
சமயம், முருகன் வாகனமாக்கி ஊர்ந்தவரலாற்றின் கருத்து.

மல்லரை - வீரவாகு முதலிய வீரர்களை
கொண்ட - துவாரபாலகராகக் கொண்டதும்
கொண்டுள்ள துமான

திருச்செந்தூரே - சேரலீவாப்பதியே

இம்மை - இம்மை இன்பந் தருவதிலும்
மறுமைக்கும் - வீட்டின்பம் மையும் - களைத்து வந்த
அளிப்பதிலும் மைக்கும் - ஆட்டின்மீதேறும்
மா, வல்லவன் - மிகச் சமர்த்த ஆவல்வன் - விருப்புடையவனு
மான முருகனது
மாமுனிவர் - மேலான சீர் - சிறந்த தலமாகும்.
தவசிகள்

49

அங்கசவேள் கைத்திறத்தை. அன்பர்களி கூர்விழவைத்
திங்கள் விளக்குதிருச் செந்தூரே - அங்கைக்
கயத்தன னைவேலான், காதகச்சூர்க் கொன்ற
செய்த்தன னைவேலான் சித்து.

இ - ள்.

அங்கசவேள் - மன்மதனுடைய அன்பர் - அடியவர் கூட்டம்
கைத்திறத்தை - கையின் களிகூர் - கண்டு மகிழ்கின்ற
திறமையை விழவை - திருவிழாச் சிறப்பை
திங்கள் - சந்திரனானது திங்கள் - மாதந்தோறும்
விளக்கும் - குடையாக நின்று விளக்கும் - விளக்கமுடன்
விளங்கச் செய்வதும் கொண்டதுமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

அங்கை - அழகிய தும்பிக்கை குர்க்கொன்ற - குரனைக்
யுடைய கொன்றருளிய
கயத்தன் - யானைமுகத்தாருகா செயத்தன் - வெற்றியை
சுரன் யுடையவனும்
அல்லைவு - மாயையாற் செய்த அனை - தாயான சக்தியை
போர்த்துயரை வேலான் - வேலாகக்கொண்ட
ஏலான் - சற்றும் கொள்ளாத வனுமான முருகனின்
வனும் சித்து - அருளாடலுக்குரிய
காதக - வஞ்சகனான தலமாகும். 50

மாதரடல் ஆடவர்க்கும், வாரிதிநீர் வார்கரைக்கும்
சீதமுத்தம் நல்குதிருச் செந்தூரே - போதனழக
குட்டு மயத்தன், கொதித்தெழுந்து கொம்புகொண்டு
முட்டு மயத்தன் முகம்.

இ—ள்.

மாதர் - மாதர்கள்	வார்கரைக்கும் - நீண்ட கரை
அடல்ஆடவர்க்கும் - வலிமை	களில்
யுள்ள தம் கணவர்களுக்கு	சீதமுத்தம் - குளிர்ந்த வெண்
சீதமுத்தம்--அன்புமுத்தங்களை	முத்தங்களை
நல்கு - தருகின்றதும்	நல்கு - பயன் கருதாது
வாரிதிநீர் - கடலின் நீரலைகள்	உதவுகின்றதுமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

போதன் - தாமரை மலரில்	கொதித்து எழுந்து - கோபத்
உள்ள பிரமனை	துடன் வந்து
அழக்குட்டும் - வருந்தக்	முட்டும் - முட்டியெதிர்த்த
குட்டிய	அயத்தன் - ஆட்டிகையுடைய
மயத்தன் - செம்மாப்புடைய	வனுமான முருகனுக்கு
வனும	முகம் - முகம்போன்ற

இடமாகும். 51

எஞ்சா மதிதோறும், எண்ணறும்பே ராலைதொறும்
செஞ்சாறு மேவுதிருச் செந்தூரே - நஞ்சாரும்
கண்டன் தருமதலை, கன்னிக் குறமடந்தை
தொண்டன், தருமதலை சூழ்வு.

இ—ள்.

எஞ்சா - குறைவில்லாதவாறு	* பேர்ஆலைதொறும் - பெரிய
மதிதோறும் - மாதந்தோறும்	ஆலைகளில்
செம் - செம்மையான	செம் - செங்கரும்பினது
சாறுமேவு - திருவிழாக்களை	சாறுமேவு - சாறுகளைப்
யுடையதும்	பிழிகின்றதுமான

எண்ணறும்-அளவிலடங்காத

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

* “கரும்பாலை வாசம் கமழும் செந்தூர்” என்று திருச்
செந்திற் கோவையில் உள்ளது. அந்த நூலும், இந் நூல்
ஆசிரியர் தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றியதேயாகும்.

நஞ்சுஆரும்-விடத்தினை
 யுடைய
 கண்டன்தரும் - சிவபிரான்
 உதவிய
 மதலை - குமாரக் கடவுளும்
 கன்னி - கன்னிப் பருவத்
 தோடுள்ள
 குறமடந்தை - வள்ளிநாயகி
 யின்

தொண்டன் - பணியை
 விரும்பியவனும்
 தருமதலை-அறத்தின் தலைவனு
 மான முருகன்
 சூழ்வு - சூழ விளங்குமிட
 மாகும்.

52

பாவலங்கற் காரர்களும், பன்னுபல வீரர்களும்
 சேவகத்தா ரானதிருச் செந்தூரே - தேவர்
 மதிக்கு மியலான், மதுரைப் புலவோர்
 துதிக்கு மியலான் தொடர்பு.

இ-ள்.

பா - துதிப்பாடலாகிய
 அலங்கற்காரர்களும் - மாலை
 யுடைய புலவர்கள்
 சேஅகத்தார்ஆன - செம்
 மனம் உடையவராக வரப்
 பெற்றதும்
 பன்னுபல - பலவித நிற
 முள்ள
 வீரர்களும் - நவவீரர்
 முதலியோர்
 சேவகத்தாரான-பணிசெய்
 பவர்களாக அமைந்
 துள்ள துமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூர்த்தவமே

தேவர்மதிக்கும் - வானவர்
 மதித்தற்குரிய
 இயலான்-திருவருள் உடைய
 வனும்
 மதுரைப்புலவோர் - சங்கப்
 புலவர்கள்
 துதிக்கும் - பாராட்டத்தக்க
 *இயலான் - தமிழ்ப்புலமை
 யுடையவனுமான முருகன்
 தொடர்பு - இணந்து நிற்கும்
 தலமாகுர்.

53

* முருகன் உருத்திரசன்மரென்ற பெயருடன் ஊமைக்
 குழந்தையாக விளங்கி, சங்கப் புலவரது இலக்கணவுரையை
 ஏற்றருளி உண்மை விளக்கிய வரலாறு.

மைந்தார் மதிளகத்தில், மாதவத்தோர் தம் அரையில்
செந்தாணை சுற்றுதிருச் செந்தூரே - திந்தாவென்(று)
ஆடு மொகரத்தான், ஆராய்ந் தறிந்தவல்லோர்
நாடு * மொகரத்தான் நசை.

இ - ள்.

மைந்துஆர் - வலிமையுடைய	மாதவத்தோர்தம் - தவசி
மதிளகத்தில் - கோயில் மதிற்	சுளுடைய
புறத்தில்	அரையில் - இடுப்பில்
செம்தாணை - சிறந்த போர்	செம்தாணை - செந்நிறக்
வீரர் கூட்டம்	கல்லாடை
சுற்று - சுற்றியிருக்கப்பெறு	சுற்று - அணிந்து வாழக்
வதும்	கூடியதுமாயிய

திருச்செந்தூரே - சீரலைவாய்ப்பதியே

திம்தாளன்று - தாளவரிசைக்	நாடும் - பெற விரும்புகின்ற
கிசைய	* ஓகரத்தான் - பிரணவப்
ஆடும் - நடிக்கக்கூடிய	பொருளானவனுமான
ஓகரத்தான் - மயிற் பரியுடைய	பூருகனின்
வனும்	நசை - இச்சையுடைய
ஆராய்ந்தறிந்த - அறிவறிந்	தலமாகும்.
துள்ள	
வல்லோர் - பெரியோர்கள்	

34

முற்றுபெரும் பூதர்களும், மோன முனிவோரும்
சிறுருக்கொன் டேய்ந்ததிருச் செந்தூரே - மற்றுவமை
இல்லாத வன்புரைவான் இந்திரனுக் கீந்தகுடன்,
தல்லாத வன்புரைவான் நாடு.

இ - ள்.

முற்று - வல்லமை நிறைந்த	மோன - மௌன அநுபவமுற்ற
பெரும்பூதர்களும் - பூத வீரர்	முனிவோரும் - தவசிகள்
யாவரும்	கூட்டம்

* ஓகாரம் என்ற சொல். எதுகை நோக்கி வந்த குறுக்கம்.

சிறுநுக்கொண்டு - குறுகிய
வடிவினராய்
ஏய்ந்த - விளங்கும்
தன்மையானதும்

சிறுநுக்கொண்டு - ஞான
விளக்கத்தின் வடிவமாக
ஏய்ந்த - பொருந்தியிருப்பது
மான

திருச்செந்திரே - திருச்செந்திற்பதியே

மற்றுஉவமை - வேறு ஒரு
எடுத்துக் காட்டு
இல்லாத - அமையப்பெறாத
அன்புஉரை - அஞ்ஞரையை
வான்இந்திரனுக்கு - தேவேந்திரனுக்கு

சுந்தகுகன்-சொல்லிய குகனும்
நல்ஆதவன்- ஒப்பற்ற ஞான
குரியனை
புரைவாட் - ஒத்துள்ளவனு
மான முருகனது
நாடு - நாட்டத்துக்குரிய
தலமாகும். 55

மூவவறு சந்தவெற்பில், மொய்ம்மலர்த்தண் சோலையினில்
தேவதா சங்குலவு செந்தூரே - பாவலவர்
சந்தத் தமிழ்த்தகையான், தாழ்விழையார் தம்மைவினைப்
பந்தத் தமிழ்த்தகையான் பங்கு

இ-ள்,

மூவல்அறு - செடுதலற்ற
சந்தவெற்பில்-சந்தன மலையில்
தேவதாரம்-தேவதாரமென்ற
மரம்
குலவு - பொலிந்துள்ளதும்
மொய்ம்மலர் - வண்டு மொய்க்
கும் மலர்கள் நிறைந்த

தண்ணோலைகளில் - குளிர்ந்த
பொழில்களில்
தேவ - தேவர்கள்
தாரம் - அவரவர் மனை
களுடன்
குலவு - கூடிக்களிக்கின்றது
மான

செந்தூரே - திருச்செந்தூரே

பாவலவர் - கவிப்புவலரின்
சந்தத்தமிழ்-அழகிய பாடலை
தகையான் - விரும்பும் இயல்
புடையவனும்
தாள்விழைவார் தம்மை -
திருவடி விரும்பும் அன்பரை

வினைப்பந்தத்து - நல்வினை
திவினையாகிய தனையின்
அமிழ் - மூழ்கும்படி
தகையான்-கட்டுப்படுத்தாத
வனுமாகிய முருகனது
பங்கு - இணக்கமான
இடமாகும். 56

* சந்தத் தமிழ் - வண்ணப் பாடல் எனவும் கொள்ளலாம்

மென்றுதிலா ரால், புனித வேதியரால், சந்நிதியில்
சென்றுசந்த னம்புனையும் செந்தூரே - குன்றுதொறும்
நிற்குங் குமராகன், நெட்டிலைவேற் கைப்பெருமான்
நற்குங் குமராகன் நார்.

இ—ள்.

மென் - மெல்லிய	புனித - ஒழுக்கமிக்க
துலிவாரால் - ஆடையுடுத்த	வேதியரால் - அந்தணர் மூல
மகளிருடன்	மாக
சந்நிதியில் சென்று - சந்நி	சந்நிதியில் சென்று - ஆலயத்
திக்குப்போய் வணங்கின்	துட் சென்றபோது
சந்தன் அம்பு - மன்மதனது	சந்தனம் - பிரசாதமான சந்த
பாணத்தின்	னத்தை
நையும் - (வலிமையைக்) குறை	புனையும் - அணியத் தருகின்
யச் செய்வதும்	றது மாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

குன்றுதொறும் - மலைக்	கைப்பெருமான் - கையினைக்
கோயில்களில்	கொண்ட கடவுளும்
நிற்கும் - எழுந்தருளியுள்ள	நல் - நல்ல
குமராகன் - குமாரக்கடவுளும்	குங்கும - குங்குமம் போன்ற
நெட்டு இலைவேல் - நீண்ட	ராகன் - சிவந்த மேனியுடைய
இலைஒத்த வேலினையுடைய	வனுமாகிய முருகனின்
	நார் - அன்புக்குரிய இட
	மாகும் 57

கோவிலுக்குட் சென்றோரும், கோரமிகு வீரர்களும்
*தீவினையை வென்றதிருச் செந்தூரே - காலிமலர்க்
கண்ணியனா கத்தரத்தன், காருடற்கூர் மாயவென்ற
புண்ணியனா கத்தரத்தன் பொற்பு.

*திவு - கடல்குழந்த வெற்றிடம், எனவே வீரமகேந்திரமென
வும், அங்கு வாழ்ந்த குரபன்மன் எனவும் பொருள் ஏற்
பட்டதாம்,

இ-ள்.

கோவிலுக்குள் - சந்தியின் கோரம்மிகு - அச்சம் தரக் கூடிய
 சென்றோரும் - சென்று வீரர்களும் - நவ வீரர்கள்
 வணங்குபவர் தீவினையை - கடல் நடு
 தீவினையை - பழைய விளைகள் விருந்த அகரத் தலைவனை
 வென்ற - அறவே நீங்கப்பெறு வென்ற - வெற்றிகொண்டது
 வதும் மாகிய

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

காவிமலர் - நீலோற்பலப் கார் உடற்கூர் - கரிய உட
 பூவாலான வினாளுன குரன்
 கண்ணியன் - மாலையுடைய மாயவென்ற - அழியப் போர்
 வனும் புரிந்த
 *நாகத்தர் - விண்ணவர்களு புண்ணியன் - அறக்கடவுளும்
 டைய ஆகத்து - திருமேனியில்
 அத்தன் - தலைவனாவனும் அரத்தன் - சிவப்புடையவனு
 மாகிய முருகனின்
 பொற்பு - அழகிய தலமாம் 58

பைந்தாட் புதற்பெருக்கில், பச்சைமயூரப்பரியில்
 செந்தோகை மிஞ்சு திருச் செந்தூரே - அந்தார்க்கு
 முன்ன மலரால் முனைத்தெழுந்தோன், மொய்க்குரவ
 வன்ன மலரான் வயின்.

இ-ள்

பைந்தாள் - பச்சைநிறத்தாளி பச்சை - பசியநிற
 யையுடைய மயூரப்பரியில்-மயில் வாகனத்
 புதர்ப்பெருக்கில் - புதர்க் தில்
 விடத்து செந்தோகை - செழுமை
 செந்து - பல் உயிர்ப்பிராணி யான தோகையின் அழகு
 கள் மிஞ்சு - நிறையப்பெற்றது
 ஓகை மிஞ்சு - பகையின்றி மான
 மகிழ்வுடன் வாழ்கின்றதும்

செந்தூரே - திருச்செந்தூரானது

நாகம் - விண், பாம்பு, மலை போன்ற பொருளுடையது.

அந்தரர்க்கா - தேவர்கள்	மொய் - வண்டுகள் மொய்த்த
விரும்பியபடி	குரவ - குரவினது
முன் - முற்காலத்தில்	வன்னமலரான் - அழகிய
அமலரால் - வெபிரானிடமாக	மலரையுடையவனுமாகிய
முளைத்து எழுந்தோன் -	முருகனின்
தோன்றிய கடவுளும்	வயின் - இடமாகும் 59

வன்காமம் துய்ப்பார்க்கும், மாதவமே செய்வார்க்கும்
தென்காலன் அஞ்சுதிருச் செந்தூரே - நன்கெவையும்
வல்ல வரையன், மகிதலத்தில் உள்ளனவாம்
பல்ல வரையன் பதி.

இ—ள்.

வன்காமம் - புலன்வயப்பட்ட	மாதவமே - உயர்ந்த தவ
காம இன்பத்தை	ஒழுக்கத்தையே
துய்ப்பார்க்கும் - அநுபவிப்	செய்வார்க்கும் - மேற்கொண்ட
பவர்கட்கு	உத்தமர்கட்கு
தென்காலன் - தென்றலை	தென்காலன் - தென்றிசைக்
புடைய மன்மதன்	சூரிய எமன்
அஞ்ச - மனம் அஞ்சமாறு புரி	அஞ்ச - உள்ளம் நடுங்கச்
வதும்	செய்வதுமான

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்தூரே

நன்கு - நல்ல விதமாக	உள்ளனவாம் - இருப்பதான
எவையும்வல்ல - எதையும்	பல்ல - பல்வேறு வகையுள்ள
செய்கின்ற	வரையன் - மலைக்கோயிலை
அரையன் - தலைவனான	புடையவனுமான
பெருமானும்	முருகனின்
மகிதலத்தில் - உலகத்தில்	பதி - இடமாகும். 60

வெம்போர்வல் லாரயிலில் வெண்டிறைத்தெண் ணீர்க்கடவில்
செம்பாறு வந்துவிழும் செந்தூரே - நம்பாத
கள்வருக்கக் காரனல்லான், கானமயி லாதியவாம்
புள்வருக்கக் காரன் புரம்.

இ—ள்.

வெம்போர்-கொடிய போரில்	வெண்திரை-வெண்மையான
வல்லார் - வல்ல வீரர்களின்	அடையுடையதும்
அயிலில் - வேல் முதலிய	தெண்ணீர் - தெளிந்த நீர்
படைகளில்	மிகுந்ததும் ஆன
செம்-பாறு - செந்நிறப்	கடலில் - சமுத்திரத்தில்
பருந்து முதலியன	செம்புஆறு - தாமிரபரணி
வந்துவிழும் - பறந்து (ஊன்	யாற்று நீர்
வாடைக்காக) தாவுகின்ற	வந்துவிழும் - காவின் வழி
தும்	வந்து கலக்கின்றதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தில் நகரமே

நம்பாத - நன்மை தீமைப்	கானமயில்-ஆதியவாம் - மயில்
பயன்களைப் புறக்கணிக்கின்ற	முதலிய கிளி சேவல்
கள்வருக்கு - அஞ்ஞான	என்கின்ற
மிக்கோருக்கு	புள் - பறவைகளின்
அக்காரன் - சர்க்கரை ஒத்த	வருக்கக்காரன் - இனத்தைக்
இனிய	கொண்டவனுமாகிய
அல்லான் - கருணை காட்டாத	முருகனின்
வனும்	புரம் - பதியாகும். 61

பாட்டும் பனைமடலில், பல்வேலைப் பாதையினும்
 தீட்டும் பெருமைதிகழ் செந்தூரே - கோட்டுக்
 களிறு தனக்கினையான், கற்றுணர்ந்தோர் மெச்ச
 வெளிறு தனக்கினையான் வேட்பு.

இ—ள்.

பாட்டும்-இனிய துதிப்பாடல்	பல்வேலை - வேலைப்பா
களை	டமைந்த பல சிற்பங்களை
பனைமடலில் - பனையோலை	பாதையினும் - கருங்கல்லினில்
ஏடுகளில்	தீட்டும்-நுட்பமாக அமைக்கும்
தீட்டும் - அழகுற எழுதுகின்ற	பெருமைதிகழ் - மேன்மை
பெருமை திகழ் - புலவர்	யுடையதுமான
வாழும் சிறப்புடையதும்	

செந்தூரே — திருச்செந்தூர்ப்பதியே

கோட்டு - தந்தமுடைய
களிறுதனக்கு - யானைமுகக்
கணபதிக்கு
இனையான் - தம்பியானவனும்
கற்றுணர்ந்தோர் - பெரும்
புலவர்

மெச்ச - போற்றிப் புகழ்
வெளிறுதல் - பாடல் வெண்மை
யாயிருத்தலை
நக்கு - இகழ்ந்து
இனையான் - சற்றும் மெலி
விக்காதவனுமாகிய முருகன்
வேட்பு - விரும்பிய தலமாகும்
62

மேலோர் மரவுரியும், மெல்லியலார் கண்ணுருவும்,
சேலை யனையதிருச் செந்தூரே - ஞாலம்
முழுதுண்ட கோலனருள் மொய்குழலார் நெஞ்சில்
எழுதுண்ட கோலன் இடம்.

இ—ள்.

மேலோர் - துறவிகளது மெல்லியலார் - மாதர்
மரவுரியும் - மரப்பட்டையின் கருடைய
உடை கண்உருவும் - கண்களின்
சேலை அனையது - துணியைப் தோற்றம்
போலுள்ளதும் சேலை அனையது - மீனை
ஒத்துள்ளதுமாகிய

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

ஞாலம்முழுது - உலகமெல்லா மொய்குழலார் - இரண்டு
வற்றையும் தேவிமார்களது
உண்ட - உண்டுமிழ்ந்த நெஞ்சில் - உள்ளத்தில்
கோலன் - வினையாட்டுடைய எழுதுண்ட - அமையப் பெற்ற
திருமால் கோலன் - அழகுத் தெய்வ
அருள் - கொடுத்தருளிய மான முருகனின்
இடம் - தலமாகும். 63

திக்கிலுள மன்னர்களும், தீயில்வரும் செந்தகரும்
செக்கரையொப் பானதிருச் செந்தூரே - அக்கமொரு
மூவாற்றுச் சேயன் முதல்வன் தலைசுமக்கும்
மாவாற்றுச் சேயன் மகிழ்வு.

இ—ள்.

திக்கில் உள - திசைதோறு முள்ள தியில் வரும் - யாகத்தியில்
 மன்னர்களும் - பேரரசர்கள் செந்தகரும் - செந்நிறஆடும்
 'செக்கரை - செக்குடையவர் செக்கரை - செவ்வான
 ஒப்பான - ஒத்திருப்பவராகி ஒப்பான் - ஒத்திருப்பதா
 யதும் புள்ளதும் ஆன

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்திற்பதியே

அக்கம் - கண்கள் மாஆற்று - பெரிய ஆறுகிய
 'ஒருமுஆற்று - ஒப்பற்ற பதி கங்கையின்
 னெட்டு என்று கொண்டுள்ள சேயன் - புதல்வனாக விளங்கு
 சேயன் - செம்மேனியானும் கின்றவனுமாகிய முருகன்
 முதல்வன் - சிவபிரானுடைய மகிழ்வு - மகிழ்வுடனிருக்கு
 தலைகமக்கும் - சிரசிற் கொண் மிடமாகும் 64
 ளுள்ள

மல்லர்கொளும் கைக்கசைக்கும், மாமறையோர் வாய்மொழிக்
 சில்லரையர் அஞ்சுதிருச் செந்தூரே-வல்லவுணர் [கும்
 தம்மைக் கெடுத்தாள் தமியேனை ஆளவென
 மும்மைக் கெடுத்தாள் முகம்.

இ—ள்.

மல்லர்கொளும் - வீரர்கள் மாமறையோர் - உயர்ந்த
 கொண்டுள்ள அந்தணர்களின்

¹செக்கர் - அடாதன செய்பவரை, என்னில் எண்ணெயெடுப்
 பதுபோல, தண்டித்து வழிப்படுத்தல் மன்னரியல்பு,
 'கொலையிற்கொடியாரை' என்ற குறட்படி கொள்க.

²முருகனுக்கு, கண்கள் பதினெட்டாகும். அருள்விழி பன்னி
 ரண்டு. அழித்தற்குரிய அக்கினிக்கண் ஆறு. இதை
 நீக்கி மற்றைய பன்னிரண்டை வழங்குவர்,

"அஷ்டாதச விலோசனம்" "ஷட்வந்த்ரம் திரிஷட் ஈக்ஷணம்"
 என்றது வடமொழிக் காந்தம் - பதினெட்டென்றதைக்
 குறிப்பன ஷே சுலோகம். விரிக்கிற் பெருகும்.

* சிவ் = தேர் உருளை, இங்கு தேரைக் குறித்து நின்றது.

கைகசைக்கும் - கைச்சாட்டை	வாய்மொழிக்கு - ஆணைக்கு
யடிக்கு	* சிலஅரையர் - தேர் மன்னர்
சில்வரையர் - கீழ்மக்களாவார்	கனம்
அஞ்சு - மனம் அச்ச மடை	அஞ்சு - கட்டுப்பட்டு நடக்
கின்றதும்	கின்றதுமாகிய

திருச்செந்தூரே - செந்திலம்பதியே

வல்அவுணர்தம்மை - கொடிய	மும்மைக்கு - இறப்பு, நிகழ்வு,
அகரர்களை	எதிர் என்ற முக்காலத்திலும்
கெடுத்தான் - அழித்தருளியவ	எடுத்தான் - பொறுப்பேற்ற
னும்	வனுமாகிய முருகனின்
தமியேனை - அடியேனை	முகம் - முகம்போற் சிறந்த
ஆளஎன - ஆண்டுகொள்ள	இடமாகும். 65

அங்காடு வாரிசையும், அம்புயக்காட் டோதியமும்
செங்காலங் காட்டுதிருச் செந்தூரே - சங்கையற
முன்பணிவார் பாலனத்தான், முவுலகாள் இந்திரர்தம்
என்பணிவார் பாலன் இடம்.

இ-ள்.

அங்கு - சந்நிதியின்முன்	அம்புயக்காட்டு - தாமரைப்
ஆடுவார் - நடம்புரிவார்களது	பூக்களின் மத்தியிலுள்ள
இசை - பாட்டும் கூத்தும்	ஒதிமமும் - அன்னப்
* செம்காலம் - சிறந்த கால	பறவைகள்
அளவைகளை	செம்கால் - தமது சிவந்த
காட்டு - தெளிவு படுத்தக்	கால்களின்
கூடியதும்	அங்காட்டு - அழகைப் புலப்
	படுத்துவதுமாகிய

திருச்செந்தூரே - செந்திலம்பதியே

சங்கையற - சந்தேகமின்றி	இந்திரர்தம் - தேவர்
முன்பணிவார் - எதிர்வந்து	தலைவனது
வணங்குபவரது	

* காலம் - தாளப்பிரமாணம். சமம் - துரிதம் போல்வன.

பாலனத்தன் - காவலுக்குரிய வனும்
என்பு அணிவார் - எனும் பணிந்த சிவனது
மூவுவகு - மண்வின்பாதலம்
பாலன் - குமாரனுமாகிய
என்ற மூன்றுவுலகையும் முருகனின்
ஆள் - ஆட்சிபுரிவின்ற இடம் - சிறந்த தலமாகும் 66

பொங்கார்வ மன்னர்களும், போதமிகு மாதவரும்
செங்கோலங் கொண்டதிருச் செந்தூரே - கங்கை
தருமகனஞ் சேவலத்தன், தண்டமிழோர் காணும்
அருமகனஞ் சேவலத்தன் அன்பு.

இ--ள்.

பொங்கு ஆர்வ - குடிகளைப் போதம்மிகு - ஞானிகளா
பேணுவதில் மகிழ்வுற்ற யுள்ள
மன்னர்களும் - அரசர்களிடம் மாதவரும் - தவசிகள்
செங்கோல் - நீதிமுறையின் செம்கோலம் - சிறந்த சமயச்
அம்கொண்ட - அமைப்பைப் சின்னத்தை
பெற்றதும் கொண்ட - அணிந்து விளங்கு
வதுமாகிய

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூர்ப்பதியே

கங்கைதரும் - கங்கையாற் அரும்அகன் - அரிய மனத்
பெற்ற திருப்பவனும்
மகன் - திருக்குமாரனும் நம் - அடியவராகிய நம்மை
அம்சேவல் - அழகிய சேவலைக் கொண்ட யெல்லாம்
சேவல் - காத்தருள்கின்ற
அத்தன் - கையனும் அத்தன் - தலைவனுமாகிய
தண்டமிழோர் - குளிர்ந்த பெருமானது
தமிழ்ப் புலவர்கள் அன்பு - அன்புக்குரிய இட
காணும் - கண்டறியும்படி மாகும். 67

மன்னுசந்த வெற்பருகில் மாந்தர் மனைச்சார்பில்
தென்னை வனம்பொலியும் செந்தூரே - முன்னைக்
கரியுரித்தா னான்முகனைக் காய்ந்துரைத்தான், கற்றோர்
விரியுரித்தா னான்முகனை வீடு.

இ—ள்.

மன்னு - நிலைபேறாயுள்ள
சந்தவெற்பு - சந்தனமலையின்
அருகில் - பக்கமாக
தென்னைவனம் - தென்னைமரச்
சோலை
பொலியும் - மிகுதியாக
விளங்குவதும்
மாந்தர் - மக்கள் வாழ்கின்ற

மனைச்சார்பில் - வீடுகளின்
பக்கமாக
தென் - அழகு தருவதான
ஐவனம் - மருதோன்றி என்ற
ஐவன மரம்
பொலியும் - பயனுடைய
தாகத் திகழுவதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்தில் நகரமே

முன்னை - அந்நாளில்
கரிஉரித்தான் - யானையுரித்துப்
போர்த்த சிவனது
ஆன்முகனை - காணாமுக நந்தி
தேவரை
காய்ந்து - கோபித்து (பிரமன்
சிறைவிடமுடியாதென்று
உரைத்தான் - கடுமொழி
கூறியவனும்

கற்றோர் - புலவர்கள்
விரி - விரிபடக் கூறும்
புகழுக்கு
உரித்தான் - உரிமையுடைய
வளம்
நான்முகன் - பிரமதேவனது
ஐ - குருவுமான முருகனின்
வீடு - வசிப்பிடமாகும்.

88

வள்ளியனை யார்தினையை மாமுனியன் னூர்தமிழைத்
தெள்ளும் வளமைதிகழ் செந்தூரே - கள்ளொழுகும்
நீபத்தார்க் கந்தன் நெடுஞ்சு ரனையகொடும்
கோபத்தார்க் கந்தன் குடி.

இ—ள்.

வள்ளி அனையார் - வள்ளி
யொத்த குறமாதர்
தினையை - தினையை இடித்து
மாவாக்கி
தெள்ளும் - தெள்ளிப்பக்குவ
மாக்குகின்ற
வளமைதிகழ் - வளப்பமுடை
யதும்

மாமுனி - அகத்தியரை
அன்றார் - ஒத்த புலவர்கள்
கூடி
தமிழை - தமிழ்மொழியின்
சிறப்பை
தெள்ளும் - தெளிவு செய்கின்ற
வளமைதிகழ் - சபைகள்
விளங்குகின்றதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

கார்வேலையின்கரையில் கட்கமலப் பூந்திரையில்
சீர்வெண் புளிநுழையும் செந்தூரே - பார்வையினால்
வெம்மலங்க னைக்கடவுள் வேதனையைத் தீர்த்தருள்வேற்
செம்மலங்க னைக்கடவுள் சேர்வு.

இ—ள்.

கார்வேலையின் - கரியகடலின்	பூந்திரையின் - புவையுடைய
கரையில் - ஓரங்களில்	நீர்நிலைகளில்
சீர்வெண் - சிறந்த வெண்	சீர்வெண்-அழகிய வெண்மை
புளிநுழையும் - மணல்மேடு	நிறமுள்ள
களைக்கொண்டதும்	புள்ளினம் - அன்னம் -
கள்கமல - தேனையுடைய	கொக்கு ஒத்த பறவைகள்
தாமரை	உறும் - சதா காலமும் வாழப்
	பெற்றதுமாகிய

செந்தூரே — திருச்செந்தூரே

பார்வையினால் - கண்ணைக்	வேற்செம்மல் - வேலாயுதப்
கத்தினால்	பெருமானும்
வெம்மலங்களை - மும்மலங்	அங்களை-அழகும் கெம்பீரமு
களையும்	முள்ள
கட - நீங்குமாறு செய்து	கடவுள் - இறைவனாகிய
உள்வேதனையை - மனத்	முருகப்பிரானது
துயரங்களை	சேர்வு - சேர்க்கைக்குரிய
தீர்த்தருள் - மாறக் கருனை	இடமாகும் 71
புரிகின்ற	

வித்தாய வைதிகரும், மேதகுசை வாகமரும்
சித்தாந்தத் திற்பழகு செந்தூரே - கொத்தாரும்
குல்லையன்பன் னாறுடம்பக் குண்டருக்கோர் கூற்றனென்றும்
நல்லையன்பன் னாறுடம்பன் நாடு.

இ—ள்.

வித்தாய - வேதமுதலாக	மேதகு - மேன்மைமிகுந்த
வைதிகரும் - தூய ஒழுக்க	சைவ ஆகமரும் - சிவாகம
அந்தணரது	நெறியோர்

சித்தம் - மனமானது

அந்தத்திற்பழகு - வேதமுடி

வான நிச்சயத்தில் ஈடு
பட்டதும்.

சித்தாந்தத்தில் - சித்தாந்த

நூற்கருத்தில்

பழகு - பயிற்சி பெற்றிருக்கப்
பெறுவதுமான

செந்தூரே — திருச்செந்தூர்ப்பதியே

கொத்து ஆரும் - கொத்தாக

மலர்கின்ற

குல்லையன் - வெட்சிமாலை

புடையவனும்

பல்நாறு - ஊத்தை வாயும்

உடம்ப - ஊனுடலு முற்ற

சாரணர்

குண்டருக்கு - என்ற தீயோ

ருக்கு

ஓர்கூற்றன் - ஒப்பற்ற கால

னைப் போன்றவனும்

என்றும் - எப்போதும்

நல்லயன் - நன்மைபுரிபவனும்

* பன்னாறு உடம்பன் - பதி

னாறுவடிவுடையவனுமாகிய

முருகனின்

நாடு - பதியாகும்.

72

இற்றவிடை யாச்சடையில், ஈடில்பெரி யோர்புடையில்,

சிற்றரவம் காட்டுதிருச் செந்தூரே - குற்றம்

முழுதும் பொறுப்பன், எனை முதடியார் தம்மோ(டு)

எழுதும் பொறுப்பன் இடம்.

இ—ள்.

இற்ற - மெலிவான

இடையார் - இடையுடைய

மாதரது

சடையில் - பின்னப்பட்ட

சடையானது

சிற்று அரவம் - சிறியநாகம்

படமெடுத்திருத்தல்

போன்ற அணி

காட்டு - குடியிருத்தலை

விளக்குவதும்

ஈடில் - இணையிலாத

பெரியோர் - புலவர்,

தவசிகள் கூடிய இடத்தில்

சிற்று அரவம் - உரத்த

வார்த்தையின்றி மெதுவாகப்

பேசும் உரையாடல்

காட்டு - அடக்கத்தைப்

புலப்படுத்துகிறதாமாகிய

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்திற்பதியே

* பதினாறு உடம்பன் என்றது முருகன் திருவவதாரத்தில்
பதினாறு வகையுண்டென்பதாம்.

குற்றம் - அடியவரது
பிழைகளை
முற்றும் - அடியோடு
பொறுப்பன் - கருணையால்
மன்னிப்பவனும்
எனை - அடியேனை
முதுஅடியார் - முதிர்ந்த
பேரருளாளர்

தம்மோடு - கூட்டத்துடன்
எழுதும் - சேர்ந்தவனாகப்
பதிவு செய்வதில்
பொறுப்பன் - கவனம் உடை
வனுமாகிய முருகனின்
இடம் - இடமாகும்.

73

நங்கையர்தம் கொங்கைகளும் நாவலொடு நல்லாலும்
செங்காயம் கொண்டதிருச் செந்தூரே - வெங்கனல்வாய்த்
துத்தி யராவணியான் தொல்குரவன், தூயவிழாப்
பத்தி யராவணியான் * பற்று.

இ—ள்.

நங்கையர்தம் - மாதர்
களுடைய
கொங்கைகளும் - தனங்க
ளானவை
செம்காயம் - நகக்குறி, பற்
குறிகளாலான சிறு
புண்கள்
கொண்ட - பொருந்தியுள்
ளதும்

நாவலொடு - நாவல் மரத்
திலும்
நல்ஆலும் - விரிந்த ஆவ
மரத்திலும்
செம்காயம் - சிவந்த காய்
களின் அழகு
கொண்டு - காணக்குலாவி
யதுமாகிய

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூர்ப்பதியே

வெங்கனல் - கொடிய நெருப்
பொத்த
வாய்த்துத்தி - விடமுள்ள
வாயும் படப்புள்ளியுமுள்ள

தூயவிழா - புனிதத் திருநாட்
களில்
பத்தியர் - அன்பர் போற்று
கின்ற

* மாகி மாதத்திலும், ஆவணி மாதத்திலும் பெருவிழா
திருச்செந்தூரில் சிறப்பு. இரண்டும் ஒரே படித்தானவை.
மாகியே முதன்மையாகும். அதை புள்ளடக்கி, ஆசிரியர்
ஆவணியிலும் அதுபோன்றுண்டு என்பதை எடுத்துக்
காட்டினார்.

ஆரா அணியான் - நாகத்தை ஆவணியான் - ஆவணித்
 அணிந்த சிவனது திருவிழாவையுமுடைய
 தொவ்ருவன் - பழைய குரு வனுமான முருகனது
 நாதனும் பற்று - விருப்புத் தலமாகும்.

74

அங்கோயிற் சந்நிதியில் ஆய்புலவர் வாய்க்கவியில்
 சிங்கார மிஞ்சு திருச் செந்தூரே - செங்கேழ்
 உடம்பா ரனாகன் மின்னார் உள்ளம் கவரும்
 கடம்பா ரனாகன் களிப்பு.

இ-ள்.

அம்கோயில் - அழகிய திருக் ஆய்புலவர் - ஆராய்ச்சி மிக்க
 கோயிலில் கவிஞரது
 சந்நிதியில் - பெருமான் வாய்க்கவியில் - செய்யுள்
 முன்பாக களில்
 சிங்காரம் - அலங்காரங் சிங்காரம் - இனிமையான
 களானவை கருத்துக்கள்
 மிஞ்சு - மிக அதிகமாக இருக் மிஞ்சு - பொலிந்துள்ள துமான
 கின்றதும்

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

செம்கேழ் - சிவந்த நிறமுள்ள கவரும் - தன் வசப்படுத்தக்
 உடம்பு ஆர் - திருமேனியைக் கூடிய
 கொண்ட கடம்பு ஆர் - கடப்பமாலை
 அனகன் - புண்ணியவடிவான புனைந்த
 வனும் நகன் - மலைநிலக்கடவுளுமாகிய
 மின்னார் உள்ளம் - மாதரது முருகன்
 மனதை களிப்பு - மகிழும் தலமாகும் 75

தூய்மைமிகு யோகியர்க்கும், துங்கமணி மேடைகட்கும்
 சேய்மை வரும்பெருமைச் செந்தூரே - வாய்மையுறும்
 அந்தரங்கத் தானையினான், ஆழிகலங் கப்புகும்சீர்க்
 கந்தரங்கத் தானையினான் காப்பு.

இ—ள்.

தூய்மையிடு - மாசற்றுத்	துங்கமணி-அழகிய மணிகள்
தெளிவுமிக்க	உள்ள
யோகியர்க்கும்-யோகாநுபவி	மேடைகட்டு-மாடி வீடுகளில்
கட்டும்	சேய்மை - செந்நிற வண்ணப்
சேய்மை - குழந்தையுள்ள	பூச்சுகள்
மானது	
வரும்பெருமை - உண்டாகும்	வரும்பெருமை - திட்டப்
சிறப்புள்ளதும்	பெற்ற சிறப்புள்ள துமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திலே

வாய்மையுறும் - சத்திய பத்தி	புகும்சீர் - இறங்கும்
யுள்ள	சிறப்புடைய
அந்தரங்க - மனப்பாவனை	கந்தரம் - கருமேகம்போன்று
யுடைய	கத்து - பிளிறுகின்ற
தானையினுள் - அடியர் கூட்ட	ஆனையினுள் -- யானைப்பரி
மிக்கவனும்	யுடையவனுமான முருகனின்
ஆழிகலங்க-கடல் குழம்பும்படி	காப்பு-காவல் தலமாகும். 76

நீதிமன்னர் மாதர்களும் நீடொளிமுத் தின்குவையும்
 சீதையினிற் கண்டதிருச் செந்தூரே - பேதைப்
 பருவக் குறத்திகொண்கன் பச்சைமயிற் சாயல்
 உருவக் குறத்தி கொண்கன் ஊர்.

இ—ள்.

நீதிமன்னர் - செங்கோல்	நீடுஒளி - மிக்கபிரகாசமுள்ள
அரசர்களது	முத்தின்குவையும் - வெண்
மாதர்களும் - மனைவிமார்	முத்துகளை
களான மாதர்கள்	சீதையினில் - உழுகின்ற
சீதையினில் - சீதாபிராட்டி	படைச்சால்களில்
ஒத்த	கண்ட - காணத்தக்கதுமான
கண்ட - கற்பிற் சிறந்து	
வாழ்வதும்	

திருச்செந்தூரே — செந்தில்மாநகரமே

பேதைப்பருவ - இளம்பருவ உருவ - திருமேனியமைந்த
முடைய குறுஅத்தி - சிறுயாணை ஒத்த
குறத்திகொண்கன் - வள்ளி தெய்வானையின்
நாயகனும் கொண்கன் - நாயகனுமான
பச்சைமயில் - பச்சைநிற முருகனின்
மயிலை ஊர் - ஒப்பற்ற இடமாகும்.
சாயல் - ஒத்துள்ள அழகமைந்த

79

முந்தா டவர்கரத்தில் மொய்குழலார் மைவிழியில்
சிந்தா மணிகுலவும் செந்துரே - செந்தாள்
அனத்தேற்றத் தானத்தான் அத்தனுக்கன் றீந்த
மனத்தேற்றத் தானத்தான் வாழ்வு.

இ—ள்.

முந்து - கொடையில் யானே மொய் - வண்டுகள் மொய்க்
முதலாவேன் என்று முந்து கின்ற
கிற குழலார் - ஈந்தல் மாதரது
ஆடவர் - ஆண்மக்களுடைய மைவிழியில் - மைதிட்டிய
கரத்தில் - கையிட்டதில் கண்களில்
சிந்தாமணி - சிந்தாமணி சிந்தாம்அணி - கடல்
போன்ற ஈகைவளம் போன்ற அழகு
குலவும் - சிறந்து விளங்கு குலவும் - விசாலப்பட விளங்
வதும் குவதுமாகிய

செந்துரே - திருச்செந்துரானது

செம்தாள் - சிவந்த கால்களை *அன்று ஈந்த - முன்னாள்
யுடைய உதவிய
அனத்து - அன்னப் பறவை மனத்து - உள்ளத்தின்
யில் ஏற்ற - உயர்வையுடைய
ஏற்றத்தான் - ஏறுகின்ற பிர தானத்தான் - உதாரகுண
மனுக்கும் முள்ள முருகனது
நத்தான் - சங்கணிந்த திரு வாழ்வு - வசிப்புடைய
மாலுக்கும் தலமாகும்,
அத்தனுக்கு - தந்தையான
செவனுக்கும்

78

* பிரமன் சிவன் இருவருக்குப் பிரணவ உபதேசமும்,
திருமாலுக்குச் சக்கரத்தை மீட்டு உதவியதும் கொள்ளலாம்.

பத்தியருட் காதலரும், பாரத்தோட் காழுகரும்
சித்திக்கை வேண்டுதிருச் செந்தூரே - அத்திமகள்
இன்பருளத் தாழ்வான் இருமூன் றெழுத்தைதம்பும்
அன்பருளத் தாழ்வான் அகம்.

இ—ள்.

பத்தி - உபாசனையுடைய	காழுகரும் - காம விருப்
அருட்காதலரும் - திருவருள்	புடையவர்
வேட்கையினர்	சித்திக்கை - தம் எண்ணம்
சித்தி - அட்டமாசித்திகளை	நிறைவேறுமாறு
கைவேண்டு - கைப்பெற	வேண்டு - விண்ணப்பித்தற்
விரும்பி வேண்டுவதும்	கேற்றதுமான
பாரத்தோள் - விரிவான	
தோள் வலிமையுள்ள	

திருச்செந்தூரே - சேரலைவாய்ப்பதியே

அத்திமகள் - தெய்வயானை	தம்பும் - நம்பிச் செபிக்கும்
யம்மை	அன்பர் உளத்து - அடியவர்
இன்புஅருள - ஊடல்மாறி	இதயத்திவ்
மகிழும்படி	ஆழ்வான் - சதா குடியிருப்ப
தாழ்வான் - பணியும் பெரு	வனுமாகிய முருகனின்
மானும்	அகம் - இடமாகும். 79
இருமூன்றெழுத்தை -	
ஆறெழுத்தை	

கூர்த்தஉணர் வார்தொழிலும், கூவுமடற் கோழிகளும்
சீர்த்தனகம் கொண்டதிருச் செந்தூரே - சூர்த்தனிழிப்
பேயுடனா டும்பரமன் பெற்றருகன் பேதையர்கண்
ஆயுடனா டும்பரமன் ஆட்சி.

இ—ள்.

கூர்த்தஉணர்வார் -	கூவும் - அதிர்ந்து கூவுகின்ற
நுண்ணறிவுள்ளவர்	அடல்கோழிகளும் - வெற்றி
தொழிலும் - செய்யும் தொழி	மிக்க சேவல்களும்
லானது	சீர்த்த - சீர்த்த முன்போன்று
	கூர்மையான

சீர்த்து - சிறப்படைந்து
அனகம்கொண்ட - நல்வினை
யாகிப் பயன் தருவதும்

நகம்கொண்ட - கால்நக
முடையதுமாகிய

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தில் நகரமே

சூர்த்த - அச்சம் தரும்
வழிப்பேயுடன் - கண்களுள்ள
பேய்கள் குழ
ஆடும்பரமன் - ஆடுகின்ற
சிவனின்
பெற்றகுகன் - மகனாகிய குகக்
கடவுளும்
பேதையர்கண் - சிறுபருவ
மாதரது கண்கள்

ஆயுடன் - தமது தாயுடன்
வந்து கண்டு
நாடும் - மகிழக் கூடிய
பரமன் - பரத்துவமுடைய
வனுமாகிய முருகனின்
ஆட்சி - ஆள்கையுடைய தவ
மாகும்.

80

நெய்வழிவே லன்பருள்ளும் நீடியவீ ழிக்கனியும்
செவ்வதாம் போன்றதிருச் செந்தூரே - வெவ்வாவப்
பாயான் தருமகளிர் பங்கமர்வான் என்றென்றும்
மாயான் தரும மனை.

இ—ள்.

நெய்வழி - தேன்வழிகின்ற
பூக்களுள்ள
வேல் அன்பர் - வேலாயுத
வழிபாடுடைய அன்பரது
உள்ளும் - மனமானது
செவ் - செந்நிறமாகிய
வதரம் போன்ற - இலந்தைக்
கனிபோன்றதும்

நீடிய - நீளமாகிய
வீழிக்கனியும் - வீழியின்
பழமும்
செவ் - செம்மையான
அதரம் போன்ற - மாதரது
வாயிதழ் ஒத்திருப்பதுமான

திருச்செந்தூரே - செந்தூர்ப்பதியே

வெவ் அரவ - கொடிய நாக
மாகிய
பாயான் - பாயுடைய திருமால்
தரும் மகளிர் - பெற்ற பெண்
களின்
பங்கு அமர்வான் - இருபுற
மீருக்கபெற்றவனும்

என்றென்றும் - எந்நாளினும்
மாயான் - அழிவற்றவனுமான
முருகனின்
தரும - அறநிலையமான
மனை - கோயிலாகும்.

81

பொங்கர்த் துணர்க்கிணையும் போர்வீரர் நெஞ்சுரமும்
சிங்கத்தின் மேலாய செந்தூரே — சங்கத்
தலைமைக் கவிராயன் சத்திவேற் பூசை
நிலைமைக் கவிராயன் தேர்.

இ—ள்.

பொங்கர் - பூம்பொழிவில்	போர்வீரர் - யுத்தவீரர்களு
உள்ள	டைய
துணர்க்கிணையும் - பூங்கொத்	நெஞ்சுரமும் - மனவலிமை
துக்கணையுடைய கிணைகள்	சிங்கத்தின் - சிங்கத்தையும்
சிங்கத்தின் - வானத்துள்ள	விட
சிங்கராசியினும்	மேலாய - மேம்பட்டுக் காண்
மேல்ஆய - மேலே உயர்ந்து	கின்றதுமாகிய
சென்றிருப்பதும்	

செந்தூரே — திருச்செந்தூரானது

சங்க - தமிழ்ச் சங்கத்தின்	நிலைமைக்கு - மன விருப்பத்
தலைமை - முதல்வனாகிய	துக்கு
கவிராயன் - புலவனாகவுள்ள	அவிர் - முன்னின்றருளவல்ல
நக்கிரனின்	ராயன் - தலைமைக் கடவு
சத்திவேல்-ஞானசத்தி வேலா	ளாய் முருகன்
யுத்தத்தின்	தேர் - விரும்பிக்கொண்ட
பூசை - வழிபாட்டு	இடமாகும் 82

நத்தியமெய்ப் பத்தர்களும், நாகரிகக் காழுகரும்
சித்தினிதா னங்கருது செந்தூரே - முத்தி
அளிக்கும் பதத்தான், அருகிருப்பார் கொங்கை
ஒளிக்கும் பதத்தான் உரித்து.

இ—ள்.

நத்திய - இறையருள் நாட்ட	நாகரிக - மேம்பாடுடைய
முற்ற	காழுகரும் - காமவிருப்புள்ள
மெய்ப்பத்தர்களும் - உண்மை	வரும்
யன்பர்கள்	சித்தினி - சித்தினியென்ற
சித்தி - திருவருட் சித்தியைப்	சாதிமாதரை நாடி
பெற	தானம் - அவரிருக்குமிடத்தை

திதானம் - அமைதியுடன் கருது - எண்ணியிருப்பதும்
 விரும்பி ஆன
 கருது - தவம் புரிவதை விளக்
 குவதும்

செந்தூரே - செந்திலம்பதியே

முத்திஅளிக்கும் - விடு பேற் கொங்கை - தனங்களின்
 னைத் தரவல்ல ஒளி - அழகினையும்
 பதத்தான் - திருவடியுடைய கும்ப-குடம்போன்ற வடிவை
 வனும் யும் நாடும்
 அருகிருப்பார் - உடனுள்ள தத்தான் - அணைப்புக்குரியவ
 வள்ளிதெய்வயானை னுமாயிவ முருகனின்
 என்பவரது உரித்து - உரிமையுள்ள தவ
 மாகும் 83

உள்ளரும்பூர் வல்லுடலை ஓர்வீரன் நன்னகத்தைச்
 சின்னபின்ன மாக்குதிருச் செந்தூரே - பொன்னகரி
 ஆனமரி யான்மருகன் அன்பரல்லா வன்பருக்கு
 நானு மரியான் தலம்.

இ-ள்.

உள்ளரும்பூர் - அளவற்ற *ஓர் வீரன்தன் - வேற்று
 வரிமையுள்ள குரனின் நாட்டு வீரனொருவனது
 வல் உடலை - வச்சிர மேனியை அகத்தை - ஆணவத்தை
 சின்னபின்னமாக்கும் - பிளவு சின்னபின்னம் - கெட்டழியும்
 படச் செய்ததும் படி
 ஆக்கும் - செய்வித்ததுமான

செந்தூரே - திருச்செந்திலம்பதியே

* ஓர் வீரன்-வேற்று நாடும் வேற்றுச் சமயமுமுள்ள ஓரரசன்
 தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து பல செல்வங்களையும் கைப்பற்றினான்.
 அம்முறையில். செந்தூரிலுள்ள ஆறுமுகநயினர் என்ற சண்முக
 ரையும் எடுத்துக் கடவேறிச் செல்லலானான், அக்கால், கப்பல்
 கடலில் அமிழலாயிற்று, அச்சமுற்ற அவன் பல பொருளைக்
 கடலில் வீசியும் பலனில்லை. இறுதியில் தக்கவரால் இதன்
 உண்மையறிந்து மூர்த்தியையும் கடலில் விட்டான், கப்பல்
 சமதிலை பெய்தியது. பின் அன்பர் மூலம் மூர்த்தி கொணரப்
 பட்டதென்பது வரலாறு.

பொன்னகரி-பொன் மயமான
தேவ வுலகை
ஆறும் - ஆட்சி புரிகின்ற
அரியான் - தேவேந்திரனது
மருகன் - மருகனும்

அன்பர் அல்லா - உள்ளன்
பமைந்தவ ரல்லாத
வன்பருக்கு - மூடர்களுக்கு
நாளும் - எக்காலத்தும்
அரியான் - காண அருமை
யானவனுமாகிய மருகன்
நலம் - நலமுடனிருக்கு
மிடமாம் 84

காரெருமை யின்குழுவும், கானிமல ருத்தடத்தில்
சீரம் பெருக்குதிருச் செத்துரே - நீரூவிச்
சந்த வரையான் தனதடியார் ஏட்டிலெனப்
பித்த வரையான் பிடிப்பு.

இ-ள்,

கார் - கருப்பு நிறமான
எருமையின் குழுவும்-எருமைக்
கூட்டம்
சீரம் - வெண்ணிறப் பாவை
பெருக்கு - மிகுதியாகச்
சுரக்கின்றதும்

கானிமலரும் - நீலோற்பலப்
பூக்கள் நிறைந்த
தடத்தில் - பொய்கையில்
சீரம் - சிறந்த அழகை
பெருக்கு - அதிகப்படச்
செய்கின்றதுமான

திருச்செந்துரே - திருச்செந்திற்றலமே

நீர்அருவி - நீர் வளமான
அருவிபுள்ள
சந்தவரையான் - சந்தனமலை
புடையவனும்
தனது அடியார் - தனது
தொண்டர்களின்
ஏட்டில் - வரிசையமைந்த
பட்டியலில்

என - அடியேனை
பித்த - பிற்பட்டவனாக
வரையான்-எழுத இசையாத
வனுமான பெருமானுக்கு
பிடிப்பு-இசைவானதலமாகும்

85

*சுரம் என்ற வட சொல், சீரம் என மருவிற்று. சுரம்-பால்-
பித்த என்றதற்குத் தகுதியிற் பிற்பட்டவன் எனக் கொள்க.

மாதவன்சங் காழியினை, மன்னு திருநீற்றைச்
சீதனமாக் கொண்டதிருச் செந்தூரே - வேதன்
கரங்குவிய மோதியவன், கண்ணுதல்பால் உள்ளம்
இரங்குவிய மோதியவன் ஈடு.

இ—ள்.

மாதவன் - திருமால்	மன்னு - பொருத்தமான
சங்குஆழியினை - சங்கையும்,	திருநீற்றை - இலைவிபூதியை
கடலையும்	சீதனமா - சிறந்த செல்வமாக
சீதனமா - மகட்குதவிய	கொண்ட - அடியார்களுக்கு
பொருளாக	உதவக்கொண்டுள்ளதுமான
கொண்ட - அமையப்	
பெற்றுள்ளதும	

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

வேதன் - பிரமதேவன்	உள்ளம் - அவரது மனம்
கரங்குவிய - கைகுவித்து	இரங்கு - மகிழும்படி
வணங்குமாறு	இயம் - பிரணவப் பொருளை
மோதியவன் - சிரத்திற்	ஒதியவன் - கூறியருளியவனு
குட்டியவனும்	மான முருகனின்
கண்ணுதல்பால் - சிவபிரா	ஈடு - ஈடுபாட்டுக்குரிய
னிடம்	தலமாகும். 86

கூரார்வேல் வீரர்நெஞ்சில், கொந்துமலர்ப் பைம்பொழிலில்
சீரானி னங்குலவு செந்தூரே - காரானை
ஒன்றுரித்தான் மைந்தன், உயர்ந்தபுகழ்ச் சந்தனப்பொற்
ஒன்றுரித்தான் மைந்தன் குறிப்பு.

இ—ள்.

கூர்ஆர்வேல் - கூர்மையான	கொந்துமலர் - பூக்களைக்
வேல்களையுடைய	கொத்தாகவுள்ள

வள்ளி, தெய்வயானை என்ற இருவரும், திருமால் மகளி
ராவர். அவர் தனது மகட்குதவிய செல்வமாகவுள்ளது
திருச்செந்திற் கடல் என்பது குறிப்பு. சங்கை மட்டும் குறித்
திருத்தலால், கடலில் விளையும் முத்து பலளமாதியவு
கொள்க.

வீரர்நெஞ்சில் - வீரரது மார்பில் பைம்பொழிலில் - மரச்சோலைகளில்
 சீரா - கவசமும் (அம்பேருமல் காப்பது) சீர்ஆவினம் - சிறந்த பசுக் கூட்டங்கள்
 இனம் - அது போன்றவையும் குலவு - இளைப்பாறி விளங்கு இன்றதும் ஆகிய
 குலவு - காணப் பெறுவதும் செத்துரே - திருச்செந்தூர்த்தலமே

கார்ஆனை - கரியநிற யானை பொற்குன்று-அழகிய மலைக்கு
 ஒன்று உரித்தான் - ஒன்றின் உரித்தான் - உரிமையுடைய
 தோலை உரித்த பரமசிவனது வனுமாயிய
 மைந்தன் - குமாரனானவனும் மைத்தன் - வீரமுடைய
 உயர்ந்தபுகழ் - மேலான முருகனின்
 சிறப்புள்ள குறிப்பு - இவட்சியதவமாகும்.
 சந்தன - சந்தனக் கல்லான 87

நீலோத வாரியினும் நீடுதிருக் கோயிலினும்
 சேலோத மிஞ்சுதிருச் செத்துரே - சாலோகம்
 ஆதியநா லுந்தருவான் ஆகாதென் பார்க்குமைப்பென்
 பாதியனா லுந்தருவான் பற்று.

இ-ள்.

நீல - நீலநிறமுள்ளதும் நீடு - பெருமையிற் சிறந்த
 ஓதவாரியினும்-அலையுள்ளது கோயிலினும் - திருக்கோயிற்
 மான கடலில் சந்நிதியில்
 சேல்ஓதம் - மீன்களின் சேலோதம் - சந்தனத்தின்
 பெருக்கம் மிகுதி
 மிஞ்சு - பொலிந்துள்ளது மிஞ்சு - எல்லோரிடத்தும்
 காணப்பெறுவதுமான

திருச்செத்துரே - திருச்செந்திலம்பதியே

சாலோகம்ஆதிய - சாலோகம், பாதியன் - ஒருபாகமுள்ள
 சாமீபம், சாருபம், சாயுச்சிய சிவனது
 மென்ற ஆலும்-கல்லால் நிழலிருக்கும்
 நாலும்-நான்கு பதவிகளையும் போக அநுபவத்தையும்
 தருவான்-கற்பகத்தையுடைய தருவான் - கொடுத்தருள்பவ
 தேவலோக போகத்தையும் னாகிய முருகனின்

ஆகாது என்பார்க்கு-வேண்டா பற்று - பற்றமைந்த
மென வெறுக்கு நிலையினருக்கு தலமாகும். 88
உமைப்பெண் - உமாதேவி
யின்

மங்குல் நுகர் வாரிதியில், வார்திரைத்தெண் ணீர்த்தடத்தில்
செங்கமுநீர் சேர்ந்ததிருச் செந்தூரே - அங்கை
அயிலவ னத்தன் அளவிறந்த கோடி
சயிலவ னத்தன் தலம்.

இ-ள்,

மங்குல் நுகர் - மேகங்கள்	வார்திரை - நீண்ட
நீர் முகக்கின்ற	அலையோடு கூடிய
வாரிதியில் - கடலில்	தெண்ணீர்த்தடத்தில் -
செம்-கோயிலைச் செம்மையாக	தெளிந்த நீர்நிலைகளில்
கமுநீர் - கமுனி விட்ட	செங்கமுநீர் - செங்குவளை
புனித நீர்	மலர்கள்
சேர்ந்த - ஆறு போல்	சேர்ந்த - தாமரைபுடன்
கலக்கின்றதும்	பொலிந்து விளங்குவதுமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூர்ப்பதிபே

அங்கை-அழகிய கையிடத்தில் அளவிறந்தகோடி - மிகப்
அயிலவன் - வேலைத் பலவாகிய
தரித்தவனும் சேயிலவனத்தன் - மலைக்கூட்ட
அத்தன் - தலைமையான முடையவனுமான முருகவின்
கடவுளும் தலம் - நெந்த தலமாகும் 89

மிக்க புகழ்ப்பெருக்கை வெண்கமல மின்னருளைத்
திக்கடங்க நல்குதிருச் செந்தூரே - மக்கள்
இனமு மறியுமுள்ளன், எவ்வகைய தேவர்
மனமு மறியுமுள்ளன் வாழ்வு.

சேயில - மலைகளையுடைய. வனத்தன் - அழகுப்பெருமான்
எனவும் கொள்ளலாம்.

இ—ள்.

மிக்க - மேலாகிய	வெண்கமல - வெள்ளைத்
புகழ்ப்பெருக்கை - பெருமை	தாமரையிலுள்ள
மிகுதியை	மின்அருளை-கலைமகளருளான
திக்கு அடங்க - எட்டுத்	புலமையை
திசையிலும் பரவ	திக்கு - ஆதரவாக
நல்கு - அன்பர்கட்கு	அடங்க - அமையும்படி
உதவுகின்றதும்	நல்கு - தொண்டருக்குக்
	கொடுத்தருளவல்லதுமாகிய

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்திலம்பதியே

மக்கள் இனமும் - உலக	மனமும் - உள்ளமும்
மக்கள் கூட்டமும்	மறியும் - ஆட்டு வாகனமும்
அறியும் உள்ளன்-அறியுமாறு	உள்ளன் - உடையவனுமான
அவருள்ளத்திருப்பவனும்	முருகன்
எவ்வகைய - (மேம்பட்டுள்ள)	வாழ்வு - வசிப்புக்குரிய
எவ்விதமான	தலமாகும் 90
தேவர்-தேவர்கள் பலருடைய	

நம்போர்மை யாரருளாம், நாரியர்கண் டங்கமுகாம்
தெம்பூக மேவுதிருச் செந்தூரே - அம்போதி
மோது மதிலகத்தான், முத்தமிழோ ரைக்கலியாற்
காது மதிலகத்தான் கண்.

இ—ள்.

நம்பு ஓர்மையோர் -	நாரியர் - மாதர்களுடைய
ஒருமைப்பட்டமன	கண்டம் - கழுத்தானது
முடையராய் நம்புமவர்க்கு	கமுகாம் - பாக்குமரமாகிய
அருளாம் - திருவருளாலா	தெம் - அழகும் பசுமையு
கின்ற	முள்ள
தெம்பு - மனவலிமையும்	பூகம் - கமுகுமரத்தை ஒப்
ஊகம் - தியான சிந்தனையும்	பாக
மேவு - பெற உதவுகின்றதும்	மேவு - விளங்கப் பெறுகின்
	றதுமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தில் நகரமே

அம்போதி - கடல்நீரால்	கலியால்-வறுமைப் பிணியால்
மோதும் - தாக்கப்பெற்ற	காதும்அதில் - வருந்தச்செய்
மதில் அகத்தான் - மதிலோ	வதில்
ஒள்ள திருக்கோயிலுடைய	அகத்தான் - மனமுடையவனு
வனும்	மான பெருமானது
முத்தமிழோரை - புலவர்களை	கண் - கண்ணோன்ற இட
	மாகும் 91

அன்பில்முதற் றோய்வாரும், ஆடகச்சீர் மேயோரும்
தென்புலமைக் கஞ்சுதிருச் செந்தூரே - பொன்புரையும்
தோகை மயிலான், தொழும்பர்களைத் துன்புறுத்து
மாகை மையிலான் வயின்.

இ-ள்.

அன்பில் - அன்புள்ளத்தில்	ஆடகச்சீர்-பொருள் வளமை
முதல்தோய்வாரும்-முதன்மை	மேயோரும் - மிகப்
யானவரும்	பெற்றவர்கள்
தென்புலமைக்கு - அழகிய	தென்புல - தென்றிகையி
பெரும் புலவர்கட்கு	லுள்ள
அஞ்சு- உள்ளச்சம் அடைபவ	மைக்கு - எமனது வாகவ
ராகின்றதும்	மான ஒருமைக்கு
	அஞ்சு - மனம் பயமடை
	கின்றதுமான

திருச்செந்தூரே — திருச்செந்திவம்பதியே

பொன்புரையும் - தங்கம்	துன்புறுத்துமா - வருந்தச்
போன்ற	செய்கின்ற
தோகைமயிலான் - தோகைச்	கைமை - வஞ்சகத்தன்மை
சிறப்புள்ள மயில் வாகன	இலான் - இல்லாதவனுமான
முடையவனும்	முருகன்
தொழும்பர்களை - தொண்டர்	வயின் - இடமாகும் 92
களை	

வாதப்போர் வீரர்மொய்ம்பும், வண்டமிழோர் மெய்ப்புகழும்
சேதப்ப டாததிருச் செந்தூரே - காதல்
இருவர் தடுவிருப்பான், ஏசுநஞ்சீர் வெண்ணீர்(று)
உருவர் தடுவிருப்பான் ஊர்.

இ - ள்.

வாதப்போர் - சமய வாதப் போர்	வண்தமிழோர் - பெரும் புலவர்களுடைய
வீரர் - புரிபவரது பேச்சு	மெய்ப்புகழும்-உண்மையான
வீரத்தின்	சிறப்பும்
மொயம்பில் - வலிமையில்	சேதம்-கேட்டினை
(தோள்களில்)	படாத - அடையப்
சேதுஅப்பு-சிவந்த இரத்தநீர்	பெருதுள்ளதுமான
அடாத - பொருந்தாததும்	
திருச்செந்தூரே -- திருச்செந்தூர்த்தலமே	
காதல்இருவர் - அன்புக்குரிய உருவர் - உருவமுடைய	
மாதர் இருவர்கட்கு அன்பரது	
நடு - மத்தியில் (பாரபட்ச	நடு - கூட்டத்தின் மத்தியில்
மின்றி)	(மனதில்)
இருப்பான் - இருக்கும்	இருப்பான் - நீங்காதிருப்ப
ஆவலுடையவனும்	வனுமான முருகனின்
ஏகஅறம் - குற்றமற்ற	ஊர் - திருத்தலமாகும்
வெண்ணீற்று-திருநீறு பூசிய	93

வாசம் பொலிகளவால், வைசாக நாள் விழவால்
சேரன்ப ராயதிருச் செந்தூரே - கோரத்
தகர்ப்பரியா னாடுமவை சாற்றுமவை தம்முள்
நிகர்ப்பரியா னாடும் நிலம்.

இ - ள்.

வாரம்பொலி-அன்பு நிறைந்த	வைசாகநாள் - விசாக
கனவால் - கனவுக்	நாளன்று நடக்கும்
காட்சியினால்	விழவால் - திருவிழாச்
சேரன்-சேர நாட்டரசன்	சிறப்பினால்
பராய-வணங்கிய	சேர்அன்பர்ஆய - மக்களால்
சிறப்பினதும்	லாம் அன்பராகக்கூடியதுமான
திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தில்நகரமே	
கோர - கொடுமை மிக்க	தர்முள் - ஆகிய சிறப்புகளில்
தகர்ப்பரியான்-ஆட்டுவாகன	நிகர்ப்புஅரியான்- இணையற்ற
முடையவனு	வனுமானமுருகன்
நாடும்அவை - நினைக்கக்	நாடும் - தனக்கேற்றதாக
கூடியதும்	எண்ணுகின்ற
சாற்றும்அவை - சொல்லத்	நிலம் - இடமாகும்
தக்கதும்	

திந்தமிழ்ப்பாட் டுட்பதமும், தேன்முரல்பூஞ் சோலையினும்
சேந்து பொலியுமெழிற் செந்தூரே — காந்தள் மலர்க்
கைம்மறந்தி் காதற் கடலான்முன் கச்சியிற்செய்
யும்மறத்தி் காதல் உவப்பு.

இ—ள்,

திந்தமிழ்ப்பாட்டுள்-இனிய	தேன்முரல்-வண்டுகள்
இயல் இசைப்பாட்டுக்	ஒலிக்கின்ற
களுடன்	பூஞ்சோலையினும்-பூமரச்
பதமும்-நாடகப் பாட்டுகளும்	சோலைகளில்
சேந்து பொலியும்-ஒன்று	சேந்து-அசோக மரங்களும்
சேரப்பெற்றிருப்பதான	பொலியும் எழில்-கூடிய வனப்
எழில்-தமிழின் அழகு	புள்ளதும் ஆகிய

சேர்ந்ததும்

செந்தூரே-- திருச்செந்திற்நகரே

காந்தள்-ஐந்து நீண்ட இத	கச்சியில்-காஞ்சிபுரத்தில்
முள்ள காந்தள் செடியின்	செய்யும் அறத்தி-டிப்பத்
மலர்க்கை-பூவை ஒத்த விரல்	திரண்டு அறமும் செய்த
களுடைய	உமையவளது
மறத்தி-வள்ளி நாயகியின்	காதல்-தாய்ப்பரிவுக்கு உரிய
காதல் கடலான்-பேரன்	பெருமானுக்கு
புடையவனும்	உவப்பு-மகிழ்வு தரும் தல
முன்-அக்காலத்தில்	மாகும் 95

மற்றிணையில் சந்தவெற்பில், வாழும் மறுகருகில்
தெற்றி மலிந்ததிருச் செந்தூரே — கொற்றிமகிழ்
வெம்போர்ப் படையன் தன் மெய்யடியார் தம்முள்வெறும்
தெம்போர்ப் படையன் செயல்.

இ—ள்.

மற்று இணையில்-வேறு ஒப்பு	வாழும்-மக்கள் கூடி வாழ்
இல்லாத	இன்ற
சந்தவெற்பில் சந்தன மலை	மறுகு அருகில்-வீதியின்
யினிடமிருந்து	பக்கம்
தெற்றி-தெற் றற்காற்று	தெற்றி-சித்திர மாட கூடங்
மலிந்த-மிகவும் வீசப்	கள்
பெற்றதும்	மலிந்த-அதிகம் விளங்கு
	இன்றதுமான

திருச்செந்தூரே --- திருச்செந்திற்பதியே

கொற்றி மகிழ்-துர்க்கை
விரும்புகின்ற
வெம்போர்-கொடிய யுத்தத்
துக்குரிய
படையான்-வீரர்களின் சேனை
யுடையவனும்
மெய்யடியார் தம்முள்-உண்
மையன்பரது கூட்டத்
துள்ளே

வெறும்-போலியான
தெம்போர்-இறுமாப்புடைய
தொண்டரை
படையன்-கூட்ட இசையாத
வனுமான பெருமானுக்கு
செயல்-திருவருள் விளையாட்
டமைந்த தவமாகும்.

26

நாசமற்ற மெய்யருளால், ஞானசத்தி வேற்படையால்
தேசம் விளக்குதிருச் செந்தூரே - பாசமலம்
தீர்க்குந் திருக்கண்ணான், செய்தநலத் தைச்சிறிதும்
பேர்க்குந் திருக்கண்ணான் பீடு.

இ - ள்.

நாசம் அற்ற - அழிவற்றுச்
சிறந்த
மெய் அருளால் - உண்மை
யருட் சிறப்பினால்
தேசம் - உலகமெல்லாம்
அறியும்படி
விளக்கு - புகழை வெளிப்
படுத்தக் கூடியதும்,
திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திலம்பதியே

ஞானசத்தி - திருவருட்
சத்தியான
வேற்படையால் - வேலா
யுத்ததால்
தேசம்-ஒளியையும் அறிவுக்
கூர்மையையும்
விளக்கு - அன்பர் உணரச்
செய்வதும் ஆகிய

பாசமலம் - ஆணவாதி மும்
மலங்களையும்
தீர்க்கும் - அன்பரைச் சேரா
மற் புரியும்
திருக்கண்ணான் - திருவருள்
நோக்க முடையவனும்
செய்த நலத்தை - அடியவர்க்
குச் செய்த திருவருளை

சிறிதும் - சிறிதளவும் கூட
பேர்க்கும் - மாற்றத்தக்க
திருக்கு - வஞ்சமான குற்றம்
அண்ணான் - சற்றும் பொருத்
தாதவனுமாகிய பெருமானது
பீடு - பெருமைமிக்க தல
மாகும் 97

யாவருந்தேர் வானியொன்றும், ஏசுனுஞ்சீர் மாதவரும்
தேவகங்கைக் கொண்டதிருச் செந்தூரே - பாவனைபோல்
வந்தடியா ருள்ளாவான் மாசித் திருநாளின்
சந்தடியா ருள்ளாவான் சார்பு.

இ-ள்.

யாவரும் - எத்தகையோரா
 ராலும்
 தேர் - தெரிந்து முழுக்கூடிய
 வாவி ஒன்றும்-ஒப்பற்றகுளம்
 ஒன்றையும்
 தேவசங்கை - ஆகாய கங்
 கைக்கு ஒப்ப
 கொண்ட - தன்னிடத்திற்
 கொண்டதும்
 சீர்மாதவரும் - சிறந்த தவசி
 களும்
 தேவு-தெய்விகப் பெருமையை
 அகம் - தங்கள் மனத்தில்
 கொண்ட - சிந்திக்கக் கூடி
 யதுமான

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்திற்பதியே

பாவனையோல் - அன்பர்
 எண்ணியபடி
 வந்து - திருவுருக்கொண்டு
 தோன்றி
 அடியார்உள் - அடியவர்
 மனத்தில்
 ஆவான் - விளங்கியருள்பவ
 னும்
 மாசி - மாசிமாதத்தில் வரக்
 கூடிய
 திருநாளின் - பெருவிழாக்
 காலத்தில் வருகின்ற
 சந்தடியார் - பேரிரைச்சல்
 கட்கு உட்பட்டவர்கள்
 உள்ளா நினைக்க முடியாத
 வான் - பெருமைபுள்ள சூனு
 மான முருகக் கடவுள்
 சார்பு - தங்கியுள்ள தல
 மாகுற்.
 98

மாறுபடும் நோயினரும் மையல்மிகும் நெஞ்சினரும்
 தேறுந் திருக்கோயிற் செந்தூரே - ஆறுமுகப்
 பண்ணவனத் தந்தையண்ணப் பன்னிரண்டாக் கொண்டவனோர்
 வண்ணவனத் தந்தையண்ணல் வாழ்வு.

இ-ள்.

மாறுபடும் - ஒன்றுக்கொன்று
 ஒவ்வாத
 நோயினரும் - நோய்வாய்ப்
 பட்டவர்கள்
 தேறும் - (நீரில் மூழ்கி திரு
 நீறுபூசிக் தெரிசித்து வந்த
 தொடர்புகளால்) தெளிவு
 பெறக் கூடியதும்
 மையல் - உலக ஆசையில்
 மிகும் - அதிகப்பட்ட
 நெஞ்சினரும் - மனமுடைய
 வர்களும்
 தேறும் - அருளால் புனித
 மனம் பெறத்தக்கதுமாகிய

செந்தூரே - திருச்செந்திற்றலமே

ஆறுமுக - ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட பண்ணவன் - கடவுளான வனும் அத்தத்தை - திருக்கரங்களை (ஆறுமுகத்துக் கேற்ப) அண்ண - பொருந்தும்படி பன்னிரண்டா - பன்னிரண் டான எண்ணுடையதாக கொண்டவன் - அமைராக் கொண்டவனும்	ஓர் - ஒப்பற்ற வண்ண - சந்திக்கவிபாட வல்ல வன - அழகுமிக்கு (அருணகிரி யான) தத்தை - கிளியைக் கொண் டுள்ள அண்ணல் - பெருமானு மாவ முருகன் வாழ்வு - வாழ்தற்கேற்ற தல மாகும் 98
---	--

கட்டாம் மறைமொழிக்கும் கைகவிக்குந் தொண்டருக்கும்
திட்டாந்தங் காட்டுதிருச் செந்தூரே - அட்டாங்க
யோகத் தருக்கும் உணர்வரிய வேற்குகன்தா
னாகத் தருக்கும் அரண்.

இ—ள்

கட்டுஆம் - பலவரம்புகளைக் கொண்ட மறைமொழிக்கும் - வேத விதி கட் கேற்ற திட்ட அந்தம் - உறுதியாக முடிந்த வுண்மையை காட்டு - அன்பர் அறியவிளக் குவதும்,	கைகவிக்கும் - வணங்கி வழி படுகின்ற தொண்டருக்கும் - அடியவர் களுக்கு திட்டாந்தம் - வெளிப்படை யானக் காட்சியை காட்டு - புலப்படுத்தக்கூடி யதும் ஆன
--	---

திருச்செந்தூரே - திருச்செந்தூர்த்தவமே

அட்டாங்க - எட்டுவகையான யோகத்தருக்கும் - யோக அநு பவமுடையவருக்கும் உணர்வரிய - அறிந்துகொள்ள முடியாத வேற் குகன் - வேலாயுதக் கடவுள்	நானாக - தற்கதந்தரமாக தருக்கு - எழுச்சியுடன் தங்கு தற்கான அரண் - காப்புத் தலமாகும், 100
--	--

'நாசிக்குட் ப்ராணவாயுலை ரேசித்தெட்டாத யோகிகள்
நாடிற்றுக்காணொன்தென - நின்றநாதர்' என்பது திருப்புகழ்.

'காட்டிற் குலத்திபிரான்' என்ற கந்தவங்காரப் பாட்டி
லும் யோகிகள் காணமுடியாதவன் என்றே அருணகிரிநாதர்
கூறுவதற்கு. அதைப் பின்பற்றியதே இக்கருத்தாகும். 'தானாக'
என்ற சிறப்பால் முருகன் தவப் பெருமை கூறினார்.

தூற் பயன்

சீறுமயில் வாகவத்தான் செந்தூர்ச் சிலேடை வெண்பா
நூறு முனார்ந்து நுவல்வோரை - நூறுமலர்
வேதன் படையும்வெற்றி வேள்படையும் வெம்மறவி
தூதன் படையும் தொடா.

சுருவே துணை

திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்த வகை பதினாறுள்

3வது - திரிபந்தாதி நூல்

பாட்டும் பொருளும்

அணிந்துரை

வெண்பா

வரிவளைகள் ஆர்ந்தும்அலை வாய்க்குமா வேட்காப்
திரிபுடைச்சொல் அந்தாதிச் சீர்தூல் — தெரிதகவோர்
வேலவன்றன் அன்பும் விரிபுலமைப் பேறுமெய்தி
மாலகன்ற நெஞ்சினரா வரர்.

“செந்தமிழ்க்கு வாய்த்த திருச்சீர்திலர்பதி” என்று போற்றப் பெற்றது திருச்செந்தூர்த் தலமாகும். செந்திலர்பதி என்று ஊரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டதனால் அங்கு இருக்கேயில் கொண்டுள்ள பெருமான் “செந்தமிழ்க்கே உரியவன் என்பது தானே புலனாகும். அத்தகைய சிறப்பமைந்த செந்திலாண்ட வனுக்கு உவந்த இனிய தமிழில் இந்த அந்தாதியமைந்திருக்கிறது.

“திரிபு” என்ற சொல், மாறுபாடு என்ற பொருளையுடையது. எனவே, இந்நூலின் கவிகள் ஒவ்வொன்றும் முதற்சீர் இரண்டாம் சீர்வரை முதலெழுத்து மட்டும் மாறுபட்டு, அந்த இரண்டு சீர் வரை ஒரே வடிவில், எதுகை அமைந்து, பொருள் வேறுபட்டுள்ள தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது என்பது தெரியலாம். மேலும், முதற் பாட்டின் முதற்சீர், நூலின் இறுதிப் பாண்டின் இறுதிச் சீராகவும், ஒவ்வொரு பாட்டின் கடைசிச் சீரே அடுத்தப் பாட்டுக்கு தொடக்கச் சொல்லாகவும் வருவதால், அந்தம் ஆதியாகவுடையது என்பதைக் கொண்டு அந்தாதி என்ற பெயரிட்டனர் பெரியோர், ஆதி அந்தம் என்பதை

நூல்முதலும் இறுதியுமான சீர்களிலும், அந்தம் ஆதி என்பதை ஒவ்வொரு பாட்டி அகடைசி - அடுத்த பாட்டின் முதல் வரும் சீர்களிலும் அமைவது ஆகுமென்பது தெளிவு. ஆதி அந்தம் என்பதை அந்தம் ஆதி என்றமைத்திருப்பது வியப்புக்குரியது.

இறைவன் தன்மைக்கு இலக்கணம் கூற வந்த பெரியோர்கள், உலக அழிவைப் புரியும் இறைவனை உற்பத்திக்கும் காரணமாவான் என்பதை விளக்கி "அந்தம் ஆதியென்மனார் புலவர்" என்று கூறிப் போந்தனர் (மெய்கண்ட தேவர் சிவஞான போத முதற் குத்திரம்). அம்முறையிலேயே இதுவும் அமைந்திருக்கின்ற தென்க. முருகப் பெருமான் அருளுரைப் படிபதினாறு வகையான பனுவல்களைப் பாடத் தொடங்கிய வரிசையில் இந்நூலாசிரியரான வண்ணச்சரபம் அருண்மீது தண்டபாணி கவாயிகள், திரிபு என்ற இந்நூலை, மூன்று எவ்வும் சொல்லுக்கெற்ப மூன்றாவதாக அமைத்தனர் போலும் என்று கருத இடந்தருகின்றது. இது போலவே எண் வரிசைக் கேற்ற சிறப்பு பெரும்பாலும் ஒத்து, மற்ற நூலின் பெயரும் உள்ளது.

இது அன்றியும், தில்லைத் திருவாயிரம்-திருவரங்கத் திருவாயிரம் என்பவற்றிலும் திரிபுமஞ்சரி யமகமஞ்சரி, என்று ஒரு பகுதியாக திரிபு-யமகக் கவிகள் செய்துள்ளனர். சிவஞான பாதத்தத்தாதி, அரியேன பாதத்தத்தாதி இவை-வைணவ பரமாகப் பாடி, உரையும் வரைந்துள்ளனர். ஏகபாதம் என்பது, நான் கடியும் ஒரே வித தடையிலமைந்து, பொருள் வேறு விதமாய்க் காட்டாகக் கவித்துறைக்கவியில் இயற்றப் படுவதாகும். இவை சித்திர கவி என்ற பெயரில் அமைந்த அரிய நூல்களாகும். சித்தகூக்கு ஆராய்வும், வரலாறு, சொல்லமைப்பு, சந்தியின் அழகு, தெளிவு புலமைச் சிறப்பு முதலியவற்றைத் தருவதாகும்.

அல்லாமலும், "ஏகபாதத் தீதநூல்" என்ற பெயரில் நான் கடியும் ஒத்து, பொருளில் மாறுபாடு, உதடுகள் ஒட்டுதல் முதலியவற்றைய சிறப்பித்தாய், மாப்பது பாட்டுண்டாய் அந்தாதி,

மருகக் கடவுளைக் குறித்துப்பாடி, பதவுரை, கருத்து, ஞாயம், இலக்கணங்களை விளக்கி உரையும் சுவாமிகளை வரைந்துள்ளனர். இதை நிரூபித்தவர் என்பர் வட நூலார், தன்மைக்கேற்ற பெயரிலக்கணம் அமையாதிருப்பதை உணர்ந்த இவர் 'இதழ் அகல்' எனப் பேரிட்டனர். ஒட்டம் - உதடு நீர் என்பது ஒட்டாதது என்பது கருத்து. ஒட்டம் என்ற பெயரில் உதடுகள் குவிதல் ஒட்டுதல் இருப்பதால், அதை மாற்றி "இதழ் அகல்" என்ற சிறப்புடன் இயல்பாயும் பொருள் எளிதில் அறியப்படுவதாயும் உள்ளமையால், இவரது தமிழ்ப் புலமையையும் அபிமானத்தையும் அறியலாம்.

மேலும் நெல்லை, தில்லை, அரங்கம் என்ற தலக்குறிப்புடனும் பொதுவாயும் ஷே இதழகல் அந்தாதி பாடியுள்ளனர். குன்றக் குடி-நெல்லை-பழனி-சென்னை-இத்தலத்து முருகக் கடவுளுக்குக் கலம்பகமும் பழனி, சில்லை, தேவகோட்டை, சென்னை செந்தில் வள்ளி நாயகி, என்ற குறிப்புடன் பிள்ளைத்தமிழும் இயற்றியுள்ளனர். இந்நூல் ஆசிரிய சுவாமிகள், எதைப் பாடவேண்டுமானாலும், முதலில் திட்டமிட்டுச் செறிந்து, குறிப்பு வரைந்து கொண்டு பாடுவதில்லை. திருவருள் முன்னிலையில் தொடங்குவர். குறித்தபடி பாடல்களமையும். எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவது இவர் செயல். அருணகிரிநாதர் கந்தரநுபூதி பாடியது போல, முருகதாசரநுபூதி என்ற பெயரில் அருளை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

அதில் - திடமிரு சிவசெக் கரிசுவேல் முருகோன்
இடமென் றெளிர்என் மனமாம் வெளியில்
உடலின் திரைநீர் கவிவந் தெழுதா(து)
உடனய் கழிவுந் தனபந் பலயே. என்று கூறுகின்றனர்.

எனவே, தன் மன வெளி (மருகவு)க்குரிய இடம். பாடல் வருவது கடலில் அலைகள் போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக என்று தெரிகிறது. பாடல் வரும் விரைவுக் கேற்ப எழுதி (மாடிவ தில்லை). வேறு ஒன்றாக அமையுமாம், வந்த பாட்டு மனையுமாம் இக்கருத்தை வேறு ஓரிடத்தில் "தமிழ்க் கவிகள் உதிக்க

கும் வம்பு சகிக்கிலேனே" என்றும், என் மனதில் ஒன் றெண்ண எண்கை மற்றொரு வண்ணமெழுதிடும் இயற்கை என் கின்றனர். இந்நிலை நம்மோரால் அளவிடற்கரியதாம்.

இலக்கணம் இலக்கியம் ஆகிய நூல்கள் மிகைபட இயற்றி யது போன்று உபாசனையியல்பிலும் பேராற்றல் படைத்தவர். அது பற்றிய சாத்திர நூல்கள் தமது அநுபவ முறையைக் கலந்து பல இயற்றியுள்ளார். உலக நன்மை கருதியே, தொடக்க முதல் இறுதிவரை தவஞ் செய்து தன்னலம் பேணாது வாழ்ந்தவராவர் டக்கள் சேவகருளை கடவுட் பக்தியுடையராய் வாழ வேண்டுமென்ற பேராவலுடனிருந்தவர். முருகனது அருளாணைப்படி பாடிய இந்நூல், தேவத்தான வெளியீடாக வெளி வருகிறது.

பாடலின் பொருள் விளங்கும் பொருட்டு, பதவுரை விளக் கப்பட்டிருக்கிறது. புலவர்கள் அன்பர்கட்கு, மகிழ்வு தரும் அரிய நூலாகும்.

முருகக் கடவுள் துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம் பதினாறில்

3-வது திரிபந்தாதி நூல்

பாட்டும் பொருளும்

காப்பு - கட்டளைக்கவித்துறை

நடக்குஞ் சரமச ரந்தரு வான்நலை நான்கிற்குட்டி
அடக்குஞ் சரவணன் செந்தூர்க் குகன்அரி யட்டவன்றன்
விடக்குஞ் சரமஞ்சும் வேலான் விரும்பும் விநாயகனும்
கடக்குஞ் சாத்மத வணங்குகின் நேன்தமிழ்க் காவலுக்கே.

இ—ள்.

நடக்கும் - இயங்குதலையுடைய	விடக்கும் - விடம்போற்
சரம் - சரஉயிர் வகையையும்	கொடுமையான
அசரம் - அசைவில்லாத	சரம் - பாகபதக்கனையும்
(மரம் செடி ஒத்த) அசர	அஞ்சும் - நாணத்தக்க
வுயிர்க்களையும்	வேலான் - வேற்படையுடை
தருவான் - வினைக்கேற்பப்	யவன்
படைக்கும் பிரமனது	விரும்பும் - விருப்புற்று
தலை - சிரங்கள்	ஆதரிக்கின்ற
நான்கில் - நான்கினிடத்தும்	விநாயகனும் - கணபதியாகிய
குட்டி - கையால் இடித்து	கட - மதநீரினைக் கொண்
அடக்கும் - கருவத்தைக்	டுள்ள
கெடுத்த	குஞ்சரத்தை - யானைமுகக்
சரவணன் - சரவணப்	கடவுளை
பெருமான்	வணங்குகின்றேன் -போற்றிச்
செந்தூர் - திருச்செந்தூரை	செய்கின்றேன்
யுடைய	தமிழ் - இந்தப் பனுவல்
குகன் - குகப்பெருமான்	காவலுக்கு - முட்டின்தி
அரி - நரசிங்கவடிவை	நிறைவேறத் துணை
அட்டவன்றன் - அடக்கிய	புரிவதற்காக என்பதாம்
சிவபிரானது	எறு, எ - அசை.

திருவரு ளாதாச் செந்தூர்க் குமரன் திருந்துமனப்
பருவரு ளாதனை பெற்றது தோன்றும் படிசெயும்சேய்
கருவரு ளாதாத் தப்பதம் சூட்டிற் கருத்திரங்கா
இருவரு ளாதாத் தைப்பலம் சாவெனை யென் செயுமே.

இ - ள்

திருவருள் - கருணையினுக்கு
ஆதர - நிலைக்களமாயுள்ள
செந்தூர் - திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
குமரன் - குமாரக் கடவுள்
திருந்தும் - செம்மைவாய்ந்த
மனப்படுவர் - உள்ளமுற்ற
அடியவர்களது
உள் - கருத்தில்
ஆ - இடபக்கொடியை
தரன் - தரித்துள்ள சிவ
பெருமான்
பெற்றது - தன்னால் அடைந்த
பிரணவப்பொருளை
தோன்றும்படி - விளங்குமாறு
செயும்சேய் - உபதேசிக்கும்
கருநாதன்
கரு - மீண்டும் பிறவிக்குப்படி
அருளாது - வினையை
உதவாமல்

அரத்தப்பாதம் - சிவந்த
திருவடிகளை
சூட்டில் - என் முடியில்
தரித்தருள்வாணயில்
கருத்துஇரங்கா - மனதில்
இரக்கமற்ற
இருவர் - பிரமணம் எமணம்
என்ற இருவர்
உள் - எண்ணிச் செய்கின்ற
ஆது - குற்றம் பொருந்திய
அரத்தை - துன்பத்தைபுதவும்
பலம் - பிறப்பும்
சாவு - இறப்புமாகிய
இரண்டும்
எனை - அடியேனை
என்செய்யும் - என்னசெய்ய
முடியும்
எ - று ஏ. அசை. 1

என்னை யளித்துமுன் நின்றுபன் னீரிலை ஏய்ந்தபொடி
தன்னை யளித்துயர் தீர்தரப் புகத் தருணமெதோ
புன்னை யளித்துணர்க் காமிகும் செந்திற் புரவலன்என்(று)
அன்னை யளித்துள வேலோடு நின்ற அறுமுகனே.

இ - ள்.

என்னை - அடியேனை
அளித்து - காத்தருளி
முன்னின்று - காட்டுகொடுத்து
பன்னீரிலை - பன்னீரிலை
புள்ளாக
ஏய்ந்த - பொதித்துவைத்த

அளி - வண்டுகள் மொய்க்கும்
துணர் - பூங்கொத்துக்களை
புடைய
காமிகும் - சோலைகள் கும்பித்
செந்திற்புரவலன் - திருச்
செந்தூர்த் தலைவன்

பொடிதன்னை - திருநீற்றை
அளி (அள்ளி) - திருக்கரத்தா
வெடுத்து
துயர்தீர்தர - இடுக்கண்மாற
பூசம் - அணிவிக்கக்கூடிய
தாணம் - நல்லநாள்
எதோ - எதுவோ
புன்னை - புன்னை மரங்களில்

என்று - என்னுமாறு
அன்னை - தாயான உமாதேவி
அளித்துள் - கொடுத்தருளிய
வேலோடு - வேலாயுதக்
கரத்துடன்
நின்ற - எழுந்தருளியுள்ள
அறுமுகனே - ஆறுமுகக்
கடவுளே. 2

அறுகா லமையளிச் செங்கடம் பாரத்தெம் அண்ணல், செந்தில்
மறுகா லமையதில் வேலேந்திப் பாங்கிரு மாதருடன்
உறுகா லமையல் அளித்தான் மதனன் உயர்பொதியைச்
சிறுகா லமையன்ன தோளியைச் செய்துயர் செப்பரிதே

இ—ன்.

அறுகால் - ஆறுகால்கள்
அமை - பொருத்தப்பெற்ற
அளி - வளன்குள் மொய்க்கும்
செங்கடம்பு - செங்கடப்பம்
பூவாலான
ஆரத்து - மாலையையணிந்த
எம்அண்ணல் - எமதுதலைவர்
செந்தில் - திருச்செந்தூரின்
மறுகு - வீதியிடத்து
ஆல - அசைந்தசைந்து
மைஅதில் - ஆட்டு
வாகனத்தில்
வேல்ஏந்தி - வேலாயுதந்
தாங்கி
பாங்கு - பக்கத்தில்
இருமாதருடன் - வள்ளி
தெய்வயானை சமேதனாக

உறுகாலம் - பலனிவரும்
சமயம்
மையல் - பெருங்காதலை
அளித்தான் - உண்டாக்கி
விட்டான்
மதனன் - மன்மதனும்
உயர்பொதியை - உன்னத
மான பொதியையிற்
பிறந்த
சிறுகால் - தென்றற் காற்றும்
அமைஅன்ன - மூங்கிலை ஒத்த
தோளியை-தோளையுடைய
தலைவியை
செய்துயர் - படுத்தும்பாடு
செப்பரிது - சொல்லுமளவி
வில்லை (பெரிதேயாம்)
எ - று. ஏ. அசை. 3

செப்பரு மானன மாறுடை யாய்முதற் சீடனுமாய்
அப்பரு மானனம் பர்க்கினி யாளென் அயிலணிந்தாய்
மைப்பரு மானன வள்ளிபங் கா! செந்தில் வாழ்த்துவிலாத்
தப்பரு மானன வூடுணைக் காணத் தவிர்ப்பர்கொலே.

இ—ள்.

செப்பஅரும் - சொல்லுதற்கு
 அரிய சிறப்புள்ள
 ஆணனம் - திருமுகங்கள்
 ஆறுடையாய் - ஆறுஉடை
 வரே
 முதல் - தலைமையான
 சீடனும் ஆய் - மாணாக்களு
 கவும்
 அப்பரும்ஆன - தந்தையாகவு
 முள்ள
 நம்பர்க்கு - சிவபிரானுக்கு
 இனியான் என்-விருப்ப
 முடைய சத்தி என்னும்
 அயில் - வேலாயுதத்தை
 அணிந்தாய் - தரித்துள்ளவரே

மை - கரியநிறமுள்ள
 பரு - பெரிதான
 மாண்அன - மாணப்போன்ற
 வள்ளி - வள்ளிநாயகியின்
 பங்கா - கணவரே
 செந்தில் - திருச்செந்தூரை
 வாழ்த்துகிலா - போற்றாத
 தப்பரும் - தவறு உடைய
 வரும்கூட
 மா - மாண்புள்ள
 நனவூடு - சாக்நிரத்தில்
 உனை - தேவரீரை
 காண - தரிசிக்கும்படி
 தவிர்ப்பர்கொல் - முயல்வார்
 களா?
 எ - று - ஏஅசை 4

கொல்லா விரதத் துடனே நின் மெய்த்தொண்டு கொண்டவரும்
 நல்லா விரத மெனக்கொன்றுண் பார்க்கஞ்ச ஞாயம் உண்டே
 பல்லா விரதந் தவிராது செந்திற் பதியில் உற்றாய்
 பெல்லா விரதக் கொடுஞ்சூரன் மாயப் பொருதவனே

இ—ள்.

கொல்லா - பிதையிர்களைக்
 கொல்லாத
 விரதத்துடனே - நியமத்
 துடன்
 நின் - தேவரீர்மாட்டு
 மெய்த்தொண்டு - உண்மை
 யான சேவையை
 கொண்டவரும் - ஏற்ற அடிய
 வரும்
 நல்ஆ - மேலான பசுக்களை
 இரதம் என - இனிமையான
 னனை யென்று
 கொன்று - கொலை செய்து

பல்ஆ - பலவாகிய
 விரதம் - வாக்குறுதிகள்
 தவிராது - மாருதபடி
 (நிலைக்குமாறு
 செந்திற்பதியில் - திருச்செந்
 தூரிடத்தில்
 உற்றாய் - எழுந்தருளியிருப்
 பலரே
 பொல்லா - குற்றம் நிறைந்த
 இரத - மாமரவுருவம்
 கொண்ட
 கொடும் - தீயவனான
 சூரன் - சூரபதமன்

உண்பார்க்கு தின்னும்கொடி மாய - அழியும்படி
யவர்க்கு பொருதவனே - போர் செய்த
அஞ்ச - அடங்கிவாழ பெருமானே
ஞாயம் உண்டோ - முறை
உள்ளதா? 5

பொருந்தடங் கண்ணியர் மால்கொண்டு வாடுமென் புத்தியினும்
இருந்தடங் கண்ணிய மத்தாற் றவிர்த்தருள் ஈகுவையோ
பெருந்தடங் கண்ணியஞ் சேர்சேந்தி லாய்மதுப் பெய்துவேண்டாம்
விருந்தடங் கண்ணிய யனந்தருள் ளாய்வெற்றி வேலவனே.

இ—ள்.

பொரும் - போர் விளைக்கும்
தடம் - விசாலமான
கண்ணியர் - விழியினராவ
மாதர்களது
மால்கொண் - மோகம்
கொண்டு

வாடும் - வருந்துகின்ற
என் - அடியேனது
புத்தியினும் - அறிவிலும்
இருந்து-தேவரீர் எழுந்தருளி
அடங்கன் - புலன்களின் பிடி
வாதங்களை
நியமத்தால் - விரத ஒழுக்கத்
தால்
தவிர்த்து - நீக்கி
அருள்-திருவருட் செல்வத்தை
ஈகுவையோ - கொடுத்தருள்
வீரோ

பெரும் - விசாலமான
தடம் - நீர்நிலைகளினுடைய
கண்ணியம் - பெருமைகள்
சேர் - சேரப்பெற்ற
செந்திலாய் - திருச்செந்தூர்ப்
பெருமானே

மது - தேனை
பெய்து - சொரிவதனால்
வண்டுஆம் - வண்டுகளாகிய
விருந்து - விருந்தாளிகளை
அடு - நெருங்கிவரச்செய்யும்
அம் - அழகிய
கண்ணி - மலர்மால்களை
அனந்தம் உள்ளாய் - நிறைய
உடையவரே
வெற்றி - வீரமிகுந்த
வேலவனே - வேலாயுதக்
கடவுளே
5

வேலவ னந்தத்தை யூதியொன் னாரை வெருட்டுதிரு
மாலவ னந்தத்தைப் போற்றிரு மாதர் மணைஒப்பில்
சீலவ னந்தத்தை வாடிகள் சூழ்திருச் செந்திலெந்தாய்
சாலவ னந்தத்தைச் சொன்னாய்(ன்) நெஞ்சம்
தவிக்கின்றதே

வேலவ - வேலாயுதப்பெரு
 மாணே
 நந்தத்தை - சங்கை
 ஊதி - முழக்கிய ஓசையால்
 ஒன்னரை - படைவர்களை
 வெருட்டு - அச்சமடைபச்
 செய்த
 திருமாலவன் - விட்டுனு
 மூர்த்தி
 நந்து - விரும்புகின்ற
 அத்தை - செல்வத்துக்குரிய
 திருமகள்
 போற்று-பாராட்டி வளர்த்த
 இருமாதர் - வள்ளி தெய்வ
 யானை யென்பவரது
 மணை - கணவரே
 ஒப்பு இல் - சமானமில்லாத
 சீல - பெருமையுடையவரே!

இ-ள்
 வனம் - சோலைகளும்
 தத்தை - கிளிகளும்
 வாவின - நீர்நிலைகளும்
 குழ் - நெருங்கியுள்ள
 செந்தில் - திருச்செந்தூரை
 புடைய
 எந்தாய் - எமது தந்தையே
 சால - சிறந்த
 அநந்தத்தை - அருள்மொழி
 கள் பலவற்றை
 சொன்னாய் - கூறியருளினீர்
 என் - அடியேனது
 நெஞ்சம் - மனமானது
 தவிக்கின்றது - அதற்கேற்ற
 விளக்கம் இல்லாமல் ஏங்கு
 கின்றது
 எ.று. ஏ. அசை 7

சனியா தவஞ்செயும் பொல்வேன் அனைவரும் சாற்றுபுகழ்
 மலியா தவனும் தொழுந்திருச் செந்திலில் வந்தடைந்தேன்
 மெலியா தவந்தந்து காத்தருள் வாய்! வெற்றி வேல்புனைதோள்
 வலியா தவள நிறச்சேவ லா! மயில் வாகனனே.

இ-ள்.
 சனியாது சோர்வில்லாதபடி
 அவம்செயும் - தீமைகளைச்
 செய்கின்ற
 பொல்வேன் - அடியேன்
 அனைவரும் - நல்லோர் பலரும்
 சாற்று - கூறுகின்ற
 புகழ்மலி - சிறப்பு மிகவும்
 உடைய
 ஆதவனும் - குரியமூர்த்தியும்
 தொழும் - வணங்குகின்ற
 திருச்செந்திலில் - திருச்
 செந்திற்பதியில்
 வந்து அடைந்தேன் - வந்து
 உமதிடம் தஞ்சுமானேன்
 மெலியா - தளர்ச்சியில்லாமல்

தவம் - தவம் புரிகின்ற
 வலிமையை
 தந்து - அருள் செய்து
 காத்துஅருள்வாய் - காக்க
 வேண்டும்
 வெற்றிவேல் - வீரவேலா
 புதத்தை
 புனை - அணிந்திருக்கின்ற
 தோள் - தோள்களைபுடைய
 வலியா - வல்லவரே!
 தவளநிற-வெண்ணிறமுடைய
 சேவலா- சேவற்கொடியினரே
 மயில் - மயிற் பறவையை
 வாகனனே - வாகனமாகக்
 எ.று. [கொண்டவரே 8]

வாகன மாக மயிலூர்செந் தூரன் மறமடந்தை
மோகன மாகத் தொருமாது கொண்கன் முழுமையுமாம்
ஏகன மாகந்த என்பார்க் கெளியன் இனியதமிழ்த்
தாகன மாகஞ் சிதைத்தார் தவப்பயன் தந்தவனே.

இ—ள்.

வாகனம் ஆக-ஊர் தியாக
மயில்ஊர் மயிலைச் செலுத்து
செந்தூரன்-திருச்செந்தூர்
இறைவன். முருகன்
மறமடந்தை-வேடமகளான
வள்ளிநாயகியின்பால்
மோகன்-விருப்பமுடையவன்
அம்-அழகிய
மாகத்து-விண்ணுவகத்
தாரது
ஒருமாது-ஒப்பற்ற தெய்வ
யானையின்
கொண்கன்-கணவரானவன்
முழுமையும் ஆம்-எல்லாவற்ற
றிலும் திறைந்த பரிபூரண
மான
ஏகன்-தனிப்பரம்பொருள்

நமாகந்த-நமோகந்த
(கந்தநம)
என்பார்க்கு-என்ற மந்தி
ரத்தைச் செபிக்கின்றவர்
கட்கு
எளியன்-கலபமாக அருள்
புரிபவர்
இனியதமிழ்-இனிமைவான
தமிழ்மொழியின்பால்
தாகன்-மிகுந்த விருப்ப
முள்ளவர்
நம-நமனது
ஆகம்-உடலை
சிதைத்தார்-உதைத்த
பரமன்
தவப்பயன்-செய்த தவத்தின்
பயனாக
தந்தவன்-அவர் ஈன்றருளிய
பெருமான் ஆவன் என்க
எ. று-ஏ. அசை 9

தந்தத் தனத்தந்த எங்குடு வார்புடை தங்கிதிற்பான்
சந்தத் தனத்தந்தம் வைத்தழு துண்டு தடுக்கும்பிரான்
அந்தத் தனத்தந்த ரெய்தாத் திருச்செந்தி லம்பதியில்
சொந்தத் தனத்தந்த யீவேனென் றென்னெடு சென்றதுண்டே

இ—ள்

தந்தத்தனத்தந்ததென்று - தந்
தந்தனத்தந்த என்ற
தாளவரிசையில்

அந்தத்து-இறக்கும்சமயத்திடு
அனத்தத்தர் -வன்செயல்
புரியும் எம் தூதர்கள்

ஆடுவார் - திருநடம்புரிகின்ற
 விவபெருமானின்
 புடைதங்கி - (இடது) பக்கத்
 திவ் நினைத்து
 திற்பாள் - இருக்கும்
 உமையவளின்
 சந்த - அழகிய
 தனத்து - கொங்கையிடத்து
 அத்தம் வைத்து - தமதுதிருக்
 கரத்தை வைத்து
 அமுது - பாலாகிய அமுதை
 உண்டு - அருந்தி
 தருக்கும் - புகழ்கின்ற
 பீரான் - குமாரக்கடவுள்

எய்தா - அடைய முடியாத
 திரு - தெய்வீகச் சிறப்புடைய
 செந்திலம்பதியில் - திருச்செந்
 தூரின்
 சொந்தத்தன் - உரிமைக்
 கடவுள் அவன்
 அத்தத்து - என்கைவசமாக
 அத்தம் - பொருட்செல்வத்தை
 ஈவேன் என்று - கொடுத்து
 உதவுவேன் என்பதாக
 என்னோடு - அடியேனிடம்
 சொற்றது - பலதடவையும்
 கூறியது
 உண்டு - உள்ளதாம். 10

சொற்ற விதங்களை யந்தாங்கொல் என்று துடிக்குமென்ப
 பற்ற விதங்களைச் செய்யாமல் நைவுறப் பார்த்தனையே
 இற்ற விதங்களை கொன்றையன் நைந்த எழ்ந்தெந்திலாய்
 முற்ற விதங்களைக் காட்டுநல் வேள்விக்கோர் முன்னவனே.

இ - ள்.

சொற்ற - நேவரீர் என்பாற்
 கூறிய
 விதங்கள் - அருளுரையின்
 வகைகள்
 ஐயம்தாங்கொல் - சந்தேகந்
 தானோ
 என்று - என்றவாறு
 துடிக்கும் - வருந்துகின்ற
 என்னை - அடியேனை
 பற்ற - அடையும்படி
 இதங்களை - நன்மைகளை
 செய்யாமல் - புரிந்தருளாமல்
 நைவுற - மேலும் தளர்வுறும்
 படி
 பார்த்தனையே - செய்கின்றிரே
 இற்றவிது - தேய்ந்த சத்
 திரன் (பிறைமதி)
 அங்களை - அழகிய அறுகு

கொன்றையன் - கொன்றை
 இவைகளை அணிந்த
 சிவபிரானது
 மைந்த - திருக்குமாரரே
 எழில் - அழகுபெற்ற
 செந்திலாய் - திருச்செந்தி
 லாண்டவரே
 முற்றுஅவி - நலம் நிறைந்த
 அவிக்கள்
 தங்களை - தங்கள் புனிதத்
 தன்மையை
 காட்டும் - விளங்கச் செய்
 கின்ற
 நல்வேள்விக்கு - தூய யாகத்
 துக்கு
 ஓர் முன்னவனே - ஒப்பற்ற
 முதல்வரான தெய்வமே

முன்னம் புகன்ற மொழிநாடி வாடுமென் மொய்ம்பில்மதன்
தன்னம் புகன்ற விடலாகு மோ, நின்கைத் தத்தை சொன்ன
சொன்னம் புகன்றனை யேனல்வ வாமலத் தோலுடம்பில்
இன்னம் புகன்றமிழ்ச் செந்தூர் நீவந் திலங்கிவந்நே.

இ—ள்

முன்னம் - இதற்கு முன் பல
தடவையில்
புகன்ற - என்னிடம் கூறிய
மொழி - வாக்குறுதிகளின்
நாடி பலனை எதிர்பார்த்து
வாடுமென் - தளர்கின்ற
அடியேனது
மொய்ம்பில்-மன வலிமையில்
மதன் தன்-மன்மதனுடைய
அம்பு கணைகள் வந்து
கன்றவிடல்-வருந்தச்செய்வது
ஆகுமோ-முறையாகுமோ?
நின்-தேவரீரது
கைத்தத்தை-கையில் உள்ள
கிளியான அருணகிரிநாதர்
சொன்னசொல்-கூறிய கவிப்
பொருளை
நம்பு-நம்பி வணங்கியுள்ள

கன்று அனையேன் - குழந்தை
ஒப்பானவன்
அவ்வவா-(சிறு பருவத்தேன்)
அன்றோ அடியேன்
மல, தோல் உடம்பில்-
தோல் முடிய மல
உடம்பில்

இன்னம்- இனிமேலும்
புகன்-செல்லமாட்டேன்
தமிழ்-தமிழ் முழக்கம் மிகுந்த
செந்தூர-திருச்செந்திற்
பெருமானே

நீ-தேவரீர்
வந்து-அடியேன் முன்
தோன்றி
இலங்கில் - காட்சியருளினால்
நன்று - மிகுந்த நன்மை
புண்டாகும்
எ. று ஏ. அசை 12

இவங்கைத் தலைவனைச் செற்றோன் மருகன் எழிற்செந்நிலான்
நலங்கைத் தலைவனை யாதஞ் ஞான்மறை நான்குளாத்துத்
துலங்கைத் தலைவனை மாப்போன் சுதனஞ் தோய்முனிவன்
வலங்கைத் தலைவனை வாழ்வொடுக் காற்செயும் மாடம்ஒத்தே.

இ—ள்

இலங்கை - இலங்காபுரிக்கு
தலைவனை-அரசனாயிருந்த
இராவணனை
செற்றோன்-வெற்றி கொண்ட
திருமாவின்
மருகன் மருகனாயிருப்பவன்

துலங்கு-விளங்குகின்ற
ஐ - தலைவனான பிரமர்களது
தலை - சுபாலங்களை
வனை-மாவையாகத் தரித்த
மாப்போன்-மாப்பினரான
சிவபிரானுடைய

எழில்- அழகு வாய்ந்த
செந்திலான்-செந்திற்பதி
யுடையவன்
நலம் - இகலாகக் கசங்களை
கைத்து - வெறுத்து
(துறவடைந்து)
அலைவன் - அலைகின்ற
அடியேனை
நையாது - துன்புருவண்ணம்
அருள்வான்-காத்தருள்பவன்
மறை நான்கு - நால்
வேதங்களையும்
உரைத்து - சொல்லி

சுதன்-திருக்குமாரன்
அருள்தோய்-அவனது
திருவருளைப் பெற்ற
முனிவன் - அகத்தியர்
வலங்கைத்து - வலது உள்ளங்
கையளவில்
அலை - கடல் நீரை
வளை வாழ்வு - அடக்கும்
பேற்றினை
ஒருக்கால்-முன்னொரு சமயம்
மாடம்ஒத்து - உருந்தளவில்
குறைய
செயும் - செய்தருளினார்
எ. று. ஏ. அசை. 13

மாட மருவு மறுகாரும் செந்தில் வரதன்,வண்டு
கூட மருவுங் குளித்தேனும் கொண்ட குராமுடித்தான்,
கோட மருவு முருவுமென் றேந்தினும்; வெற்றிடத்தை
நாட மருவுதென் னீர்மலை யாவையும் நண்ணுவமே.

இ-ள்

மாடம் மருவும்-மேல் மாடி
விடுகள் நிறைந்த
மறுகு ஆரும்-விடிகளுடைய
செந்தில்-திருச்செந்தூரினைக்
கொண்ட
வரதன்-முருகப்பெருமான்,
வண்டு - தேவீக்கள்
கூட-கூடிக்குலாவும்படி
மருவும் - வாசனையும்
குளித்தேனும் - இனியதேனும்
கொண்ட - சேர்ந்துள்ள
குரா-குராமலராலான
மலைகளை
முடித்தோன் - புனைந்துள்ள
கடவுள்,
வேடம் - அப்பெருமானது
வடிவம்
அருவும் - அருவமாயும்
(இயல்பாய்)

உருவும்-உருவமாயும்
(பாவனைப்படி)
என்று-அமைந்தது என்பதாக
ஓர்ந்துளம்-அறிந்துள்
களாம்
வெற்றிடத்தை-வெறும்
வெளினை (அருவப்
பொருளை)
நாடம் - எண்ண மாட்டோம்
அருவு-அருவிகளைக்கொண்ட
தெண்ணீர்மலை-நீர்வளமான
மலைகள்
யாவையும்-பலவற்றினும்
சென்று
நண்ணுவம் - முருகன்
திருவுருவை வணங்குவோம்
எ. று. ஏ. அசை

14

நண்ணுரைக் கொன்ற வடிவேற் குகன்,செந்தில் நாயகன்முன்
வெண்ணுரைக் கொன்றரும் வீடந்த நம்பன் விழிப்புதல்வன்,
பண்ணுரைக் கொன்றழிப் பாமாலை பாசை படைத்திருந்தும்
அண்ணுரைக் கொன்றற்ற அச்சமுற் றேன்வெள்ளை ஆரணங்கே.

இ—ள்

நண்ணுரை - பகையான
கொன்ற - வென்றருளிய
வடிவேல் - கூறியவேலாயுதம்
குகன் - குகப்பெருமாள்,
செந்தில் - திருச்செந்தூரை
நாயகன் - தலைமைக் கடவுள்
முன் - முன்னொரு காலத்தில்
வெள் - வெள்ளை நிறமான
நாரைக்கு - நாரைப்பறவைக்கு
ஒன்றரும் - அடைவதற்கு அரிய
வீடு ஈந்த - முத்தியைக்
நம்பன் - சிவபிரானது
விழி - நெற்றிக்கண்ணிற்
புதல்வன் - குமாரக் கடவுள்
பண்ணார் - பண்ணாமதி
யமைந்து

ஐ - சொல் அழகும்
கொன் - புதுமையும் கூடிய
தமிழ்ப்பாமாலை - தமிழ்ப்
பனுவல்கட்கு
ஆசை - பெருவிருப்பம்
படைத்திருந்தும் - கொண்
டிருந்தும் கூட
அண்ணார் - அவரை அடைந்து
பாடாதவருக்கு
வருகின்ற
ஐக்கு - சிவேத்தும் வாதைக்கு
ஒன்று - ஒருபற்றுக்கோடும்
அற்ற - இல்லாதது போன்ற
அச்சம் - பெரும் பயத்தை
உற்றேன் - அடைந்தேன்
வெள்ளை - வெண்ணிற
மேனியுள்ள
ஆரணங்கே - கலைமகளே

15

ஆரணங் கண்டறி யாப்புகழ் சேர்செந்தி லாதிபனை
பூரணங் கண்டறி போல்வாருக் கெய்தும் பொருளெனநன்(கு)
ஓரணங் கண்டறி வெய்தினல் லால்மலர் ஒதிய்செவ்
ஏரணங் கண்டறி நெஞ்சேயென் மோகம் இறுவதின்றே.

இ—ள்

ஆரணம் - வேதங்களாலும்
கண்டு அறியா - அறிந்து
கொள்ளமுடியாத
புகழ்சேர் - மகிமை
சேர்ந்துள்ள

நன்குஓர் - தெளிவுடன்
ஆராய்ந்தறியும்
அணங்குஅண்டு - ஆசை
பொருத்திய
அறிவு - பேரறிவினை

செந்தில் - திருச்செந்தூரின்
 ஆதிபனை - தலைமையான
 கடவுளை
 பூரணம் கண் - எங்கும்
 நிறைந்த பரத்தினிடம்
 தறி - கிளைகள் வெட்டப்
 அடிமரத்தை
 போல்வாருக்கு - ஒப்ப
 பந்தம்விட்ட யோகி
 களுக்கு
 எய்தும் - எள்தில் கிடைக்கத்
 தக்க
 பொருள்என-தெய்வ
 மென்பதாக

எய்தினல்லால் - பெற்றுவன்றி
 மலர் - பூக்களையணிந்த
 ஓதியர் - கூந்தல் மாதர்களின்
 செவ் - செம்மையான
 ஏர் - அழகினையுடைய
 அணம் - வாய்ப்புறத்தை
 கண்டுஅறி - பார்த்து மகிழ்
 இன்ற
 நெஞ்சே - மனமே
 என் - என்னுடைய
 மோகம் - பெருமானைக்காண
 வேண்டியபேரவா
 இறுவது - முடிவுறுதல்
 இன்று - இவ்வையாம், 16

இறுகுந் தனத்திரு மங்கைதன் பங்கன் இகலவரை
 செறுகுந் தனத்திய வறகுந் சேய்திருச் செந்திலிடத்(து)
 உறுகுந் தனத்திருப் பூணல் ஒருகவிக்கோகைநல்கல்
 மறுகுந் தனத்தீச்சை கொள்பா வலரும் வழுத்தவென்றே.

இ—ன்.

இறுகும் - இறுக்கமான
 தனத்து-கொங்கைகளுடைய
 இருமங்கைதன் - வள்ளி
 தெய்வயானை என்பவரின்
 பங்கன் - பங்கினையுடையவன்
 இகலவரை - பகைவர்களை
 செறு - போரில் வெற்றி
 கொள்ளும்
 குந்தன் - வேற்படையுடை
 யவன்
 நத்தியவாறு-விரும்பியபடி

குந்தன் - ரத்தினங்கள்
 பதித்த
 திருப்பூணல் - அழகிய
 பதக்கத்தால்
 ஒருகவிக்கு - ஒப்பற்ற
 பகழிக்கூத்தருக்கு உதவி
 ஓகை - மகிழ்வனை
 நல்கல் - உண்டாக்கிய
 அருட்செயலானது
 மறுகும் - வறுமையால் மனம்
 வாடி

* திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலு, முருகன் அருளுரைப்படி
 பாடி, அரங்கேற்றத்திற்கு தடைதேர்த்தபோது வகுத்தப் பகழிக்கூத்தர்
 ஊரில் முருகன், தனது பதக்கம் ஒன்றை ஈடாக உதவியும் பின் அரங்
 கேற்றிய சபையில் பிள்ளைத்தமிழ் நூலு அணிவிக்கவும் தேர்த்த செய்தி.

அருள் - அடியவருக்கருளும்
செய் செவ்வேட்பரமன்

திரு - அழகுமிக்க

செந்திலிடத்து - திருச்செந்
துரில்

உறு - தனக்கென ஏற்பட்
டுள்ள

தனத்து - பொருளின்மீது
இச்சைகொள் - ஆவல்

கொண்ட

பாவலரும் - புலவர்களும்

வழுத்த - அதுபோற்றன்னைப்
பாடவேண்டும்

என்று - என்ற காரணம்
பற்றியேடரம்

எ. று. ஏ. அசை 17

வழுநின் நியதமிழ்ப் பாமாலை யாவும் வனையுமன்பர்
குழுநின் நியமனும் அஞ்சுறக் கூடிடக் கூட்டியருள்
முழுநின் நியன்பருள் செந்துர னெயென் முருகையனே
கழுநின் நியக்கழுன் சாரணர்க் கீந்து களித்தவனே.

இ-ள்

வழுஇன்றிய - குற்றமில்வாத
தமிழ் - தமிழ்மொழியாலான
பாமாலை - பிரபந்தங்கள்
யாவும் - எல்லாவற்றையும்
வனையும்-பாடும் வல்லமை

யுற்ற

அன்பர்-புலமையன்பரது

குழுவு-கூட்டத்தில்

இன்று-இந்தேரத்தில்

யமனும்-நமனும்

அஞ்சுற - பயமடையுமாறு

கூடிட - அடியேன் சேரும்படி

கூட்டிஅருள்-கூடச்

செய்வீராச

முழுநின்-நிறைவுபெற்ற

தி-அறிவும்

அன்பும் - பக்தியும்

அருள் - தந்தருள்கின்ற

செந்துராரானே - திருச்செந்திற்
கடவுளே

என்-அடியேனுக்குரித்தான

முருகையனே-முருகப்

பெருமானே

கழுநின்-கழுமரத்திலேனும்

தியக்கம் - சஞ்சலத்தை

முன் - அந்த நாளில்

சாரணர்க்கு - சமணர்கட்கு

ஈந்து - ஞானசம்பந்தராக

வந்து உதவி

களித்தவனே-மகிழ்ந்த

பெருமானே

கனிக்கும்பல் வண்டு றூரல்கின்ற செம்பொற் கடம்பணித்தோன்
ஒளிக்கும்ப யோனிக்கோர் உண்மைசொன் னோன்செந்தி ளூர்க்குமான்
வினிக்கும் பருவமுற் றேனவன் சத்திதி மேவிறின்றேன்
வனிக்கும் பனிமல ருங்கொண்டு ளாற்கஞ்சல் மாறிலனே.

இ—ள்.

களிக்கும் - தேனுண்டு
மகிழ்கின்ற

பவ்வண்டு - பவதேனீக்கள்
முரல்கின்ற - இசை

பாடுவதான

செம்பொன் - சிவந்த அழகுள்ள
கடம்பு - கடம்பமலை

அணிந்தோன் - அணிந்தவனும்
ஒளி - ஞானப்பிரகாசமிக்

கும்பயோனிக்கு - அகத்திய
ருக்கு

ஓர் உண்மை - ஒப்பற்ற

மெய்ப்பொருளை

சொன்னோன் - உபதேசித்த
வனுமாயிய

செந்தில் - திருச்செந்தூரென்ற
ஊர்க்குமரன் - பதித்தலைவன்

விளிக்கும் - அழைத்தருளத்

தக்க

பருவம் - பக்குவ நிலையை

உற்றேன் - அடியேன்

பெற்றிருக்கிறேன்

அவன் - அப்பெருமானுடைய

சந்திதி - திருமுனபாக

மேவி நின்றேன் - சென்று

வணங்கினேன்

வளனுக்கும் - எனினும் வலிய
கும்பாயிய விலும்

பனி மலரும் - பாணமாயிய

குளிர்ந்த மலர்களும்

கொண்டுளாற்கு - கைக்

கொண்ட மன்மதனுக்கு

அஞ்சல் - பயப்படுவதை

மாதிலன் - நீங்கப்

பெற்றேனெனில்

எ.று. ஏ. அசை.

19

மாதிய மானத் தகைசாரிந்து வாடும் மனத்தில்உன்னைத்

தேறிய மானம் வருவதென் றேதிரூச் செந்திலுக்குள்

வீறிய மானம் ஆறுகொண்டாய்தினம் வேண்டுதுதி

கூறிய மானஞ் மங்கைசொல் வாமெனக் கொண்டருளே.

இ--ள்.

மாதிய - அன்புக்குமாறுபட்ட
மானத்தகை - ஆணவத்

தன்மை

சார்ந்து - சேரப்பெற்றதனால்

வாடும் - வருந்துகின்ற

மனத்தில் - என்உள்ளத்தி

உன்னை - தேவாரது

பெருமையை

தேறிய - அறிந்து கொள்ளும்

மானம் - பெருமையானநேசம்.

ஆணவம் - திருமுகங்கள்

ஆறுகொண்டாய் - ஆறின

உடையவரே

தினம் - நாடோறும்

வேண்டுதுதி - விருப்பமுள்ள

துதியாக

கூறிய - அடியேன்

பாடியவைகளை

மான் அருள் - மாணத்

பெறப்பட்ட

வருவது-ஏற்படப்பெறுவது மங்கை-வள்ளிநாயகியின்
என்றோ -எந்த நாளிலோ சொல்லாமென - இனிய
திருச்செந்திலுக்குள்-திருச் மொழிபோல்
செந்தூரில் கொண்டருள் - ஏற்றருள்
வீராக
வீராக
இயம்-புகழுடன் விளங்கும் எ. று. ஏ. அசை 20

தொண்டிலத் தண்டருட் காவல மெனக் கொங்குமரன்
தண்டிலத் தண்டருச் செந்தூர் வீராகன் நனக்குறிக்கும்
தொண்டிலத் தண்டருங் கூற்றுவன் கையிற் றெலுக்குங்கொலோ
மண்டிலத் தண்டரு மாய்த்தமிழ் தேர்கவு மாரையே.

இ-ன்.

தொண்டிலத் தண்டருட் காவல மெனக் கொங்குமரன்
தொண்டிலத் தண்டருச் செந்தூர் வீராகன் நனக்குறிக்கும்
தொண்டிலத் தண்டருங் கூற்றுவன் கையிற் றெலுக்குங்கொலோ
மண்டிலத் தண்டரு மாய்த்தமிழ் தேர்கவு மாரையே.

தொண்டு- வழிபாடானது
அலைத்து - பல வகையில்
உழுவச் செய்து
அண்டு - நெருங்குகின்ற
அருங் கூற்றுவன் - கொடிய
எமனது
கையில் - கைவசப்படும்படி
தொலைக்கும்கொல் - சேர்த்து
விறுமோ
மண்தலை - பூவுவகில்
தண்டரும் ஆய் - வணக்கம்
புரிபவர்களும்
தமிழ் - தமிழ்ப் புலமையில்
தேர் - தேர்ச்சிபெற்றுள்ளவர்
களுமாகிய
கவுமாரரை - கௌமார
நெறிச்சீலர்களை
குறிக்கும் - சிறப்பாகப்
போற்றுகின்ற எ. று. ஏ. அசை.

விசாகன்றனைக் குறிக்கும் தொண்டு, கூற்றுவன் கையில்
தொலைக்குமோ? அப்படித்,தொலைக்காது எனக்கொள்க. 21

மாரன் றனக்குவட் டுச்சேனை யோடு மயங்குமெழில்
வீரன் றனக்குப்பை சேர்மறு கார்செத்தில் வித்தகன்,நற்
கீரன் றனக்குமுள் நின்றபி ரான்முன்பு கெஞ்சிவருந்
தீரன் றனக்குரி யான்வரை பாழ்விதிக் கென்செய்வதே.

இ-ள்

மாரன்-மன்மதன்
தன-கொங்கைகளான
சுவட்டு-மலைகளைக்கொண்ட
சேனையோடு-தன் மாதர்
படையுடன்
மயங்கும்-கண்டு மயங்கத்தக்க
எழில்-அழகுமிருந்த
வீரன்-வெற்றிப்பெருமானை
தன-செல்வங்கள்
குப்பைசேர்-குவியலாகவுள்ள
மறுகு-ஆர்-விதிச்சிறப்பமைந்த
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
வித்தகன்-ஞானவடிவானவனை
நற்கீரன்-நனக்கு-நற்கீரரான
பெரும் புலவருக்கு

முன்னிற்ற-கற் குகையிற்
காட்சி உதவிய
பிரான்-முருகக் கடவுள்
முன்பு-அவன் சந்திதிமுன்
சென்று
கெஞ்சி-குறைகளைக் கூறி
நயந்து
வருந்தீர்-வருந்தாதவர்களே
அன்று-முந்நாளில்
அனக்கு-அன்னவாகனத்துக்கு
உரியான்-உரியவனான
பிரமதேவன்
வரை-உமது தலையிலெழுதிய
பாழ்-திமையாயுள்ள
விதிக்கு-ஊழின்கொடுமைக்கு
என்செய்வது-உம்மால் யாது
செய்யமுடியும்?
எ. று. ஏ. அசை. 22

என்று மருணாசை யாலுனை நாடி யினைக்குமென்முன்
நின்று மருணாவை தீர்த்தருள் வாய்!செந்தில் நேயமிகத்
துன்று மருண கிரிநாதன் செஞ்சொற் றுதிக்குவந்தாய்
இன்று மருண நிறவேல்கொன் டாடும் எழிற்கத்தனே.

இ-ள்.

என்றும்-எப்போதும்
அருள் நசையால்-திருவருள்
விரும்பால்
உனைநாடி-தேவாரைக் கருதி
இனைக்கும்-வருந்துகின்ற
என்முன்-அடியேன் எதிரில்
நின்று-எழுந்தருளிலந்து
மருள்-அஞ்ஞானமாயிய
நவை-குற்றத்தை
தீர்த்து-நீக்கி

அருணகிரிநாதன்-அருணகிரி
நாத சுவாமிகளது
செஞ்சொல்-செம்மையான
சொற்சிறப்புள்ள
துதிக்கு-தமிழ்ப்பாடக்கட்டு
உவந்தாய்-திருவுள்ளம்
மகிழ்ந்தாய்
இன்றும்-இக்காலத்தும்
அருணநிற-சூரியன்போற்
சிவந்த

அருள்வாய்-ஆண்டு	வேல்-வேலாயுதத்தை
கொள்வாயாக	கொண்டு-திருத்தோளில்
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்	அணிந்து
நேயம்-அபிமானம்	ஆடும்-அருளாடல்புரியும்
மிகத்துள்ளும்-மிகவும்	எழிற்கந்தனே-அழகிய
கொண்டுள்ள	கந்தக்கடவுளே 23

கந்த மலரவன் குட்டுண்டு வாடுமக் காலம்நின்முன்
வந்த மலரவன் கேட்டுக் களித்தமெய்ம் மந்திரத்தை
எந்த மலர வனியைவிட் டோட இயம்புவையோ
நந்த மலர வதிதீர் பொழிற்செந்தில் நாயகனே

இ—ள்

கந்த-மணமுள்ள	மந்திரத்தை-பிரணவப்
மலரவன்-பூவிலிருக்கும்	பொருளை
பிரமன்	எம்தம்-அடியேங்களது
குட்டுண்டு-தலையில் குட்டுப்	அவர்-பழிபாவங்கள்
பட்டு	அவனியை-உலகத்தை
வாடும்-வருந்திய	விட்டுஓட-விட்டு நீங்கும்படி
அக்காலம்-அந்தநாளில்	இயம்புவையோ-உபதேசம்
நின்முன்-உனது திரு	செய்வினோ
முன்பாக	நந்து-தன்பாலடைகின்ற
வந்து-எழுந்தருளி	அமலர் மும்மலம் நீக்கிய
அமலர்-நிமலரான	அடியார்களின்
சிவபிரான்	அவதி-துன்பங்களை
அவன்-அவ்விடத்தில்	தீர்-நீக்கியருள்கின்ற
கேட்டு-உபதேசம் பெற்று	பொழில்-சோலைச் சிறப்பமைந்த
களித்த-மகிழ்ந்த	செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
மெய்-உண்மையான	நாயகனே-தலைவனே 24

நாயக னாகிப் பலகோடி தேவர் நடுவிருக்கும்
நீயக னானிலத் தெள்ளைமுன் ஆன்கை நிசமல்லவேல்
தூயக னானில்திற் போலவந் தாரெவர் சொற்றருள்வாய்
சேயக னாடுங் கழலாய்செந் தூர்க்குரு தேசிகனே

இ—ள்

நாயகனாகி-தலைமைப்
பொருளாகி
பலகோடி-எண்ணிறந்த
தேவர்-தெய்வங்களுக்கு
நடுஇருக்கும்- நடுநாயகமா
யுள்ள
நீ-தேவரீர்
அகல்-விசாலமான
நானிலத்து-உலகத்தில்
என்னை அடியேனை
முன்-அந்நாளில்
ஆள்கை-தடுத்தான்
டருளியது
நிசமல்லவேல்-உண்மை
யல்ல என்றால்

தூயகருவில்-எனது மன
வேளியில்
நின்போல்-உம்மைப்போன்று
வந்தார்-சாட்சித்தந்தவர்
எவர்-யாராயிருக்கலாம்?
சொற்றருள்வாய்-விளக்கி
யருள்வீராக
சேய-உயரமான
கல்-பல மடிகளையும்
நாடும் வசிப்பிடமாக விரும்பும்
கழலாய்-திருவடிகளை
புடையவனே
செந்தூர்-திருச்செந்தூரின்
குருதேசிகனே-குமரகுருபரக்
கடவுளே 25

சிகரிக் குமரங்கு தோருடு வாய்! அலைச் சீர்கொள்செந்தில்
நகரிக் குமர குருபர னே அன்பர் நன்மனத்தைத்
தகரிக் குமரவொப் பாமலர் வானியும் தாங்குநன்பாற்
பகரிக் குமர விழியுங் குலாவு படையுமுண்டே

இ—ள்.

சிகரிக்கும்-மலைபுச்சியாகிய
அரங்குதோறும்-மன்றங்
ச.ளிலெல்லாம்
ஆடுவாய்-திருநடம்
புரிபவரே
அலை-அலைகளோடு கூடிய
கடலின்
சீர்கொள்-சிறப்பமைந்த
செந்தில் திருச்செந்தூர்
ரென்மின்ற
தகரி-பெரும்பதியில் எழுந்த
தருளியுள்ள

தகரி-சிதைக்கின்ற
இக்கும்-கரும்பாகிய வில்லும்
அரவுஒப்பதாம்-பாம்பைப்
போன்ற
மலர்வானியும்-மலர் அம்புகளும்
தாங்குநன்பாவ்-கொண்டுள்ள
மன்மதனிடத்து
பரீஇக்கும்-கூறும் இனிய
சொற்களையும்
அர-அரத்தை ஒத்த
விழியும்-கண்களையுங்கொண்டு
குலாவு-விளங்குகின்ற

குமரகுருபரனே-குமர	படையும்-மாதர்சேனையும்
குருபரக்கடவுளே	உண்டு-இருக்கின்றது
அன்பர்-அடியவர்களது	எ.று. ஏ அசை
நன்மனத்தை-நல்ல	எனவே அவை தாக்காமல்
உள்ளத்தை	காக்கவேண்டும் என்பது
	கருத்து 26

படையனந் தம்புனை கையான் மயூரப் பரியெச்சி
உடையனந் தம்புனை கைதொறும் சேச்செந்நி லுளன், வெற்றிக்
குடையனந் தம்புனை கையுரைக் கேற்ற குகன்டிகல்முற்
றடையனந் தம்புனை கைதீர்த்தன் போரை யளிப்பவனே

இ-ள்.

படை-ஆபுதங்களை	வெற்றி-சிறப்பான
அனந்தம்-பலவாக	குடையன்-குடைக்கூத்துடைய
புனை-அணிந்துள்ள	வன்
கையான்-திருக்கரங்களை	அந்தம்-அழகுபட
யுடையவன்	புனை-புனைந்து கூறப்படும்
மயூரப்பரி-மயில்	கையுரைக்கு-புகழுரைகளுக்கு
வாகனத்தில்	ஏற்ற-தகுதி வாய்ந்த
இவர்ச்சி-ஏறிவரும்	குகன்-முருகப்பெருமான்
உலாளை	இகல்-பகைகள்
உடையன்-உடைய	முற்றடைய-முழுதும்
பெருமான்	அழியுமாறு
நந்தம்-சங்குகள்	நந்தம்-அடியேங்களுடைய
புனை-புன்னை மரங்களின்	புன்-இழிவான
கைதொறும்-இடங்களில்	நைகை-வருத்தத்தை
சேர்-இருக்கப்பெற்ற	தீர்த்து-நீக்கியருளி
செந்தில்ஊரன்-திருச்செந்	அன்போரை-அடியவர்களை
தூரின் தலைவன்	அளிப்பவனே-காப்பவனே
	எ.று. 27

புன்னை-நெய்தல் நிலக் கருப்பொருள். சங்குகள் கடலிற்
பிறப்பன. அவை புன்னை மரத்தின்பால் ஊரும். கடலும்
கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தலாம். குடை என்பது முருகன்
கூத்தின் பெயர்.

பவனத் தகர அவணை இளிவிற் பாயுமொற்றுள்
 எவனத் தகப்பன் அணிச்செந்தி லான்ஒப்பீல் ஆறுமுகச்
 சிவனத் தகனை எழைத்தார் குறைத்தசொற் றேரினல்யாம்
 கவனத் தகக்கொண்டு வாடுமென் சிந்தை களிப்பதென்றே

இ-ள்.

பவனம்-பூமி
 தகர்-சிறையும்படி
 அவணை-சா-குரபன்ம்
 னுடைய
 ஊரினில்-தலைநகரில்
 பாயும்-உதைந்தெழுந்து
 சென்ற
 ஒற்று-ஒற்றரான வீரவாகு
 தேவரை
 உள்ளவன்-துணையாகப்
 பெற்றவன்
 நம்-அடியேங்களுக்கு
 தகப்பன்-தந்தையானவன்
 அணி-அழகுமிக்க
 செந்திலான்-திருச்செந்தி
 துரினன்
 ஒப்பில்-இணையற்ற

ஆறுமுகச்சிவன்-ஆறுமுகத்துப்
 பெருமான்
 அந்தகனை-இயமனை
 உதைத்தாற்கு-திருவடியால்
 உதைத்த சிவபிரானுக்கு
 உரைத்த-உபதேசித்தருளிய
 சொல்-பிரணவப் பொருளை
 தேரின அல்லால்-உணர்ந்தா
 லன்றி
 கவனம்-உபாசனையின்
 நாட்டத்தை
 தகக்கொண்டு-மிகவும் ஏற்று
 வாடும்-அருளைநோக்கி வருந்து
 இன்ற
 என்சிந்தை-அடியேனது மனம்
 களிப்பது-மகிழ்ச்சி
 பெற்றிருப்பது
 என்று-எந்தநான்
 எ. மு. ஏ. அரை

28

களிப்பாடு வண்டு பெறத்தேன் பிழிற்றும் கடம்பன்அன்பான்
 னெளிப்பாடு வண்டு வீழுவாள்செந் தூர்நல நேர்மையென்பான்
 ஒளிப்பாடு வண்டுடைக் கையான் மருகன்என் உள்ளனென்பான்
 துளிப்பாடு வண்டுடைக் கண்ணிற்கொள் வானென் கரிமுழுவே

இ-ள்.

களிப்பாடு-உவகையை
 ஒளிப்பாடு-(வெண்மையான)
 வண்டுபெற தேனீக்கள்
 ஒளியுடைய
 அடையும்படி வண்டுஉடை-சங்கைத்தரித்த

தேன்பிலிற்றும்-தேனைச் சொரிகின்ற கடம்பன்-கடம்ப மாலை யுடையவன் என்பாள் என்று கூறுவாள் தெளிப்பாள்-உடலைச் சுளிக் கின்றாள் துவண்டு-சோர்வடைந்து விழுவாள்-கீழே விழுவாள் செந்தூர்-திருச்செந்தூர்த் தலத்தின் தலதேர்மை-தேர்மை தன்றாகும் என்பாள்-என்று சொல்கின்றாள் (இது நற்றாயிரங்கல் துறை)	கையான்-கையினரான திருமாவின் மருகன்-மருகோன் என் உள்ளன்-எனது மனத் துள்ளான் என்பாள்-என்று உரைக் கின்றாள் துளிப்பாடு-நீர் துளிக்கும் வண்-மிகவும் [தன்மையை துணைக்கண்ணில்-இரு விழிகளி லும் கொள்வாள்-கொண்டிருக் என்-எனது [கின்றாள் கரிசுமல்-மகள் எ. று. ஏ. அசை 29
---	--

கரிப்பாருங் கைக்களிற் றுனனத் தான்றுனை துயதுதி
விரிப்பாருங் கையந் தவிர்ந்துய்யச் செய்யும் விசாகன்செந்தூர்
அரிப்பாருங் கையகல் யானும் போற்றலென் றண்டுமென்னைச்
சிரிப்பாருங் கைப்பீன்றி யேத்தலெந் தாள்அதைத் தேர்ந்திலனை

இ-ன்.

கரிப்புஆரும்-சுருக்கமுள்ள கை-துதிக்கையுடைய களிற்று-யானையினது ஆனனத்தான்-முகத்தின் ரான கணபதியின் துணை-துணைவராயுள்ளவன் துய-குற்றமற்ற துதி-தோத்திரங்களைச் விரிப்பார்-சொல்லும் அடியவர்கள் உங்கு-உள்ளத்தில் தோன்றும் ஐயம்-சந்தேகங்கள் தவிர்ந்து-நீங்கி	செந்தூர்-திருச்செந்தூரானது அரி-கடலால் குழப்பெற்ற பாரும்-பூவுலகமும் கைஅகல்-இடமகன்ற வானமும்-மேல்உலகமும் போற்றல்-போற்றற்குரியது என்று-என்றறிந்து அண்டும்என்னை-வந்தடைந்த அடியேனை சிரிப்பாரும்-பரிசெப்பவரும் கைப்புஇன்றி-வெறுப்பு இல்லாமல் ஏத்தல்-பாராட்டுவது
---	--

உய்யச்செய்யும்-ஈடேறப்	எந்நாள்-எந்தக்காலமோ
புரியும்	அதை-அந்தநாளே
விசாகன்-விசாகப்	தேர்ந்திலன்-தெரிந்தேனில்லை
பெருமானின்	எ.று. ஏ. அசை

30

தேரா மனம்பயந் தேங்குகின் றேற்குச் சிலையுறுங்கைச்
சீரா மனம்பர முண்டோன் வியக்கும் திறலளித்தாள்
சோரா மனம்பவல் லார்பகை மாய்க்கும் சுடர்த்துங்கவேல்
வீரா மனம்பர் குரவா திருச்செந்தில் வித்தகனே.

இ-ள்.

தேரா-தேற்றம்பெருத	அளித்துஆள்-கொடுத்தருள்
மனம்-உள்ளமானது	லாயாக
பயந்து-அச்சமடைந்து	சோராமல்-தளராமல்
ஏங்குகின்றேற்கு-ஏக்க	நம்பவல்லார்-நம்பும்அடியவரது
முறும் எனக்கு	பகை-எதிரிகளை
சிலைஉறும்-வெற்றி வில்	மாய்க்கும்-வெல்லுகின்ற
ஏந்திய	சுடர்-ஒளிமிக்க
கை- திருக்கரங்கொண்ட	துங்கவேல்-வெற்றிவேல்ஏந்திய
சீராமன்-இராமபிரானும்	வீரா-வீரமிக்கவனே
அம்பரம்-சமுத்திர நீரை	மன்-நிலைபெற்றுள்ள
உண்டோன்-உண்ட	நம்பர்-சிவபிரானது
அகத்தியரும்	குரவா-குருநாதனே
வியக்கும்-வியந்து	திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
பேசுகின்ற	விளங்கும்
திறல்-பேராற்றலை	வித்தகனே-ஞானப்பொருளே

31

வித்தக னத்தை மகளார் இருவர் விரும்பவத்தம்
ஒத்தக னத்தைமுத் துங்கும சேசன் உவாக்களிற்றினர்
மத்தக னத்தைத் தீருமனி யான்,சேத்தில் வானன் என்னுள்
வைத்தக னத்தைய முற்றே வருத்தினன் மாநிலத்தே

இ-ள்.

வித்தகன்-அறிவுமயமான	களிற்றின்- திருஞானவேழம்
வன்	என்ற யானையினது
அத்தை-மாமியான	மத்தக-பிடரியின் மீதிருக்க
திருமகளின்	நத்து-ஆவல் கொள்கின்ற

மகளார்-பெண்களாயுள்ள
 இருவர்-வள்ளி தெய்வயானை
 என்ற இருவரும்
 விரும்ப-ஆசையுறும்படி
 அததம்ஒத்த-கண்ணாடி
 போன்ற
 க(ண்)னத்தை-கன்னங்களில்
 முத்தும்-முத்தமிடுகின்ற
 குமரேசன்-குமாரக் கடவுள்
 உவா-சந்திரனையொத்த
 வெண்ணிற

ஐ-அழகிய
 திருமேனியான்-வடிவமுடைய
 தலைவன்
 செந்தில்வாணன்-திருச்செந்
 தூரில் வதிபவன்
 என்னுள்-அடியேன்மீது
 வைத்த-கொண்டுள்ள
 கனத்து-மேலான மதிப்பில்
 ஐயம்உற்று-சந்தேகம்கொண்டு
 மாநிலத்து-இவ்வுலகில்
 வருந்தினன்-துயரமடைந்தேன்
 எ-று. ஏ. அசை 32

நிலம்பு கழட்டசித் துங்கொடுத் தாட்கொண்டு நீடுதண்டை
 புலம்பு கழலும் தரவேண்டும், ஆணவம் பொங்குதலின்
 அலம்பு கழகத் துயர்தீர்த்த வா,செந்தி லாய்அருட்சீர்
 நலம்பு கழல்வண்ண னேவிண்ணு ளாத்தொழும் நற்குகளே

இ-ள்.

நிலம்புகழ்-உலகம்
 போற்றுகின்ற
 அட்டசித்தும்-அட்டமா
 சித்துகளும்
 கொடுத்து-அடியேனுக்கு
 உதவி
 ஆட்கொண்டு-அடிமையாக
 ஏற்று
 நீடுதண்டை--பெரிய
 காலணிகள்
 புலம்பு--ஒலிக்கின்ற
 கழலும்-திருவடிகளையும்
 தரவேண்டும்-கொடுத்த
 தருள வேண்டும்
 ஆணவம்-அகங்காரம்
 ஆகிய குற்றம்
 பொங்குதலின்-மிகுதிப்
 பட்ட தன்மையால்

அலம்பு-சஞ்சலப்பட்ட
 கழக-சங்கத்துப் புலவர்களது
 துயர்-உண்மைப்பொருளறி
 யாது கொண்ட துன்பத்தை
 தீர்த்தலா-உருத்திரசன்மர்
 என்ற ஊமைக்குழந்தை
 யாகித் தீர்த்தவனே
 செந்திலாய்-திருச்செந்தூரனே
 அருட்சீர்-கருணைமிக்க
 நலம்புகு-நன்மையமைந்த
 அழல்-தியைஒத்த செந்நிற
 முள்ள
 வண்ணனே-வடிவமுடையவனே
 விண்ணுளார்-தேவர்கள்
 தொழும்-வணங்குகின்ற
 நற்குகளே-சிறந்த முருகம்
 பெருமானே 33

நற்குரு வானவன் செத்தூர னேயென நாடுமென்னப்
பொற்குரு வானவப் பொன்செய்யு மாறு புதுக்குங்கொலோ
தெற்குரு வானவ சந்தாச் செய்யுங்கொல்? செம்பவள
விற்குரு வானவ மூவனற் காணலென் வேட்கையதே

இ-ள்.

தற்குரு-சிறந்த குரு
ஆனவன்-ஆயெருள் பவன்
செந்தூரனே-திருச்செந்தி
வாதிபனே

என-என்பதாக
நாடும்-தியானிக்கின்ற
என்னை-அடியேனை
பொற்குருவால்-வேதிக்கும்
சிற்தூரத்தால்
நவப்பொன்-புதுமையான
தங்கமாக
செய்யுமாறு-தாமிரத்தைச்
செய்வதுபோல
புதுக்கும்கொலோ-குற்ற
மகற்றி ஏற்றுக்
கொள்வானோ

தெற்கு-தென்றிசைக்கு
உருவான்-உரியவனாகிய யமன்
அவசம்-மிகுதியான இடர்ப்
பாட்டை

தர-கொடுத்து வருத்துப்படி
செய்யுங்கொல்-இயற்றுவானோ
(அறியேன், ஆனால்)

செம்-செந்நிறமுள்ள
பவள-பவளம் போன்ற
விற்கு-ஒளியினுக்குரிய
உரு-திருவுருவையுடைய
வானவனும்-தெய்வமாகிய
அவன்-அந்த முருகக் கடவுளை
காணல்-நேரே காணவேண்டு
மென்பது
என்வேட்கை-எனது பெரு
விரும்பமாகும்
எ. று. அது. ஏ, அசைகள் 34

வேட்கைக் குவந்த படியாடல் செய்குதன் வேண்டும்ஒரு
பூட்கைக் குவந்த நெடுமால் மருகன் புகல்செந்திலான்
தாட்கைக் குவந்தன மென்றலை மீதொரு சற்றமைத்து
நேட்கைக் குவந்தறல் தீவெளி நாணுந் திறல்நல்கவே

இ-ள்.

வேட்கைக்கு-விருப்பத்துக்கு
உவந்தபடி-ஏற்றலாறு
ஆடல்செய்-திருவிளையாட
வியற்றும்
குகன்-குகக்கடவுள்
வேண்டும்-தன்னைக் கூவி
அழைத்த

கைக்கு-திருக்கரங்கட்கும்
வந்தனம்-வணக்கம் உரியது.
ஏனெனின்
என்தலைமீது-அடியேனது
சிரத்திவ்
ஒரு சற்று-ஒரு கணநேரம்
அமைந்து-பொருந்தியிருந்து

இ-ள்

ஞானக்கண்-ஞானவிளக்	ஏனக்கு-(திருமாலவதாரமான)
கத்தை	பன்றிக்கு
ஆயிரம்கோடி-மிகப்பல	அண்ணா-பொருந்தும்படி
மடங்கு	அதம்-அழிவை
கொண்டோன்-பெற்றுள்ள	ஈந்த-அருளிய
வன்	வைவேலன்-கூரிய வேற்படை
செந்தில்-திருச்செந்தூருக்கு	யினன்
நாதன்-தலைவனான முருகப்	என்று-என்றவிதமாக
பிரான்	ஏத்துகிலார்-துதிபுரியாத
அகல்-விசாலமாகிய	வர்கள்
வான-மேல்உலகை	ஈன-இழிவான
கண்ணார்க்கு-இடமாகவுள்ள	கண்-கண்களையும்
தேவர்கட்கு	நாரிய-நாற்றமுடைய
ஒரு-ஒப்பற்ற	வாயினராய்-வாயையு
தாயகன்-பற்றுக்கோடா	முடையவராக
யிருப்பவன்	பிறந்து-உலகிற் பிறந்து
ஆண்மை-வலிமை	எப்ப்பவரே-துன்பப்படுபவர்
மலிந்து-மிகுதியாகக்	களையாவர்
கொண்டு	எ.று.—
எழும்பும்-உலகினைத்	
தாக்கப் புறப்பட்ட	

38

எய்யா விதத்தில் உணர்ப்பாற்றி டாதீங் கிருக்குமென்றன்
பெய்யா விதத்தீற் புகாதருள் வாய்புனம் போய்த்திரும்பும்
ஐயா விதத்தீனில் ஆளவல் லாய்செந்தி லாதிபனே
உய்யா விதத்தீயின் தோலுடை யார்தொழும் உத்தமனே

இ-ள்.

எய்யாவிதத்தில்-சோர்	திரும்பும்-வெற்றியுடன் மீண்ட
வில்லாதபடி	ஐயா-ஐயனே
உண-தேவரீரை	இதத்தினில்-இனிமையான
போற்றிடாது-துதிக்காமல்	முறையில்
இங்கு-இவ்வுலகில்	ஆள-அன்பர்களை ஆண்டருள
இருக்கும்-அறியாமையோடு	வல்லாய்-வல்லபெருமானே
வாழும்	செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
என்றன்-அடியேனுடைய	ஆதிபனே-தலைவனே

பொய் ஆவி - நிலையற்ற
உயிரானது
தத்தில் - பல ஆபத்தில்
புகாது - சிக்கி வருந்தாதபடி
அருள்வாய் - காத்தருள்
வாயாக
புனம் - திணைப்புனத்தில்
பொய் - வள்ளியை நாடிச்
சென்று

உய்யா - நிறைவுபெறாத
விது - பிறைச்சந்திரனையும்
அத்தியின் தோல் - யானைத்
தோலையும்
உடையார் - கொண்டுள்ள
சிவபிரான்
தொழும் - வணங்கிய
உத்தமனே - மேலான
தெய்வமே 39

உத்தம ஈன வடியாரைச் சேர்த்திலன் உண்மையற்ற
பொய்த்தம ஈனவ லோகமுந் தேடினன். பூத்தகொன்றைக்
கொத்தம ஈனவன் மைந்தா! செந் தூரினிற் கொற்றவைவேல்
புத்தம ஈன வனிவாழ மால்முன் புரித்தவனே

இ—ன்.

உத்தமர் ஆன - மேலானவர்
களாகிய
அடியாரை - திருத்தொண்
டரை
சேர்ந்திலன் - கூடிவாழ
வில்லை
உண்மை அற்ற - நேர்மை
யில்லாதவரும்
பொய் - நிலையில்லாதவர்
வர்களுமான
தமரால் - சுற்றத்தினர்களால்
நவலோகமும் - பலவகைப்
பொருளையும்
தேடினன் - நாடி அலைந்தேன்
பூத்த - நன்கு மலர்ந்தது
கொன்றைக்கொத்து - கொத்
தாகவுள்ள கொன்றைப் பூக்கள்

அமர் - அணிந், தவரும்
ஆன் அவன் - இடபவாகனத்
திருமான சிவனாக
மைந்தா - புதல்வனே
செந்தூரினில் - திருச்செந்தூரில்
கொற்ற - வெற்றியையுடைய
வைவேல் - கூறிய வேலாயுதத்
தைக்கொண்டு
புத்து அமரான் - கன்னிப்போரை
அவனிவாழ - உலகம் உய்யும்
பொருட்டு
மால் - திருமாவின்
முன் - எதிரில்
புரிந்தவனே - ஏற்றுச்
செய்தவனே

எ.று.—

40

புரிமரூப் பாட்டுக் குரங்கஞ்சி னோச்சோல் புகழ்புனைந்தான்
கரிமரூப் பாட்டுக் குரமுடித் தோன், செந்தில் மேனிநின்றோன்
கீரிமரூப் பாட்டுக் குமரிதன் பால்முடை கேட்டழுதான்
அரிமரூப் பாட்டுக் குவர்பான் என் னோதுயில் வம்புயியே

இ—ள்.

புரி-முறுக்காயுள்ள
மருப்பு-கொம்பினையுடைய
ஆட்டு-யாகத்திற்கேன்றிய
ஆட்டினது
குரற்கு-அதிர்ந்த
குரலோசைக்கு
அஞ்சினோர்-பயந்த
தேவராதியோர்
சொல்-போற்றிக்கூறிய
புகழ்-பெருமைகளை
புனைந்தான்-ஏற்றுக்
கொண்டவன்
விரி-இதழ்விரிந்து
மருப்பாட்டு-வாசனையுடைய
குரா-குராமவர்மாவையை
முடித்தோன்-அணிந்துள்
ளவன்
செந்திவ்-திருச்செந்தூரில்
மேவிநின்றோன்-எழுந்தருளி
யுள்ளவன்

கிரி-இமயமலையின்
மருப்பு-பக்கங்களில்
ஆட்டு-திருவிளையாடலைப்
புரியும்
குமாரிதன்-பார்வதிதேவியின்
பால்முலை-தனத்தின்பாலை
கேட்டு-தரும்படிவிரும்பி
அமுதான்-அமுதகுழந்தைப்
பெருமான்
அரி-திருமாவின்
மரு-மருகன்
பாட்டுக்கு-அன்பர்களின்
தோத்திரப்பாடல்களுக்கு
உவப்பான்-மனம் மகிழ்பவன்
என்றுஓதும்-என்றுசொல்பவர்
இவ்அம்புவி-இவ்வுலகத்து
அறிஞர்

எ. நு. ஏ. அசை

41

அம்புவி லாழியொப் பாவன நானும் அயிற்செந்திலான்
பம்புவி லாழி மறுகாட்செந் தூரினைப் பாடுநொழிற்
கும்புவி லாழி புனைந்துல காளினும் கோவணச்சீர்த்
தெர்புவி லாழினும் மெய்ஞான வீரச் சிறப்பினதே

இ—ள்.

அம்பு-கூரியபாணமும்
வில்-தனுசும்
ஆழி-சக்கராயுதமும்
ஒப்பாவன்-அதுபோன்ற
ஆயுதவகையும்
நானும்-வெட்கக்கூடிய
அயில்-வேலாயுதத்தை
யுடைய
செந்திலான்-திருச்செந்
தூர்ப்பெருமான்
பம்பு-விசாலமான நிரையும்

தொழில்-தொண்டினை
மேற்கொண்ட
கும்பு-அடியவர் திருக்கூட்டம்
இல்-இல்லறவாழ்விலிருந்து
ஆழி-ஆணைபுரிந்து ஆட்சி
புரிவதை
புனைந்து-ஏற்று
உலகுஆளினும்-அரசுசெய்தா
ராலினும்
கோவண-வங்கோடுகளினைத்
தரித்த

மன்றத்தனில் - கனகசபையில்
 திந்தையான்று - ஒந்தெய்
 என்ற தாளப்படி
 ஆடுவார் - நடம்புரியும்
 பரமனின்
 சுதன் - திருக்குமாரர்
 மன்னும் - நிலைபெற்றதும்
 எண்ணில் - அளவுபடாதது
 மான
 குன்று - மலைகளையுடைய
 அந்தன் - அழகுக்கடவுள்
 நின்மல - குற்றமில்லாத
 ஞான அநுபூதிடுமெய்யுணர்ச்
 செய
 கொடுக்கும் - உதவி
 அருள்வின்ற
 பிரான் - தலைமையானவர்
 என் - அடியேனே

தந்த - ஈன்றருளிய
 நித்தியன் - அழிவற்ற
 பெருமான்
 ஈடுஇல் - இணையில்லாத
 செந்தூர் - திருச்செந்திலில்
 மருவும்
 குகன் - குகக்கடவுள்
 யான்விரும்பும் - நான் ஆசைப்
 படுகின்ற
 பொன் தந்து - பொருளைக்
 கொடுத்து
 அ(ன்)னியர் தம்பால் - வேறு
 ஒருவரிடத்தும்
 இரவாமல் - யாசிக்காத
 வண்ணம்
 புரக்கில் - காத்தருளினால்
 நன்று - நன்மையாகும்
 எ. நு. ஏ. அசை 44

புரந்தர னாதிய வானவர் என்பு புனைத்தருளும்
 நிரந்தர னாதியற் தங்கடற் தோன்தொழும் தின்னையன்றி
 வரந்தர னாதி யறியாது செந்திலில் வந்தனன், பூஞ்
 சரந்தர னாதியற் ருனென நாடினன் சண்முகனே

இ—ள்.

புரந்தரன் - தேவேந்திரன்
 ஆதிய - முதலாயுள்ள
 வானவர் - தேவர்களுடைய
 என்பு - எலும்புகளை
 புனைத்தருளும் - மாலையாக
 அணிந்த
 நிரந்தரன் - நித்தியப்
 பொருளானவரும்
 ஆதியந்தம் - முதலும் முடிவும்
 கடந்தோன் - தரண்டியபெரு
 மானுமாகிய சிவபெருமான்
 தொழும் - வணங்குகின்ற

அறியாது - காணமுடியாமல்
 செந்திலில் - திருச்செந்தூர்ப்
 பதியில்
 வந்தனன் - உமது சந்நிதிமுன்
 எய்தினென்
 பூஞ்சரம் - பூக்களாலாய
 அம்புகளை
 தரன் - தரித்துள்ள மன்மதன்
 ஆது - போர்செய்யும்
 குற்றத்தை
 இயற்றான் என - என்னிடம்
 தொடரமாட்டான் என்பதாக

தின்னையன்றி-தேவரீரை	நாடினன்-எண்ணியிருக்
யல்லாமல்	கின்றேன்
வரம்தர-விரும்பியவற்றை	சன்முகனே-ஆறுமுகக்
உதவுதற்கு	கடவுளே
நாதி-பற்றுக்கோடாயுள்ள	எ. று.
வரை	45

முகமன் பகரச் சலியாது பன்மனை முன்றிலிற்போய்
இகமன் பகர வகரப் பீனிக்கச்சம் இன்றிநொத்தேன்
ருகமன் பகர மயிற்செந் திலாய்புனக் கோதைநெஞ்சத்
தகமன் பகரங் கொடுத்தான வேண்டும் தருணமிதே

இ-ள்.

முகமன்-உபசார மொழிகளை	மன்-நிலைத்த
பகர-புனைந்துசொல்வதற்கு	பகர-அழகினையுடைய
சலியாமல்-மன்ச்சோர்வில்	மயில்-மயில்வாகனத்தைக்
லாமல்	கொண்ட
பன்மனை-செல்வர் பலரது	செந்திலாய்-திருச்செந்தூர்க்
வீடுகளின்	கடவுளே
முன்றிலில்-தலைவாயிலிடத்து	புனக்கோதை-தினைப்புனத்து
போய்-அடுத்துச்சென்று	வள்ளியம்மை
இரு-இழியும்படிசெய்யும்	நெஞ்சத்து-மனத்தின்
அ-அந்த	அக-உள்ளாக வசிக்கும்
மன்-என்பால் நிலைபெற்ற	அன்ப கருணையனரே
பகரவகரப்பிணிக்கு-பவ	சூரம்-உமது திருக்கையை
மாகிய வறுமைநோய்க்கு	கொடுத்து-மாற்றும்படிஉதவி
அச்சமின்றி-பயப்படாமல்	ஆளவேண்டும்-மேலெடுத்த
(அதனால்)	தருளவேண்டும்
நொத்தேன்-வருத்தமடைந்	தருணம்இதே-சமயம்
தேன்	இதுவேயாகும்
ருக-முருகப்பெருமானே	எ. று.

தருண மறியவில் லாயென நாடித் தயங்குமென்முன்
அருண மறியதன் மீதேறி வந்தருள் ஆரணமின்
வருண மறியலைச் சாகரம் பேரற்ற மகிழ்செந்திலாய்
சருண மறியற் தமிழ்நாய னேமற்றோர் தஞ்சயின்றே

இ-ன்.

தருணம்-ஆட்கொள்ளும்
சமயத்தை
அறியவல்லாய்-தேவரீர்
நன்கறிந்தவர்
எனநாடி-என்று கருதி
தயங்கும்-துன்பத்தால்
உழலும்
என்முன்-அடியேன் எதிரில்
அருண-செந்நிறமான
மறியதன்-ஆட்டுவாகவத்திர்
மீதுஏறி-மேலே இருந்து
வந்து-காட்சி வழங்கி
அருள்-திருவருள் புரிவீராக
ஆரண-வேதத்தின் பொரு
ளானவரே!
மின்-மின்னலைப்போன்ற
வருண-பிரகாச முடையவரே!
மறி-புரளுகின்ற

அலை-அலைகளோடு கடைய
சாகரம்போற்ற-கடல்
வணங்க
மகிழ்-மனம் உவக்கின்ற
செந்திலாய்-திருச்செந்தி
லாண்டவரே
சர்-வெம்மையான
ருணம்-ஊழ்வினையை
அறு-நீக்குகின்ற
இயல்-தேவாரத்துதியான
தமிழ்-தமிழ்க் கவிகளைப்
பாடிய
வாயனே-திருவாயுள்ள ஞான
சம்பந்தமூர்த்தியே
மற்று-உம்மையல்லாமல்
வேறு
ஒர்தஞ்சம்-ஒரு ஆகரவும்
இன்று-அடியேனுக்கு இல்லை
எ, று, ஏ. அசை 47

தஞ்ச முனையன்றி மற்றறி யேன் தின் தடங்கரத்து
தஞ்ச முளைக்கதிர் வேற்புக முன்றி நவில்கின்றிலேன்,
கொஞ்ச முளைத்திறம் கூறிய திண்ணிக் கொதித்துள்ளன்,
பஞ்ச முளைகொலென் செய்வேன் செந்தூரிற் பழையவனே

இ-ன்.

தஞ்சம்-எனக்கு ஆகர
வளிப்பவர்
உனையன்றி-தேவரீரை
யல்லாமல்
மற்றுஅறியேன்-வேறு ஒருவ
ரையும் தெரியேன்
நின்-உம்முடைய
தடம்-விசாலமான
கரத்து-திருக்கையில் உள்ள

மு(ன்)னைத்திறம்-பூர்வ நிலை
யின் தன்மையை
கூறியது-அடியேனுக்குத்
தெரிவித்ததை
எண்ணி-நினைத்து (அதற்குரிய
பவிதம் காணாமல்)
கொதித்துள்ளன்-மனம் வருத்தி
யிருக்கிறேன்
என்-அடியேனது

தஞ்ச-விடத்தைக்கொண்ட
தும்
முனை-கூர்மையுடையதும்
ஆகிய
கதிர்வேல்-ஒளிமயமான
வேலாயுதத்தின்
புகழ்-அன்றி-சிறப்பைத்தவிர
நவில்கின்றிலேன்-வேறு ஒன்
றைப் போற்றியறியேன்
கொஞ்சம்-ஒருசிறிது

பஞ்சம்-வறுமையின் நிலையை
உண்டைக்கொல்-திருவுள்ளத்
தில் எண்ணமாட்டீரா!
என்செய்வேன்-யாதுசெய்யக்
கடவேன்
செந்தூரில்-திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
பழையவனே-அநாதியான
முதல்வரே
எ.று— 48

பழைய திருப்புகழையன்றோர் தொண்டன் பழுதில்நின்று
உழைய திருப்புகழையன்மன் வீருண்டை யொக்கவிடல்
வீழைய திருப்புகழையன்ன கோட்படை வேட்கொக்குமோ
தழைய திருப்புகழையன்செந் தூரற் சரவணனே

இ—ள்.

பழைய-முதுமையான
திருப்புகழை-சந்தப்
பாடல்களை
அன்று-அந்நாளில்
ஓர்-தொண்டன்-ஒப்பற்ற
அருணகிரிநாதர்
பழுதில்-குற்றமற்ற
நின்-தேவரீருடைய
முன்-உழை-சந்நிதானத்தில்
அ-அந்த
திரு-தெய்விகமான
புகழ்-சீர்த்திலாயந்த
ஐயன்-அகத்திய முனிவர்
மன்-எப்போதும் உள்ள

(நிலைத்த)

நீர்-சமுத்திரத்தை
உண்டை-முன்பு உண்டதை
ஒக்கவிடல்-முழுதும்-வெளியில்
செல்வவிடுவதுபோன்று

விழைஅது-விரும்பப்படுகின்ற
அந்தத் தன்மைக்கு
இருப்பு-நிலைக்களமாகிய
அடியேன் உள்ளம்
கழைஅன்ன-கருடபுஆகிய
கோள்படை-குற்றமுடைய
ஆயுதம் தரித்த
வேட்கு-மன்மதனுக்கு
ஒக்குமோ-நாணுமோ
தழைய-திருவருள்பெருமப்படி
திருப்பு-(அடியேனை) தல்வழிப்
படுத்துவீராக
கழைஅன்-மூங்கில் நிறைந்

துள்ள

செந்தூரில்-திருச்செந்
தூரினிடத்துள்ள
சரவணனே-முருகப்
பெருமானே

அகத்தியர் தான் உண்ட கடலை மீண்டும் வெளியிடுவது போன்று அன்று அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் பாடிய ஆற்றலை விழையும் உள்ளத்தை உடையேன்-வேளுக்கு நானுவதோ? எனவே அடியேனை நல்வழிப்படுத்துவீராக. 49

சரவண வாவியர் நன்குருந் தாகித் தழைத்தெழுஞ்சித்
தூவண வாவிய தோகை மயூர துகளில் அறு
சரவண வாவியர் ஞான நிரண்டுடைச் செல்வ செத்திற்
பூவண வாவிய புலவோருள் யானும் புகச்செய்திட

இ-ள்

சரவண-தாமரை (தருப்பை) மிகுந்த
வாவியில்-தடாகத்தில்
தண்-இனிமை தருவதான
குருந்தாகி-குழந்தை
வடிவிலிருந்து
தழைத்து-வளர்ச்சிபெற்று
எழும்-விளங்கும்
சிந்துர-குங்குமம்போன்ற
வ(ண்)ண-நிறமுடைய
பெருமானே
வாவிய-தாவிப் பறக்கின்ற
தோகை-நீண்டதோகை
யுடைய
மயூர-மயில்வாகனக்
கடவுளே
துகள் இவ்-மாகஇவ்வாத
அறுசிர-ஆறுமுகத்தெய்வமே
வண் மிகுந்த வெற்றியை

அவாவு-எப்போதும் விரும்பு
கின்ற
இயல்-தன்மை யுடைய
தோள்-திருப்புயல்கள்
ஆறிரண்டு உடை-பன்னிரண்
டினைக்கொண்ட
செல்வ-திருவருட்செல்வரே
செந்திற்புர-திருச்செந்திற்
பதித்தலைவரே
வ(ண்)ண-சந்தப்பாடல்களை
ஆவி-உயிர்போலக் கருதிப்
போற்றுகின்ற
புலவோருள்-கவிஞர்
கூட்டத்தில்
யானும்-அடியேனும்
புக-ஒருவனாகத் தங்கும்படி
செய்திடு-திருவருள் புரிவீராக
எ.று.

50

புகழாறு மானமும் நீதாப் பெற்றும் புனியினர் சொல்
இஃழாறு மாண வாரும்புன் மார்க்கத்தில் ரகிநாந்தேன்
அகழாறு மால்தொழும் தேவரு ளாற்றரும் ஐயசெந்தில்
திகழாறு மாமுகத் தேசிக னேயினிச் செய்வதென்னே

புகழ்-சீர்த்திமிக்க
ஆறும்-நன்னெறியும்
மானமும்-பெருந்தன்மையும்
நீ-தேவரீர்
தரப்பெற்றும்-அறிவிக்கப்
பெற்றும்
புவியினர்சொல்-உலகினர்
கூறுகின்ற
இகழ்-பழிமொழிகள்
ஆறுமாஎன-திருமா என்று
கருதி
வாடும்-மனம்வருந்துகின்ற
புன்மார்க்கத்தில்-திய
வழியில்
ஏக-ஈடுபட்டு
நொந்தேன் - துன்பப்பட்ட
டேன்
அகழ்-இருபிரிவாயுள்ள

ஆறு-ஆற்றின் மத்தியில்
விளங்கும்
மால்- திருமால்
தொழும்-வணங்கத்தக்க
தேவு தெய்வமானசிவபிரான்
அருளாவதரும்-கருணையால்
அளித்த
ஐய- தலைவரே!
செந்தில் திருச்செந்தூரி
விடமாக
திகழ் எழுந்தருளியுள்ள
ஆறுமுக-சண்முகங்களை
யுடைய
கேசிகனே-சற்குருநாதரே
இனி-இனிமேல்
செய்வது-யான்செய்யத்தக்கது
என்னே-யாதுஉள்ளது
எ.று. 51

செய்ய கலாப மயில்வாக னு! திருச் செந்திலில்வாழ்
ஐய்ய கலாப மயில்வாழ் இடத்தாற் கருள்விளக்கும்
மெய்ய கலாப மயில்வாவு சீர்க்குக்! மேதினியில்
பெய்ய கலாப மயில்வாரொத் தேன்னின்பு பேர்விஞ்சிய

இ-ள்

செய்ய-சிறந்த அழகுபெற்ற
கலாப-தோகையையுடைய
மயில்வாகன-மயிலை வாகன
மாகக்கொண்ட
திருச்செந்தில்-திருச்செத்
தூரிடத்தில்
வாழ்-திருக்கோயில்கொண்ட
ஐய-அழகிய தலைவரே
கல்-இமயமலையின்
லாப-அதிட்டமாகத்
தோன்றிய

மெய்ய-உண்மைவடிவினரே
கலா-கலைகள்பதினாறும்
பம்-செறியப்பெற்ற
அயில்வாவு-வேலாயுதம்
தாங்கப்பெற்று
சீர்க்குக்-சிறந்த குகக்
கடவுளே
மேதினியில்-இவ்வுலகில்
பொய்-அசத்தியத்தை
அகலாபம்-அதிகஆதாய
மென்றுகொண்டு

மை-கரிய நிறமமைத் த	அயில்வார்-நுகளும் அறிவில்வா
இவ்-(ஊமாதேவியாகிய)	தவரை
மனைவி	ஒத்தேன்-ஒத்திருக்கின்றேன்
வாழ் பொருந்தியுள்ள	வினை-திவினையின்
இடத்தாற்கு-இடப்பாகத்	போர்-போராட்டமான
தினராண சிவனுக்கு	இடர்கள்
அருள்விளங்கும்-திருவருளைத்	விஞ்சி-அதிகப்பட்டு
தெளியக்கூறிய	எ. று. ஏ- அசை

52

போரா டமரர் துயர்தீர ஏறிப் புலைமலியும்
 ரூர டமரவர் தம்மோடு மாயத் தொலைத்துச்செந்தில்
 ஊர டமரப் புகழ்வேல! நீமுன் ஒருத்திகண்முற்
 சீர டமரமொப் பாயதன் போர்களைத் தேற்றுகைக்கே

இ-ன்

போர்-போரிட்டெழுந்த	அமரப்புகழ்-தெய்வீகச்சிறப்
ஆடு-ஆட்டுக் கடாவை	புற்ற
அமரர்-தேவர்களது	வேல-வேலாபுதக்கடவுளே
துயர்தீர-துன்பம் நீங்கும்படி	நீ-தேவரீர்
ஏறி-வாக்னமாகக்கொண்டு	முன்-அக்காவந்தில்
புலைமலியும்-பொல்வாப்	ஒருத்தி-வள்ளிநாயகியின்
புடைய	கண்முன்-எதிர்சென்று
ரூரான்-ரூரபதுமன் முதலி	சீராட-ஊடல்காட்ட
யோர்	மரம்ஒப்பாயது-மரம்போவ
தமரவர்-சுற்றத்தினராகிய	உருவெடுத்தது
தம்மோடு-இனத்தாரோடு	அன்போர்களை-அடியவர்களை
மாய-அழியும்படி	தேற்றுகைக்கே-தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டேயாம்
தொலைத்து-கொன்றருளி	எ. று.
செந்தில்-திருச்செந்தூரென்ற	
ஊர்-ஆடு-நகரத்தில் ஆடல்	
புரிகின்ற	

53

தேற்றுகைக் குத்துயர் தீர்க்கைக்கும் உன்னைத் திருச்செந்திலிற்
 போற்றுகைக் குப்பலுள் என்னையுந் சேர்க்குந் பொழுதுள்ளதே
 வேற்றுகைக் குப்பெரு மான்மந்த னெடுளைய ஏக்கமுற்று
 பாற்றுகைக் குஞ்சுரத் துக்கினை வாய்செக்கி வண்ணத்தனே

இ-ள்

தேற்றுகைக்கும்-ஐயங்களைத்
தெளிவித்தற்கும்
துயர்-துன்பத்தை
தீர்க்கைக்கும் மாற்று
வதற்கும்
உன்னை-தேவாரை
திருச்செந்திலில்-திருச்செந்
தூரினில்
போற்று-வணங்குகின்ற
கை-கைகளையுடைய
கும்பலுள்-அடியவர்
கூட்டத்துள்ளாக
என்னையும்-அடியேனையும்
சேர்க்கும்-சேரும்படிச்
செய்யும்
போழுது-தல்லசமயம்
உள்ளதோ-இருக்கின்றதா

ஏற்று-இடப வாகனத்தை
உகைக்கும் செலுத்துகின்ற
பெருமான் சிவபிரானுடைய
மைந்தனே புதல்வரே
ஒளவை ஒளவைப்
பிராட்டியின்
ஏக்கம் மனவருத்தம்
முற்றும் பூராவும்
மாற்று-இல்லாமற்செய்கின்ற
கை-துதிக்கையுடைய
குஞ்சரத்துக்கு-யானைமுகக்
கடவுளுக்கு
இனையாய்-இனையதுனைவரே
செக்கர் அந்திப்போதின்
வண்ணத்தனே-செந்நிறப்
பெருமானே

54

வண்ணத் தமிழ்புனை மார்பலங் காரன் வனக்குறத்தி
எண்ணத் தமிழ்குகன், ஈசர்தம் பங்கினள் ஏந்துகொங்கைக்
கண்ணத் தமிழ்துண்ட வாயான்,செந் தூரைக் கிளத்துநலம்
நண்ணத் தமிழ்தரும் முற்பிறப் பிற்செய்த நற்றவமே

இ-ள்

வண்ணத்தமிழ்-ஓசைமிக்க
சந்தப்பாடல்களை
புனை-அணிந்துள்ள
மார்பு-திருமார்பினையுடைய
அலங்காரன்-அழகுப்
பெருமான்
வனக்குறத்தி-வேடமகளான
வள்ளியின்
எண்ணத்து-நினைவில்
அமிழ்-மூழ்கியுள்ள

கண்ணத்து-செப்பிலிருக்கும்
அமிழ்து-ஞானப்பாலை
உண்ட-அருந்திய
வாயான்-திருவாயை
யுடையவர்
செந்தூரை-திருச்செந்திற்
பதியை
கிளத்து-போற்றுகின்ற
நலம்-பெரும்புண்ணியத்தை
நண்ண விரும்பிச்செய்
வதற்குக்காரணம்

குகன்-குகக்கடவுள்
ஈசர்தம்-சிவபிரானது
பங்கினன்-இடப்பக்கத்திருக்
கும் உமையம்மையின்
ஏந்து-எடுப்பான
கொங்கை-தணங்களான

தமிழ்தரும்-இனிமை
தருவதான
முற்பிறப்பில்-முன்னை
பிறவியின்
செய்த-அடியேன்புரிந்த
நற்றவமே-மேவான தவத்தின்
பயனேயாகும்
எ.று 55

நற்றவ மானவற் றைப்புரி யேன்,கொடும் நஞ்சுறழ்சொற்
சொற்றவ மானம் பிறரைச்செய் வேன்,தினம் தொண்டைச்செய்வாய்
வீற்றவ மானனை யார்கெஞ்ச வேன்எனை விட்டுவிடேல்
கற்றவ மானத்து சீச்செந்தில் மாநகர்க் காவலனே.

இ-ன்

தல்தவம்-சிறந்த தவச்செயல்
களான
ஆனவற்றை-சரியை கிரியை
முதவியவற்றை
புரியேன்-நெறியோடு செய்ய
வில்லை
கொடும்-கெடுதலைப்புரியும்
நஞ்சுஉறழ்-விடத்தைப்
போன்ற
சொல்சொற்று-வார்த்தை
களைப் பேசி
அவமானம்-மானக்கேடான
இகழ்வை
பிறரை-அன்னியர்களிடம்
செய்வேன்-செய்துமகிழ்வேன்
தினம்-நாள்தோறும்
தொண்டை-கோவைக்
கனிபோன்ற
செவ்வாய்-இதழ்ச்கவையை

வீற்ற-பொருளுக்காக
உதவுகின்ற
அம்-அழகிய
மான் அனையார்-மான்போன்ற
பொதுமாதரை
கெஞ்சவேன்-இன்பம்நாடி
இரப்பேன்
எனை-அத்தகைய அடியேனை
விட்டுவிடேல்-கைவிடாமல்
ஏற்றருளவேண்டும்
கற்றவ-யாவும் உணர்ந்த
பெருமானே
மால்-விட்டுணுமூர்த்தி
நத்து-உடனிருந்துமகிழ்கின்ற
சீர்ச்செந்தில்-சிறந்த
திருச்செந்தூராகிய
மாநகர்-பெரியநகரத்தின்
காவலனே-பேரரசான்
கடவுளே 56

காவகங் காரமர் சீர்காட்டும் செத்திற் கடவுள்கைவேற்
சேவகங் காரணங் குன்றாத வண்ணம் செய்யும்குமான்
பூவகங் காரகன் போற்றும் அகோரன் புகழ்உரைக்கும்
நாவகங் கார மணிநா வறுக்கைக்கொர் ஞாயம்உண்டே

இ—ள்.

கூச-சோலைகளை
அகம்-இடமாகப்பெற்று
கார் அமர்-மேகங்கள்
தங்கியுள்ள
சீர்காட்டும்-சிறப்பைக்
கொண்ட
செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத்
தமர்ந்த
கடவுள்-முருகப்பெருமான்
கை-கையிடத்தில்
வேல்-வேலாயுதத்தைக்
கொண்டு
சேவகம்-அன்பர்களைக் காக்க
இன்ற தொழிலாகிய
காரணம்-உபாயம்
குன்றதவண்ணம்-குறையாத
செயும்-புரியும் [படி
குமரன்-குமார்க்கடவுள்,

பூவகு-பூமிதேவிபெற்ற
அங்காரகன-செவ்வாயான
வன்
போற்றும்-வணங்கியேத்தும்
அகோரன்-உக்கிரத்தலைமை
யினர்
புகழ்-அப்பெருமானது
சிறப்பை
உரைக்கும்-பேசுமியல்புடைய
நா-நாவானது, எனவே
அகங்காரம்-ஆணவத்தை
அணி-பெற்றுள்ள
நா-தியர்களின் நாக்கை;
அறுக்கைக்கு-அடக்குவதற்கு
ஒர்னாயம்-ஒருநீதி
உண்டு-இருக்கின்றது
எ, று, ஏ. அசை

57

நாயங்களைச் சற்றும் நன்னாதுபாவி, நன் நாரியர்தம்
வாயங்களை யமின் நென்றோதும் தியன்றின் வாய்கழலின்,
சேயங்களை யைக் குறிப்பதென் றோதிருச் செந்திலெந்தாய்
மாயங்களை யெல்லா யவ்வு வேற்றின்கை வான்வன

இ—ள்

நாயங்களை-நேர்மையான
வற்றை
சற்றும்-சிறிதும்
நன்னாது-விருப்பிக்
கொள்ளாத
பாவி-தினியைபுடையவன்
தல்-நன்மைமிக்க
நாரியர்தம்-மாதர்களுடைய
வாய்-வாயில் ஊறுகின்ற
அம்-நீரானது
கள்-தேனெப்போன்றது

சேய்-செம்மைப்பான
அம்-அழகினது
களையை-பிரகாசப்பொலிவை
குறிப்பது-தியாவிப்பது
என்றோ-எந்ததானோ
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத்துள்ள
எந்தாய்-எமது தந்தையே
மாயம்-மாயையின்
வன்மையை
கண்ட-இவ்வாற்றிசேய்யும்

ஐயம்இன்று-இதில் சந்தேக	வல்லாய்-வலிமையுடையவரே
மில்லை	வடிவேல்-கூர்மையான
என்றுஐதும்-எனக்கூறுகின்ற	வேலையுடைய
தியன்-கொடியேன்	திண்கை-திரண்ட கைகளைக்
நின்-தேவரீரது	கொண்ட
வார்கமுலின்-வீரகண்டை	வானவனை-தேவனாகிய
யணிந்த திருவடிகளின்	முருகக்கடவுள் 58

வானத்த னத்தத் தறலோ டளித்த மகளிருக்கக்
கானத்த னத்தத் தடிபேணுங் காழகக் கள்வன்என்னும்
ஆனத்த னத்தத் தவங்காட்டிச் செந்திலில் ஆண்மயில்மேல்
தானத்த னத்தத்த என்றாடு வாணைவித் தாரணியே

இ-ன்

வானத்தன்-தேவேந்திரன்	என்னும்-என்றுகூறும்
அத்தத்து-தேவரீரது	ஆன்-இடபவாகனத்தினனான
கையிடத்து	அத்தன்-சிவபிரான்
அறலோடு-தத்தம்செய்த	நத்த-வேண்டியவாறு
நீருடன்	தவம்-தவவேடத்தை
அளித்த-முறையுடன்	(குருவடிவை)
கொடுத்த	காட்டி-காணச்செய்து
மகள்-தெய்வயானையம்மை	செந்திலில்-திருச்செந்தூரில்
இருக்க-அணிமையிலிருக்	ஆண்மயில்மேல்-வீரம்மிக்க
கும்போது	மயிலின்மீது
கானத்து-காட்டினிடமிருந்த	தானத்தனத்தத்தஎன்று-
அ(ன்)னத்து-அன்னம்போன்	தானத்தனத்தத்த என்றபடி
றுள்ள வள்ளிநாயகியின்	தாளம்பொருந்த
அத்து-செந்திறமான	ஆடுவாண-திருநடம்புரிகின்ற
அடி-திருவடிகளை	முருகப்பெருமானை
பேணும்-பணிகின்ற	இத்தாரணியே-இந்தப்
காழக-இச்சைமிருந்த	எ.று.— பூலோகம்
கள்வன்-கபடநாடக	(இந்தப் பூலோகம் கள்வன்
முடையவர்	எனக்கூறும்-என முடிக்க) 59

தாரணியாளத்த காதென நீத்துள் சரண்பணியும்
சீரணியாளத்த காமியங் கொள்ளவும் செய்குணவையோ
நாரணியாளத்த காள்முனை யாஞ்செந்தில் நாயகிவேற்
பாரணியாளத்த காலரந்த கள்ளொழும் புங்கவனே

இ-ள்

தாரணி-இந்த உலகத்தை
ஆள்-அரசுபுரியும்படியான
பேறும்கூட
தகாதுஎன-கூடாது

என்பதாக

நீத்து-துறவுகொண்டு
உன்சரண்-உமது திருவடி
களை

பணியும்-போற்றுமின்ற
சீர்-பெருஞ்செவ்வத்தை
அணி-பொருந்தப்பெற்ற
ஆள்-அடிமையாகிய என்னை
அத்த-பொருளிடத்து
காமியம்-இச்சையை
கொள்ளவும்-அடையும்

படியும்

செய்குவையோ-இயற்றுவிரோ

நாரணியரள்-உமாதேவியின்
அத்த-திருக்கரங்களில்
ஏந்தப்பெற்ற
கான்முனையாம்-குழந்தை

யாகவுள்ள

செந்தில்நாயக-திருச்செந்
தூர்த் தலைவரே
வேல்-வேலாயுதம் கொண்டு

போர்-யுத்தம்செய்கின்ற
அணிஆள்-படைவீரர்கள்
பலருக்கு

அத்த-தலைமையான
கால-எமனுக்கு (பெருமானே
அந்தகன்-எமனுனசிலபிரானுள்
தொழும்-வணங்கப்பெற்ற

புங்கவனே-தூயமுருகப்

பெருமானே 60

புங்கக் கரும்புடை மாரனை வென்ற புனிதர்குழாம்
முங்கக் கரும்புனற் சாகரம் நாளும் முழங்குசெந்தூர்ச்
சிங்கக் கரும்புகழ்ச் செவ்வேட்கு வேற்கரச் சேவகற்குச்
சங்கக் கரும்புகுந் தாளான வண்மையைச் சாற்றறிதே

இ-ள்

புங்க- (மலரான) அம்புகளோடு செவ்வேட்கு-முருகப்பெருமா
கரும்புஉடை-வில்லான
கரும்பை உடைய வேற்கர-வேலாயுதமணிந்த

மாரனை-மன்மதனை கையுள்ள
வென்ற-செயித்தவரான சேவகற்கு-வெற்றிப் பெருமா
புனிதர்குழாம்-அடியவர்கள்

திருக்கூட்டம் சங்கு குண்டவமாகச் சங்கை
முங்கு-முழுகியெழுகின்றதான யும்

அ-அத்தகைய அக்கரும்-உருத்திராக்கமு
கரும்புனல்-நீலநிறமான மணிந்த பரமனும்

சாகர-கடலானது புருந்து-சரணமாக அடைந்து
நாளும்-சதாவும் ஆளான-தொண்டரா
முழங்கு-ஆரவாரம் செய்கின்ற உமைந்த

செந்தூர் - திருச்செந்தூரில்	வண்மையை-பெருமையை
விளங்கும்	சாற்ற-எம்மாற்பேச
சிங்கக்கு-வீரமிக்க சிங்கம்	அரிதே-மிகவும் அருமையே
ஒத்த குமாரச்சுடவுளுக்கு	யாம்
அரும்புகழ்-மேவான சிறப்	எ'று. 61
பமைந்த	அக்கரும்-உம்மை உயர்வு
	வற்றிய சிறப்பு

அரிதான வப்பகை தன்மரு கா!செந்தி லாதிப்பேன
பெரிதான வப்பணி செஞ்சடை யார்னிழி பெற்றமைந்தா
கிரிதான வப்பய னல்குமென் பார்துதி கேட்டுமிகப்
புரிதான வப்படி நீசொன்ன வார்த்தையும் பொய்க்குங்கொல்லா

இ-ள்

தானவ-அசுரர்களின்	நலப்பயன்-புதிய நல்ல பயன்
பகை-எதிரியான	களை
அரிதன்-திருமாவின்	நல்கும்-கொடுக்கத்தக்கது
மருகா-மருகரே	என்பார் என்னும் தவத்
செந்திவ-திருச்செந்தூரின்	தோரது
ஆதிபேன-தலைமைக்கடவுளே	துதிக்கேட்டு-தோத்திரங்களை
பெரிதான-பரந்துவந்த	வினவி
அப்பு-கங்கை நீரை	மிக-அதிகமாக
அணி தரித்துள்ள	புரி-அவர்கட்குச் செய்யும்
செம்சடையார்-சிலந்த சடை	தான-ஈகையையுடைய
யினரான பரமன்	வள்ளலே
விழி-கண்கள் மூலம்	அப்படி-அந்தவிதமாக
பெற்ற-தோற்றுவித்தருளிய	நீசொன்ன-தேவரீர் கூறிய
மைந்தர்-திருக்குமாரரே	வார்த்தையும்-திருவாய்
கிரிதான்-உமது பணியான	மொழியும்
கிரியையே	பொய்க்குங்கொல்-பயன்
	தராது போய்விடுமா?

பொய்யாம் பலகவி சொல்லஅஞ் சாதளம் போலிகட்கும்
செய்யாம் பலகவி தழ்வாய் திறந்தருள் செய்யும்பிரான்
கையாம் பலக வியதோகை யாடுடைக் கந்தன் பங்கின்
மையாம் பலகவிர் கண்ணார்கள் என்னை வளர்ப்பவரே

இ-ள்

பொய்யாம்-உண்மையற்ற
பலகவி செந்தமிழ்ப்பாடல்

கள் பல

சொல்ல-பாடுவதற்கு
அஞ்சாத-நாணமடையாத
எம்போலிகட்கும்-எம்போன்ற
சிலருக்கும்

செய்-சிலந்த
ஆம்பல்-அவ்விமலரின்
அகஇதழ்-உள்இதழ்போன்ற
வாய்திறந்து-கனிவாய்

மலர்ந்து
அருள்செய்யும்-திருவருள் புரி
கின்ற

பிரான்-தலைமைக் கடவுள்
கை-துதிக்கை உடைய
ஆம்பல்-யானையையும்

அகவிய-கூவுகின்ற
தோகை மயிலையும்

ஆடு-ஆட்டினையும்
உடை-வாகனமாகக்

கொண்ட

கந்தன்-கந்தப்பெருமானது
பங்கின்-இருபுறத்தும் உள்ள
மை-கண் மை

ஆம்பு-அணியப் பெற்ற
அவகுஅவிர்-அம்பு போன்
றுள்ள

கண்ணார்கள்-கண்களை
புடைய தேவிமார்கள்
என்னை-அடியேனை

வளர்ப்பவர்-காத்தருளும்
தாய்மாராவர்
எ. று. ஏ. அசை 63

வளரா கவலை முதலாய நோய்வெல்ல வானரமாம்
தனரா கவனிகர் தன்மையுண் டாகும் தமிழ்ப்பெருஞ்சீர்
உளரா கவந்தவிந் துய்யஞ்செந் துரிடத் துற்றயர்வேல்
விளரா கவள்ளமிழுந் திள்ளசெந் பாடல் விளத்துணர்க்கே

இ-ள்

தமிழ்ப்பெருஞ்சீர்-தமிழ்ப்
புலமை
உளராக-உடையவர்களாகி
வந்து-தென்றற் காற்று
அவிர்ந்து-தவழ்ந்து
உய்யும்-சிறக்கின்ற
செந்தூரிடத்து-திருச்செந்
தூரிவ்

உற்று-வந்தடைந்து
உயர்வேல்-மேலான வேலா
யுதம்

கிணர்-விளங்குகின்ற

பாடல்-திருப்புகழ்க் கவிக்கை
கிளத்துநர்க்கு-தோத்திரம்
புரியும் அன்பர்கட்கு

வளரா-மிகுதியாகாத
கவலை-மனவருத்தம்
முதலாய நோய்-முதலாகிய
பலநோய்களை

வெல்ல-வெல்வதற்கு
வானரமாம்-குரங்குகளாகிய
தள-சேனையினை உடைய
ராகவன் திகர்-ராமபிரானப்

போல

ஆக-திருமேனி கொண்ட
வள்ளல்முன்-குமார்க்கடவுள்
முன்பு
இன்னசொல்-அருணகிரிநாதர்
பாடிய

தன்மை-பகையை வெல்லும்
வீரம்
உண்டாகும்-அமையும்
எ.று. ஏ. அசை

65

கிளத்துங் கவிதைத் தமிழ்வாணர் தந்துநீ கேட்டுமகிழ்
உளத்துங் கவிதவிர்த் தென்னையும் ஆட்கொள உன்னியே
வளத்துங் கவேற்படை வானவ னேசெந்தில் வாழ்குமரா
அளத்துங் கசந்தநெஞ் சார்ந்ததை யாவினைப் பாசினனே

இ-ள்

கிளத்தும்-பலவிதமாகக் கூறு
இன்ற
கவிதை-பாடல்களை இயற்றும்
தமிழ்வாணர் தம்-தமிழ்ப்
புலவரது
துதி-தோத்திரப் பாடலை
கேட்டு-செவியில் ஏற்று
மகிழ்-இன்புறுகின்ற
உளத்தும்-தேவாரது திரு
உள்ளத்தில்
சலி-அடியேனுடைய வரு
மைமைய
தவிர்த்து-நீக்கி
என்னையும்-அடியேனையும்
ஆட்கொள-அடிமை கொள்ள
உன்னியே-நீக்கித்
விலியே

வள-வலிமையும்
துங்க-வெற்றியும் நிறைந்த
வேற்படை-வேலாயுதம்
தாங்கிய
வானவனே-முருகக் கடவுளே
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
வாழ்குமரா-எழுந்தருளியுள்ள
பெருமானே
அளத்தும்-உப்பளத்தைவிட
கசந்த-கைக்கும் (வெறும்)
தன்மையுள்ள
நெஞ்சார்-மனக்கயவர் கூறும்
நிந்தையால்-அவதூறான
வசைமொழியால்
இளைப்பு-மனதில் மிகுந்த
சோர்வை
ஆவனன்-அடையப்பெற்றேன்
எ.று. ஏ. அசை

65

ஆகார வன்னமும் நீரும் பகிசும் அரிமருகோள்
நாகார வன்னம்பர் தங்கனற் கட்டுதன் தற்பணையில்
வாகார வன்னம் துயில்செந்தி லாள் திரு வாயிலுக்குட்
போகார வன்னருட் காளாவ ரோஇந்தப் பூதலத்தே

இ-ள்

ஆகார - உணவுக்குரிய
அன்னமும் - சோற்றையும்
நீரும் தண்ணீரையும்
பகிரும் - உயிர்கட்குப்

பங்கிட்டுத்தருகின்ற

அரி-விட்டுணு மூர்த்தியின்
மருகோன் - மருகளுனவர்
நாக-பாம்புகட்கு
ஆர-மாலைகளாகப் புனைந்த
வல்-அருளாற்றலுடைய
தம்பர்தம் - சிவபிரானது
கனற்கண்-நெருப்புக்கண்வழி

வந்த

சதன் - திருக்குமாரர்
தல்பனையில் - ஈன்செய் வய

விடத்து

வாகுஆர - அழகு அமையும்படி
அன்னம் - அன்னப் பறவைகள்

துயில் - தூங்கும் சிறப்புள்ள
செந்திலான் - திருச்செந்திற்

பெருமான்

திரு அப்பெருமானது திருக்
கோயிலின்

வாயிலுக்குள் - சந்நிதி வாயி
லுள்

போகார் - சென்று வணங்கப்
பெருதவர்

அவன் - அக்கடவுளுடைய
அருட்கு - திருவருட்பேற்றி

னுக்கு

ஆள் - ஆவாரோ - உரியவர்கள்
ஆகத்தக்கவரோ? இவ்வை

என்றபடி

இந்தப்பூதவத்தே - இந்த மண்
னுலகத்தினிடமாக

எ.று 66

பூதலங் கண்ணிமை யார்வா னுலகும் புயங்கமுறும்
பாதலங் கண்ணிமை யாதிய மூன்றிற் பரவத்தக்க
மாதலங் கண்ணிமை வண்டார்தன் சோலை மருவுசெந்தூ
ராதலங் கண்ணிமை வாகனற் போற்றி யறிந்தனமே

இ-ள்

பூதலம் - நிலவுலகமும்
கண்ணிமையார் - கண்ணிமை
யாதவர்கள் வாழும்
வானுலகும் - தேவருலகும்
புயங்கம் - நாகர்கள்
உறும் - வாழ்கின்ற
பாதலம் - பாதாள உலகமும்
கண்ணி - மதித்து
மைஆதிய - ஆடுமுதலாகச்
சொல்கின்ற

கண்ணி - பூங்கொத்துக்களில்
மை - கரிய நிறமான
வண்டுஆர் - வண்டுகள்
மொய்க்கின்ற
தண்ணோலை - குளிர்ந்த
சோலைகள்
மருவு - பொருந்தியிருக்கின்ற
செந்தூர் ஆதல் - திருச்செந்
தூர் ஆகும் என்பதை

மூன்றில்-மயில், யானை ஆகிய
மூன்று வாகனத்தில்
பரவத்தக்க-தேவரீர
வணங்கக்கூடிய
மா-மாண்புபொருந்திய
தலம்-பெரும்பதியாவது

அம்கண்-அழகிய தோகையில்
கண்களையுடைய
மை-மயிலை
வாகனன்-வாகனமாக
வுடையமுருகனை
போற்றி-துதிசெய்து
அறிந்தனம்-தெரிந்து
கொண்டேன் 87

அறிந்தறித் தாரக் கவிவாணர் போற்றும் அயில்முருகோன்
மறிந்தறித் தாரக் கடற்செந்தி வான்,முழு வஞ்சநெஞ்சைப்
பிறிந்தறித் தாரக் கனமார்பி னான்,புலப் பேயினத்தை
எறிந்தறித் தாரக்க மானான்விண் ணுடர்க் கினியவனோ

இ-ன்.

அறிந்த-ஞானநுபவமிக்க
வித்தார-பலவிதக்கவினைப்
பாடுகின்ற
கவிவாணர் -பெரும்புலவர்கள்
போற்றும்-புகழ்த்தக்க
அயில்-கூரியவேலாயுதம்
புனைந்த
முருகோன்-குமார்க்கடவுள்
மறிந்த-அலைகள்புரளுகின்ற
வித்தார-விசாலமான
கடல்-கடற்கரையில் உள்ள
செந்திலான்-திருச்செந்தி
லாண்டவன்,
முழுவஞ்சர்-கபடம் நிறைந்த
வரின்
நெஞ்சை-உள்ளத்தை
பிரிந்து-நீங்கிய
வி-சிறப்புடையதான

தார-மாலையையணிந்த
கன-பெருமையிக்க
மார்பினான்-திருமார்
புடையவர்
புல-ஐம்புலன்களாகிய
ப்பயினத்தை-அவகைக்
கூட்டத்தை
எறிந்த-அடக்கிய
வித்தார்-ஞானவித்தாக
உள்ளவரது
அக்கம்ஆனான்-கண்போன்ற
வரானமுருகப்பெருமான்
விண்நாடர்க்கு-தேவர்
களுக்கு
இனியவன்-இன்பமளிக்குந்
தலைவர் ஆவார்

எ. நு. ஏ. அகச.

88

இனிய வனத்திருந் தாவிடத் தேகி இறைஞ்சிதிற்கும்
தனிய வனத்திருக் காளநல் வேள்வித் தனைன்,செம்மம
கனிய வனத்திரு மேனியி னான்செந்தில் காத்தருளும்
மனிய வனத்திருங் கோவில்கொண் டார்க்கெய்தும் மாதவம்

இ-ன்

இனிய-இன்பந்தருகின்ற
வனத்து-தினைப்புனத்
தினிடமாக
இருந்தாள்-காவல்செய்த
வள்ளிநாயகி
இடத்துஏகி-பக்கம்சென்று
இறைஞ்சி-அவனைப்பணிந்து
நிற்கும்-கெஞ்சிநிற்கின்ற
தனியவன்-ஒப்பற்றவன்
அ-அத்தகைய
திருக்கு-கொலைமூதலிய
குற்றங்கள்
ஆளா-கலவாத
நல்வேள்வி-புனித
யாகத்துக்கு
தலைவன்-முதல்வரானவர்
செம்மை-சிவப்புநிறம்

கனி-மிகுந்த
யவன்-இளமையான
திருமேனியினான்-திருவுருவை
உடையவர்
செந்தில்-திருச்செந்தூர்ப்
பதியை
காத்தருளும்-பரிபாலிக்கின்ற
மன்-தலைவர்,
நியவனத்து-சிற்பமுறைப்படி
செய்த
இரும்-பெரிய
கொயில்-திருக்கோவில்
அழகை
கண்டார்க்கு-பார்த்தவர்
கட்கும்
எய்தும்-உண்டாகும்
மாதவமே-சிறந்த தவச்சிறப்பு
எ.று.

69

மாதவஞ் செய்யவல் லாரெதி ரேகி வனைக்கரும்பாற்
போதவஞ் செய்யனங் கன்றனக் கஞ்சிப் புலருகின்றேன்
சீதவஞ் செய்யாக வாச்செந்தி வாஅயிற் செய்கைகொண்ட
நாதவஞ் செய்ய மயிற்றோகை நீழல் நடுவிருந்தே.

இ-ன்

மாதவம்-மேலான தவத்தை
செய்ய-நியதிபுடன்புரிய
வல்லாரெதிர்-தக்கவர்முன்பு
ஏகி-படைகளோடுசென்று
வனை-வில்லாகவனைத்த
கரும்பாக்-கரும்பினால்
போத-மிகுதியாக
அஞ்ச-பூங்கனைகள் ஐந்தை
எய்-செய்துத்துகின்ற

செய்-வயல்களில்
அகலா-நீங்காத
செந்திலாய்-திருச்செந்தூர்க்
கடவுளே
அயில்-வேலாயுதத்தை
செங்கைகொண்ட-அழகிய
கையிலேந்திய
நாத-தலைவரே
அம்-அழகியதும்

அணங்கன் தனக்கு-மன்	செய்ய-செம்மையான துமான
மதனுக்கு	மயில்-மயிலினது
அஞ்சி-மனம்பயந்து	தோகை-காலபத்தின்
புலருகின்றேன்-வருந்து	நீழல்-அடியில்
கின்றேன்	நடு-மத்தியாகவிளங்கும்
சீத-குளிரந்த	விருந்தே-கண்விருந்தாக
அம்-தண்ணீர்ப்பொலிவு	வுள்ள பெருமானே 70

நடுவிருந் தும்பரை யாள்வானைத் தேனுண்கை நத்திவரப்
படுவிருந் துத்தும்பி போற்றுங் கடம்பனைப் பண்டமன்னர்
தோடுவிருந் துங்கக் கடற்செந்தி லானைத் துதிப்பதின்நிக்
கெடுவிருந் துன்பமெவ் வாற்றும் றளரும் லினத்துமினே

.இ-ள்

தடு-நடுநிலையில்	தொடு-தோண்டியதான
இருந்து-நின்று	இரும்-விசாலமான
உம்பரை-தேவர்களை	துங்க-புனிதமுற்ற
ஆள்வானை-காத்தருள்பவரை	கடல்-கடலருகமைந்த
தேன்-மதுவை	செந்திலானை-திருச்செத்
உண்கை-உண்ணுவதை	தூரின் கடவுளை
நத்தி-விரும்பி	துதிப்பது-தோத்திரம்
வரப்படு-வருகின்ற	புரிவதை
விருந்து-அதிதிகளான	இன்றி-இல்லாமல்
தும்பி-தேனீக்கள்	கெடுவிர்-கெட்டழிபவரே
போற்றும்-புகழும்	உம்-உங்களுடைய
கடம்பனை-கடம்பமாக	துன்பம்-வருத்தங்கள்
புண்டவரை	எவ்வாற்றால்-எவ்விதத்தால்
பண்டை-அக்காலத்திருத்த	தளரும்-நங்கப்பெறுவீர்கள்
மின்னர்-சகரஅரசர்கள்	இளத்துமின்-சொல்வீர்களாக
	எ. மு. ஏ. அசை 71

யின்றந்த மாதரை வேண்டித் துதித்துவிட வேண்டியபால்
பொன்றந்த மாதரை யாற்கனி நோயிற் பொருத்துவிடேம்
யின்றந்த மாதரை முற்றுஞ்சொல் சீர்த்தி மருவுசெந்து
யின்றந்த மாதரை யென்றெத்தி யின்ப வளங்கொள்வமே.

இ—ள்

மின் தந்த-மின்னலை ஒத்துள்ள	தரைமுற்றும்-உலகமுழுவ
மாதரை-பெண்களை	தும்
வேண்டி-விரும்பி	சொல்-ஊறுகின்ற
துதித்து-பாராட்டி	சீர்த்திமருவு சிறப்புப் பொருந்
வில்-கரும்பு வில்லையுடைய	திய
வேள்-மன்மதனது	செந்தூர்-திருச்செந்திற்
கணையால்-அம்புகளால்	பதிக்கு
பொன்றம்-அழியமாட்டோம்	மன்-தலைவரான முருகப்
தமாது-தங்கள்	பெருமான்
அரையால்-வயிற்றுணவுக்காக	தம்தம்-அவரவர்கட்கும்
கவிநோயில்-வறுமைப்பிணியில்	ஆதர்-பற்றுக்கோடான
பொருந்துகிலேம்-சேரமாட்	ஐ-தலைவனானவர்
டோம்	என்று ஏத்தி-என்பதாகச்
வந்து அந்து-காற்றினால் குழப்	சொல்லி
பட்டதும்	இன்பவளம்-பேரின்ப
அம்-அழியாதும்	அநுபவத்தை
மா-பெரியதுமான	கொள்வம்-பெற்றுக்
	களிப்போம் 72

வளங்காட்டும் செந்திற் பதியானை உம்பரும் மாதவரும்
 துளங்காட்டு வாகன மேறிய சேயைத் துணர்ப்பொழிந்தும்
 இளங்காட்டு வள்ளிக் கிசைந்தனை ஏத்துநர்க் கில்லை: உள்ளக்
 களங்காட்டுள் மார்க்க நமதூதர் வாதனை காமனம்பே

இ—ள்

வளம்-பலவளங்களையும்	இளம்-இளமைப்பருவத்தோடு
காட்டும்-தன்பால்தோற்று	காட்டு-தினைக்கொல்லை
விக்கச்செய்யும்	யிரிருந்த
செந்தில்-திருச்செந்தூராகிய	வள்ளிக்கு-வள்ளிநாயகிக்கு
பதியானை-பதிக்குரிய	இசைந்தனை-ஏற்றகணவரை
தலைவரை	ஏத்துநர்க்கு-போற்றுவார்க்கு
உம்பரும்-தேவர்களும்	இல்லை-இல்லாமல்நீங்கும்
மாதவரும்-முனிவர்களும்	உள்ள-மனத்தில்

துளங்கு-கண்டு அஞ்சும்படி
ஆட்டுவாகனம்-ஆட்டை
வாகனமாக ஏற்று
எறிய-செலுத்திய
சேயை-முருகக்கடவுளை
துணர்-பூங்கொத்துக்கள்
மலிந்த
பொழில்குழ்-சோலைநிறைந்த

களம்-களனமான அஞ்ஞானம்
என்ற
காள்-கருப்புபொருந்திய
துண்மார்க்கம்-தியவழியும்
நமதூதர்-எமதூதர்கள்புரியும்
வாதனை-துன்பங்களும்
காமன்-மன்மதனுடைய
அம்பு-கணைகளின் இன்னலும்

73

காமனம் பாவன வற்று வினைத்துக் கலங்குமென்றன்
தீமனம் பாவனம் ஆவதென் றோ, திருச் செந்தில்வாழ்
மாமனம் பாவனக் கொங்கைஉண் டாய்! அஞ்ச மாந்தரைச்சே
ராமனம் பாவனல் லோர்க்கெளிய யாய்சயி வாழ்பனை

இ-ன்

காமன்-மன்மதனது
அம்பு-பாணங்கள்
ஆவனவற்றால்-மற்றும்பல
தொடர்பால்
இனைத்து-மனம்சொர்ந்து
கலங்கு-கலக்கமடைகின்ற
என்றன்-அடியேனது
தீமனம்-கொடியஉள்ளம்
பாவனம்-புனிதத்தன்மையை
ஆவது-அடையப்பெறுவது
என்றோ-எந்தக்காலமோ
திரு-தெய்வத்தன்மையான
செந்திலில்-செந்தூர்த்
தலத்தில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
மா-மாண்பமைந்த
மன்-தலைவரே

வன-அழகிய
அம்பா-உமாதேவியாரது
கொங்கை-தனப்பாலை
உண்டாய்-உண்ட
பெருமானே
வஞ்ச-கபடமிருந்த
மாந்தரை-மனிதர்களிடத்தில்
சேராமல்-கடாதபடி
நம்பு-தேவரீரைநம்பி
ஆவல்-அன்போடுவணகு
இன்ற
நல்லார்க்கு-உத்தமர்கட்கு
எளியாய்-எளிதில்
அருள்பவரே
சயில்-எல்லாமடைக்கும்
ஆதிபனை-தலைவரே
எ.று.

74

சயிலாதி யாயநின் தானங்கள் தோறும் தமிழ்க்கவிதை
பயிலாதி யானென தென்றிது மாந்து பசிகெட்டேன்
அயிலாதி யானிக்கும் அன்பர்கல் வாழ்செந்தி லாயிஅகவும்
மயிலாதி யாசில் கவுமார ருடெனை வைத்தருளே.

இ-ள்

சயிலம் ஆதியாய-மலைகள்	அன்பர்கள்-அடியவர்கள்
முதலான	வாழ்-வசிக்கின்ற
நின்-தேவரீரது	செந்திவாய்-திருச்செந்தூரை
தானங்கள்தோறும்-தலங்கள்	புடையவரே
எல்லாவற்றிலும்	அகவும்-ஒசைபுடன்
தமிழ்க்கவிதை-தமிழ்ப்	கவுகின்ற
பாடல்களை	மயில்-மயிலையுடைய
பயிலாது-கூறிவணங்காமல்	ஆதி முதல்வரே
யான்எனது-அலங்கார மம	ஆசஇல்-குற்றமற்ற
என்று-என்பதால் [காரம்	கவுமாரருடு-உமது
இதுமாந்து-செருக்கடைந்து	அடியவரீ குழுவில்
பசிகெட்டேன்-பண்பின்	எனை-அடியேனை
இழந்தேன்	வைத்து - சேரும்படி
அயிலா-வேலாயுதப்	செய்து
பெருமானே	அருள்-காத்தருள்வீராக
தியானிக்கும்-உபாசனைபுரியும்	எ. று. ஏ. அசை

யான் - தானல்லாத உடலை நான் என்பதும், தனக்குப் புறம்பான பொருளைத் தனது என்பதும் மயக்கம், யானென தென்னும் செருக்கு" என்பது திருக்குறள்.

'நான்தான்' என்றோதும் இரண்டும் கெட்டாலன்றித் தோன்றாது" கந்தரலங்காரம்.

75

வைத்த மனத்தைய மீவாதுன் அன்பு னார்த்துமீவ்வா(று)
எய்த்த மனத்தை யமர்நீக்கிச் செய்வான் இன்பநல்கார்
பைத்த மனத்தை யலரியன் னாகும் பரவுசெந்தூ
ரைத்த மனத்தைய வெள்ளுடு வார்க்கருள் ஆனத்தனே

இ—ள்.

வைத்த-தேவரீரது திருவடி
யின்மீது பதித்த
மனத்து-அடியேன்

உள்ளத்தில்
ஐயம்-சந்தேக விபரீதங்கள்
மேலாது-பொருந்தாமல்
உன்-தேவரீரிடத்து
அன்பை-பத்தியை
வளர்த்தும்-மிக ஏற்படுத்தி
யுங்கூட

இவ்வாறு-இவ்விதமாக
எய்த்தம்-மனஇளைப்புற்றோம்
அனத்து-அன்னவாகனத்து
ஐ-படைப்புக் கடவுளான

பிரமனது
அமர்-தி விதியின் போரை
நக்கி-அழித்து
செய்யவன்-திருமகள்
உதவுகின்ற
இன்பம்-பொருளின்
மகிழ்வை

நல்காய் கொடுத்தருள்வீராக
பைத்த-பச்சை நிறமுடைய
மன்-காத்தற் கடவுளான
திருமால்

அத்தை-இலக்குமி
அவரி-சூரியன்
அன்னாரும்-போன்ற கடவுளர்
கள்கூட
பரவு-வணங்கும் சிறப்பமைந்த
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
ஐ-தலைவராக எழுந்தருளி
யுள்ள

தமன்-வீரரே
தையஎன்று-தைய என்ற
தாளத்தில்
ஆடுவார்க்கு-நடனம்புரியும்
பரமனுக்கு
அருள்-உபதேசித்தருளியு
ஆனந்தனே-பேரின்ப
வடிவினரே
எ.று. 76

ஆனந்த மாறு பொறியேயென் றோந்தும் அவற்றைநம்பும்
நானந்த மாறு தவிர்நெறிக் கேகிலன் நன்மைதந்தான்
சேனந்தமாறு குளமென் றுலாம்பனைச் செந்திற்செக்கர்
வானந்த மாறுணைக் கண்ணீர் துளாரை மனத்தவளே

இ—ள்

ஆனந்தம்-பேரின்பத்தை
யுதவுவது
ஆறுபொறியே-சடாக்கர
மந்திரமே
என்றுஓர்ந்தும்-என்பதாக
உணர்ந்திருந்தும்

சேல்-மீன்களும்
நந்தம்-சங்குகளும்
ஆறு-நதி
குளம்-குளம் ஆகியவற்றை
என்று-நீர்நிலைகள் என்று
கருதி

அவற்றை-அம்மந்திரத்தை
நம்பும்-நம்பிச்செபிக்கின்ற

நான்-அடியேன்

அந்த-அந்த உபாசனை

முறைக்கு

மாறுதலிர்-வேறுபாடில்லாத

நெறிக்கு-தல்லவழியில்

ஏகிலன்-செல்லாமலிருக்கின்

நென்

நன்மை-அத்தகைய நல்ல

யண்பினை

தந்து-கொடுத்து

ஆள்-ஆண்டுகொள்வீராக

உலாம்-ஆர்வத்துடன் நீந்தி

வினையாடுகின்ற

பனை-வயல்வளமுடைய

செந்தில்-திருச்செந்தூரில்

செ-கர்-செந்நிறமான

வான்-ஆகாயம் போன்ற

அந்த-அழகினையுடையவரே

மால்-திருமாலின்

துணைக்கண்-இரண்டு

விழிகளும்

ஈந்துளாரை-பெற்ற மகளிரை

மணந்தவனே-மனைவியாக

ஏற்றவரே 77

மணத்த கடம்பல்த் தாரால்மீன் னுத்தம் மனங்கவரும்

குணத்த கடம்பல் குலாவுசெந் தூர கொடுமையெல்லாம்

பணத்த கடம்படு சூர்மாப்பு கீன்ற பரிதிவைவேல்

குணத்த கடம்பயில் வள்ளி மணமுன் நின்றருளே

இ-ள்

மணத்த-வாசனையுடைய

கடம்பஅலர்-கடப்ப

மலராலாயிய

தாரால்-மாலைகளால்

மின்னுத்தம்-மா தர்களது

மனம்-உள்வத்தை

கவரும்-தன்வசப்

படுத்துகின்ற

குண-பண்பினையுடைய

தக-தக்கவரே

டம்பங்குலாவு-ஆடம்பரமிக்க

செந்தூர-திருச்செந்தூர்

ஐயனே

கொடுமை-குருர்ச்செயல்

எல்லாம்-அனைத்தும்

பணத்தகு-செய்ய

வல்லுண

அடம்படு-கேசபம் நிறைந்தவ

குண

சூர்-சூரனது

மாப்புகின்ற-மார்பைப்பிளந்த

பரிதி-சூரியன்போல் ஒளி

மிருத்ததும்

வை-கர்மையுடையதுமான

வேல்-வேலாயுதத்தில்

நிறைத்த-அமைந்த பகைவரின்

மாமிசத்தை உடையவரே

கடம்-மலைச்சரிவில்

பயில்-வசித்தவளான

வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்

மணுள்-கணவரே

முன்றின்று-எனதுநெரில்காட்சி

அருள்-அருள்புரிவீராக [புதவி

எ.,று.

78

நின்றசை தன்னிய மாங்குகி பார்ப்பதி நேமியம்புள்
என்றசை தன்னியப் பால்உண்ட வாய எழிற்செந்திலாய்
புன்றசை தன்னிய மத்திற்கு மாம்எனும் புல்லர்எய்தக்
குன்றசை தன்னியங் கேளாமெய் வாழ்வைக்
கொடுத்தருளே.

இ-ள்.

நின்ற-நிலைபெற்ற
சைதன்னியமாம்-பரம்
பொருளாகிய
பார்ப்பதி-உமாதேவியின்
நேமியம்புள்-சக்கரவாக்ய
பறவையினை
என்று-போன்று
அசை-அசைகின்ற
தன்னிய-கொங்கைகளி
லுண்டான
பால்உண்ட-பாலை அருந்திய
வாய-திருவாயுடையவரே
எழில்-அழகு நிறைந்த
செந்திலாய்-திருச்செத்
தாருடைய பெருமானே
புள்-இழிவான

தசை-மாயிசத்தை
தன்-தனது
நியமத்திற்கும்-வழிபாட்
டினுக்கும்
ஆம்எனும்-ஆகுமென்று கூறும்
புல்லர்-தாழ் மக்கள்
எய்தா-அடையமுடியாத
குன்ற-பல மலைகளைபுடைய
வரே
சை, தன்-இகழ்ச்சியோடுகடிய
இயம்-சொற்களை
கேளா-அடியேன்காதிற்
கேளாத
மெய்வாழ்வை-உண்மையான
நிலைமையை
கொடுத்தருள்-உதவி
யருள்வீராக 79

தொடுங்காம ராயனை நான்முக வேதனைக் கூற்றையெண்ணி
நடுங்காமல் நின்னருட் பேறுதத் தாண்டருள் நாற்புறத்தும்
நெடுங்கா யருவுசெந் தூர்க்கந்த னேசெழு நீமலர்த்
தொடுங்காமல் தங்கருந் தோளா றிரண்டுடைச் சுந்தரனே

இ-ள்

கொடும்-கொடுமைமிகு
காமராயனை-மன்மதனையும்

நெடும்-நீண்டுவளர்ந்த
காமருவு-சோலைகள்குழந்த

நான்முக-நான்கு முகங்
களை யுடைய
வேதனை-பிரமதேவனையும்
கூற்றை-இயமனையும்
எண்ணி-மனதில் நினைத்து
நடுங்காமல்-அஞ்சிவருந்
தாமல்
நின்-தேவீருடைய
அருட்பேறு-திருவருட் செல்
தந்து-கொடுத்து [வத்தை
அருள்-ஆண்டு கொள்ள
வேண்டும்
நாற்புறத்தும்-நான்கு
திசைகளிலும்

செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
எழுந்தருளிய
கந்தனை-கந்தகவாமியே
செழும-வளமாக மலர்ந்த
நீபமலர்-கடப்பமலர்மாலையை
தொடும்-அணிந்துள்ள
காமர்-அழகானது
நீங்கஅரும்-மாறாத
தோள்-திருப்புயல்கள்
ஆறுஇரண்டு-பன்னிரண்டு
உடை-கொண்டுவிளங்கும்
சந்தரனை-அழகுத்தெய்வமே
எ.று. 80

சந்தர மேவிய தோகையின் மீது சுடர் அயிலோடு
அந்தர மேவிய னாறு வந்தினி தாண்டருள்வாய்
எந்தர மேவியற் கண்ணார் க் குருகி இளைக்கும் நெஞ்சை
உந்தர மேவிய வாறுஞ்செய் யேம்செந்தில் ஊரவனே

இ-ள்.

சந்தரம்-மீகுந்த பேரழகு
மேவிய-பொருந்தியுள்ள
தோகையின்மீது-மயில்
வாகனத்தில்

சுடர்-ஒளிவீசுகின்ற
அயிலோடு-வேலாயுதத்
துடன்

அந்தரமே-ஆகாயமே
வியன்-பெரியதான
ஆறு-ஆக-வழியாக்கொண்டு
வந்து-எழுந்தருளி
இனிது-நல்லமுறையில்
ஆண்டருள்வாய்-திருவருள்
புரிவீராக

ஏவு-அம்பையும்
இயல்-ஒத்ததான
கண்ணார்க்கு-கண்களையுடைய
மாதர்கட்கு

உருகி-மனங்கொடுத்து
இளைக்கும்-சோர்வடைகின்ற
நெஞ்சையும்-அடியேன்

மனதையும்
தரம்-தேவீருக்கு உரியதாக
அர்ப்பணியாதிருக்கின்றேம்
ஏவியவாறும்-சொன்ன
வண்ணமும்
செய்யேம்-பணிபுரியாமல்
இருக்கின்றேம்

எந்து-வஞ்சிக்கின்ற
அரம்-கூரிய அரத்தையும்

செந்தில்-திருச்செந்திலென்ற
ஊரவனே-திருத்தலமுடைய
வரே 81

ஊரகந் தான்கதி யென்றிரந் துண்ணும்

ஒருவன் உண்மைத்
தாரகந் தாங்க விரித்துரைத் தாய்! அருட் சத்திவைவேல்
வீரகந் தானைத் திருச்செந்தி லாய்! புன வேடமகள்
வாரகந் தாவெனப் போற்றேன் என் சித்தும் வழங்குதியே

இ-ன்.

ஊர்-நகரினிடத்துள்ள
அகம்தான்-விடுகன் தாம்
கதி என்று-புகலிடம் என்
பதாக எண்ணி

இரந்து-யாசித்து
உண்ணும்-அருந்தியவ

ஒருவன்-ஒப்பற்ற சிவபிரான்
உண்மை-உறுதிப்பொரு
ளான

தாரகம்-பிரணவத்தின்
உட்பொருளை

தாங்க-மனம்கொள்ளும்படி
விரித்து-விளக்கமாக
உரைத்தாய்-செவியில்

கூறியவரே
அருட்சத்தி-திருவருள் ஞான

சத்தியையே
வைவேல்-கூரிய வேலாயுத
மாகப்பெற்ற

வீர வெற்றிப்பெருமானே
கந்து-கட்டுத்தறியில்
ஆனை-யானைகள் விளங்கும்
திருச்செந்திலாய்-திருச்செந்
தூரையுடையவனே
புன-தினைப்புனத்தில் வாழ்ந்த
வேடமகள்-வள்ளிநாயகியிடம்

வார-அன்புடையவரே
கந்தா-கந்தக்கடவுளே

என்-என்றுகூறி
போற்றேன்-துதியாமலிருக்
கின்றேன் ஆனாலும்
என்-எட்டுவகைப்பட்ட

சித்தும் சித்திகளையும்
வழங்குதி-கொடுத்தருள்
வீராக
எ. று. ஏ. அசை 82

வழங்கு மருமைத் தமிழ்ப்பாட லாலுனை

வாழ்த்திலன், கைக்
கழங்கு மருமை வீழியாருக் கேங்கினன் காத்தருள்வாய்
மழங்கு மருமை தருபால னேசெந்தில் வாழ்குகளே
கிழங்கு மருமை வளவேட ருந்தொழு கேகயனே

கிள்ளை-(அருணகிரிநாத ரான) கிளி	வந்து-எழுந்தருளி
உறும்-தான் தங்கியுள்ள	எனதுள்-அடியேன் மனதுள்
லாகு-புயங்குளிலிருந்தும்	ஒகை-மகிழ்ச்சியுண்டாக
அயவா-விட்டுநீங்கப்	அவா-என் விருப்பங்களையும்
பெருதவராகி	கனத்தை-பெருமையையும்
கல்நத்து-மலைகளில் வீற	அருள்நான்-கொடுத்தருளும்
ஐ-அரசர் [றிருக்கும்	நாளில்
அமர்-மதில்களோடு கூடிய	உலகு-இவ்வுலகமானது
செந்திலில்-திருச்செந்தூரி	உய்யும்-நன்மையடையும்
னிடத்து	அன்றே-அசை
வாழ்குமரன்-எழுந்தருளி	எ.று.
யுள்ள குமரன்	

84

உய்யக் கனகவு மார்தம் மோடெனையு டிருத்தி
வையக் கனகம் விளைப்பதென்றே, செந்தில் வாழ்முருகா
மையக் கனகனைக் கீன்றோன் மருக! மதன்பொடியச்
செய்யக் கனகம் பிரியா உரித்துடைத் தேசிகளே

இ-ள்

உய்ய-அடியேன் ஈடேறும்படி	வாழ்குமரா-வீற்றிருக்கும்
கன்-பெருமை மிகுந்த	கடவுளே
கவுமாரர்தம்மொடு-தேவரீ	மைய-ஆணவ இருள்மலிந்த
ரது அடியார் கூட்டத்தில்	கனகனை-இரணியனை
எனை-அடியேனை	கீன்றோன்-பிளந்த திருமாவின்
ஊடு-நடுவாக	மருக-மருகரே
இருந்தி-இருக்கும்படி	மதன்-மன்மதன்
வை-வைக்கின்றதான	பொடிய-சாம்பலாகும்படி
அ-அவ்வித	செய்-செய்தருளிய
கனகம்-பெருஞ்செல்வத்தை	அக்கன்-அக்கமாவை பூண்ட
விளைப்பது-அமையச்செய்வது	பரமனது
என்றே-எந்தக்காலமோ	அகம்பிரியா-மனதைவிட்டக
செந்தில்-திருச்செந்திலம்	வாத
பதியில்	உரித்துஉடை-உரிமை
	உடைய
	தேசிகளே-சற்குருநாதரே

85

தேசி யணிக்கனி நேர்முலைக் குஞ்சரி செம்பவளப்
 பாசி யணிக்கனி யாம்வள்ளி கேள்வன் பசியமயில்
 வாசி யணிக்கனி வந்தொறும் போங்குகன் மன்னு
 செந்தூர்
 ஆசி யணிக்க னியமோவென் டாமரை அங்கனையே

இ-ள்

தேசி-எலுமிச்சையின்	அணி-நெருங்கி
அணி-அழகிய	கல்நிலம்தொறும்-மலைநிலங்
கனிநேர்-பழந்தனை ஒத்த	களிலெவ்வாம்
முலை-தனங்களைபுடைய	போம்-சென்றுவரும்
குஞ்சரி-தெய்வயானை	குகன்-குகக்கடவுள்
யம்மைக்கும்	மன்னு-நிலையாகத்தங்கிய
செம்-செந்நிறமுடைய	செந்தூர்-திருச்செந்தூர் த்
பவள-பவள மணியாலான	தவத்தில்
பாசிஅணி-மாலையைப்பூண்ட	ஆசி-பெறும் தல்லாசிகள்
க(ன்)னியாம்-கன்னியாகிய	அணிக்கு-அணிகலன் முதலிய
வள்ளி-வள்ளிநாயகிக்கும்	பிற செவ்வங்களுக்கு
கேள்வன்-கணவராவர்	அனியமோ-புறம்பாயுள்ளதா?
பசிய-பச்சை நிறமான	(இவ்வேயென்றபடி)
மயில்-மயில் என்வின்ற	வெண்தாமரை-வெண்ணிறத்
வாசி-வாகனத்தைபுடையவன்	தாமரை மலரில் வாழும்
	அங்கனையே-கலைமகனே
	எ.று,

88

அங்கச மானனை யாராடுங் கோயி லவிர்செந்தில்வேல்
 துங்கச மானமில் லாக்குரு நாத துதிக்கைவென்னை
 வெங்கச மானவில் வீரகெம் பீர வினோதவென்றி
 தங்கச மான மழியாது காத்தெனைத் தாங்கவென்றே

இ—ள்

அங்கச-இச்சையைவினைக்
கின்ற
மான் அனையார்-மான் போன்ற
மகளிர்
ஆடும்-நாட்டியம் செய்யும்
கோயில்-திருக்கோயில்
அவிர்-விளங்குகின்ற

செந்திவ்-திருச்செந்தில்
வாழும்
வேல்-வேலாயுதம் புனைந்த
துங்க-புனிதமானவரே
சமானமில்லா-இனையற்ற

குருநாத-சற்குருநாதரே
துதிக்கை-துப்பிக்கையும்
வெள்ளை-வெண்ணிறமும்
கொண்ட
வெம்-விரும்பத்தக்க

கச-திருஞானவேழமென்ற
வானைக்குரியவரே
மால்-விட்டுணுமூர்த்தி
நவில்-பாராட்டிக்கூறும்
வீர-வெற்றி மிகந்தவரே
கெம்பீர-பெருமீதமுடையவரே
வினோத-ஆச்சரியப்படத்தக்க
வென்றி-வீரத்தன்மை
தங்கு-பொருந்தப்பெற்ற
அச-ஆட்டுவாகன

முடையவரே
மானம்-அடியேனுடைய
பெருமை
அழியாத-கெடாதபடி
காத்து-பாதுகாத்து
எனை-அடியேனை
தாங்கல்-ஆதரிப்பது
என்று-எக்காலம்?
எ.று, ஏ. அசை

87

தாங்கரு மானந்த வாரியி லாழ்த்தித் தழுவெனவுள்
வேங்கரு யாவந்தச் செய்தருள் வாய்! அடல் வெள்ளிடையர்
பாங்கரு மானந்த குசெந்தில் வாழ்அயிற் பண்ணவனே
பாங்கரு மானந்த வாதையுற் றும்அறிந் தில்லுகொல்வே

இ—ள்

தாங்க-சமாளிக்க
அரும்-முடியாத
ஆனந்தவாரியில்-பேரின்பக்
கடலில்
ஆழ்த்தி-முழுகச்செய்து
தழல்என-தீயைப்போவ
உள்-மனத்தில்

பாங்கர்-பக்கத்தில் அமர்ந்த
உமா-பார்வதிதேவியின்
நந்தன-குமாரரானவரே
செந்தில்வாழ்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
அயில்-வேலாயுதமணிந்த
பண்ணவனே-முருகக்கடவுளே

வேம்-துயரால்வெதும்புகின்ற
கருமால்-பிறவித்துன்பங்களை
நந்த-கெடும்படி

செய்தருள்வாய்-திருவருள்

புரிவீராக

அடல்-வலிமையுள்ள

வெள்-வெண்ணிறமான

விடையார்-இடப வாகன

முடைய சிவபெருமான்

யாம்-அடியேம்

கரு-அஞ்ஞான இருள்

மால்-ஆசைகள் [முடியதால்

நந்த-மிகவளர

வாதைஉற்றேம்-துயரமடைந்

துள்ளோம் (இதைத்தேவரீர்)

அறிந்தில்லைகொல்-தெரிந்த

தில்லையோ

எ. று. ஏ. அசை

88

இல்லாமை யாலினைத் தேங்கிடு மென்றற்கு) இரங்கிஒரு
சொல்லாமை யாச்முதற் ருரகம் ஈந்தருள் தொல்கடலில்
நல்லாமை யானவன் றன்மரு காசெந்தில் நாயகனே
எல்லாமை யாதின் செயலேயென் றெண்ணுவ

தென் எண்ணமே

இ-ள்

இல்லாமையால்-வறுமை

யினால்

இளைத்து-மெலிவடைந்து

ஏங்கிடும்-ஏக்கமுறுகின்ற

என்றற்கு-அடியேனுக்கு

இரங்கி-திருவுள்ளத்

தபைகொண்டு

ஒரு-ஒப்பற்றதாயும், ஒன்றுய

முள்ள

சொல்ஆம்-வார்த்தையாகிய

ஐஆர்-தலைமைபெற்ற

முதல்-வேதத்தின் முதலா

யமைந்த

தாரகம்-பிரணவப்பொருளை

ஈந்தருள் உபதேசித்தருள்

வீராக

தொல்-மிகப்பழமையான

கடலில்-திருப்பாற்கடலில்

நல்-சிறந்த

ஆமை-அழுதம் கடைந்த

போது ஆமையுருவாகி

ஆனவன் தன்-தாங்கிய

திருமாவின்

மருகா-மருகரே

செந்தில்-திருச்செந்திற்

பதியின்

நாயகனே-தலைமைக்கடவுளே

எல்லாம்-உவகில் நிகழும்

எச்செயலும்

ஐயா-ஐயனே

நின்-தேவரீருடைய

செயலே-திருவருள்

வினையாடலே

என்று-என்பதாக

எண்ணுவது-நினைப்பது

என் அடியேனுடைய

எண்ணம்-கருத்தாகும்

எ. று. ஏ. அசை

89

என்னத்த னஞ்சம் நிகர்தாய் குருமுதல் யாவும்நின்னுள்
உன்னத்த னஞ்சடக் குந்திறல் ஈந்தருள் ஓதமுந்நீர்
வன்னத்த னஞ்சயன் போல்வார்பல் லோர்உறை
வான்செந்திலாய்
அன்னத்த னஞ்சப் புடைத்தாய்மற் றில்லையோர் ஆதயே

இ-ள்.

என்னத்த னஞ்சம் நிகர்-அன்னம்போன்ற
தாய்-பெற்றதாயும்
குரு-ஞானநிலையுதவிய
ஆசானும்
முதல்-உலகத்துக்குமுதன்மை
யான தெய்வமும்
யாவும்-மற்றும் எல்லாமும்
நின்னுள்-தேவரீரிடமே
உன்ன எனப்பதாக
உன்ன-எண்ணித்தியானிக்க
தன்-என்னிடத்தமைந்த
அஞ்ச-ஐந்து பொறிபுலன்
களையும்
அடக்கும்-அவற்றின்வழிச்
செல்லாமல் கட்டுப்படுத்தும்
நிறல்-தவ வலிமையை
சந்தருள்-உதவியருள

ஓத-ஒலிக்கின்ற அலைகளை
புடைய
முந்நீர்-கடலினை ஓத்த
வன்ன-நிறத்தையுடைய
தனஞ்சயன்-அருச்சுனன்
போன்றார்-ஓத்த வீரர்கள்
பல்லோர்-பலபேர்
உறை-தங்கிப் பணிசின்ற
வான்-பெருமைமிக்க
செந்திலாய்-திருச்செந்தி
வாண்டவரே
அன்னத்தன்-அன்ன வாகன
முடைய பிரமன்
அஞ்ச-பயந்து போற்றும்படி
புடைத்தாய்-குட்டிச் சிறை
செய்தவரே
மற்று-தேவரீருக்குப்பிறம்பாக
ஓர்ஆதரவு-ஒருபற்றுக்கோடு
இல்லை-அடியேனுக்குக் கிடை
யாது

வேண்டும் எ. று. ஏ. அசை

90

ஆதவ னம்புலி யாதியர் போற்றும் அணிச்செந்திலான்
மாதவ னம்புலித் தோலுடை யான்அயன்

வாழ்த்தும்பிரான்
சீதவ னம்புலி வாழ்வான் கணவன் திருப்பதத்திற்
பூதவ னம்பு லிடுவாருக் கின்பப் பொலிவெய்துமே

இ-ள்

ஆதவன்-சூரியன்
அம்புலி-சந்திரன்

வாழ்வான்-வாழ்ந்த வள்ளி
நாயகியின்

ஆதியர்-முதலிய கோள்கள்
 போற்றும்-வணங்குகின்ற
 அணி-அழகு மிகுந்த
 செந்திலான்-திருச்செந்தூர்க்
 கடவுள்
 மாதவன்-திருமாலும்
 அம்-அழகிய
 புனித்தோல்-புலியினதுதோலை
 உடையான்-ஆடையாகக்
 கொண்ட சிவபிரானும்
 அயன்-பிரமதேவனும்
 வாழ்த்தும்-துதிசெய்கின்ற
 பிரான்-பெருமான்
 சீத-குளிர்ச்சி உடைய
 வனம்-காட்டினிடம்
 பு(வ்)லி-பொருந்தி

கனாவன்-கணவர்
 திருப்பதத்தில்-அப்பெரு
 மானது திருவடிகளில்
 பூ-(உயர்ந்த மணமிக்)
 மலர்களைபும்
 தவனம்-மருக்கொழிந்து
 போன்ற (இனையையும்)
 புல்-அருகு முதலிய மனமற்ற
 வகைகளையும்
 இடுவார்க்கு-அன்புடன் அருள்
 சிப்பவர்க்கு
 இன்ப-மகிழ்ச்சியில்
 பொலிவு-மனநிறைவு
 எய்தும்-அப்பெருமான்
 அருளால் கிடைக்கும
 எ. நு. ஏ. அசை 91

பொலியுங் களப முலைமாத ஈடும் புனற்செந்திலாய்
 மலியுங் களபன் மலர்த்தொடையாய்இரு மாதர்பங்கா
 புலியுங் களபமும் கொன்றார் புகழும் புலவதுதி
 சொலியுங் களபயம் பெற்றுமென் நெஞ்சம் துயர்ப்பட்டதே

இ-ள்

பொலியும்-பொருந்தப் பூசிய பங்கா-பக்கத்தில்-அமையக்
 (அழகிய) கொண்டவரே
 களப-சந்தனத்தைஉடைய புலியும்-தாருகவனமுனிவர்
 தான ஏவிய புலியையும்
 முலைமாதர்-தனங்களைக் களபமும்-யானையையும்
 கொண்ட பெண்கள் கொன்றார்-கொன்று தோலைப்
 ஆடும்-நீர் ஆடல் பயில்கின்ற பூண்ட பரமன்
 புனல்-நீர்நிலைகளையுடைய புகழும்-போற்றி செய்யும்
 செந்திலாய்-திருச்செந்திற் புலவ-முழுதுணர் புலவரே
 பெருமானே துதி-துதிப்பாடல்களை
 சொ(வ்)லிய-சுறித் துதித்த
 மலியும்-அதிகமாக பயனாக
 கள-கழுத்திலணிந்த உங்கள்-தேவரீரது
 பம்மலர்-பலவித மலர் அபயம்-அடைக்கலத்தை
 களாலாகிய பெற்றும்-அடைந்திருந்தும்

தொடையாய்-மாலைகளை என்நெஞ்சம்-அடியேன் மனம்
உடையவரே துயர்ப்பட்டது-சஞ்சலமடைந்
இருமாதர்-வள்ளி தெய்வ நது
யானை என்பவர்களை எ- று. ஏ. அசை 92

துயரா வினைத்திரள் மோகக் கடலிற் கழன்றுமனம்
அயரா வினைய தமிழ்ச்சீருண் டாகும் அருள்பெருகும்
உயரா வினையிவர் வார்மைந்த னைச்செந்தி லுராவனைப்
பையரா வினையஞ்ச ஆடும யூரனைப் பாடுநர்க்கே

இ-ள்

துயரா-துன்பம் அடையச் செய்யாது	இவர்வார்-ஏறிச்செலுத்தும் பரமனது
வினைத்திரள்-இருவினைக் கட்டங்கள்.	மைந்தனை-திருக்குமாரனான முருகப்பெருமானை
மோக-ஆசையென்கின்ற கடலில்-சமுத்திரத்தில்	செந்தில்-திருச்செந்தில் என்ற ஊரனை-தவத்தைக்கொண்ட கடவுளை
கழன்று-தத்தளித்து மனம்-நெஞ்சமானது	பை-விடப்பைபுள்ள அராவின்-பாம்புகளின்
அயரா-சோர்வடையாது	ஐ-தலைவனான ஆதிசேடன் அஞ்ச-பயமடையும்படி ஆடும்-ஆடல்புரியும் மயூரனை-மயில்வாகனப் பரமனை
விநய-இனிமைபான தமிழ்ச்சீர்-தமிழ்ப்புலமை	பாடுநர்க்கு-தோத்திரம் புரியும் அடியவர்களுக்கு எ று. ஏ. அசை 93
உண்டாகும்-ஏற்படும் அருள்-திருவருட்பேறு	
பெருகும்-மிகவும் அமையும் உயர்-சிறந்த	
ஆவினை-இடப வாகனத்தில்	

பாடான் மையிலுயர் பைக்கிளிக் கன்று பதங்கொடுத்தாய்
ஆடான் மையிலிவந்த தாய்சேவ வுக்கொடி யாக்கிக்கொண்டாய்
கோடான் மையில்லவர் சிவலோர்க்கும் கீர்த்தி சிடைக்கச்செய்தாய்
நாடான் மையிலங்கு செத்து இன்றென் றனக்கீங்கே

இ-ள்

பாடு-இனிய திருப்புகழாற் பாடுகின்ற	கேள்-அன்பும் (உரிமையும்) தான்மை-பணிவுத்தன்மையும்
ஆண்மையில்-அன்புத் திறத்திற்	இல்லவர்-இல்லாதவராயிருந்த சிவலோர்க்கும்-ஒருசிலர்க்கும்

உயர்-சிறப்பமைந்த
பைங்கிளிக்கு-பச்சைக்கிளி
வடிவுற்ற அருணகிரி
நாதருக்கு
அன்று-மூன்றாவில்
பதம்-திருவடியை
(உயர்ந்த பதவியை)
கொடுத்தாய்-உதவி
யருளினீர்
ஆடு-யாகத்திற்பித்த
ஆட்டை
ஆண்மையில்-வீரமிருதியால்
இவர்ந்தாய்-ஏறிச்
செலுத்தினீர்
சேவலை-கொழியொன்றை
கொடி-வெற்றிக்கொடியாக
ஆக்கிக்கொண்டாய்-ஏற்
தருளினீர்

(பொய்யாமொழி, நற்கீரர்
ஆதியோர்)
கீர்த்தி-பெரும்கிறப்பினை
கிடைக்க-அடையும்படி
செய்தாய்-வனிந்து ஆண்டு
அருள்புரிந்தீர்
தாடாண்மை-தவறியர்சி
புடையோர்
இலங்கு-பலர் விளங்குகின்ற
செந்தூர-திருச்செத்திற்
பெருமானே
இன்று-இத்தினதில்
என்றனக்கு-அடியெனுக்கும்
இரங்கு-கருணைபுரித்
தருள்வீராக

94

தனக்குப் குமத்துணைக் கோட்டார் பொருது தவஞ்செய்யுமா
மனக்குப் குமத்துவம் நல்குமின் இம்மையல் வாரிகற்றும்
எனக்குப் குமத்துவி தந்தரு விகொல் எழிற்செந்திவி
கனக்குப் குமத்து முடிப்பார்க் குவைத்த கருணைகொண்டே

இ-ள்

தன-கொங்கைகளான
குங்கும-வாசனைச்
சாந்தணிந்து
துணை-இரண்டாயவிந்த
கோட்டால்-கொம்புகளால்
பொருது-போரிட்டு
தவஞ்செய்யும்-தவம்புரி
இன்ற
பா-பெருமைமிக்க
பனக்கும்-உள்ளத்துக்கும்
குமத்துவம்-சஞ்சலத்தை
நல்கும்-உண்டாக்குகின்ற
மின்னார்-மாதர்களுடைய
எமயல்வாரி-மோகக்கடலில்

உங்கு-இவ்விடத்தில்
உம்-தேவரீருடன்
அத்துவிதம்-இரண்டு
பாடற்ற அநுபூதியை
தருவீர்கொல்-கொடுத்த
தருளுவீரோ
எழில்-அழகுமிக்க
செந்திவிர்-திருச்செந்தூரை
புடையவரே
கன்-கல்போன்ற
அக்கும்-உருத்திராக்கமணியும்
கு-எளிய
மத்தம்-ஊமத்தை மலரையும்
முடிப்பார்க்கு-அணியும்
சிவபிரானுக்கு

சுற்றும்-சிக்கியுழல்கின்ற
எனக்கும்-அடியேனுக்கும்

கூட

வைத்த-திருவருள்செய்த
கருணைகொண்டு-தயவை

என்மீது கொண்டு

எ.று. ஏ. அசை

95

கருமற வன்றனை யன்ன வருவம் கவினவந்தங்
கொருமற வன்றனை யன்ன வருவம் உறச்செய்தவேன்
குருமற வன்றனை யன்ன வருவங் குரிக்கும்செந்தூர்
மருமற வன்றனை யன்ன வருவம் வகுத்தவனே

இ-ள்.

கருமறு-பிறவியில் அமைந்த
அவன்றனை-மனிதன் ஒருவனை
அன்ன-ஒத்தமைந்த
உருவம்-வடிவத்தை
கவினவந்து-பொருந்திவந்து
அங்கு-அங்கு மின் குவியலில்
காவல் செய்திருந்த

விடத்தில்)

ஒருமறவந்தனை-ஒருமீனவனை
அல்-அஞ்ஞான இருள்
நவு-நீங்கப்பெற்ற
உருவம்-உண்மை வண்

ணத்தை

உற-அடையும்படி
செய்தவேன்-திருவருள்
புரிந்த ஆறுமுகக் கடவுள்

குரு-குருபரன்
மல்தவன்தன்-வலிய நவசி
யான அகத்தியருக்கு
ஐயன்-தலைவன்
அல்-அத்தகைய
உரு-அழகு
அங்குரிக்கும்-தோன்றி
விளங்குகின்ற

செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
மரும்-எழுந்தருளியுள்ள
அரவன்-பாம்பை ஆபரணமாக
உடைய சிவபிரானது
தனையன்-திருக்குமாரர்
அவருவம்-பல அதிசயங்களை
வகுத்தவனே-அல்லிடத்து
நிகழ்த்தியவர்.

வகுப்பா னலத்தெரிந் தேத்துகி லேன்,நின்றுன் னார்விழிந்
உகுப்பா னவன்பரை யெள்ளேன் எனக்கென் றுதவிசெய்வாய்
மீகுப்பா னலியவுங் கண்டனை யேகன்றை விட்டுவரும்
தொகுப்பா னகுத்து மலர்ச்சோலைச் செந்திற் சுராரிபனே

இ-ள்.

வகுப்பால்-வகுப்புச் செய்யு
ளால்
நலம்தெரிந்து-தேவரீருடைய
பெருமையறிந்து

உப்பால்-ஆசையினால்
நலியவும் வருந்தும்படி
கண்டனையே-பார்த்திருக்
கின்றிரே

ஏத்துகிலேன்-போற்றினே
 நின்று-உமது திருமுன்பு
 வார்விறீ-நீண்டகண்களி
 நீர்-கண்ணீரை
 உருப்பான-வடிக்கின்ற
 அன்பரை-உண்மையன்பர்
 எள்வேன்-ஏளனம்புரிலேன்
 எனக்கு-அப்படிப்பட்ட
 என்று-எப்போது
 உதவி-திருவருளைக்
 செய்வாய்-ஆதரிப்பீர்
 மிகு-அதிகப்பட்ட

கன்றை-தமது இளம்
 விட்டு-இவ்வத்தில் இருக்க
 வரும்-வெளியே சென்று
 தொகுப்பு-கூட்டமான
 ஆன்-பசுக்கள்
 அருந்தும்-உண்ணும்படியான
 மலர்-செழித்துவளர்ந்த
 சோலை-பயிர்களும், பொழில்
 செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
 கர-தேவர்களது
 அதிபனே-தலைவரான
 முருகக் கடவுளே

97

சரபதி யாதியர் போற்றும் பெருமை துலங்குச்சத்திம்
 வரபதி யனை மயிலாளை வண்ணி மனாங்கிலேற்
 சரபதி யாருந் கோனைத் துதிப்பவர் கைக்குமவர்
 சரபதி யான மடங்கலொப் பார்திது சத்தியம்

இ-ன்.

சரபதி-தேவர் தலைவனான
 இந்திரன்
 ஆதியர்-முதலானபல
 போற்றும்-துதிசெய்கின்ற
 பெருமை-சிறப்புகள்
 துலங்கு-விளங்குகின்ற
 செந்தில்-திருச்செந்தூர்என்ற
 வர-அருள்மிகுந்த
 பதியரனை-தலத்தைக்
 மயிலாளை-மயில்வாகனக்
 கடவுளை

பதியாம்-தலைவரான
 முருகோனை-முருகப்பெருமானை
 துதிப்பவர்-வணங்கி வழிபடும்
 கைக்கும்அவர்-வெறுக்கின்ற
 சரப-எட்டுக்கால்களைக்
 தியான-நினைத்துமெலியும்
 மடங்கல்-சிங்கத்தை
 ஒப்பார்-நிகராவர்

வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்
மணுளனை கணவரை
வேல்-வேலாயுதம்பூண்ட
கர-திருக்கையுடைய

இதுசத்தியம்-இம்மொழி
உண்மையாகும்
எ. று. ஏ. அசை

சிங்கத்தைக் காலால் பற்றிச்சென்று கொண்டும் உண்ணும்
இயல்புடையது சரபப் பறவை. அதுபோல கௌமார அப்பரை
இகழ்பவர் அவரால் அழிக்கப்பெறுவர் என்பது கருத்து. 28

சத்தியத் தைக்கரு தும்பரை வாழ்விக்கத் தானவரைக்
குத்தியத் தைக்கரு துங்கக் கடலும் கொளச்செய்தசேய்
சித்தியத் தைக்க ருதுநீடச் செய்யுத் திருச்செந்தினில்
நித்தியத் தைக்கரு துந்துமி யார்ப்பொடு நீடியவே

இ-ள்.

சத்தியத்தை-உண்மை நெறி
யையும்
கருது-தன்னைத் தியானித்த
உம்பரை-தேவர்களையும்
வாழ்விக்க-உய்யும்படிச்செய்ய
தானவரை-அகரக்

கூட்டத்தை
குத்தி-வேலாற்கொன்று
அத்தை-தனது முடிவை
கரு-நீலநிறம்பெற்ற
துங்க-பெரிய
கடலும்-சமுத்திரமும்

கொள-பெறும்படி
செய்த-வற்றச்செய்த
செய்-குமார்க்கடவுள்

சித்தி-அட்டமாசுத்திகளின்
அத்து-வல்மையின் எல்லையை
ஐக்கர்உது-முத்தியடையும்
தவத்தினைக் கொண்டவர்
களுடையதாக
நீடச்செயும்-வளரக்கொடுக்

கின்ற
திருச்செந்தினில்-திருச்செந்
தூர்ப்பதியில்
நித்தியத்து-நிலையான
ஐ-அழகிய

கரு-கருவறையமைந்த ஆலயம்
துந்துமி-வாத்தியங்களின்
ஆர்ப்பொடு-முழக்கம்மிகும்படி
நீடிய-சிறந்துவிளங்கும்
எ. று. ஏ. அசை

99

நீடிய மாலையஞ் சேரவொட் டர்து நினைப்பவைகை
கூடிய மாலைய மாவது காட்டும் குலவுசெந்திற்
பாடிய மாலைய னர்வான்முன் பன்றியும் பட்சியுமாய்த்
தேடிய மாலையிற் கெய்தார் குரவன் திருவருளே

இ-ள்.

நீடு-நெடிது ஆகிய

அம்-அழகிய

இயமஅலையம்-இயமன்	மாவை-பூமாவைகளை
கோவிலை	அணிவான்-குடியிருக்கும்
சேரட்டாது-அடையவிடாது	கடவுள்
நினைப்பவை-எண்ணிய	முன்-முற்காலத்தில்
எல்லாம்	பன்றியும்-வராகமாகவும்
கைகடிய-கிடைக்கப் பெற்ற	பட்சியுமாய்-அன்னப் புள்
மாலயம்-பெருமை மிக்க	ளாகவும்
முத்தியை	தேடிய-முறையே தேடிய
ஆவது-அடைகின்ற வழியை	மால்அயற்கு-திருமாலுக்கும்
காட்டும்-தோற்றுவிக்கும்	பிரமனுக்கும்
குலவு-விளங்குகின்ற	எய்தார் காணக்கிடைக்காத
செந்திவ்-திருச்செந்தூர்	சிவபெருமானது
என்னும்	குரவன்-குருபரருடைய
பாடி-படைவீக்கை உடைய	திருவருளே-கருணாவிவாசமே

100

நூற் பயன்

பந்திற் றிரிவித மாமல மாதிப் பகைவெதுப்ப
 வெந்திற் றிரிவு படார்அருட் பேறு மிகப்பெறுவார்
 தந்திற் றிரிவிசை யுங்கருங் கோட்டுத் தகர்ப்பெருமான்
 செந்திற் றிரிபுக் கவிநூலுங் கற்றுணர் சீரியரே

இ-ள்

பந்திவ்-பந்த திசையிவ்	இசையும்-பொருந்திய
திரிவிதமாம்-முன்றுவிதப்	கரும்-கருப்பு நிறமான
பட்ட	கோட்டு-கொம்புகளைக்
மலம்-ஆதி-ஆணவம் கன்மம்	கொண்டதுமான
மாயை என்னும் மலமுதலிய	தகர்-ஆட்டுவாகனத்தை
பகை-எதிர்ப்புகள்	யுடைய
வெதுப்ப-துன்புறுத்துவதால்	பெருமான்-முருகக்கடவுளது
வெந்து-மனம்நொந்து	செந்திவ்-திருச்செந்தூரைக்
இற்று-மெலிவடைந்து	குறித்த
இரிவுபடார்-அழிவடைவார்	திரிபுக்கவி-திரிபு அணியை
அருட்பேறு-திருவருட்	யுடைய பாடல்
செவ்வத்தை	நூறும்-நூறினையும்
மிக-அதிகமாக	கற்று-நன்கு படித்து
பெறுவார்-அடைந்தின்	உணர்-பொருளைத்
புறுவார்கள்	தெரிகின்ற
தந்திவ்-யானையை ஒத்ததும்	சீரியர்-அறிஞர்கள்
திரிவு-கோணிய முறுக்கை	எ.று. ஏ. அசை

4-வது யமக அந்தாதி

முன்னுரை

வெண்பா

அமரர்களும் போற்றயில்வேல் அண்ணவிர் சேத்தார்
யமகஅந்தா திப்பாட் டிசைப்போர்—குமா
குருபர்தா ளாவார் குலவுகல்விப் பேறு
மருவியன்ப ராவார் மகிழ்த்து.

சந்தனவெற்பு என்று கூறப்பெறும் பொதியை, தமிழ்மொழி வளர்வதற்கு இடமானதென்று, சந்தன சலம் என்னும் திருச்செந்தாரும் தமிழ்ப்பெருக்கையுடைய தென்றால் மிகையாகாது. இதுவரை எத்தனையோ பெரும் புலவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்த சிறப்புடையது.

கற்பனைக் களஞ்சிய மென்று பாராட்டப்பெறும், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், தமது இலக்கண ஆசிரியரான வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான் கருத்துப்படி, அவரிடம் அழக்காறுகொண்ட புலவன் ஒருவனை, அடக்கிக் குரு நாதருக்கு அடிமையாகச் செய்யும்பொருட்டுச் செத்தில் நிரோட்டம் என்ற முப்பது பாடல் கொண்ட அந்தாதி நூல் பாடி வெற்றி கொண்டார் என்பதும், அத்தலம் திருச்செந்தாரே என்பதும் யாவருமறிவர். இந் நூற் பாடல்கள் உதடுகள் ஒட்டுதலற்ற தன்மையிலமைந்தவை ஆகவேதான் நிரோட்டம் எனப் பெயர்பெற்றது.

திருவருணையில், வில்லிப்புத்தூராரிடம் வரதில் வெல்லும் பொருட்டு அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பாடிய கந்தரந்தாதி இந்நூலைப்போன்ற யமகப் பாடலேயாம். யம-கம் என்றால் யமனைத் தலையில் உடையது என்று

கை-செள" என்ற நான்கும் மோனை. அப்படியே மற்ற வற்றுக்கும் கொள்க. இவ்வியல்பு ஆசிரியர் மூலமறிவது எளிதாகும்.

நான்கடியும் முதற்றொடர்பில் ஒரேவிதமாயமைந்த காரணம் பற்றி நான்காவது வரிசையில் யமக அந்தாதி யென்ற இதை அமைத்திருப்பது சிந்தித்தற்குரியது. இதைப்படித்துப் பாட்டினியல்பையும் பொருளின் அமைப்பையும், யமகத்திலும் இளிய நடைமையும் மனத்தின் திடத்தையும், தெய்வத் திருவருட்டுணையையும் காணலாம். மிக எளிய பாட்டையே படித்து மகிழ்பவர்கட்கு இந்நூல் மலைவு தருவது இயல்பு. கருத்தாழமும், சிந்தனைக்கிடமும், இவ்வாத வெறும் வெண்மைமையான பாடல்களில் கவை என்ன இருக்கிறது? எதையும் நுணுகி ஆராய்வனர்கட்கே அந்த அரிய சாதனை மூலம் பெரிய பொருள் கிடைக்கும். அத்தகைய பெருஞ் சாதனைந் கிடைத்ததுதானே விஞ்ஞானம், புகைகண்டி, உத்தூர்தி வானவியானம். சந்திரமண்டலம் கரை செங்கத் துண்டு எது ஆராய்ச்சியின் பயன் அங்மணம்?

அதுபோல, சந்தி, திரிபுச் சொற்களின் நயம், திரு பொருள் தருவதான சினைடைச் சொற்கள், அத்தகையதான எழுத்து, அப்படி மோனை, பொருட்சொந்தி, இவையென்ற வையது ஆக்கவை அமைத்து, கிட்டை, யப்பை வட்டு இயம்பந்தருவது இத்தகைய சித்திசை கங்கைசைம சித்திசைம வுதவித் கைநிறைய பொருட்களை வையது அது போல மோனைக் கங்கைதன். கிரியைக் கொடுத்த வையது உதவித்து கிட்டை பொருள்களையிட பொருளையுமே இயைந்தக் கங்கை என்னவாது கைவை அத்தகையதானவையம்.

இத்தொடரின்மீதும் அம் கிடை உதவி உதவி வையது என்னவாது இது இவையது உதவிவையது திருவருட்டுமே பொருள் கைவை பாடல்களை எந்திர கங்கைசைமார். இது ஆக்கவைவந்தது பாடல்களை கங்கைசைம வையதுவைய. கைவைவையதுவைய.

அவற்றைப், பனை ஒலையேட்டில் ஒரே தடவையிற் பாடி எழுதுவதும், தியான செபவழிபாடுகளை யியற்றுதல், பல தலசேவை ஆதிய வகையில் வாழ்ந்தனர். திருவள்ளுவர் பாடிய திருக்குறள் தடையில் "மறுநெறித் திருநூல்" நூற்றுமுப்பது அதிகாரத்தில் பல கருத்தைக் கூறினர். தமிழ் மொழியில் மொழி முதலில் வராத அக்கரங்களையும் உயிரொடு புணர்த்தி ஒவ்வொருமுத்துக்கு ஒரு குறட்பா ளீதம் 216 குறள் வருக்கக்குறள் என்ற பெயரிலியற்றி னர். ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் போன்ற நீதி நூல்களிலும்கூடக் கூறுத சிறப்புடையது இந்நூல் என்னலாம்.

அறுவகை யிலக்கணம் என்பதொன்று. எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐந்திலக்கணங் களையும் கற்றுவரும் புலமைக்குரிய இலக்கணமே ஆருவ தாம். முதலில் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தின் இயல்பு கூறுகின்றார். தமிழ் எண்கள் உருமாறி, ஏன் இல்லாமலே மறைந்துவரும் இக்காலத்தில் அதை விளக்க உறுதுணையாகும். இந்த வகையில் தமிழ்ப்புலமை யும் தவச்சிறப்பும் அமைந்த தண்டபாணி சுவாமிகள் பலதலம் சென்று பனுவல்களியற்றித் திருவாமாத்தூர் என்ற சிவதலத்தில் தங்கியிருந்து ஞானசமாதிபுற்ற னார்.

இந்நூல் வரிசைப்பட பதிப்பாகி வருகிற தொடர்பில் திருச்செந்தூர் தேவத்தான வெளியீடாக வருகிறது. முருகன் அன்பர்கட்குப் பெரிதும் பலனுடையது. தேவத் தான அறங்காவலர்கட்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் நன்றி யுடையது.

வணக்கம்

இங்ஙனம்,

திருவாமாத்தூர் }
விரூப்புரம் P.O. }

தி. செ. முருகதாச ஐயா,
கௌமார மடாலயம்

உ
முருகன் துணை

4வது - யமக அந்தாதி

பாட்டும் பொருளும்

காப்பு - கட்டளைக் கவித்துறை

கந்த னியமக வந்தாதி மார்பணி கைக்கொளச்சி
கந்த னியமக வந்தா திமதக் களிறுகொள்வார்
கந்த னியமக வந்தாதி யாடமர்க் காரன்செந்திற்
கந்த னியமக வந்தாதிக் காவல் கணபதியே.

இ—ள்

கந்த-மணத்துக்கு
நியம-இடமாக
க(வ்)வு-பொருந்தியும்
அம்-அழகுடையதுமாகி
தாதி - பூந்துகளோடுடைய
மாலைகள் உடையவர்
மார்பு-தன்மார்பில்
அணி-அணிசெய்வதாய்
கைக்கொள்-கையிற்றங்கிய
அச்சி-வேலாகிய தாயால்
கந்தன்-ஒன்றுக்கப்பட்ட
வடிவினன்

இயம்-ஒலியை
அக-உள்ளிற்கொண்ட
அந்து-பாதச்சிலம்பணிந்த
ஆதி-முதற்பொருளான
வன்
மதக்களிறு-மதமுடைய
அயிராவணம் என்ற
யானையை
கொள்வார்-வாகனமாக
வுடைய சிவனது

கந்து-பந்துக்குரியவன்
அல்-இருள்போதில்
நியம-இணக்கமாக
கவந்தஆதி-குறையுடலும்
பேயினமும்
ஆடு-ஆடிமகிழும்படி
செய்யும்
அமார்க்காரன்-போர்க்கள
முடையவன்
செந்தில்-திருச்செந்
தூரினையுடைய
கந்தன்-கந்தக்கடவுளாவர்
(அவரது)
யமக-யமகமென்ற
சிறப்புள்ள
அந்தாதி-தூறுபாடலுடைய
இந்நூற்கு
காவல்-துணையிருப்பது
கணபதியே-விநாயகப்
பெருமானேயாகும்
எ,று.

நூல்

சேனந் தந்தரும் பூவார் கமலம் செழுங்கயல்வெண்
 சேனந் தந்தரும் வாவிசன் குழ்செந்திற் சேய்தெளிசொற்
 சேனந் தந்தரும் வழுப் புரியுந் திறன்முதலாம்
 சேனந் தந்தரும் பாக்கைத்து ளார்க்குத் தினம்நல்குமே

இ-ள்

சீர்-சிறப்பமைந்த	சொல்-உபதேசமொழியால்
அனம்-அனங்களும்	உதவுகின்ற
தந்து-நூல்சேர்த்ததண்டில்	சீரன்-சிறப்பினையுடை
அரும்-அருமையாக	யவர்
மலர்ந்த	தந்து-கெடுதலுடைய
பூஆர்-பூக்களையுடைய	அந்தரும்-கீழ்மக்களும்
கமலம்-தாமரைகளும்	வாழ-இன்பம் அடையும்படி
செழும்-வளமான	புரியும்- அருளவல்ல
கயல்-மீன் இனங்களும்	திறன்முதலாம்-மேன்மை
வெண்-வெண்ணிறமான	முதலிய
சீர-பால்போன்ற	சீர் அனந்தம்-பல
தந்தம்-சங்குகளும்,	நன்மைகளை
சேர்ந்து	தரும்-கொடுக்கவல்ல
தரும்- அழகைத்தருகின்ற	பா-தெய்வீகப் பாடலாகிய
வானிகள்-குளங்கள்	அருட்செல்வத்தை
குழ்-குழப்பெற்றுள்ள	கைத்து-தமது கையகத்தே
செந்திற்சேய்-திருச்சேத்	உளார்க்கு-உடையஅன்பர்
தூர்ப் பெருமான்	கட்கு
தெளி-பாசமகன்ற ஞான	தினம்-நாடோறும்
வினக்கத்தை	நல்கும்-(தனது அருளை)
	உதவியருள்வான்
	எ. று. அ. அசை

1

தினமா தரிக்கு மொழியால் உருகித் திகைத்துவருந்
 ினமா தரிக்குந் ததியிது காண்செந்திற் செல்வபுலித்
 ினமா தரிக்கும் பிரானுக்கும் நாடொறுஞ் செங்கரத்தேந்
 ினமா தரிக்கும் புதல்வா கலாபச் செண்டியனே

இ-ள்

தினம்-நாள் தோறும்
மாதர்-பெண்களது
இக்கு-கருப்பஞ்சாறு

மொழியால்-இனியமொழி
பேன்ற
களால்

உருகி-மனம்தளர்ந்து
தினகத்து-செய்வதறியாமல்
வருந்தினம்-துன்படைந்

ஆதரிக்கும்-காக்கத்தக்க
ததி-சமயம்

இதுகாண்—இதுவேயாகும்
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
செல்வ-செல்வமான

முருகப்பெருமானே!
புல்லை-பசும்புல்லை
தின்-உண் டுவாழ்கின்ற

அம்-அழகிய
ஆ-இடபத்தை
தரிக்கும்-கொடியாகக்

கொண்டுள்ள
பிரானுக்கும்-சிவபிரானுக்
கும்

நடொறும்-எப்பொழுதும்
செம்சரத்து-(உமது) அழ
கிய கையில்

ஏந்தின்-வேலாகத்தாய்கப்
பெற்ற
மாதரிக்கும்-(தாயான)

உமைக்கும்
புதல்வா-குமாரனானவரே!
கலாப-தோகைச்சிறப்பு

புடைய
சிகண்டியனே-மயிலை
வாகனமாக உள்ள கடவுளே

“செங்கரத்து ஏந்தின” என்ற இடத்தில் குழந்தை யாகக் கொண்ட எனக் கொள்ளலாமாயினும் அது ஏக தேசமாம், ‘நாடொழும்’ என்ற சிறப்புப் பற்றி வேலை உடையிற் கொள்ளலாயிற்று. 2

சிகண்டியன், சேவலன், செந்தூரன் பைங்கிளி செப்பிடுமா
சிகண்டியன் கும்புயத் தேற்றிவைத் தோன்கொலை

செய்விடம்வா
கெண்டி, யருளும் புதல்வன்வெண் ணீற்றைச் சிறப்புறப்பு
கெண்டி, யணிந்து தவம்புரி வார்எண்ணில் கித்தர்களே

உ-ம்

சிகண்டியன்-வாகனமாக	வாசி-தங்குதற்கிடமான
மயிலை உடையவர்	கண்டி-கழுத்தினரான
சேவலன்-கொடியாகச்	சிவபெருமாள்
சேவலை உடையவர்	அருளும்-உதவிய

செந்தூரன்-திருச்செந்
தூரை இடமாகப் பெற்றவர்
பைங்கிளி-அருணகிரி
நாதரான கிளி
செப்பிடும்-திருவாய் மலர்ந்
தருளிய
ஆசி-துதிப்பாடல்களை
கண்டு-ஏற்று
இயங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற
புயத்து-தனதுதோளிடத்து
வைத்தோன்-அமரச்
செய்தவர்
கொலைசெய்-உயிருக்கு
ஊறு செய்வதான
விடம்-ஆல்கால விடம்

புதல்வன்-குமார்க்கடவுள்
(அவரது)
வெண்ணீற்றை-திரு
நீற்றினை
சிறப்புற-தன்ருக
பூசி-அணிந்தும்
கண்டி-உருத்திராக்கத்தை
அணிந்து-மாலையாகப்
பூண்டும்
தவம்புரிவார்-தவமியற்று
பவர்கள்
எண்ணில்-அளவற்ற
சித்தர்கள்-சித்தர்
கூட்டங்கள்
எ. று. ஏ. அசை

அருணகிரிநாதர் பாடலின் அருமை காரணமாக
அவரைக் கிளியாக்கித் தன் தோளில் முருகன் அணிந்
தான் என்று கொள்க.

சித்தத் தருக்குடை யார்மனை வாயிலிற் சென்றுடங்கு
சித்தத் தருக்கு நிராகி னென்பன்றித் திண்மருப்பொ
சித்தத் தருக்குநல் குங்கரத் தாய், திருச் செந்திலில்வ
சித்தத் தருக்குணர் வார்பணி நாடொறுஞ் செய்யச்செய்யே

இ-ள்

சித்தமனத்தினிடத்து
தருக்கு-ஆணவத்தை
உடையார்-கொண்டவர்
களது
மனை வாயிலில்-வீட்டு
முகப்பில்
சென்று-போய்தின்று
உடல் கூசி-சரீரம்குறுகி

அத்தருக்கு-தந்தையான
சிவனுக்கு
நல்கும்-உதவிய
கரத்தாய்-திருக்கையினரே
திரு-சிறப்புமிக்க
செந்திலில்-திருச்செந்
தூரில்
வசித்து-தங்கியிருந்து

தத்தருக்கு-இரப்பவர்
களுக்கு
நிகர் ஆகினேன்-ஒப்பா
னேன் (அத்தகைய
அடியேனை)
பன்றி-பன்றியின்
திண்-வலிமையான
மருப்பு-பல்லின் கொம்பை
ஒசித்து-பிடுங்கி வந்து

அ(ர்)த்த-பொருட்
செறிவுடைய
ருக்கு-வேதங்களை
உணர்வார்-கற்றறிந்த
மேலவரது
பணி-ஏவற்றெண்ணுகளை
நான் தொறும்-தினமும்
செய்ய-நான் செய்யுமாறு
செய்-திருவருள் புரிவீராக
ஏ. அசை

திருமாலின் வராக அவதாரத்தில் இறைவன் சொற்
படி முருகன் சென்று, அதன் பற்கொம்பை எடுத்து
வந்து உதவினர் என்பது வரலாறு. சுப்பிரமணிய பராக்
கிரமத்திற் கரணக.

செய்ய கவிப்புல வர்க்கருள் வாய்! கன்னல் செந்நெல் அருச்
செய்ய கவிப்புல வம்பொலி சீர்திகழ் செந்திலில் வாழ்
செய்ய கவிப்புல வம்போதி கொள்ளிற் சினந்தடங்கச்
செய்ய கவிப்புல வர்ப்புரந் தாய்! மெய்ச் சிரத்தைநட்கே

இ-ன்

செய்ய-செம்மையான
கவி-கவிகளைப்பாடுகின்ற
புலவர்க்கு-கவிஞர்களுக்கு
அருள்வாய்-கருணை செய்
பவரே
கன்னல்-கரும்பும்
செந்நெல்-சிறந்த நெற்
பயிரும்
அரு-என்றும் நீங்காத
செய்ய-வயல்களிடத்து
கவி-நிதைத்துள்ள
புலவு-சேற்று மணமும்,

கவு-உள்ளத்தைக் கவ்வி
யுள்ள
இ-இந்த
புல-ஐந்து புலன்களும்
வம்பு-விம்புகொண்டு
ஒதிகொள்ளில்-போரிடும்
போது
சினந்து-நீர் அவற்றைக்
கேர்பித்து
அடங்க-செயலறும்படியும்
செய்-என்வசமாகவும்
செய்வீராக!

அம்பு-நீர்பாய்கின்ற

ஒலி-ஒசையும்

சீர்திகழ்-சிறப்பாக

வினங்குகின்ற

இருத்திலில்-திருச்செந்

தூரில்

வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள

செழுப்புகிவந்த மேனி

யுடையவரே

அகவி-தன்னிடம் வரச்

செய்து

புலவர்-தேவர்களை

புரந்தாய்-காத்தருளியவரே

மெய்-உண்மையான

சிரத்தை-உபாசனை

முயற்சியை

தல்கு-கொடுத்தருள்வீராக.

எ. று. ஏ. அசை

புலன்கள் வீம்பு செய்தல், "ஓரவெரட்டார்" என
வ்யாசத்தாலங்காரப்பாட்டினை நோக்குக. 5

இருத்திலில்

தூரில்

சிரத்தையவாவி அருகிற்செய் தார்புணர் சேந்த!வெளவச்

சிரத்தையவாவிய வாறனித் தாய்!செந்திற் சேரும்அறு

சிரத்தையவாவிய செந்தகர்ச் சேவக! சிங்களன்அஞ்சச்

சிரத்தையவாவியற் பாடல்கொண் டந்தருள் செம்புகழே

யுடைய

பக்கம்

இ-ன்

சிரத்தை-ஆலோல ஒலியை

அவ்-புனத்தினிடம் உள்ள

வாவிஅருகில்-நீர்நிலையின்

பக்கம்

இசையார்-செய்த வள்ளி

நாயகியாரை

புணர்ந்துகொண் டம்புண்ட

சேந்தமுருகப்பெருமானே

வெளவச்-உற்றியடைய

இடையிலும்பிய

சிரத்தையவாவிவந்தை

அவ்வாவியவாறு-விரும்பிய

படி

அளித்தாய்-கொடுத்த

தருளியவரே!

வாவிய-தானிச்சேன்ற

செம்-செந்திறமான

தகர்-ஆட்டுக்கடாவைச்

செலுத்திய

சேவக-வீரமுடையவரே!

சிங்களன்-சிங்கமுகத்து

அகரன்

அஞ்ச-பயமுறும்படி

சிரத்து-கோபித்து

அதட்டிய

ஐயவர்-அழகிய தலைவரே!

இயல்-இயற்றமிழாலான

பாடல்-எனது துதிப்

பாடல்களை

கொண்டு-ஏற்றருளி

செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
சேரும்-கோயில்கொண்டு
அறுசிரத்து-ஆருகிய
திருமுகமுடைய
ஐய-பெருமானே!

ஈந்தருள்-கொடுத்து
உதவவேண்டும்
செம்-சிறப்பான
புகழ்-மேம்பாடுகளை
எல்லாம்
எ. று. ஏ. அசை 6

செம்புக ரானனத் தான்றுணை யாங்குக தெர்ப்பயினுற்
செம்புக ரானப் புரிந்தான் மருக! சிவன்விழியிற்
செம்புக ரானல் லுருக்கொண்டு ளாய்! திருச் செந்திலெந்தாய்
செம்புக ரானதொக் குஞ்சிந்தை யேனைத் திருத்துதியே

இ-ள்

செம்-சிறப்பான
புகர்-புள்ளிகளைக்கொண்ட
ஆனனத்தான்-யானைமுகக்
கணபதிக்கு
துணை-ஆம்-தம்பியாகிய
குக-குகக்கடவுளே
தெர்ப்பையினால்-தருப்பை
புல்லால்
செம்புகர்-விளக்கமான
சுக்கிரனது
ஆன-கண்கெடும்படி
புரிந்தான்-செய்த திரு
மாலின்
மருக-மருகரே
சிவன்-சிவபிரானுடைய
விழியில்-தெற்றிக்கண்ணில்
செம்-செந்திறமாய்உதித்த
புகரா-தீப்பெரறியின்
வழியாத

நல்-அழகியையுடைய
உரு-திருஉருவத்தை
கொண்டுள்ளாய்-ஏற்ற
வரே!
திரு-தெய்வத்தன்மையான
செந்தில்-திருச்செந்
தூரிடமுன்ன
எந்தாய்-எமதுதந்தையே!
செம்பு-தாமிரமானது
கரு-கருமையானகளிம்பை
ஆனது-பெற்றதனை
ஒக்கும்-ஒப்பான
கசடமைந்த
சிந்தையேனை-மனத்த
னான என்னை
திருத்துதி-நல்லபண்புடைய
யவனாக அருள்புரிவீராக
எ. று. ஏ. அசை

குறிப்பு: வாமனாவதாரத்தில் திருமால் மாபலியிடம் தானம் வாங்கும் சமயம் நீர்க்கமண்டல வாயிலை வண்டுரு வாகி சுக்கிரன் அடைத்தான். தருப்பைப் புல் ஒன்றால் வாயிலைக் குத்தினர் மால். கண்ணிற் பட்டு ஒருகண் குருடாயினள் சுக்கிரன் என்பது வரலாறு. 7

திருத்து திக்கையர் வெருண்டேகு மாறு செலுத்துவதாம்
திருத்து திக்கையன் ,றன்னோ டிகலும் சிறுவ!கஞ்சத்
திருத்து திக்கைய மருக செந்தூர்க்குக்! செஞ்சொலன்பர்
திருத்து திக்கை யறிவினர்முற் போந்துயர் தீர்த்தருளே .

இ-ள்.

திருத்து-நிலைத்துள்ள
திக்கு-எட்டுத்திசைக்காவல
ரான

ஐயர்-இந்திரன் முதலி
யோர்

வெருண்டு-அச்சமுற்று
ஏகுமாறு-ஒடி ஒளியும்படி
செலுத்துவதாம்-ஆணை
செலுத்திய

திரு-வரத்தினையுடைய
துதிக்கையவன்-யானை

முகத்தாருகளை
தன்னோடு-அகரனுடன்

இகலும்-போர்புரித்த
சிறுவ-குமார்க்கடவுளே!

கஞ்ச-தாமரைப்பூவுடைய
திரு-இலக்குமிதேவி

துதி-பாராட்டுகின்ற
கைய-அலங்காரமுடைய

மருக-மருகரே!

செந்தூர்-திருச்செந்
தூரினையுடைய

ருக-ருகக்கடவுளே
செம்-செம்மையான

சொல்-சொற்களமைய
அன்பர்-அன்பர்கள்

பாடுகின்ற
திரு-தெய்வீகமான

துதி-தோத்திரப்பாடல்களை
கை-வெறுக்கின்ற

அறிவினர்முன்-முடர்
கனிடத்தில்

போம்-பொருளை விரும்பி
ஏகும்

துயர்-வருத்தத்தை
தீர்த்து-அறச்செய்து

அருள்-திருவருள்புரிவீராக
எ. று. ஏ-அசை

தீரத் தனத்தத்தை பாடிப் புணையும் திருப்புகழ்ச்சேய்
தீரத் தனத்தத்தை நீக்கவல் வான்: திருச் செந்திற்சிந்து
தீரத் தனத்தத் தயிலணித் தோன்பதந் தேடிவருந்
தீரத் தனத்தத்தை வேதன்செய் முத்தொழில் தியனவே

இ—ள்

தீரத்தன-தவத்தின்	அத்தத்து-கையினிடம்
வலிமைமிக்க	அயில்-வேலாயுதத்தை
தத்தை-கிளியான	அணிந்தோன்-தரித்
அருணகிரிநாதர்	துள்ளவர்
பாடி-திருவாய் மலர்ந்து	பதம்-அப்பெருமான்
புணையும்-அணியப்பெற்ற	திருவடியை
திருப்புகழ்-சந்தக்கவிகளை	தேடி-அடையவிரும்பி
யுடைய	வருந்தீர்-தவஞ்செய்யா
சேய்-முருகக் கடவுள்	தவர்களே
தீர-முழுவதும்	அத்தன்-சிவனும்
நன-செல்வம் இன்மை	நத்தத்து-சங்கணிந்த
காரணமாக	ஐ-திருமாலும்
தத்தை-வரும் துன்பத்தை	வேதன்-பிரமனும் ஆகிய
நீக்க-நீங்கச் செய்ய	இவர்கள்
வல்லான்-வல்ல	செய்-புரிசின்ற
கடவுளாவர்	முத்தொழில்-அழித்தல்,
திருச்செந்தில்-திருச்செந்	காத்தல், படைத்தலான
தூரில் உள்ள	முச்செயலும்
சிந்து-கடலின்	தியன-துன்பத்தைத்
தீரத்தன்-கரைக்கோயி	தருவனவே
லுடையவன்	எ. று. ஏ. அசை

எனவே-முத்தொழிலும் எய்தாவாறு தவம் செய்க,
என்றதாம் 9)

தியன்ன வாகலி மிக்குடை யேன், வெஞ் சினப்பிணியைத்
தியன்ன வாகவ, வீரருள் ளாய்! திருச் செந்திலெந்தாய்!
தியன்ன வாகத்த வேலாயு தம்புனை திண்புயமூர்த்
தியன்ன வாகனற் கஞ்சாத வாழ்வருள் சிக்கறுத்தே

இ-ள்

தீயன் - மிகக்கொடியவன்
 அவா - ஆசைகளையும்
 கலி - வறுமையையும்
 மிக்கு - மிகுதியாக
 உடையேன் - பெற்றுள்
 எவன்
 வெம் - வெம்மையுடைய
 சின - கோபமென்ற
 பிணியை நோயினை
 தீயன் - போக்காதவன்
 ஆயினும்
 தவ - ஒன்பதாகிய
 ஆகவளீரர் - போர்வீரர்களை
 உள்ளாய் - துணைவரா
 யுடையவரே
 திருச்செந்தில் - திருச்செந்
 தூரில் விளங்கும்
 எந்தாய் - எமது தந்தையே!
 தீ அன்ன - நெருப்பை, ஒத்த

ஆகத்த - திருமேனி
 யுடையவரே
 வேலாயுதம் - வேற்
 படையை
 புனை - தரித்திருக்கின்ற
 திண்புய - வலிய தோள்
 களையுடைய
 முர்த்தி - முருகக் கடவுளே
 அன்ன - அன்னப்பறவை
 யின்
 வாகனற்கு - வாகனமுடைய
 பிரமனுக்கு
 அஞ்சாத - பயப்படாத
 வாழ்வு - முத்திப்பேற்றை
 அருள் - திருவருள்புரிநீ
 ராக!
 சிக்கு - வினையின் பிணிப்பை
 அறுத்து - அறவே இல்லா
 மல் செய்து
 எ. று. ஏ. அசை 10

சிக்கன கங்களைச் சற்றுஞ்செய் யேன்புதுச் செல்வரைக்கெஞ்
 சிக்கன கந்தரல் வேண்டிநிற் பேண்.நின் திருப்புகழ்பே
 சிக்கன கந்தொறுஞ் சென்றிறைஞ் சேன், எழிற் செந்திலேதே
 சிக்கன கந்தைகொண் டேன், எனை ஆண்டருள் சீக்கிரமே.

இ-ள்.

சிக்கன் - வினைப்பந்த
 முடையவன்
 அகம் - ஆணவமாகிய
 வற்றை
 கனை - தீக்கும் தவத்தை
 சற்றும் - சிறிதளவும் கூட

சென்று - போய்
 இறைஞ்சேன் - வணங்கா
 தவன்
 எழில் - அழகுமிக்க
 செந்திலை - திருச்செந்
 தூரில் வந்து

செய்யேன்-செய்யாதவன்
புதுச்செல்வரை-புதுப்பண
முடையவரை
கெஞ்சி-நயமொழிகூறி
கனகம்-பொருளை
தரல்வேண்டி-கொடுக்க
விரும்பி
நிற்பேன்-அவர்முன்
காத்திருப்பேன்
நின்-தேவரீருடைய
திருப்புகழ்-பெருமைகளை
பேசி-துதித்துக்கொண்டு
கல்நடம்தொறும்-மலைக்
கோவில்கள் எங்கும்

தேசிக்கன்-அன்பு
செய்யாதவன்
அகந்தை-எல்லாமறிந்தது
போன்ற இறுமாப்பை
கொண்டேன்-மிகவு
முடையேன்
எனை-அத்தகைய
அடியேனை
ஆண்டு-கருணையால்ஏற்று
அருள்-திருவருள் புரிய
வேண்டும்
சிக்கிரமே-அதிவிரைவாக
எ.று.

11

சேக்கிர கந்தனக் கேயுழைத் தெய்த்துவின் சேரொன்பதாம்
சேக்கிர கந்தம் இகல்காட்ட நொந்தனன் செஞ்சிகிமேல்
சேக்கிர கந்தம் பதியாகி வந்தருள் செந்நிணவேற்
சேக்கிர கந்த,செந் தூர்முரு காதொண்டர் சித்தத்தனே

இ-ள்.

சீ-அறிஞர் இகழும்படி
கிரகம்தனக்கே-இல்வாழ்க்
கைக்கே
உழைத்து-பாடுபட்டு
எய்த்து-தளர்ச்சியுற்று
விண்ணேர்-ஆகாயத்
தமைந்த
ஒன்பதாம்-ஒன்பது உருவி
லுள்ள
சீ-ஒளியிக்க
கிரகம்-கோள்கள்
தம்இகல்-தமக்குள்ள
வலிமையை

சிகிமேல்-மயில்வாகனத்
தின்மீது
சீக்கிரகம்-அதிவிரைவாக
தம்பதியாகி-தேவிமாருடன்
வந்தருள்-வந்தருள
வேண்டும்
செம்-செந்நிறமான
நிண-ஊன்படிந்த
வேல்-வேலாயுதமென்ற
சீக்கிர படைபை
உடையவரே
கந்த-கந்தக்கடவுளே
செந்தூர்-திருச்செந்
தூரினையுடைய

காட்ட-என்பாற் செலுத்து வதால்	முருகா-முருகப்பெரு மாளே
நொந்தனன்-வருந்த லாளேன்	தொண்டர்-அடியவர்களது சித்தத்தனே-மனதிற்
செம்-செழுமையான	குடியிருப்பவனே!
எ. று.	12

சிந்தைக் கவிகளைப் பாடும் புலவர் சிவந்தபெரும்
சிந்தைக் கவிகளைப் பொன்றும்நல் காணைச் செழுங்கனிகப்
சிந்தைக் கவிகள யின்றோடும் சோலைத் திருச்செந்திலூர்ச்
சிந்தைக் கவிகளைத் தூயர்பல் லோர்தினம் சேவிப்பரே.

இ-ள்.

சிந்தை-சிந்து முதலிய இசைப்பாடல்களையும் கவிகளை-இயற்றமிழ்ப் பாடல்களையும் பாடும்-இயம்பித் துதிக்கின்ற	ஐ-அழகிய கவிகள்-குரங்குகள் அயின்று-உண்டும். ஆடும்-விளையாடுகின்ற சோலை-பொழில் வளம் மிருந்த திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரென்ற ஊர்-பதியினையும் சிந்தை-அங்குள்ள கடலையும் கவிகளை-அருட்புலவர் களையும் தூயர்பல்லோர்-பலபேரன் பர்கள் தினம்-நாடோறும் சேவிப்பர்-கண்டு வணங் குவர்
புலவர்-கவிஞர்களுடைய சிவந்த-செம்மையுற்ற பெரும்-விசாலமான சிந்தைக்கு-மனத்துக்கு அவி-அழிவைத் தருகின்ற களைப்பு-மனக்கவலைகள் ஒன்றும்-ஒறுசிறிதும் நல்காளை-தர இசையாத முருகப் பெருமானை செழும்-வளமுள்ள கனிகள்-பழவகைகள் சிந்து-பறித்து எறிந்தும்	எ. று. ஏ. அகை

கவிகளைச் சேவிப்பர் என்றது, கடலையும், ஊரையும்
புலவரையும் தெரிசிப்பர் எனவும், முன்னிரண்டைத்

தெரிசித்தும், கவி பாடல்களைப் பாராயணம் புரிவர்
எனவும் கொள்ளலாம். பாடல்களைச் சேவித்தல் என்பது
வைணவ மரபு. 13

சேவித் தகரையர் ஆதியர் போற்றச் செலுத்துகையாய்
சேவித் தகரையன் ஞாண்டாய் உணத்திருச் செந்திலிடம்
சேவித் தகரை யளகத்தர் கோவைச் சிணப்பவர்முற்
சேவித் தகரையம் எய்த இகல்வதென் செப்புதியே,

இ-ள்.

சே-செந்திறமமைந்து	ஐ-அழகும் உடைய
வி-எதித்து வந்த	அளகத்தர்-கூந்தல்
தகர்-ஆட்டுக்கடாவை	மாதர்களது
ஐயர்-ஆதியர்-தேவர் முதலி	கோவை-படைத்தலைவ
யோர்	ஞான மன்மதனை
போற்ற-புகழும்படி	சினப்பவர்-கோபிப்பவ
செலுத்து-ஏறி நடத்திய	ராவர்
கையாய்-கைவலிமையுடை	முன்-அப்பெரியோர் முன்
யவரே	இருந்து
சே-இடபவாகனரான	சேவித்து-பணிசெய்தும்
வித்தகரை-சிவபிரானை	கூட
அன்று-முன்னொரு சமயம்	அகர்-என் மனத்துள்
ஆண்டாய்-ஆண்டருளிய	ஐயம்-சந்தேகம்
வரே	எய்த-உண்டாகும்படி
உன்னை-தேவரீரை	இகல்வது-மன்மதன் போர்
திருச்செந்திலிடம்-திருச்	செய்வது
செந்தூரிலிருந்து	என்-யாது காரணம்
சேவித்த-வணங்கும்	செப்புதி-சொல்லியருள்
அன்பர்கள்	வீராக
கரு-கருப்பு நிறமும்	எ. று. ஏ. அசை 14

செப்பந்த மாண முடையார் மயலிற் றிகைத்தெறியும்
செப்பந்த மாணக்க அந்தகற் கஞ்சினம் செந்நெல்வயல்
செப்பந்த மாணற் கமலங்கொள் சீர்திகழ் செந்தில்வண்மை
செப்பந்த மாணவின் ஞாள்வாய்கொ லோ?சிவ தேசிகனே

இ-ள்.

செப்பு-சிமிழ் போன்றுன்ன பந்தமா-தீப்பந்தம் போல
அந்தம்ஆன-அழகு நல்கமலம்-மேலான
வாய்ந்த செந்தாமரைப் பூக்கள்
முலையார்-தனங்களுடைய கொள்-நிறைந்துள்ள
மாதரது சீர்திகழ்-சிறப்பு அமைந்த
மயலில்-ஆசையிடத்து செந்தில்-திருச்செந்திற்
திகைத்து-செய்வதறியா பதியில்
வாறு வண்மை-உமது மேன்மை
எறியும்-விழச்செய்கின்ற களை
செப்பம் தமால்-இணக்கத் செப்பம்-புசுழா திருக்கின்
தின் காரணமாக ரோம் ஆயினும்
நக்க-இளப்பமாகத் தம்ஆ-உமது சொந்தமாக
சிரிக்கின்ற தவ்ந்து-எங்களைக்கூவி
அந்தகற்கு-எமனுக்கு ஆள்வாய்கொலோ-அருள்
அஞ்சினம்-பயந்துள்ளோம் புரிவீரோ!
செந்தெல்-உயர்த்த நெல் சிவ-சிவபிரானுக்கு
விளையும் தேசிகளே-குருநாதனான
வயல்-வயல்களிடத்து வரே
செ-சென்றிறமான எ.று.

எமன் சிரிக்கும் இளப்பமாவது, இச்சைவழி உழல்
வோர், உடல் நலம் குன்றி இறக்க நேரும். வினாவில்
தன் பாசவலைக்கு ஆளாவார் என்ற கருத்தில் சிரிப்ப
தாம். 15

தேசிகச் சுந்தரச் செவ்வேள்முன் ஏனலிற் சென்றபர
தேசிகச் சுந்தரப் பொற்புணும் பூண்டு, திரண்டகனித்
தேசிகச் சுந்தரத் தேகவல் லார்துணை செந்திலில்வாழ்
தேசிகச் சுந்தர வாமானை தோழனென் சித்தத்தனே

இ-ள்.

தேசிக-சிவகுருநாதன் ஏக-சென்று, தவம்புரிய
வல்லார்-வல்லபெரியோர்
சுந்தர-அழகுடையவன் கட்டு

செவ்வேள்-சிவந்த
முருகப்பிரான்
முன்-முன்னொருசமயம்
ஏனலில்-தினைப்புனத்தில்
சென்ற-வள்ளியை நாடிச்
சென்ற
பரதேசி-தவவேட
முடையவன்
கச்சம்-மார்பிலணிந்த
வாரும்
தர-தகுதி வாய்ந்த
பொற்பூணும்-பொன்னுபர
ணமும்
பூண்டு-அணியப்பெற்று
திரண்ட-திரட்சியுற்ற
கனித்தேசி-எலுமிச்சம்பழ
மொத்த தனத்து மாதர்
களை
கச்சம்-வெறுகின்ற
தரத்து-தகுதியான துறவு
நெறியில்

துணை-உற்றதுணையாயிருப்
பவர்
செந்திலில்-திருச்செந்திற்
பதியில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
தே-தெய்வமாயிருப்பவர்
சிக-ஒளிவடிவினரான
சுந்தர்-சோமசுந்தரரான
சிவன்
அவாம்-விரும்புகின்ற
ஆனை-விநாயகப்
பெருமானுக்கு
தோழன்-துணையான
கடவுள் அப்பெருமான்
என்-அடியேனது
சித்தத்தன்-மனத்தில்
வசிப்பவனாவன் என்பதாம்
எ. று. ஏ. அசை

16

சித்தமஞ் சாத வனவேடர் கொட்டிற் சிறுமிமுனஞ்
சித்தமஞ் சாதல்செய் வானிகர் மேனித் ! திருமறைக்கும்
சித்தமஞ் சாதரஞ் செய்சந்த மால்வரைச் செந்திலையா
சித்தமஞ் சாதறும் ஆனந்தம் சுந்துனிற் சேர்த்தருளே

இ-ள்.

சித்தம்-மனதில் (துட்ட
மிருகங்கட்டு)
அஞ்சாத-பயமடையாமல்
வன-காட்டிடத்தில் வாரும்
வேடர்-வேடமக்களுடைய

மஞ்ச-மேகங்களுக்கு
ஆதாரம்செய்-தங்க வசதி
யான
சந்த-சந்தனச் சிறப்புற்ற
மால்வரை-பெரிய மலை
முடைய

கொட்டில்-சிறுகுடியில்
வாழ்ந்த
சிறுமி-வள்ளிநாயகியின்
முன்-முன்பாக
அஞ்சி-அச்சத்துடன்
தமம்-இருளை
சாதல்செய்-அழிக்கத்தக்க
வான்நிகர்-சூரியனை ஒத்த
மேனி-சிவந்த வடிவத்தின்
திரு-அழகினை
மறைக்கும்-மறைத்து,
மாறுனகரிய வேட
வடிவுடன் சென்ற
சித்த-சித்திவல்லமை
யுடையவரே

செந்திலை-திருச்செந்தில்
பதியிற்
ஆசித்தம்-உமதருளை நாடி
வந்துள்ளோம்
அஞ்சு-ஐம்புலன்களின்
ஆது-குற்றம் (இச்சை)
அறும்-அறச் செய்கின்ற
ஆனந்தம்-பேரின்பத்தை
ஈந்து-அருள் செய்து
உன்னில்-உம்முடன்
சேர்த்து-ஒன்றுபடும்படி
அருள்-ஏற்றருள் வீராக
எ.று. ஏ. அசை

17

சேரன் பராவக் கனலுடன் ரோர்மொழி செப்பச்சென்றாய்
சேரன் பராவல்க ளெல்லாம் உதவும் திருச்செந்திலாய்!
சேரன் பராவல் அவாவெனக் கண்டனை தீயருடன்
சேரன் பராவம் புலிமீதென் ஆண்மை திகழச்செய்யே

இ-ள்.

சேரன்-சேர அரசன்
பராவ-வணங்கும்படி
கனலுடு-அவனது மன
வெளியில்
அன்று-முன்னொரு சமயம்
ஓர்மொழி-பொன் உதவு
தற்கான சொல்லை
செப்ப-கந்தசாமிப் புலவ
ருக்காகச் சொல்வதற்கு
சென்றாய்-சென்ற
கடவுளே

சேர்-உம்முடன் ஒன்றுபட
வேண்டி
அன்பு-செய்யும்பத்தி
யானது
அரு-நீக்கமில்லாத
வல்-வலிமையுடைய
அவா-பெருவிருப்பமாகும்
என-என்பதாக
கண்டனை-நீர் அறிந்துள்ளீர்
தீயருடன்-கொடியவர்
களோடு

சேர்-தன்பால் அடை
கின்ற

அன்பர்-அடியவர்கள் து
ஆவல்கள்-விருப்பங்கள்
எல்லாம்-முழுவதையும்
உதவும்-கொடுத்தருள்
கின்ற

திரு-அடிகிய
செந்திலாய்-செந்திற்
பெருமானே

சேரன்-நான் இணங்க
மாட்டேன்

பராவு-விசாலமான
அம்புனிமீது-உலகினிடம்
என்-அடியேனது
ஆண்மை-உறுதிப்
பாட்டை

திகழ-விளங்கும்படிச் செய்ய
செய்-திருவருள் புரிவீராக
எ. று. ஏ. அசை 18

திகரப்ப டாமையின் கொள்களி யாற்கடற் சேலைஉடுத்
திகரப்ப டானெனத் தேவர்கள் வாடச் செகுத்தருள்முர்த்
திகரப்ப டாமுகத் தாற்கினை யாண் திருச் செந்திலிவ்வை
திகரப்ப டாவிடிற் றுணவர்க் கெல்லவன் தேரஞ்சமே

இ-ள்

திகர-(பாற்கடல் கடைந்த
போது மத்தாக இருந்த
மந்திரகிரிக்கு)முட்டாக
படு-தாங்கி உதவிசெய்த
ஆமை-(திருமாலாகிய)
ஆமையானது
பின்-அமுதம் கடைந்து
முடிந்தபின்பு
கொள்-தன்னால் செயல்
நிறைவேறியதென்று
கருதிக்கொண்ட
களியால்-செருக்கினால்
கடற்சேலை-கடலைப்
புடவையாக
உடுத்தி-அணிந்த நில
மகட்டு
கர-கைவசப்பட்டவனாக

அருள்-திருவருள் செய்து
காத்தருளிய
முர்த்தி-தீரமுடைய
பெருமான்
கர-து திக்கையும்
படாம்-முகபடாம் என்ற
அணியையுமுள்ள
முகத்தாற்கு-யானை முகக்
கணபதிக்கு
இனையான்-பின்றுணை
யானவர்
திருச்செந்திலில்-திருச்
செந்துரில்
வைதிகர்-வேதியர்கள்
அப்பு-தர்ப்பண நிரை
அடாவிடில்-காலந்தோறும்
விடாமலிருந்தாள்

படான்-திருமால்	தானவர்க்கு-அசுரக்
அமையான்	கூட்டத்துக்கு
என-என்பதாக	எல்லவன்-சூரியமூர்த்தி
தேவர்கள்-அமரர்கள்	யின்
யாவரும்	தேர்-ஒடிக்கொண்டே
வாட-வருந்தியது கண்டு	யிருக்கும் தேர்
செருத்து-அதனைக்	அஞ்சும்-முறைப்படி செல்
கொன்று	லப் பயப்படும்
	எ. று. ஏ. அசை

காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று வேளையும் அந் தணராவார், சூரியனை நோக்கிச் செய்யும் சந்தியாவந்தன அர்க்கிய நீரால், அசுரச்செயல் அடங்குமென்பதாம். 19

தேரலங் காரமட் டோரும் புலமைத் திறலருள்சேய்
தேரலங் காரத் திருச்செந்தி லான்உயர் சிந்தையஞ்சம்
தேரலங் காரகப் பஞ்சாக்கி னுண்தனைச் சிந்திக்கப்பேய்த்
தேரலங் காரம காமாயை தீரின்பம் சித்திக்குமே

இ-ள்

தேர்-தெளிவுபெற	அலம்-செய்த துயரையும்
அலங்காரமட்டு(ம்)-	காரக-சிறைவாசத்தையும்
எழுத்து, சொல், பொருள்	பஞ்ச-நெருப்பிற்பஞ்சைப்
யாப்பு என்பனவற்றுடன்	போல
அணியிலக்கணம்	ஆக்கினுள் தனை-அழியச்
வரையும்	செய்தவராகிய பெருமானை
ஒரும்-கற்றுணர்த்தக்க	சிந்திக்க-தியானம் செய்வ
புலமைத்திறம்-அறிவாற்	தால்
றலை	பேய்த்தேர்-காளந்தீர்
அருள்-கொடுத்தருள்	போன்று
வல்ல	அலங்குஆர்-பொய்யான
சேய்-முருகப்பெருமான்	மன அலைவான
தேர்-அழகிய தேரின்	எண்ணங்களாம்
அலங்கார-சிறப்பமைத்த	அ-அந்த

திருச்செந்திலான்-திருச்	மகாமாயை-பெரிய
செந்தூர்க்கடவுள்	அஞ்ஞானம்
உம்பர்-தேவர்களது	தீர்-அறவே தீங்குதற்
சிந்தை-மனமானது	காண
அஞ்சம்-அச்சமடையச்	இன்பம்-பேரின் பம்
செய்த	சித்திக்கும்-கைகூடுவ
தேர்-இந்திரஞாலமென்ற	தாரும்
ஞானதேர்	எ. று. ஏ. அசை 20

சித்திக்கு மானந்த முத்திக்கும் தேயங்கொள் சிந்தை நொந்தி
 சித்திக்கு மானந்த சேனையுங் கொள்மதன் செய்சமர்க்கஞ்
 சித்திக்கு மானந்தச் செய்தருள் வாய்!செந்திற் சீரையிரட்
 சித்திக்கு மானந்த மிழ்ப்பாடல் கொண்டணி சேயவனே

இ-ள்

சித்திக்கும்-திருவருட்	மால்-அறிவினமயக்கத்தை
பேற்றுக்கும்	நந்த-கெடுமாறு
ஆனந்த-பேரின் பப்பயனான	செய்து-அருள்புரிந்து
முத்திக்கும்-ஐக்கமுத்திக்	அருள்வாய்-காக்கவேண்
கும்	டும்
தேயங்கொள்-விருப்பமுற்	செந்தில்-திருச்செந்
றுள்ள	தூரின்
சிந்தை-என் மனமானது	சீரை-எல்லாச் செல்வங்
நொந்து-வருந்தும்படி	களையும்
இசித்து-வளைப்பதான	இரட்சித்து-பாதுகாத்து
இக்கு-கரும்புவில்லையும்	இக்கு-இளிய தேனை
மான்-மாளை ஒத்த	மான்-ஒப்பான
அந்த-அழகிய	அந்தமிழ்-அழகிய தமிழா
சேனையும்-மாதர் படையை	லான
யும்	பாடல்கொண்டு-அன்பர்
கொள்-கொண்டுள்ள	பாக்களை ஏற்று
மதன்-மன்மதன்	அணி-அணிந்து விளங்கும்
செய்-புரிகின்ற	
சமர்க்கு-போரினுக்கு	

அஞ்சி-மிகவும் பயந்து
திக்கும்-தயக்கம் அடை

சேயவனே-முருகப் பெரு
மானே

கின்ற எ.று.

21

சேய வனசரத் தையல்சொற் கேட்கும் நெறுவழுதிர்
சேய வனச ரவனோற் பவ!துதி செய்கிலர்க்கோர்
சேய வனசரச் சூர்மாய்செந் தூரில்நிற் நேர்ந்தும்அரன்
சேய வனசரற் றீர்த்தோனென் பார்பலர் தேயத்திலே

இ-ள்.

சேய-இளமைப் பொலிவுடன்
வனசர-வேடர்களது
தையல்-மகளாக வளர்ந்த
வள்ளிநாயகியின்
சொல்-மொழியை
கேட்கும்-இனிமையுறக்
கேட்கின்ற
சிறுவ-குமாரக் கடவுளே
முதிர்-மிகுந்த
சேய-சென்றிறத்தின்
வன-அழகுடையவரே!
சரவண-சரவணப்
பொய்கையில்
உற்பவ-தோன்றியவரே
துதி-இனியதுதிப்பாடல்
களை
செய்கிலார்க்கு-சொல்லி
வனங்காதவர்களுக்கு
ஓர்-ஓப்பற்ற
சேய-தூரத்திலிருப்பவரே

வன-மிகுதியான
சர-போரினைச் செய்த
சூர்-சூரண அகரன்
மாய்-அழியப்பெற்ற
செந்தூரில்-திருச்செந்
தூரில்
நின்றேர்ந்தும்-உம்மை
உண்மைப்பொருளாக
அறிந்தும்கூட
அரன்-சிவனது
சேய்-குமாரன் எனவும்
அவன்-அச்சிவபிரானின்
அசரல்-பிரணவப்பொரு
ளின்ஐயத்தை
தீர்த்தோன்-நீக்கித்
தெரிவித்தவன் எனவும்
என்பார்-இருவிதமாகச்
சொல்வார்
பலர்-பல மக்கள்
தேயத்தில்-உலகினிடமாக
எ.று. ஏ அசை

சிவனுக்குக் குமாரனாகவும், குருவாகவும். மற்றும்
எல்லாமாகவும், உள்ள பொருள் முருகன் என்றறிவது
உண்மையென்ற கருத்து.

தேயா மதியன்ன ஆறு முகத்துச் சிவகுருவாம்
தேயா மதியன்ன மையம் வினுவத் தெளிபுவவ
தேயா மதியன்ன மாவென்ற வாதிருச் செந்தில்உறும்
தேயா மதியன்ன டாமுன்ன மீந்தருள் செங்கரமே

இ-ள்

தேயா-குறைவுபடாத
மதிஅன்ன-சந்திரனை
ஒத்த
ஆறுமுகத்து-ஆறு திரு
முகமுடைய
சிவகுரு-சாமிநாதனாக
ஆம்-விளங்குகின்ற
தேயா-ஏரகமான இடத்தை
உடையவரே
மதி-அறிவு வடிவமான
அன்னம்-கலைமகள்
ஐயம்-கலை நூல்களின்
சந்தேகத்தை
வினுவ-கேட்கும்போது
தெளி-சொல்லி விளக்கும்
புவ-புலமைப்பெருமானே
தேயா-ஒளிவடிவ
மானவரே
மதியன்-உம்மை மதியா
திருந்த

அ-அந்த
மா-பெரிய குரனை
(மாமரத்தை)
வென்றவா-வென்ற
விரளே
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரில்
உறும்-எழுந்தருளியுள்ள
தே-தெய்வமே
யாம-யமனாகிய
தீயன்-கொடியவன்
அடாமுன்னம்-என்னை
அழிக்காமுன்னம்
செங்கரம்-உமது திருக்
கையால்
சந்து-அபயமளித்து
அருள்-திருவருள்புரிய
வேண்டும்
எ. று. ஏ. அசை 23

செங்கதி ராகத் தவருள்ளந் தோறுந் தினம்விரிக்கும்
செங்கதி ராகத்த செந்தூர்க் குமரகண் தீமதியம்
செங்கதி ராகத்தர் பாவநின் தோகையின் திக்கத்தக்கச்
செங்கதி ராகத் தகவல்பல் பாந்தனைச் சேதித்தவே

இ-ள்.

செம்-செம்மையான(நல்ல) செங்கதிர்-சூரியனையும்
கதி-வழியில் ஆகு-கொண்டுவிளங்கும்

ராகத்தவர்-விருப்பமுள்ள
அன்பரது
உன்னம்தோறும்-மனங்
களிலெல்லாம்
தினம்-நாடோறும்
விரிக்கும்-பரவச்செய்கின்ற
செங்கதிர்-சிவந்த
ஒளியுள்ள
ஆகத்த-திருமேனியுடைய
வரே!
செந்தூர்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
குமர-குமாரக்கடவுளே!
கண்-கண்களாக
தீ-நெருப்பையும்
மதியம்-சந்திரனையும்

அத்தர்-சிவபிரானது
பால-திருக்குமாரரே!
நின்-உம்முடைய
தோகையின்-மயில்
வாகனத்தின்
திக்கத்தக்க-திக்கத்தக்க
என்ற தாளமுடைய
ஆட்டத்தின்
செம்கதி-சிறந்தநடையும்
ராகத்து-பேரோசையாக
அகவல்-கத்தும்ஒலியும்
பல்பாத்தனை-பலபாம்புகளை
சேதித்த-அழியச்செய்வ
தாகும்
எ. று. ஏ. அசை 24

சேதிக்கு மம்புய மாதியைப் பூவுங்கொள் சித்தசனைச்
சேதிக்கு மம்புலிங் கத்தழற் கண்ணர் தெளியச்சொன்ன
சேதிக்கு மம்புண்ட பாடற்கும் வேட்டனன் செந்திவர
சேதிக்கு மம்புலி பென்றாதி யோருந் தெரியநல்கே

இ—ன்.

சேது-செந்திற்மாயுள்ள
இக்கும்-கரும்புலில்லும்
அம்புயம்ஆதி-தாமரை
முதலிய
ஐம்பூவும்-ஐந்து மலரம்பு
களும்
கொள்-கைக்கொண்டுள்ள
சித்தசனை-மன்மதனை
சேதிக்கும்-அழித்தருளிய
அம்-அழகிய
புலிங்க-தீப்பொறிகளை
யுடைய

உண்ட-அழிக்கப்பெற்ற
பாடற்கும்-எனது பாடல்
களை மீளப்பெறு
வதற்கும்
வேட்டனன்-விருப்பமுற்
றுள்ளேன்
செந்தில்-திருச்செந்தூர்ப்
பதியின்
அரசே-தலைவரான
பெருமானே
திக்கும்-எட்டுத்திசை
யினரும்

தழல்-தெருப்பான கண்ணர்-விழியுடைய	அம்புலி-சத்திரன்
சிவன்	என்று-சூரியன்
தெளிய-ஐயம்நீங்க சொன்ன-உபதேசித்	ஆதியோரும்-முதலிய வர்களும்
தருளிய	தெரிய-நன்கறியும்படி
சேதிக்கும்-பிரணவப்	
பொருளுக்கும்	நல்கு-அந்தப்பாடல்களைக்
அம்பு-கடல், நதி, குள	கொடுத்தருள்வீராக
மாகிய நீர்திலைகளில்	எ. று. ஏ. அசை

25

தெரியலைக் கொண்ட லொடுவீசம் கார்கடற் செத்தினகர்த்
தெரியலைக் கொண்டல் மடவாரைப் பாடிச் சிலருய்ந்துனார்
தெரியலைக் கொண்டரு வேல்மயில் சேவற்குச் செங்கடப்பந்
தெரியலைக் கொண்ட புயத்துக்குப் பாடித் திகைத்தனனே

இ-ள்

தெரி-யாரும் காண	தெரியலை-எனது அரு
வருகின்ற	பலத்திற்கண்ட
அலை-அலைகள்	கொண்டு-உண்மையை
கொண்டலொடு-மேகம்	அறித்த
வரை	அரு-அரியமேன்மையுற்ற
வீசம்-தாவிப்பாய்கின்ற	வேல்-உமது வேலாயுதத்
கார்கடல்-கரியகடலருகான	துக்கும்
செந்தில்-திருச்செந்	மயில்-மயில்வாகனத்
தூரான	துக்கும்
நகர்-பதியினிடம்	சேவற்கும்-கொடியான
அமைந்த	சேவலுக்கும்
தெரு-வீதிகளின்	செம்-செந்திறமான
பாலுள்ள	
இயலை-வீடுமுதலிய சிறப்	கடப்பம்-கடப்பமலராகிய
பையும்,	தெரியலை-மாலைகளை
கொண்டல்-ஒருவித விளை	கொண்ட-அணியப்பெந்
யாட்டையுடைய	றுள்ள

மடவாரை-மாதர்களையும் (அகம்-புறம் என்ற வகையில்)	புயத்துக்கும்-திருத்தோன் கட்கும்
பாடி-புகழ்ந்து பாடியும் கூட சிலர்-சிலபுலவர்கள்	பாடி-பலவிதமாகப் பாடல் கூறியும்
உய்த்துளார்-நல்வாழ் வுற்றனர் (ஆனால் அடி யேன் அவ்விதமின்றி)	திகைத்தனன்-துன்ப மிகுதியால் மயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் எ. று. ஏ. அகச 26

திகையத்தி யானங் கனவாய் விடச்செய் நெறுவிரலா
திகையத்தி யானங் கலிதீர வந்துயர் சேந்த!வினை
திகையத்தி யானங்கள் செய்வார் மிகுசேந்திற் சேரவ!வண்நத்
திகையத்தி யானங்கள் மைத்துன வேதத்த திதஞ்சொல்வே

இ-ள்.

திகை-மலைக்கும்படியான அத்தியான்-கடற்றலைவ னான வருணன் அங்கு-மதுரையில் (அழிக் கும்படி கடல்தீர் பெருகி வந்த சமயம்)	சேந்த-முருகப்பெருமானே வினை-தியவினைகள் திகைய-திகைத்தோடுமாறு தியானங்கள்-செப தவங்களை செய்வார்-செய்யும்
அன-அவ்விதமாக வாய்விட-ஒலமிட்டமும்படி செய்-கைவேலைவிட்டு வற்றச்செய்த சிறுவிரல்-அழகிய சிறிய கையுடைய ஆதி-முதன்மைப் பொருளே	அன்பர்கள் மிகு-அதிகமாக விளங்கும் செந்தில்-திருச்செந் தூரில் விளங்கும் செல்வ-ருமார்க்கடவுளே வெண்தந்தி-வெண்ணிற ஐராவத யானை கை-கையாலெடுத்து வளர்த்த
கை-துதிக்கையுடைய அத்தியா-யானையின் துணைவரே	அத்தி-தெய்வயானைக்கும் ஆனங்கள்-ஆனங்கள் என்ற மன்மதனுக்கும் மைத்துந-மைத்துன னானவரே
தம்-தொண்டுசெய்யும் எங்களது	

கலி-வறுமை முதலிய	வேதத்து-வேதங்களின்
துன்பம்	அதீதம்-முடிவான
தீர-அறவே நீங்கும்	உண்மையை
வண்ணம்	சொல்-சொல்லியருள
வந்து-சரவணத்தடாகத்	வேண்டும்
தில் உதித்து	எ. று. ஏ. அசை
உயர்-வளர்ந்துசிறப்புற்ற	

27

திதாங் கவலைக் கடற்சீர்ச்செந் தூர தெரியவரும்
 திதாங் கவலை யெறிகூற் றுவனைத் தினம்நினைக்கும்
 திதாங் கவலைக் கிளைபாம லாண்டு சென்னவித்தைத்
 திதாங் கவலைக் குறித்துரற் குத்துந் தியக்கருத்தே

இ-ள்

தீ-வடவாமுகநெருப்பை	தீதுஆம்-கொடுமையாகிய
தாங்கு-தன்பாற்கொண்	கவலைக்கு-வருத்தத்துக்கு
டுள்ள	ஆளாகி
அவ்-அப்பெரிய	இளைபாமல்-மனம்
அலைக்கடல்-அலைகளை	சலியாவாறு
யுடைய கடற்கரையில்	ஆண்டு-என்னை ஆளாக்கி
விளங்கும்	சென்ன-பிறவிக்கு ஆதார
சீர்-சிறப்புவாய்த்த	மான்
செந்தூர-திருச்செந்தி	வித்தை-ஆசையான
லாண்டவரே	விதைகளை
தெரியவரும்-எளிதிலறிய	தீ-அளித்தருள்வதோடு
முடியாமல்	
அதீத-புலனறிவுக்கடங்கா	தாங்கு-என்னைக் காத்
துள்ள	தருளவும் வேண்டும்
அங்க-திருவுருவமுடைய	அவலை-அவலைப்பெற
வரே!	குறித்த-எண்ணமுற்று
வலை-பாசமான வலையை	உரலை-வெறும் உரலை
எறி-உயிர்கன்மீது	
வீசுகின்ற	குத்தும்-குத்தியினைப்பது
கூற்றுவனை-எமனை	போள்

தினம்-எப்போதும்
நினைக்கும்-எண்ணி

அஞ்சுகின்ற

தியக்கு-உலகமயக்கத்தை
அறுத்து-முற்றும்நீக்கி

எ. று. ஏ. அசை

அவலை நினைத்து உலகக்குத்துவது போல என்பது பழமொழி. இறந்து பிறவாத முத்தியைப் பெற விரும்புகிறேன். ஆனால் பிறவீக்கு விதையான ஆசையுடையேன். அதை அறச்செய் என்றதாம். "அவாவென்பது" என்ற குறளை ஒப்புதோக்குக. 28

தியக்க மறமகள் பாற்கொண்டு கெஞ்சிச் சிறுபதமேத்
தியக்க மறமறி சென்னியிற் சேர்த்தவன் சேராவத்
தியக்க மறவணி வார்மையந்தன் வாழ்திருச் செந்திலையேத்
தியக்க மறணிந்த, தென்னவயந் தோருஞ் செருளரே

இ-ள்

தியக்கம்-மயக்கத்தை
மறமகள் பால்-வள்ளி

நாயகியிடம்

கொண்டு-அமையப்பெற்று
கெஞ்சி-அவளன்பை

வேண்டி

சிறுபதம்-அவளது

சிற்றடியை

எந்தி-கைகளில் தாங்கியும்

அக்கு-கண்களிடத்தில்

அமர-பொருந்த ஒற்றியும்

மறி-பல திசையிலும்

திரும்பியுள்ள

சென்னியில்-சிரசினிடத்து

சேர்த்தவன்-ஞாயி

பெருமான்

சிறு-கோபித்தெழுகின்ற

அரவு-பாம்புகளையும்

அத்தி-எலும்புகளையும்

அக்கம்-உருத்திராக்கமும்

அறல்-கங்கை நீரையும்

அணிவார்-புனைந்த

சிவபிரானது

மைத்தன்-திருக்குமாரர்

வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள

திருச்செந்திலை-திருச்செந்

தூரை

எத்தி-வணங்கியதனால்

அக்க-ஐம்பொறிகளின்

மல்-மாறுபட்டசெயல்

தணிந்தது-மாறி ஒருமைப்

பட்டது

என்ன-என்பதாக

உயர்ந்துளோரும்-இன்பப்

பேறுபெற்ற அன்பர்களும்

சிலர்-ஒருசிலர்

உளர்-வாழ்கின்றார்கள்

எ. று. ஏ. அசை

29

சிலவா கனத்தவன் கையன் மருகன் சிகிமுதலாம்
 சிலவா கனத்தவன் செந்தூர்க் குருபரன் தெள்ளருவி
 சிலவா கனத்தவ னஞ்சேர்பல் கோடி சிலம்பனென்னெஞ்
 சிலவா கனத்தவஞ் செய்யவொட் டாதுறும் சேவகனே

இ—ள்

சில-தன்னுடையதாக பதி	சிலவா-ஓசையுடன்
னுறு விதமான	விழுகின்ற
ஆகன்-திருவுருக்கொண்	கனத்த-மிசுதியான
டவர்	வளம்சேர்-செழிப்புடைய
தத்த-சங்கைப் புனைந்த	பல்கோடி-எண்ணில்லாத
அம்கையன்-அழகிய	சிலம்பன்-மலைகளுடையவர்
கையுடைய திருமாலின்	என்-அடியேனது
மருகன்-மருகனுனவர்	நெஞ்சில்-மனதில்
சிகிமுதலாம்-மயில்முதல்	அவா-ஆசையானது
சில-யானே, ஆடு, இடபம்	கனத்து-அதிகப்பட்டு
ஆகிய	அவம்-தீச்செயல்களை
வாகனத்தவன்-ஊர்தி	செய்யஒட்டாது-புரிய
யுடையவர்	விடாமல்
செந்தூர்-திருச்செந்திலில்	உறும்-என் மனத்தே
உள்ள	பொருத்தியிருக்கும்
குருபரன்-குருநாதர்	சேவகனே-முருகப்பெரு
தென்-தெளிந்த	மானே
அருவி-ஊற்று அருவிகள்	எ. று. ஏ. அசை

30

சேவகப் பாவலர் கோன், திருச் சந்நிதித் தேவரைஓர்
 சேவகப் பாவலஞ் சோர உதவிமுன் செய்தவன், போர்ச்
 சேவகப் பாவல கத்தொன் பதிண்மர் திறற்றுனைவன்
 சேவகப் பாவலர் கண்டேத்தும் செந்திற் சிறுவனன்றே

இ—ள்.

சே-செம்மையான	செய்தவன்-அடக்கிய
அக-உள்ளமுடைய	தீரமுடையவன்

பாவலர்-புலவர்களது
கோன்-தலைமையானவர்
திருச்சந்தி-கொலுமண்ட
பத்திலிருந்துவணங்கும்
தேவரை-தேவர்கன்பலரை
ஓர்-ஒப்பற்ற
சேவு-யாகத்தில்வந்த

ஆடானது
அக-ஆணவத்துடன்
பாவு-தாவிச்சென்றதால்
அலம்-வந்த அச்சத்தை

சோர-தேவர்கள்அடை
யாதபடி
உதவி-வாகனமாகஊர்த்து
முன்-முன்னொருசமயம்

போர்-போர்ச்செயலில்
சேவக-வீரமுடையவராய்
பாவல்-பாவுமியல்பை
அகத்து-மனத்துட் கொண்ட
ஒன்பதின்மர்-நவவீரர்களுக்கு
திறல்-வல்லமை மமிக்க
துணைவன்-சகோதர

ரானவர்
சேவக-அடியவர்களும்
பாவல்லர்-தூயதவத்தவர்
களும்

கண்டு-தெரிசித்து
ஏத்தும்-போற்றுகின்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூர்
தலைவரான
சிறுவன்-குமார்க்கடவுளா
வார்

எ. று. அன்று ஏ. அகை 31

செந்திற் சிறுவ நிலையாளர் மெச்செழிற் சேந்த!விடச்
செந்திற் சிறுவன்பர் தேடருஞ் சண்முக செங்கதிர்நேர்
செந்திற் சிறுவளர் சீர்த்துணை யென்கலர் தேவ!திருச்
செந்திற் சிறுவ!நின் பொற்றுணை யென்றன் சிரத்தில்கையே

இ-ள்

செந்தில்-அணுவைவிடக்
குறுகிய
சிறுவ-பிரமணுவானவரே
நிலையாளர்-உண்மை
ஞானிகள்
மெச்சு-போற்றுகின்ற
எழில்-அழகிற்சிறந்த
சேந்த-முருகப்பெருமானே!
விட-விடத்தையுடைய
செந்தில்-உயிர்களைவிட

சில்-தலைப்பணி
(சடைவில்லைபூண்டு)
துவளர்-தளர்நடை
யுடைய (மகளிரை)
சீர்-சிறந்த
துணை-பற்றுக்கோடாவார்
என்கலர்-எனக்கருதாத
தவசிகளது
தேவ-தெய்வமானவரே
திரு-அழகுபெற்ற

சிறுவன்பர்-கொடியவர்கள்	செந்தில்-திருச்செந்	
தேடரும்-நாடிக் காண	துரினையுடைய	
முடியாத	சிறுவ-ருமரக் கடவுளே	
சன்மு க-ஆறுமுகப்	தின்-உமது	
பரமனே!	பொற்றூனை-திருவடிகளை	
செம்-செந்நிறமான	என்றன்-அடியேனது	
கதிர்நேர்-சூரியனைஒத்த	சிரத்தில்-தலைமீது	
செம்-ஒளிசெய்வதும்	வை-சூட்டியருள்வீராக	
தில்-விரும்பப்படுவதும்		
ஆகிய	எ. று. ஏ. அசை	32

சிரத்தில கந்தைச் சுமைகொண்டு னேற்குத் திறன்மிகுவச்
சிரத்தில கந்தைய கோண்புகழ் பேரருட் சீரருள்வாய்
சிரத்தில கந்தையங் கும்புவி கொண்டது தீர்க்கச்செந்திற்
சிரத்தில கந்தைய வார்மோகிக் கும்புயச் சின்மயனே

இ-ள்

சிரத்தில்-தலையினிடம்	தயங்கும்-தத்தளிக்கின்ற
அகந்தை-ஆணவமாகிய	புவி-உலகத்தார்
சுமை-கனத்தை	கொண்டது-அடைந்
கொண்டுனேற்கு-ஏற்	துள்ள துன்பத்தை
றுள்ள எனக்கு	தீர்க்க-நீக்குவதற்காக
திறன்மிகு-வலிமை மிகுந்த	செந்தில்-திருச்செந்
வச்சிர-சூட்சுப்பகைய	தூராகிய
திலகம்-மேலான ஆயுதமாக	சிரத்து-தலைமையான
தைய-வைத்திருக்கின்ற	தலத்து
கோன்-தேவேந்திரன்	இலகு-எழுந்தருளியுள்ள
புகழ்-பாராட்டத்தக்க	அம்-அழகு நிறைந்த
பேரருள்-தெய்வீக அருளின்	தையலார்-வள்ளி தெய்வ
சீர்-சிறப்பை	யானையாகிய தேவிகள்
அருள்வாய்-கொடுத்தருள	மோகிக்கும்-விரும்புகின்ற
வேண்டும்	புய-தோள்வலிமையுற்ற
சில்-அற்பமாகிய சில	சின்மயனே-ஞானவடி
தத்தில்-ஆபத்துக்களால்	வினரே
அகம்-மனம்	எ. று

சின்மயங் கண்டங்கு மேலோர் பிரானென் சிறியபுன்னெஞ்
சின்மயங் கண்ட திருவடி யான்அயிற் றிண்புயச்சேய்
சின்மயங் கண்டரும் சோலைச்செத் தூரன்,பல் தேவரும்பி
சின்மயங் கண்டசம் போலாதற் றீர்த்த சிகாமணியே

இ-ள்

சின்மயம்கண்-மோன நிலை	மை-மேகங்கள்
யினிடத்து	அங்கு அண்டு-வந்து
தங்கும்-நிலைத்துள்ள	பொருந்துமாறு
மேலோர்-ஞானிகளுடைய	அகும்-அருமையாக
பிரான்-தலைவனாயிருப்	உயர்ந்துள்ள
பயன்	சோலை-மரக்கூட்டம்
என்-அடியேனுடைய	விளங்கும்
சிறிய-சாதாரணமான	செந்தூரன்-திருச்செத்
புன்னெஞ்சின்-அற்ப	தூர்ப் பரமன்
மனத்தின்	பல்தேவரும்-பலவானவர்
மையம்-நடுவிடத்தில்	களும்
கண்ட-காணுமாறு நிற்கும்	பிசின்-ஒட்டும் பசையில்
திருவடியான்-பாதக மலத்	மயங்கு-சிக்கித் தவிக்கின்ற
தினர்	அண்டசம்போல்-பறவை
அயில்-வேலாயுதம்	களைப்போல
அணிந்த	ஆதல்-ஞானிடம் வருந்தி
தின்-லலிமையான	யதை
புய-தோள்களையுடைய	தீர்த்த-நீக்கியருளிய
சேய்-முருகப்பெருமான்	சிகாமணியே-முதன்மைக்
சில்-சிலவாகிய	கடவுளாக இருப்பவ
	எ. று.
	[ராகும்

34

சிகாவள மேறிய சேவக தாரகச் சீர்தருதே
சிகாவள மேறிகர் கொங்கைக் கவுரிகைச் செவ்வமைவ
சிகாவள மேனிய செந்திற் குமார தினமெனையா
சிகாவள மேகமொல் கைகத் தொழிற்கைத் திரந்தெரியே

இ-ள்.

சிகரவள-மயிலின் மீது
ஏறிய-இவர்ந்து செல்கின்ற
சேவக-வீரமிககவரே
தாரக-பிரணவத்தின்
சீர்தரு-பொருளைக் கூறி
யருளும்
தேசிகா-குருநாதரே
வ(ன்)ளமே-சிறு கிண்ணங்
களை
நிஈர்-ஒப்பாகிய
கொங்கை-தனங்களை
புடைய
கவுரி-உமாதேவியின்
கை-கையிலேந்தி மகிழும்
செல்வ-பிள்ளைப்
பெருமானே
மை-மேகங்கள்
வசி-தங்குதற்கிடமான
கா-சோலையின் அழகும்
அளம்-உப்பளங்களும்
மேவிய-பொருத்தியுள்ள

செந்தில்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
குமார-குமாரக்கடவுளே
தினம்-எப்பொழுதும்
எனை-அடியேனை
ஆகி-விருப்பமுடன்
கா-காத்தருள்வது
வேண்டும்
வள-சகல சிறப்புந்
தருகின்ற
மேகம்-மேகமுகூட
ஒல்கு-நாணும்படியான
சகை-கொடைத் தன்மை
யின்
தொழில்-செயலையுடைய
கை-உமது கைகளின்
திறம்-வள்ளன்மையினை
தெரி-யான் காணச்
செய்வீராக
எ. று. ஏ. அசை 35

திரத்த வரச னெனச்செந்தி லாளுக்கு செவ்வெனவே
திரத்த வரச மிவர்ந்தாய்!வை வேலிற் செறிதருமு
திரத்த வரசன் முகா!எழு கோடி திருப்பெருமந்
திரத்த வாச மறியேற்குன் அன்பென்று தித்திக்குமே

இ-ள்.

திரத்த-என்றும் நிலையான
அரசன் என-தலைமைக்
கடவுளாக
செந்தில்-திருச்செந்திற்
பதியில்

வர-மேன்மையமைந்த
சண்முகா-ஆறுமுகக்
கடவுளே
எழுகோடி-ஏழுவித
முடிவினையுள்ள

ஆள்-ஆட்சி செலுத்தும்
குக-குகப்பெருமானே
செல்என-மேகத்தின் இடி
ஒலிபோல

அதிர்-முழுங்கி
அத்த-சிவப்பு நிறமுடைய
அசம்-ஆட்டுக்கடாவை
இவர்ந்தாய்-ஏறிச்செலுத்
தியவரே

வை-கூர்மையான்
வேலில்-வேற்படையில்
செறிதரும்-நிறையப்

பெற்ற
உதிரத்த-அகரரது இரத்
தம் தோயப்பெற்றவரே

திரு-தெய்வத்தன்மையும்
பெரு-பெருமையும் உடைய
மந்திரத்தவ-மந்திரங்
களைக் கொண்டவரே
ரசம்-இனிய உண்மைப்

பொருளை
அறியேற்கு-உணராத
அடியேற்கு

உன்-தேவரீரது
அன்பு-பத்திச்செல்வம்

என்று-எப்போது
தித்திக்கும்-இனிமையைக்
கொடுக்கவல்லதாகும்
எ. று. ஏ. அசை 36

தித்திக்கு மாரனை யந்தவிர்த் தொன்றைச் சிவனுக்குப்போ
தித்திக்கு மாரனை வெல்லச்செய் தோன்செந்திற் செல்வன்; நிரு
தித்திக்கு மார னயமுங்கொள் வெற்பினர் சித்தத்துக்குந்
தித்திக்கு மாரனை யாதென்னை யாளிற் செகமுய்யுமே.

இ-ள்.

தித்தி-ருரவமலரையணிந்த
குமாரன்-குமார்க்கடவுள்
ஐயம்-சந்தேகத்தை
தவிர்த்து-நீங்கச்செய்து
ஒன்றை-பிரவணப்

பொருளை
சிவனுக்கு-பரமசிவனுக்கு
போதித்து-உபதேசித்து
இக்கு-கரும்புனில்லுடைய
மாரனை-மன்மதனை
வெல்ல-வெற்றிபெறும்படி
செய்கோன்-அருளியவர்

ஆரல்-சந்தனமரச்செறிவின்
நயமும்-இனிமையும்
கொள்-கொண்ட
பொதினை என்ற

வெற்பினர்-மலைவினரான
அகத்தியர்
சித்தத்துக்கு-மனதுக்கு
தித்திக்கும்-ஆனந்த

இன்பமான
ஆரன்-கடம்பமரையுடைய
எம் தலைவன்
நையாது-வருந்தாவாறு

செந்தில்-திருச்செந்	எள்ளை-அடியேனை
தூருடைய	ஆளில்-ஆண்டு
செல்வன்-முருகப்	கொண்டால்
பெருமான்	செகம்-இவ்வுலகம்
நிருதி-தென்மேற்கா	உய்யும்-தல்லநிலையடையும்
யுள்ள	
திக்கும்-நிசையில்	
விளங்கும்	எ. று. ஏ. அகை

37

செகமுத வாவென நீத்தவல் லோர் தினம் செய்தவத்தைச்
செகமுத வாரியொப் பாம்பிழி யார்க்கஞ்சிச்
சிந்தைநொத்தேன்
செகமுத வாவரும் உய்யுஞ்செந் தூர சிவன்விரும்போர்
செகமுத வண்ணமைய புள்ளர சஞ்சச் சினத்தவனே

இ-ள்

செகம்-இவ்வுலகவாழ்க்கை	அமுது-ஊனை (யாக
உதவா-பயனற்றது	அவியை)
என-என்பதாயறிந்து	அவாவரும்-விரும்பும் தேவ
நீத்த-வெறுத்துத் தவம்	ரும்
புரியும்	உய்யும்-வணங்கிப் பய
வல்லோர்-ஞானவான்கள்	னாவும்
தினம்-சதா காலமும்	செந்தூர-திருச்செந்தூர்ப்
செய்தவத்தை-புரியும்	பரமனே
தவமுயற்சியை	சிவன்-சிவபிரானால்
செரு-அழிக்கவல்லதாய்	விரும்பு-விரும்பக்கூடிய
	ஓர்-ஓப்பற்ற
அமுதவாரி-இனிய கடலை	செகம்-பிரணவப்பெருளை
ஓப்பாம்-ஓத்தமைந்த	உதவு-உபதேசித்தருளிய
	ஆண்மைய-பெருமை
விழியார்க்கு-கண்ணுடைய	யுடையவரே
மாதர்கட்கு	புள்ளரசு-சக்கரவாக
அஞ்சி-பயந்து	மென்ற வெற்றிப் பறவை
சிந்தை-மனம்	அஞ்ச-பயமுறும்படி

நொந்தேன்-மிகவருந்தி சினத்தவனே-கோபித்துப்
 எனன் போரிட்டவரே
 செரு-உயிர்க்கொலையால் எ. று.
 வரும்

ஞான்-சக்கரவாகப்பறவை வடிவுற்று, ஒவ்வோரண்ட
 மாகிச் சென்றபோது இந்திரனை மயிலாக்கி முருகன்
 பின்தொடர்ந்து வென்றான் என்க. 38

சினத்த வரவணி வார்மைந்த யாருந் தெரிவருமெய்ச்
 சினத்த வரவச்செஞ் சீரடி யார்நடஞ் சேர்செந்திலாய்!
 சினத்த வரவர்தஞ் சிற்றின மாயெனைச் செப்புமுன்உன்
 சினத்த வரவ கடந்தீர் நலம்பெறச் செய்தருளே

இ-ன்

சினத்த சிறிக்கோபிக் கின்ற	சின்னத்தவர்-சிறுதவ முடையவர்
அரவு-பாம்புகளை அணிவார்-பலவகையிற் பூண்ட சிவனது	அவர்தம்-தங்களின் சிற்றினமாய்-இனமென்ற நிலையில்
மைந்த-திருக்குமாரரே யாரும்-எத்தகையோ ராலும்	எனை-அடியேனை செப்புமுன்-கூறுதற்கு முன்னரே
தெசிவரும்-அறியமுடியாத மெய்-உண்மையான சி(ன்)னத்த-அடையாளங் களையுடையவரே	உன்-உம்முடைய சின்-ஞாநுநுபவத்தை நத்த-விரும்பிப்பெறவும் வரு-வந்துசேர்ந்துள்ள
அரவ-காற்பணிகளின் ஒலியால்	அவகடம்-இந்தஊனுடம்பு தீர்-நீங்கப்பெறும் நலம்-முத்தியாகிய நன்மையை
செம்-சிறப்பமைய சிறு அடியார்-சிறியபாத முடைய மாதாது	பெற-நானடையும்படி செய்தருள்-உதவியருள் வீராக
நடம்சேர்-நாட்டியச் சிறப்புடைய செந்திலாய்-திருச்செந் தூரின் தலைவரே	எ. று. ஏ. அசை 39

சின்னம் - சிவசாதனமான திருநீறு, உருத்திராக்க முதலியவை.

செய்தவஞ் சற்றுளத் திச்சைபல் கோடிநின் ரேருள்மஞ்
செய்தவஞ் சற்றுய்ந்து ளாருடன் சேர்வன்கொல் தீமலரஞ்
செய்தவஞ் சற்றுதி யார்வாழ்செந் தூர செழும்பலளச்
செய்தவஞ் சற்றுணைக் கையால்முன் னல்கினை தெம்புற்றதே

இ-ள்

செய்தவம்-யானியற்றிய	எய்த-விடுக்கின்றவனான
தவம்	வஞ்சன்-கபட மன்மதனை
சற்று-மிகவும் குறை	துதியார்-புகழாத
வானது	தவசிகள்
உளத்து-மனதில் உள்ள	வாழ்-வாழ்கின்ற
இச்சை-விருப்பங்களோ	செந்தூர-திருச்செந்தி
பல்கோடி-மிகப்பலவாகும்	லாண்டவரே
நின்-தேவரீரது	செழும்-வளமான
சீர்அருள்-திருவருளாகிய	பலள-பலளம்போன்று
மஞ்ச-கருணை மேகம்	செய்த-சிவந்த
எய்த-அருள் பொழிந்த	துணைக்கையால்-இரு
தனல்	கரங்களாலும்
அஞ்ச-ஐம்புலவாதனை	அஞ்சல்-அபயக்குறிப்பை
அற்று-நீங்கப்பெற்று	முன்-அன்றொரு சமயம்
உய்ந்துளாருடன்-ஞான	நல்கினை-காட்டியருளினீர்
மடைத்த பெரியேரோடு	(அதனால்)
சேர்வன்கொல்-யான்	தெம்பு-ஊக்கம்
சேர்ப்பெறுவேனோ	உற்றது-மனதில்
தீமலர்-கொடிய பூங்	அமைந்தது
கணைகள்	எ. று. ஏ. அசை
அஞ்ச-ஐந்தினையும்	40

தெம்பல வாலிறல் காட்டவென் றுடிய சேய், கமலத்
தெம்பல வாலி பொரும்பனைச் செந்திற் சிவகுரு வந்
தெம்பல வாலி மறுகாதன் றம்படிச் செப்பவுண்டாம்
தெம்பல வாலியிற் றீயிற் புனலின் சிதறியதே

இ-ள்

தெம்பு-செருக்கினால்	சிவகுரு-சாமிநாதக்கடவுள்
அலவா-நீதிக்கு மாறுபட்ட	வந்து-எழுந்தருளி
விறல்-வலிய செயல்களை	எம்-அடியேனுடைய
காட்ட-அகரர்கள்	பல-பயனுள்ள
செய்தபோது	ஆவி-உயிர்
வென்று-அவற்றைச்	மறுகாது-தவியாவாறு
செயித்து	அன்று-முன்னொரு சமயம்
ஆடிய-திருவிளையாட்	அப்படி-அந்த விதமாக
டியற்றிய	செப்ப-மொழிந்த
சேய்-முருகப்பெருமான்	அருளுரையால்
கமல-தாமரை வளர்த்தற்கு	உண்டாம்-ஏற்பட்ட
இடமான	தெம்புஅலவா-உற்சாக
தெம்பல்-சேறும்	மன்றோ
அ-அழகும்பொருத்திய	இயல்-தமிழ்ப் பாடல்களை
வாவி-நீர்த்தடாகங்களை	தீயில்-நெருப்பிலும்
பொரும்-ஒப்பாயுள்ள	புனலில்-நீர் நிலைகளிலும்
பனை-வயற்சிறப்பமைந்த	சிதறியது-அழிய இட்ட
செந்தில்-திருச்செந்திலில்	காரணமாகும்
உள்ள	எ. று. ஏ. அசை

சுவாமிகள் தமது பாடற் சுவடிகள் பலவற்றை நீரிலும் நெருப்பிலும் இட்டுச் சேதித்தனர். முருகனருளிய அருள்மொழியே துணிவு தந்ததென்பதாம். அநுபவக் குறிப்பு.

41

சிதறிய வேண படியாட வெங்கணும் செய்யமுன்னாட் -
 சிதறிய பாடல் பெறநாடி வாயிய சேறிவாய்!
 சிதறிய தாமென நல்குநர் வாழ்திருச் செந்திற்கந்தா!
 சிதறியங் கிவ்வுடல் தின்னமுன் வீந்தருள் சேவையையே

இ-ள்

சித்-ஞான அநுபவத்தை	ஆமென-ஒப்பென்னும்படி
அறிய-உணர்ந்துபெறவும்	நல்குநர்-ஈகைபுரிபவர்கள்

வேணபடி-விரும்பியவாறு
ஆடல்-சித்தாடலை
எங்கணும்-எல்லா இடங்
களிலும்
செய்ய-சென்று நடத்தவும்
முன்னாள்-அககாலத்தில்
சிதறிய-என்னால் அழிக்கப்
பட்ட
பாடல்-தமிழ்ப்பணுவல்களை
பெற-மீண்டு உம்மாற்
பெறவும்
நாடி-விருப்பமுற்று
வாடிய-மனம் வருந்து
கின்ற
சீர்-என் உள்ளப்பண்பை
அறிவாய்-தீர் அறிவீர்
சிதறி அது-பரவிப்பெய்யும்
மழையை

வாழ்-நிறைந்துவசிக்கின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
கந்தா-கந்தக் கடவுளே
சிதல்-கறையான்களும்
தீ-நெருப்பும்
அங்கு-ஈமத்தினிடமாக
இவ்வுடல்-இச்சரீரத்தை
தின்னமுன்-உன்னு
முன்பே
சேவையை-உமது காட்
சியை
ஈந்து-யான் காண உதவி
அருள்-திருவருள்
புரிவீராக
எ. று. ஏ. அசை

42

சேவை யினியதென் ணீர்த்தென்றல் வெற்பிற் சிறுமுனிவன்
சேவை யினியங்கும் வேலொடு சென்றனை செந்திலுக்கச்
சேவை யினியமம் வைத்துவந் தேன்,கொடுஞ் சித்தசனஞ்
சேவை யினியடி யேன்மீதெய் யாது செறுத்தருளே.

இ-ள்.

சேவு-இடப வாகனராகிய
ஐ-சிவபிரானுக்கும்
இனிய-இனிமையான
தென்றீர்-தெளிநீர்
அருவியும்
தென்றல்-தென்றற்
காற்றையுமுள்ள
வெற்பின்-பொதியமலைக்
குரிய

அ-அத்தகைய
சேவையின்-காட்சியைப்
பெறவிரும்பி
நியமம்-வழிபாட்டு முறை
களை
வைத்து-மளதிற்கொண்டு
வந்தேன்-யான் வந்
துள்ளேன்
கொடும்-கொடியவனான

சிறுமுனிவன் - குறுமுனி வருக்கும்	சித்தசன் - மன் மதன் அஞ்சு - ஐந்தாகிய
சே-சிவப்பு திறமும் வையின் - கூர்மையும் கொண்டு	ஏவை - மலரம்புகளை இனி - இனிமேலாவது
இயங்கும் - விளங்குகின்ற வேலொடு - வேற்படை யுடன்	அடியேன் மீது - என்னிடம் எய்யாது - தொடுக்காதபடி
சென்றனை - அருள்புரியச் சென்றீர்	செறுத்து - அவனைக் கோபித்து
செத்திலுக்கு - திருச்செந் தூருக்கு	அருள் - என்னைக் காக்க வேண்டும்
	எ. று. ஏ. அசை 43

செறுத்தலை வானைத் திரளுந்தி வானிடைச் சென்றுடுக்கட்
செறுத்தலை வானைக் கடவேங்க வீழ்திருச் செந்திற்கந்தா!
செறுத்தலை வானைவெல் கண்ணாரைக் கொள்மலைத்
தேவ! தென்னார்ச்
செறுத்தலை வானைய கோவெனக் குத்தினன் சேர்க்கைநல்கே

இ-ள்

செறுத்தலை - வயல்களிடத்து வானைத்திரள் - வானை மீன் கூட்டம்	வானை - கூரிய வானையும் வெல் - வெல்லத்தக்க கண்ணாரை - கண்களுடைய
உந்தி - மேலெழுந்து வானிடை - ஆகாயத்தின் பால்	இரண்டு தேவிமார்களை கொள் - கொண்டு
சென்று - பாயந்து உடுக்கள் - மீனென்ற பெய குடைய தட்சத்திரங்களை	விளங்குகின்ற மலைத்தேவ - மலைநிலத் தெய்வமே
செறுத்து - கோபித்து மீளவும்	ஒன்னார் - பகைவர்களை செறுத்து - கொன்று
அலை - அலைகளையும் வாள் - ஒளியையும்	அலைவாள் - பேரர்க்களத் தில் உலாவிய காளியை
ஐ - அழகையுமுடைய கடல் - சமுத்திரமானது	ஐயகோளன - ஐயோ என் றலறும்படி

ஏங்க-புலம்பும்படி
வீழ்-மேலிருந்து

குதிக்கின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரில் எழுந்தருளிய
கந்த-கந்தக்கடவுளே
செல்-மேகம்
துய்த்தலை-உண்பதான
கடலையும்

குத்தினன்-குத்திய வீர
வாகுவை ஒத்த
சேர்க்கை-வீரர் கூட்டத்
தில் வாழும் சிறப்பை
நல்கு-கொடுத்தருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை
வீரவாகுவுடன் கூடும்
சிறப்பை எனவும் கொள்ள
லாம். 44

சேர்க்கைய தாகக் கவுமா ரரைத்தந்து செங்கடப்பஞ்
சேர்க்கைய தாகப் பயணல்கு வாய்புனச் சேயிழைதன்
சேர்க்கைய தாகருங் கோட்டுச்செம் மாவல சிறவுணர்
சேர்க்கைய தா!கவின் செந்தூர எங்குந் திரிபவனே

இ-ள்

சேர்க்கையதாக-யான்
சேரும் இடமாக
கவுமாரரை-உனது அடிய
வர்களை
தந்து-அடியேனுக்கு உதவி
செம்-செம்மையான
கடப்பம்-கடப்ப மலர்களை
சேர்-சேரத்தொடுக்கும்
பணி
கையது-என்கைக்கு உரி
யது
ஆக-ஆகும்படி உதவி
பயன்-விரும்பிய வரங்களை
நல்குவாய்-கொடுத்தருள்
வீராக
புன-தினைப்புனைத்திருந்த

தா-தாவுகின்ற
கரும்-கருமை நிறமான
கோட்டு-கொம்புடையதாக
செம்-செம்மைநிறமமைத்த
மா-ஆட்டைச் செலுத்தும்
வல-வல்லபமுடையவரே
சீறு-கோபித்தெழுமின்ற
அவுணர்-அகரர்கள்
சேர்க்கை-கூட்டத்தை
அதா-அழித்தவரே
கவின்-அழகுமிக்க
செந்தூர-திருச்செந்தி
லாண்டவரே
எங்கும்-அன்பர்கள்
உள்ள இடமெலாம்

சேயிழைதன்-வள்ளி திரிபவனே-சென்றருள்
 நாயகியின் பவரே
 சேர்க்கைய-கூட்டுற எ. நு.
 வுடையவரே 45

திரியுங் கருமருப் பாடேறித் தொண்டர் திகைப்பொழியத்
 திரியுங் கருமன் திருச்செந்தில் வாழ்குகன் தேவர்தம்மெ
 திரியுங் கருமறையோன் மாலேச் செய்துயர் தீர்த்தவன், அத்
 திரியுங் கருமற் றவிர்த்தாள்தன் வீருங்கொள் சிற்பரனே

இ-ள்

திரியும்-திருகி வளைந் உங்கு-மேலிடத்துள்ள
 துள்ள அருமறையோன்-பிர
 கருமருப்பு-கருங்கொம் மனையும்
 புடைய மலை-திருமலையும்
 ஆடுஏறி-ஆட்டில் செய்துயர்-படுத்திய
 இவர்த்து கொடுமை
 தொண்டர்-அடியவர் தீர்த்தவன்-நீக்கியருளியவர்
 களது அத்திரியும்-மலைபோன்ற
 திகைப்பு-சஞ்சலங்கள் கரு-பிறையினாலாகிய
 ஒழிய-நீங்கும்படி மல்-துயரங்களை
 திரியும்-பவனிசெய்த தவிர்த்து-அடியருக்கில்
 கருமன்-தொழிலுடையவர் லாமல் செய்து
 திருச்செந்தில்-திருச்செந் ஆள்-ஆண்டருளுகின்ற
 தூரில் நல்நீர்-தல்ல கருணைப்
 வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள பண்பை
 ருகன்-ருகக்கடவுள் கொள்-பெற்றுள்ளங்கும்
 தேவர்தம்-வானவர் களுடைய சிற்பரன்-ஞான
 எதிரி-பகைவனான வடிவானவர்
 ருராவான் எ. நு. ஏ. அசை 46

சிற்பரன் தன்புடன் செய்யும் உருவினும் சேர்ந்தொளிரும்
 சிற்பரன் தன்ம மலிசெந்தில் வாழருட் பேசுகனெஞ்
 சிற்பரன் தன்விழிச் சேயென நாடுஞ் செருக்குள்மா
 சிற்பரன் தன்மெனும் நீதிக்கு மொத்துச் சிறத்தவனே

இ-ள்.

சிற்பர்-சிற்பக் கலைஞர்கள் .	விழி-நெகுப்புக்கண்வழி
அன்று-முற்காலத்தில்	யுதித்த
அன்புடன்-பத்தியுடன்	சேய்என-குமாரக்
செய்யும்-செதுக்கிய	கடவுளென்று
உருவினும்-வடிவங்	நாடும்-தியானிக்கின்ற
கனிலும்	சிலருக்கும்-ஒருசில
சேர்ந்து-கலந்துநின்று	பேர்களுக்கும்
ஒளிரும்-விளங்குகின்ற	உள்-நினைக்கத்தக்கதாயும்
சிற்பரன்-பரம்பொரு	மாசுஇல்-குற்றமற்றதாயு
ளாவர்	முன்ய
தன்மம்-அறச்செயல்கள்	பரு-சகளவடிவம்(உருவம்)
மல்-நிறைந்துள்ள	அன்றுஅன்று-உடைய
	தல்ல
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்	எனும்-(அருவமே) என்று
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள	கூறும்
அருள்-திருவருட்	நீதிக்கும்-உண்மைக்கும்
சிறப்புடைய	முத்து-இருவிதமாயும்
தேசிகள்-சற்குருநாதர்	இணங்கி நின்றருளும்
நெஞ்சில்-மனத்தினிடமாக	சிறந்தவன்-திருவரு
பரன்றன்-பரமசிவனது	ருடையவன் 47

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இவதாய் என்ற அநுபூதிப் பாடலை ஒப்பு நோக்குக.

சிறப்பன வாயிரம் சீரார்செந் தூர்வளர் சேய்;கொடுஞ்சூர்ச் சிறப்பன வாயிரம் போன்றபல் பாடல்கட் சிந்தல்முதற் சிறப்பன வாயிரங் கெற்றற்கும் நேயன்,கை சேர்உளுந்திற் சிறப்பன வாயிர மாகவிட் டானைத் தெளித்தவனே

இ-ள்.

சிறப்பன-மேலான	அனவாய்-அதுபோன்ற
அருட்செயல்	வேறுசில தவற்றினையும்
ஆயிரம்-மிகுதியாகவும்	இரங்கு-எண்ணி ஏங்கு
சீர்-சிறப்பாகவும்	கின்ற

ஆர்-அமையப்பெற்ற
செந்தூர்-திருச்செந்
வளர்-கோயில்கொண்
சேய்-முருகக் கடவுள்
கொடும்-கொடியவனான
சூர்-சூரனை
சிறு-கோபித்த
அப்பன்-தந்தையாவர்
அ-அந்த
ஆயிரம்போன்ற-ஆயிரக்
கணக்கான
பல்பாடல்கள்-பலபாட்டுக்
களை
சிந்தல்முதல்-அடியேன்
சிதைத்தது முதலாகிய
சில்தப்பு-சில தவறுகளை
யும்

என்றற்கும்-அடியே
னுக்கும்
நேயன்-அன்புள்ள
கடவுள்
கைசேர்-உள்ளங்கையிடம்
உள்ள
உனாந்தில்-உனாந்தைப்
போன்ற
சிறு-சிற்றளவில்
அப்பு-கடல்நீரை உண்டு
அன்ன-அதுபோற்குறுகிய
வாய்-தனது வாய்வழி
இரமாக-மகிழ்வுடன்
விட்டாளை-உண்டவரான
குறுமுனியை
தெளித்தவன்-உபதேசித்
தருள்புரிந்த முருகப்
பெருமானாவர்
எ. று. ஏ. அசை 48

தெளித்தவித் தாரக் கவிவாணர் சூழ்திருச் செந்திவிதை
தெளித்தவித் தாரல் வனத்தேனல் காத்த சிறுமியெதிர்
தெளித்தவித் தார மணிமார்பிற் சேரச் செலுத்தியசேய்
தெளித்தவித் தாரரு ளானெனில் மாயுமென் சிற்றனமே

இ-ள்

தெளித்த-தெளிவினை
உடைய
வித்தார-விரிந்த புலமை
யுள்ள
கவிவாணர்-பெரும் புலவர்
கன்
சூழ்-நெருங்கி வாழ்கின்ற
த்ருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரின்

அவித்து-இப்பிறப்பின்
இழிவை மாற்றி
ஆரம்-மலர்மாலைகளை
அணி-புனைந்துள்ள
மார்பில்-தனது மார்பிடத்
தில்
சேர-தழுவும்படி
செலுத்திய-கருணை செய்த
சேய்-முருகப் பெருமான்.

இறை-தலைமையுடையவர்	தெளித்த-தேனைச் சிதறு
தெளித்த-விதைக்கப்பட்ட	கின்ற
வித்து ஆர்-விதைகளைக்	வி-சிறப்பு மிக்க
கொண்ட	தார்-அவனதுமலர்
அவ்வளத்து-அக்காட்டி	மாலையை
லிருந்து	அருளான் எனில்-தாரா
ஏனல்-தினைப்பயிர்களை	திருந்தால்
காத்த-காவல்புரிந்த	என்-எனது
சிறுமி-வள்ளிநாயகியின்	சிறற்றன்னம்-சிறிய பேதை
எதிர்-முன்சென்று	மகள்
தெளித்து-அவன் முன்	மாயும்-அவன் விருப்பத்
னிலைமையை விளக்கி	தால் உயிர்விட நேரும்
	எ. மு. ஏ. அசை 49

செற்றர மானனை யார்மயல் வாதனை தீர்த்தருள்மெய்ச்
 செற்றர மான வடிவேலோ டென்முற் றிகழ்வதென்றோ
 செற்றர மான விழிவள்ளி கேள்வ!செந் திற்செவ்வ!மிஞ்
 செற்றர மானருள் மங்கைபங் காபல் சிலம்பினனே

இ-ள்

சில்-தலைப்பணியை	விழி-கண்களைக் கொண்ட
தர-தரித்துள்ள	வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்
மான் அனையர்-மான்	கேள்வ-கணவரே
போன்ற மாதரது	செந்தில்-திருச்செந்
மயல்-நாமமாகிய	தூரின்
வாதனை-ஆசைத் துயரை	செல்வ-செல்வமாயுள்ள
தீர்த்தருள்-நீக்குதல்	வரே
வேண்டும்	மிஞ்சஇல்-தனக்குமேல்
மெய்ச்சில்-உண்மையான	இல்லாத
புகழில்	தரு-கற்பகத்தருவினான
தாமாள-தருதியுடைய	அ(ம்)மான் மாமனாகிய
வேடி-கூர்மை மிக்க	இத்திரன்
வேலொடு-வேலாயுதத்	அருள்-வளர்த்துதவிய
து-ள்	மங்கை-தெய்வயானையின்

என் முன்-அடியேனெ திரில்	பங்கா-நாயகரே
திகழ்வது-காட்சி தருவது	பல்-பலவாகிய
என்றே-எக்காலமோ	சிலம்பினனே-மலைக்குரிய
சிற்று அ-சிறிய அரத்தினே	வரே
மரண-ஒத்ததான்	எ. று.

50

சிலம்பணித் தாளத்தர் தந்தகந் தா! எழிற் செந்திலுள்ளாய்!
 சிலம்பணித் தாளத் தனிச்சீர் குலாவத் திகழ்ந்தபல
 சிலம்பணித் தாளத்த ஆடல்செய் வாய்! நின் திருப்புகழ்பே
 சிலம்பணித் தாளத் ததியிது காண்! அருட் சித்தருளே

இ-ள்

சிலம்பு-காற்சிலம்பை	தாளத்த-தாளவரிசை
அணி-தரித்திருக்கின்ற	யுடன்
தாள்-திருவடிகளை யுடைய	ஆடல்-திருநடனத்தை
அத்தர்-சிவபிரான்	செய்வாய்-புரிந்தருள்
தந்த-தோற்றுவித்தருளிய	பவரே
கந்தா-கந்தக் கடவுளே	நின்-உம்முடைய
எழில்-அழகுவாய்ந்த	திருப்புகழ்-இளியசிறப்பை
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்	பேசிலம்-கூருதிருக்கின்
உள்ளாய்-கோயில்கொண்	றேன் (ஆயினும்)
டிருப்பவரே	பணித்து-பணியாளனாக
சில்அம்பு-சிலநீர் நிலைகளை	ஏற்று
அணித்து-அருகில்	ஆள-ஆட்கொள்வதற்கு
உறும்படி	ததி-ஏற்றசமயம்
ஆள்-கொண்டுள்ளங்கும்	இதுகாண்-இதுவேயாகும்
அத்தனிச்சீர்-இளியசிறப்பு	அருட்சித்து-திருவருளா
குலாவத்திகழ்ந்த-அமைந்	டல்களைச் செய்யும்
துள்ள	ஆற்றலை
பல-பலவாகிய	அருள்-வளங்கியருள்
சிலம்பு-மலைகளில்	வீராக
அ(ண்)ளி-பொருந்தி	எ. று. ஏ. அசை
யிருந்து	51

சித்தத்தை யானனத் தானுணர் தேசிகன் செந்திலில்வ
சித்தத்தை யானனங் கைக்குரித் தாங்குகன். செந்தமிழா
சித்தத்தை யானனத் தானேச் சிறைப்படிச் செய்தவன்என்
சித்தத்தை யானன விறசெயக் காட்டுந் திறத்தினனே

இ—ள்

சித்தத்து-தனது
திருவுளத்தில்
ஐ-ஐந்தாகிய
ஆனனத்தான்-முக
முடைய சிவன்
உணர்-மதித்தறிந்துள்ள
தேசிகன்-குருநாதரானவர்
செந்திலில்-திருச்செந்
தூரில்
வசித்து-எழுந்தருளி
யிருந்து
அத்த-செல்வத்துக்கு
ஐஆன-தலைமையான
திருமகனை ஒத்த
நங்கைக்கு-
தெய்வயானைக்கு
உரித்துஆம்-உரிமை
மிக்கவர்
செம்-செம்மையான
தமிழ்-தமிழ்ப் பாடல்களை

ஆசி-விரும்பிப்பாடிய
தத்தையான்-அருணகிரி
நாதராகிய கிளியினே
யுடையவர்
அனத்தானை-பிரமனை
சிறைப்பட-சிறையிலிருக்
கும்படி
செய்தவன்-தண்டம் செய்
தவர்
என்-எட்டு விதமான
சித்துஅத்தை-சித்தி
வகைகளை
யான்-அடியேன்
நளவில்-சாக்கிரத்தில்
செய-பலரறியும்படிச்செய்ய
காட்டும்-திருவருள்
புரிகின்ற
திறத்தினன்-வல்லமை
யுடையவரேயாம்
எ. று. ஏ. அசை 52

திறக்கும் பகம்பக் களிறன்ன கொங்கைச் சிறுமியர்தம்
திறக்கும் பகம்பகற் போதினுங் காண்பவர் சேர்க்கை
கொள்ளாத்
திறக்கும் பகம்பரிந் தீந்தருள் வாய்!செந்திற சீர்பகரும்
திறக்கும் பகம்பக டீர்க்கைப்புந் தந்த வெருருவே

இ—ள்

திற-வலிமையான
கும்ப-மத்தகத்தையும்

பரிந்து-என்மீது இரங்கி
ஈந்து-பெறஉதவி

கம்ப-அசைதலையுமுடைய
களிறு அன்ன-யானை
மத்தகம் போன்ற
கொங்கை-தனங்களைக்

கொண்ட
சிறுமியர்தம்-மாதர்களது
திறக்கும்-வெளிப்படவிருக்
கும்

பகம்-மறைவிடத்தை
பகற்போதினும்-நண்பகவி
லும்
காண்பவர்-காணவிழை
பவரது

சேர்க்கை-கூட்டுறவை
கொள்ளா-மேற்கொள்
ளாத

திற-மனவுறுதி பெற்ற
கும்பு-மேலோர்கூட்டத்தை
அகம்-உமது திருவுள்ளம்

அருள்வாய்-கருணை
புரிவீராக,
செந்தில்-திருச்செத்தூர்ப்
பதியின்

சீர்-தெய்வச்சிறப்பை
பகரும்-பாராட்டுகின்ற
திறக்கு-தன்மையுள்ள
எனக்கு

உம்பஅகம்-தேவலோகத்
துள்ள
பகடு-ஐராவத யானைமீது
ஊர்-ஏறிச்செல்லும்

இந்திர போகத்தின்
கைப்பும்-வெறுப்பை
தந்த-இயல்பாகவே
உதவிய

சிவகுருவே-சிவகுரு
நாதரே
எ.று 53

சிவகுரு வேதண்ட வாணானும் அன்பொடு தெண்டனிடும்
சிவகுரு வேசெந்தி லாதிப னே! அறு திங்கள்முகச்
சிவகுரு வேர்களை ஆறெழுத் தாய்! பரும் செம்மலர்வர்
சிவகுரு வேபொரு ளென்னமெய் ஞானச் செயலருளே

இ—ள்.

சிவ-உயர்வாயும்
குரு-ஒளியுள்ளதாயும்
உள்ள
வேதண்ட-கயிலைமலையில்
வாணானும்-வாழ்பவரான
சிவனும்
அன்பொடு-பத்தியுடன்
தெண்டனிடும்-வணங்கு
கின்ற

குரு-துன்பங்களின்
வேர்-மூலத்தை
களை-அறச்செய்கின்ற
ஆறெழுத்தாய்-சடாக்கர
முடையவரே
பரும்-பெரிதான
செம்-செத்திறமான
மலர்-தாமரைப்பூவில்
வாசி-வசிப்பவனான பிரமன்

சிவகுருவே-சாமிநாதக் கடவுளே செந்தில்-திருச்செந்தூரின் ஆதிபனே-தலைவனே அறு-ஆறு என்ற எண் ஐள்ள திங்கள்-சந்திரனே ஒத்த முக-முகங்களைக் கொண்ட	வகு-வினைக்கேற்ப தருவ தான உருவே-சரீரங்களே பொருள்-உண்மையான ஆன்மா என்ன-என்று கூறுத மெய்-சத்தியமான ஞான-இறையறிவின்பாற் பட்ட செயல்-தவச்செயலை அருள்-தந்தருள்வீராக எ.று. ஏ. அசை
--	--

தேகமே உயிரென்பவர் உலோகாயதர் என்க. 54

செயலைத் தருநிழற் போற்றுந் ராதியர்ச் செற்றுமகிழ்
செயலைத் தருவதுன் பாரங்கண் டாய்! பல சேவகனும்
செயலைத் தரும்வயற் செந்திலெந் தாய்! வெஞ் செருக்களத்தின்
செயலைத் தருக்குடைப் பேயின மும்புகழ் திண்புயனே

இ-ள்

செயலைத்தரு-அசோக மரத்தின் நிழல்-நிழலிலுள்ள அருகதேவனை போற்றுநர்-வணங்கும் சமணர் ஆதியர்-முதலிய புறச் சமயிகளை செற்று-வென்று மகிழ்-களிக்கின்ற செயலை-அருட்சித்தியை தருவது-அடியேனுக்கு உதவுவது உள்-தேவரீருடைய	ஐதரும்-அழகு தருகின்ற வயல்-வயற்சிறப்புடைய செந்தில்-திருச்செந்தூரி லுள்ள எந்தாய்-எமது தந்தையே வெம்-கொடிய செருக்களத்தின்-போர்க் களத்தின் செயலை-உமது வெற்றிப் பண்பை தருக்குடை-இறுமாப் புடைய
--	--

பாரம்கண்டாய்-கடமை	பேயினமும்-அலகைக்
யாகும்	கூட்டமும்
பல-பலவிதமான	புகழ்-பாராட்டக்கூடிய
சேல்-மீள்வகைகள்	திண்-வலிமை மிக்க
உகனும் உலாவுகின்றதும்	புயனே-தோள்களுடை
செயல்-சேற்றின்	யவரே
வளமுடையதுமான	எ. று.
	55

திண்ண வயனம் பறித்தாண்டு ளார்க்குப் தேசஞ்சொல்லும்
திண்ண வயனம்பு லிட்டழ நான்கு சிரத்துங்குட்டும்
திண்ண வயனம்பு காதருள் வான், திருச் செந்திலில்வாழ்
திண்ண வயனம்ப வல்லாரை யானுந் திருக்கண்ணனே

இ-ள்

திண்ணன்-கண்ணப்ப	அயனம்-பிறப்பை
நாயனாது	புகாது-அடியவர்
நயனம்-கண்களை	பெருதபடி
பறித்து-பெயர்க்கச்செய்து	அருள்வான்-திருவருள்
ஆண்டுளார்க்கு-அருளிய	புரிபவர்
சிவனுக்கு	திருச்செந்திலில்-திருச்
உபதேசம்-பிரணவப்	செந்தூரில்
பொருளை	வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
சொல்லும்-கூறிய	திண்-உறுதியான
திண்ணன்-உண்மைப்	அனையன்-தாய் போன்ற
பொருளானவர்	கருணையினர்
அயன்-பிரமதேவன்	நம்ப-தன்னை உறுதியாக
அம்புவிட்டு-கண்களில்	எண்ண
நீர்க்கிந்து	வல்லாரை-வல்லவர்களை
அழ-அழுப்படி	ஆளும்-ஆட்கொள்ளு
நான்கு-நான்காயுள்ள	கின்ற
சிரத்தும்-தலைகளிலும்	திரு-கருணை நிறைந்த
குட்டும்-மோதியருளிய	கண்ணன்-திருக்கண்
திண்ணன்-வலிமை	களுடையவராகும்
யுடையவர்	எ. று. ஏ. அசை
	56

திருக்கண்ண னும்நந்தன் மைந்தன் மருமகன் செந்திலென்றும்
திருக்கண்ண னுனந்த மாறிரண் டாறு சினம்பொருந்தும்
திருக்கண்ண னுனந்த வொட்டான் அழலுடற் றெவ்வையுணத்
திருக்கண்ண னுனந்தம் ஆதி நடுவறுஞ் செஞ்சுடரே

இ-ள்

திரு- அழகிய	கண்ணன்-18 கண் களுடை
கண்ணன் ஆம்-கண்ண	யவர்
பிரானுகி	நான்-அடியேன்
தந்தன்-நந்தகோப	நந்த-துன்பத்தில்
ளிடத்து	கெடும்படி
மைத்தன்-குமாரனாக	ஒட்டான்-செய்யாதவர்
வளர்ந்த மாயனது	அழல்-நெருப்பான
மருமகன்-மருகனுளவர்	உடல்-சரீரம்பெற்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூர்	தெவ்வை-பகையான
	அளவாகுரனை
என்னும்-என்று வழங்கு	உன்-விழுங்கிய
கின்ற	அத்தி-யானையான
திரு-செல்வமிக்க	ருக்கு-வேத முதல்வரான
கண்ணன்-இடத்தை	கணபதியை
புடையவர்	அண்ணாளுன்-தமையனாகப்
ஆளத்தம்-அருளை	பெற்றவர்
வழங்குவதான	அத்தம்-முடிவும்
ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டும்	ஆதி-முதலும்
ஆறு-ஆறுகிய	நடு-இடையும்
சினம்-கோபமுடையதும்	அறும்-இல்லாத
ஆகி	செம்-செந்திறமான
பெருந்தும்-அமையப்	கடர்-ஒளிவடிவமுற்ற
பெற்ற	முருகக்கடவுள் ஆவர்
திரு-தெய்வீகச் சிறப்பான	எ.று. ஏ. அசை

57

செஞ்சதங் கைப்பிறப் பெய்தஒட் டாமற்இச் செந்திலிவ்நிற்
செஞ்சதங் கைப்பதம் குட்டுவை யோமறை செப்பறியாச்
செஞ்சதங் கைக்கனி போனவ்கு வாய்கடற் றியர்யவுஞ்
செஞ்சதங் கைப்படை யிற்புரி வீரருட் சீரியனே

இ—ள்

செஞ்ச-செய்தனவான	சதம்-நிலைபேறுடையது
தம்-அவரவர் வினைக்	மான முத்தியை
கேற்ப	கை-கையிடமுற்ற
கை-வரிசையாகவருகின்ற	கனிபோல்-நெல்லிக்கனி
பிறப்பு-பிறப்பானது	போல
எய்தஒட்டாமல்-என்னைச்	தல்குவாய்-கொடுத்தருள
சேராபடி	வேண்டும்
இச்செந்திலில்-இந்தத்	கடல்-சமுத்திரம்போற்
திருச்செந்தூரில்	பெருகிய
நின்-உம்முடைய	தீயர்-அசுரர்களது
	பவுஞ்சு-படைகளை
செம்-தாமரை மலர்போற்	எஞ்சு-குறைந்தொழியும்
சிவந்து	படி
சதங்கை-சிலம்பணியப்	அதம்-நாசமாவதை
பெற்ற	கை-திருக்கரத்தணிந்த
பதம்-திருவடிகளை	படையில்-வேலையுதத்தால்
குட்டுவையே-தலைமீது	புரி-செய்தருளிய
அணிவீரோ	நவவீரருள்-ஒன்பது
மறை-வேதங்கள்	வீரர்களுக்கும்
செப்பறியா-கூறமுடியாத	சீரியனே-தலைவராகிய
தும்	முருகப்பெருமானே
செம்-உறுதியானதும்	எ.று.

58

சீரிய மானன்ன கண்ணார்க ளாடற் றிரமிவற்றாற்
சீரிய மானன்ன வஞ்சேருங் கோயிற்செந் திற்குகன்னன்
சீரிய மானன்ன ருட்பேறு பெற்றுயச் செய்குதியேற்
சீரிய மானன் னனுகாப் பவங்களுந் தீர்தருமே

இ—ள்

சீரிய-அழகுவாய்ந்த	ருக-ருகக்கடவுளே
மான் அன்ன-மானினை	என்-அடியேனது
ஒத்த	சீர்-சிறந்த

கண்ணார்கள்-கண்களு டைய மாதர்கள் ஆடல்-நாட்டியத்தின் திரம்-ஆடற்சிறப்பு இவற்றால்-முதலியவை யாலும் சீர்-ஒலியையுடைய இயம்-இசைக்கருவி களாலும் மா-மாண்புமிகுந்து நந்நலம்-நல்ல இனிமை சேரும்-சேரச்செய்கின்ற கோயில்-திருக்கோயில் லுடைய செந்தில்-திருச்செந்திற் பதியின்	இயமானன்-ஆன்மா அருட்பேறு-திருவருட் பேற்றை பெற்று-எய்தி உய-கடைத்தேறுர்ப்படி செய்குதியேல்-அருள் வீராயின் சீர்-தண்டத்தைக்கொண்ட இயம்-எமனால் வரும் இறப்பும் அனன்-அன்னவாகனப் பிரமனால் வரும் பிறப்பும் அணுகா-நெருங்கமாட்டா பவங்களும்-இருவினை களும் தீர்தரும்-நீங்கிவிடும் எ.று. ஏ. அசை
--	--

59

தீராத னஞ்சயி லம்பரன் மைந்த! திகழயிற்கைத்
தீராத னஞ்சயி லந்தீதென் பாருணர் செந்திற்கந்தா
தீராத னஞ்சயி லம்போற்கொன் வாளுயிர்த் தின்பதென்னோ
தீராத னஞ்சயி லம்பேவு மாரன் செருக்குன்றவே

இ-ன்

தீர்-தீர்த்து அருளவேண் டும் ஆத-தீமை மிகுந்த தஞ்ச-ஆலகாலவிடத்தை அயில்-உண்டவரான அம்பரன்-சிவபிரானது மைந்த-திருக்குமாரரே திகழ்-ஒளியிகுந்த அயில்-வேலாயுதத்தை கை-கையிலேந்திய	தீ-தீமை தருகின்ற ரா-இராக்காலமானது தனம்-கொங்கைகளை சயிலம்போல்-மலைகளைப் போல கொள்வான்-கொண்ட மகளின் உயிர்-ஆவி திற்பது-துன்புறுத்து வதை
--	--

தீர-வீரமிக்கவரே

என்னோ-நீர் அநியாதது
ஏனோ

தனம்-பொருளும்

தீர-இடைவிடாமல்

ச. இலம்-சேர்ந்த வீடும்

தன்-தன்னுடைய

தீது-பந்தம் தருவனவே

அஞ்ச-ஐந்தாயுள்ள

என்பார்-என்றறிந்த

அயில்-கூர்மையுடைய

ஞானிகள்

அம்பு-பூக்களைகளை

உணர்-அறியத்தக்க

ஏவும்-விடுகின்ற

செந்தில்-திருச்செந்தூரை

மாரன்-மன்மதனது

யுடைய

செரு-பேரின் வலிமை

கந்தா-கந்தக்கடவுளே

குன்ற-குறையும்படி

(குன்றவே தீர் எனக் கொண்டு முடிக்கவும்)

60

செருக்கு மதனன் மலர்வாளி புந்தென்றற் றேருங்கொண்டு

செருக்கு மதனக மாமிரு னாலஞ்சச் செய்யும்அடற்

செருக்கு மதனசொற் சேனைக்கும் எய்த்தனன் செந்திற்குகா

செருக்கு மதனடி யார்மோன வாழ்விற் சிறிதருளே

இ-ள்

செருக்கும்-இறுமாய்

சொல்-சொற்களையுடைய

புடைய

சேனைக்கும்-படையான

மதனன்-மன்மதன்

மாதர்கட்டு

மலர்-பூக்களால் ஆகிய

எய்த்தனன்-இளைப்புற்

வாளியும்-அம்புகளும்

நேன்

தென்றல்-தென்றலாகிய

செந்தில்-திருச்செந்

தேரும்-தேரினையும்

தூரையுடைய

கொண்டு-உடையவனாய்

குகா-குகப்பெருமானே

செருக்கும்-மயங்கச்

செருக்கு-அருட்பெரு

செய்கின்றான்

மிதத்தால்

அதன் அகமாம்-அதன்

மதன்-வலிமைமிகக்

வினைவினால்

அடியார்-அன்பர்கள்

இருளால்-அஞ்ஞான

பெற்ற

மிகுந்து

மோன-மவுன அநுபவ

அஞ்ச-அச்சமடையும்படி

மான

செயும்-செய்கின்ற
அடல்-வலிமையான
செருக்கும்-போரினுக்கும்
மது அள-தேன் போன்ற

இனிய

வாழ்வில்-பெரும்பேற்றில்
சிறிது-ஒரு சற்றுவது
அருள்-கொடுத்தருள்

வீராக

எ. லு. ஏ. அசை

61

சிறிக்கும் பனிச்சை வழியாடல் செய்குகன் செந்திற்பிரான்

சிறிக்கும் பனிமல ரும்கொண்டு ளாண்வெட்கும்

செவ்வியன்சொற்

சிறிக்கும் பனிய திருப்புக ழாண்கலைச் சேயிழைக்கும்

சிறிக்கும் பனிவரைச் செல்விக்கும் ஆவற் செறிப்பவனே

இ-ள்

சிறி-சிறிய வடிவினரான
கும்பன்-அகத்திய முனிவர்
இச்சைவழி-விரும்பியபடி]

ஆடல்செய்-திருவினை
யாடல் புரிகின்ற

குகன்-குகப்பெருமான்
ஓசத்தில்-திருச்செந்தூ

பிரான்-பெருமானாவார்
சிறு-சிறுமையைத் தருவ

தான
இக்கும்-கரும்பு வில்லும்

பனி-குளிர்ந்துள்ள
மலரும்-மலரம்புகளையும்

கொண்டுள்ளான்-பெற்ற
மன்மதன்

வெட்கும்-கண்டு நாணும்
செவ்வியன்-அழகிய மேனி

யினர்
சொல்-சொல்லப்படுகின்ற

சில்-சிலவாகிய
திக்கும்-திசைகளில் இருப்
பவர்கள்

ப(ன்)னிய-புகழ்ந்து பேசு
கின்ற

திரு-தெய்வீகமான
புகழான்-கீர்த்தியுடைய

வன்
கலை-எல்லாக்கலைகளுக்கு

மூரிய
சேயிழைக்கும்-கலைமகட்

கும்
சிறிக்கும்-திருமகட்கும்

பனிவரை-இமவரையின
ளான

சேயிழைக்கும்-உமையனட்கும்
ஆவல்-பெருமகிழ்வை

செறிப்பவன்-உண்டாகச்
செய்யும் பெருமானாகும்

எ. லு. ஏ. அசை 62

செறிகைக் களப மிகுங்கோயி லாய்அலைச் சிந்துழக்கும்
 செறிகைக் களபத் திரளார்செந் தூர திறலவுணர்
 செறிகைக் களபச்சை மாவேற்கச் சென்றவ செய்யமயில்
 செறிகைக் களபகர்ந் திட்டமை செய்யுந் தினமெதுவே

இ-ள்

செறி-நெருங்கிவரும்அன்	செறி-அழிக்கின்ற
பர்கள்	கை-ஆற்றலமைந்த
கை-கையிடத்துப்பெறு	கள-போர்க்களத்தினரே
கின்ற	பச்சைமா-பசியதினை
களபம்-சத்தனமணச்	மாவை
சிறப்பு	ஏற்க-வள்ளியிடம் பெற
மிகும்-என்றும் மிகுந்	விரும்பி
துள்ள	சென்றவ-வேடனாகச்
கோயிலாய்-திருக்கோயிலு	சென்றவரே
டையவரே	செய்ய-அழகிய
அலை-பெரிய அலைகள்	மயில்-மயிற் கூட்டங்கள்
சிந்து-கடலின் நீரை	செல்-சென்று உலாவும்
உழுக்கும்-கலக்குகின்றதும்	திகை-திசையெல்லாம்
செறி-திரட்சியான	கள-இடமாக உடையவரே
கை-துதிக்கையுடைய	பகர்ந்திட்டமை-என்பாற்
களப-யானைகளின்	கூறியவாறு
திரன்-கூட்டமும்	செய்யும்-பயனுறச் செய்
ஆர்-பொருந்தி விளங்கும்	கின்ற
செந்தூர-செந்திலாண்ட	
வரே	தினம்-நல்லநாள்
திறல்-வலிமையுள்ள	எது-என்றோ
அவுணர்-அகரர்களை	எ. று. ஏ. அசை

63

தினத்தினம் வாழும்நெற் போல மதனன் செயும்சமரத்
 தினத்தினம் வாகை வடிவே லெடுத்துச் சிகியிவர்ந்து
 தினத்தினம் வாவெனக் கூவுதல் கேட்கச் செவியிலையோ
 தினத்தினம் வார்கர மாஃபுகழ் செந்திற் திருமன்னனே

இ-ள்

தின்-அரிக்கின்ற
அந்துஇனம்-அந்துப்
பூச்சிகள்
வாழும்-சேர்ந்துள்ள
நெல்போல்-நெல்லைப்போல
(உள்வலிமை இழந்து)
மதளன்-மன்மதளவான்
செயும்-புரிகின்ற
சமரத்தில்-போரினால்
நந்தினம்-அழிவுற்றேரும்
வாகை-வெற்றிமிக்கதும்
வடி-கூர்மையுள்ளதுமான
வேல்-வேலாயுதத்தை
எடுத்து-கையிலேந்தி
சிகி-மயில்வாகனத்தில்
இவர்ந்து-ஏறியமர்ந்து
தினம்தினம்-நாந்தோறும்
வரளன்-வரவேண்டுமென்
பதாக எ.-று.

கூவும்-உரத்து நான்
அழைப்பதை
கேட்க-கேட்டருள்வதற்கு
செனி-காதுகள்
இல்லையோ-செயலிழந்
தனவோ
தில்-விரும்புகின்ற
தத்தின்-சங்கினைக்
கொண்டு
அம்-அழகுடன்
வல்கர-நீண்ட கைகளு
டைய
மால்-திருமால்
புகழ்-புகழ்ந்துகூறும்
செத்தில்-திருச்செத்
திலின்
திரு-சிறப்புக்குரிய
மன்னனே-தலைவரே
64

திருமன்ன னாக முகனாகி மூவரைச் செற்றுச் செந்தூர்த்
திருமன்ன னாகநின் றுய்வணங் காதுளத் தெம்புடன்
திருமன்ன னாகம் நடுங்கப் புடைத்துச் சிறையில்வைத்தாய்
திருமன்ன னாகப் பணித்தோகை மீது திகழ்ந்தருளே

இ-ள்

திரு-திருவருட்பேற்றை
மன்னு-அமையப்பெற்ற
அ-அந்த
நாகமுகன்-யானைமுகத்
தாருகள்
ஆதி-சிங்கமுகன் முதலிய
வரோடு
தெம்புடன்-கர்வத் தோடு
எதிரும்-முன்புநின்ற
அன்னன்-அன்னவாகனப்
பிரமன்
ஆகம்-தனது உடல்
நடுங்க-பதறும்படி
புடைத்து-விரசிற் குட்டி

மூவரை-மூன்றாவதாகிய ரூனையும்	சிறையில்லைத்தாய்-தனை பூட்டியவரே
செற்று-போசிற்கொன்று செந்தூர்-திருச்செந் தூரில்	திரு-அழகானது மன்ன-நிலைத்திருக்குமாறு நாகப்பணி-பாம்பாபரண முடைய
திரு-தெய்வீக மிக்க மன்னனாக-தலைமைக் கடவுளாக	தோகைமீது-மயிலினமீது திகழ்ந்து-காட்சி வழங்கி அருள்-திருவருள்
நின்றாய்-எழுந்தருளிய வரே	புரிவீராக
வணங்காது-வழிபடாமல் உள-மனத்தின்	எ. று ஏ அசை 65

திகழா னனந்தலை நீழலுற் றூர்விழித் தீப்பொறியாய்த்
திகழா னனங்கனொர் ஆறுடை யான், புனச் செல்வியைக்கைத்
திகழா னனங்கனெல் குஞ்செவ்வி யான்சமண் தீயர்தஞ்ச
திகழா னனவம் வினைத்தோன்செந் தூரிற் சிவக்கொழுந்தே

இ-ள்

திகழ்-விளங்குகின்ற ஆல்-கல்லாலமரத்தின் நனந்தலை-நடுவிடத்தில் நீழல்-நிழலில் உற்றூர்-அமர்ந்துள்ள பரமனது	இகழான் பிறப்பிழிவு கருஉமல் ஏற்பவர் அனங்கன்-மன்மதன் ஒல்கும்-நாணமடைகின்ற செவ்வியான்-பேரழகுடை யவர்
விழி-நெற்றிக்கண்ணின் தீப்பொறியா-நெருப்புப் பொறியாக	சமண்-சமணர்களாகிய தீயர்தம்-கொடியவர்களது சதி-வஞ்சகத்தை எண்ணி
திகழ்-தோன்றி ஒளி செய் கின்ற	கழால்-கழுமரத்தேற்றி நன்றலம்-சைவ
ஆனனங்கள்-திருமுகங் கள்	வளர்ச்சியை வினைத்தோன்-சம்பந்தராக வந்து செய்தவர்
ஓர்ஆறு-ஒப்பற்றஆறு	

உடையான்-அமையப்

பெற்றவர் செந்தூரில்-திருச்செந்
புன-தினைக்காவல்செய் தூரில் எழுந்தருளியுள்ள
கின்ற சிவக்கொழுந்தே-சிவ
செல்லியை-வள்ளி குமாரரான முருகப்
நாயகியை பெருமானேயாம்
கைத்து-வெறுத்து எ.று. 6

சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டல் தீரவந்தாள்
சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டம் செந்திலில்வ
சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டம் சேரச்செய்தாய்
சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டர் சேனையனே

இ-ள்

சிவம்-முத்திநெறியை அந்த-அழகுக் கடவுளே
தக-பொருந்தும்படியும் கம்-பிரமன்
மல-ஆணவா தியவற்றின் அலத்து-துன்பம் அடையும்
திருக்கு-குற்றங்கள் படியும்
உலவு-என்னைச் சேர்வ ருக்கு-வேதத்தின்
தான பொருளை
அ.தண்டல்-அந்தக் உலவ-தெரியச் செய்யு
கெடுதல் மாறும்
தீர-நீங்கும்பொருட்டும் தண்டம்-சிறைத்
வந்து-என் முன் தோன்றி தண்டனையை
ஆள்-ஆண்டருள சேரச்செய்தாய்-அடையச்
வேண்டும் செய்தவரே
சிவந்த-செந்நிறமுள்ள சிவம்-மங்களச் செயல்
கமல-தாமளரயிலிருக்கும் தகு-தக்கபடி அமைந்
திரு-இலக்குமி துள்ள
குலவ-மகிழ்ந்திருப்பதால் அமல-குற்றமற்றவரே
தண்டம்-பெருமைமிகுந்த திருக்குல-தெய்வ மரபின
செந்திலில்-திருச்செந் ரான
தூரில் அத்து-துணைப்பற்றியுள்ள
வசிவு-எழுந்தருளியுள்ள அண்டர்-தேவர்களு
சேனையனே-சேனாபதியே

சேனை யவாவி யருகார்செந் தூர்க்குக் தேவர் பெறும்
 சேனை யவாவியற் றிண்டோள் முருக செழுஞ்சுடர்வேற்
 சேனை யவாவிய னந்தத்தின் நாயக சேயிழையார்
 சேனை யவாவிய கண்ணல்கு மோகம் சிதைத்தருளே

இ-ள்

சேல்-மீன்களால்	சுடர்-ஒளியெய்கின்ற
நய-அழகமைந்த	வேல்-வேலாகிய
வாவி-நீர் நிலைகளை	சேனைய-படையை உடைய
அருகு ஆர்-அணமையில்	வரே
அமையக்கொண்ட	ஆவி-உயிர்கள்
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்	அனந்தத்தின்-பலவற்றுக்
உள்ள	கும்
குக-குகக்கடவுளே	நாயக-தலைவரே
தேவர்-அமரர்களால்	சேயிழையார்-மாதர்களது
பெறும்-செல்வமாக	சேனைய-கூட்டத்தின்
வளர்க்கப்பெற்ற	வாயிய-தாவுகின்ற
சேனை-தெய்வயானை	கண்-விழிகள்
யம்மை	தல்கும்-தருகின்ற
அவாவு-விரும்புகின்ற	மோகம்-இச்சையை
இயல்-தருதிவாய்ந்த	சிதைத்து-அறச்செய்து
தின்தோள்-புயவலிமை	
மிக்க	அருள்-ஆண்டருள
முருக-முருகப் பெருமானே	வேண்டும்
செழும்-செம்மையான	எ.று

68

சிதைக்குங் கலியுகத் திமைக்கும் அஞ்சிநின் சேவடித்தா
 சிதைக்குங் கலினத் தவாவடைந் தேன், நல்ல சிந்தையினைச்
 சிதைக்குங் கலிமுதற் றீர்த்தருள் வாய்! செந் திலாய்தில்லைவாழ்
 சிதைக்குங் கலின்மெய்ப் பொருளோதி வைத்தருள் சிலத்தனே

இ-ள்

சிறைதக்கும்-என் கீழ்மைக்கும்	தீர்த்து-அடியோடு
கலியுக-கலியுகத்துளது	ஒளித்து
தீமைக்கும்-கொடுமை	அருள்வாய்-கருணை
கட்கும்	புரிவீராக
அஞ்சி-உள்ளம் அச்சமுற்று	செந்திலாய்-திருச்செந்தி
நின்-தேவரீரது	வாண்டவரே
சேவடி-திருவடிகளின்	தில்லை-சிதம்பரத்தலத்தில்
தூசி-துகள்களானவை	வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
தைக்கும்-பொருந்தியுள்ள	சித்-ஞானசபையின்
கவிஇனத்து-மலைகளிற்	ஐக்கும்-தலைவரான
சென்று	சிவனுக்கும்
அவா-வணங்கும்	உங்கு-அவ்விடத்தில்
ஆசையை	அவ்இல்-ஐயமற்ற
அடைந்தேன்-பெற்றுள்	மெய்ப்பொருள்-தாரகப்
ளேன்	பொருளை
நல்ல-நன்மை மிக்க	ஒதிவைத்து-உபதேசித்து
சிந்தையினை-என்மனத்தை	அருள்-விளக்கிய
சிறைதக்கும்-தீவழியிற்	சீலத்தனே-மேன்மை
செலுத்தும்	புள்ளவரே
கலிமுதல்-வறுமை முதலிய	69
வற்றை எ.று	

சீலத் தருக்குல நீழல்கொள் வாசலன் சீர்வெறுக்கும்
 சீலத் தருக்குல கம்புகழ் சித்தியும் செய்தவமெய்ச்
 சீலத் தருக்குல வாமையும் நல்கும் திருச்செந்திலாய் -
 சீலத் தருக்குல வந்தீர்கை கொண்டெனைத் தேற்றுகியே

இ-ள்

சீல-அழகுள்ள	உலவாமைபும்-குறைவு
தருக்குல-கற்பகமரங்	வராமையும்
களின்	தல்கும்-கொடுத்தருள்
நீழல்கொள்-நிழலில் இருக்	கின்ற
கின்ற	

இ-ள்

வாசன்-தேவேந்திர	திரு-தெய்வத்தன்மை
னுடைய	யுள்ள
சீர்-சொர்க்கபோகத்தையும்	செந்திலிய்-திருச்செந்தூர்
வெறுக்கும்-அருவருக்	ரண்ணலே
கின்ற	சீல-இயல்பாகவுள்ள
சீலத்தருக்கு-நற்குண	தருக்கு-ஆணவத்தை
மேலோர்கட்கு	உலவம்-பொருத்த
உலகம்-எவ்வுலகத்துள்ள	மாட்டோம்
வரும்	தீர்கை-(இருப்பினும்)
புகழ்-போற்றத்தக்க	அறவே அது நீங்க
சித்தியும்-என் வகைச்	எனை-அடியேனை
சித்திகளையும்	கொண்டு-எற்றுக்கொண்டு
செய்தவ-தவஞ்செய்கின்ற	தேற-தெளிவடையும்படி
மெய்-உண்மையான	செய்-திருவருள் செய்ய
சீலத்தருக்கு-நல்லுழுக்கத்	வேண்டும்
தோடு	எ.று. ஏ அசை

70

தேரு மனத்தைக் கரத்தான் அயன்முதற் றேவர்கட்கும்
தேரு மனத்தைத் தியானிக்கை கொண்டறத் தேற்றும்விதைத்
தேரு மனத்தைத் திருமேனி யாய்திருச் செந்திலின்கண்
தேரு மனத்தயில் வேவா!என் வாய்க்குன் செவிதஞ்சமே

இ-ள்.

தேறு-புனிதமான	மன்-நிலைபெற்ற
ஆ-இடபவாகனமுடைய	அத்து-சிவப்பு நிறமான
மன்-தலைவரானசிவபிரான்	ஐ-அழகுடைய
நத்தை-சங்கைக்கொண்ட	திருமேனியாய்-திருவரு
கரத்தான்-கையினரான	உடையவரே
திருமால்	திருச்செந்திலின்கண்-
அயன்முதல்-பிரமன்	திருச்செந்தூரில்
முதலிய	தே-தெய்வமாயுள்ளவரே

தேவர்கட்கும்-தெய்வங்
களாலும்

தேறு-தெளிவிக்கமுடியாத
மனத்தை-என் ஈன

மனத்தை
தியானிக்கைகொண்டு-

உமது திருவுருவை
நாடுதல் மூலம்

அற-நன்றாக
தேற்றும்-தெளிய வைக்க

உதவும்
விதைத்தேறு-தேற்றான்

விதையை ஒப்பானவரே
மூவராலும் தெளிவிக்க

மனதின் வலிமை நோக்கி என்க.
விண்ணப்பத்தை ஏற்று அருள்

ராமன்-இராமனாக வந்த
திருமால்

நத்து-விரும்பப் படுகின்ற
அலில்-கூர்மையான

வேலா-வேலாயுதக்
கடவுளே

என்-அடியேனுடைய
வாய்க்கு-வாய்த் துதிக்கு

உன்செவி-உமது காதுகள்
தஞ்சம்-அடைக்கல

முதவுமாக
எ. று. ஏ. அசை

மனம் என்றது
காதுகள் மூலம்

என்பதாம். 71

செவிக்குஞ் சரவண மந்திரங் கொண்டுன் திருவுருவச்

செவிக்குஞ் சரவணம் போற்கூர்த்த நெஞ்சைச்

செலுத்துகின்றேன்

செவிக்குஞ் சரவணப் பூவுங்கொள் வான்சமர் செய்தனன்தாழ்

செவிக்குஞ் சரவணங் கார்ச்செந்தில் வேல செயந்தந்திடே

இ-ன்

செவிக்கும்-வாயாற் செபிக்
கின்ற

சரவண-ஆறெழுத்தாகிய
மந்திரம்-மந்திர மொழியை

கொண்டு-ஆதரவாகக்
கொண்டு

(மேலும்)
உன்-உம்முடைய

திருவுருவ-சகன வடிவத்
தின்

வ(ன்)ன்-ஆழகுடைய

பூவும்-மலர் அம்புகளையும்

கொள்வான்-கொண்ட

மன்மதன்

சமர்செய்தனன்-போர்

புரிவதானான்

தாழ்-தொங்கியுள்ள

செவி-பெரிய காதுடைய

குஞ்சர-யானைபோன்ற

வண்ணம்-கருநிறமுடைய

செ(வ்)விக்கும்-அழகையும்	கார்-மேகத்தைக்கொண்ட
சரவணம்போல்-தருப்பை	(சோலையுடைய)
கூர்த்த-கூர்மையான	செந்தில்-திருச்செந்
நெஞ்சை-என்மனத்தை	தூரில் உள்ள
செலுத்துகிறேன்-உம்	வேல-வேலாயுதப்
மிடம் செலுத்துகின்றேன்	பெருமானே
செவ்-செவ்வியதான	செயம்-அந்த மன்மதனை
இக்கும்-கரும்புனிலும்	வெல்லும் ஆற்றலை
சர-அம்புகளாயுள்ள	தந்திடு-கொடுத்தருள்
	வீராக
	எ. று. ஏ. அசை
	72

செயங்கொண்ட லாரீக்கு மலர்ச்சோலை குழ்திருச்
செந்தினைப்பு
செயங்கொண்டல் வேட்ட மடனாரைக் கெஞ்சித் தினமுமவர்
செயங்கொண்ட நெற்றன்ன அல்குற் குருகுவம் சீர்திருத்தாய்
செயங்கொண்ட வேற்குச னே! உமை பரகச் சிவன்மகனே

இ-ன்

செய்-வயல்களின்	செய்-செந்நிறமான
அம்-அழகிய தோற்றமும்	அம்கொண்ட-தன்மை
கொண்டல்-மேகங்கள்	புடைய
தங்கி	நெற்றன்ன-நெற்றுப்
ஆர்க்கும்-முழங்குகின்ற	போன்ற
மலர்ச்சோலை-பூமாப்	அல்குற்கு-நிதம்பத்துக்கு
பொழில்களும்	உருகுவம்-மனம் உடை
குழ்-குழப்பெற்ற (உம்து)	கின்றோம்
திருச்செந்தில்-திருச்செந்	சீர்-இந்நிலை நீங்கிச்
தூரிலிடத்து	சிறப்படைய
அன்புசெயம்-உரிமை	திருத்தாய்-செம்மை
கொள்ளாதுள்ளோம்	புரிவீராக
கொண்டல்-கொண்ட	செயம்-வெற்றியையே
லென்ற ஆடலை	கொண்ட-மிகவுமுடைய
வேட்ட-விரும்புகின்ற	வேல்-வேலாயுதமணித்த
	ருகனே-ருகக்கடவுளே

மடவாரை-மாதர்களை
கெஞ்சி-அவரன்பை
வேண்டி
தினமும்-நாள் தோறும்
அவர்-அம்மாதரது

உமை-உமையவளை
பாக-ஒருபுறம்கொண்ட
சிவன்மகனே-சிவபிரா
னின் குமாரரே
எ. று.— 73

சிவனந் தரங்க னயன்றேறு மாறணித் திங்கள்முகச்
சிவனந் தரங்கண்டு சீர்திருத் துங்குகன் செந்துவர்ப்பா
சிவனந் தரங்கந் தருங்கடற் போற்றுசெந் திற்பதிவா
சிவனந் தரங்கத்தில் உள்ளா னெமக்கோர் திடுக்கமின்றே

இ-ள்

சிவன்-சிவபிரானும்
நத்து-சங்கைப்புனைத்த
அரங்கன்-திருமாலும்
அயன்-பிரமனும்
தேறும்-நிச்சயித்தறிகின்ற
ஆறு-ஆருகிய
அணி-அழகுடைய
திங்கள்-முழுமதிபோன்ற
முக-திருமுகங்களை யுள்ள
சிவன்-மங்கலப்பொரு
ளானவர்
நம்-எம்முடைய
தரங்கண்டு-தருதியறிந்து
சீர்திருத்தும்-நன்னெறிப்
படுத்தும்
குகன்-குகக்கடவுள்
செம்துவர்-சிவந்த பவளத்
தையும்
பாசிவனம்-நீர்ப்பாசிக்
கூட்டத்தையும்

தரங்கம்-அலைகளையும்
தரும்-உதவுகின்ற
கடல்-சமுத்திரத்தை
யுடையதாய்
போற்று-பலராலும்
புகழ்கின்ற
செந்திற்பதி-திருச்செந்
திற்பதிலில்
வாசி-எழுத்தருளியிருப்
பவர்
வன்-உறுதியான
அந்தரங்கத்தில்-எனது
மனதில்
உள்ளான்-குடியாறிருக்
கின்றார்
எமக்கு-(ஆதலால்) எங்
கட்கு
ஓர்-எவ்விதமான
திடுக்கம்-அச்சமும்
இன்று-உண்டாவதில்லை
எ. று. ஏ. அசை 74

திடுக்கந் தவிரதந் கொள்வார் விருப்பருள் சேந்த! திடு
திடுக்கந் தவிரப்பில் சந்தவெற் பாள சினத்தொடுமோ
திடுக்கந் தவிரடல் மாவார்செந் தூரஎன் சிந்தைகொண்ட
திடுக்கந் தவிர வரவேண்டும் தோகைச் சிவியிவந்தே

இ-ள்

திடு-உறுதியான உள்ளத் துடன்	சினத்தொடு-கோபத் துடன்
கந்தவிரதம்-சட்டி, விசாகம் வெள்ளி முதலிய நாள் நோன்புகளை	மோதிடு-முட்டி இடிப்பதாய்
கொள்வார்-கைக்கொண்ட அன்பரது	கந்துஅவிர்-கட்டுத் தறியிலுள்ள
விருப்பு-எண்ணங்களை அருள்-நிறைவுபெற	அடல்-வலிமை மிக்க மாஆர்-யானைகளை யுடைய செந்தூர-திருச்செந்தூர் ரண்ணலே
உதவும் சேந்த-முருகப்பெருமானே திடுதிடு-திடுதிடென	எள்-அடியேனது சிந்தை-மனமானது கொண்ட-அடையக் கொண்ட
இடிக்கின்ற கம்-மேகக்கூட்டங்கள் தவு-தவழுகின்ற	திடுக்கம்-பல அச்சங்களும் தவிர-நீங்கும்படி வரவேண்டும்-காட்சி யருளவேண்டும்
இரு-விசாலமான அப்பில்-நீர் நிறைந்த கடலுள்ள	தோகை-நீண்ட தோகை யுள்ள
சந்த-சந்தனசலமென்ற வெற்பாள-மலைக்கு உரியவரே	சிகி-மயில்மீது இவர்ந்து-ஏறிவந்து எ. று. ஏ, அசை

75

சிகிக்கார னேய மகள்கண வாருநச் செவ்விவண்கட்
சிகிக்கார னேய மகள்வளர்த் திட்டசெந் தேகம்விற்றுச்
சிகிக்கார னேரத் தனைவென்ற வாதிருச் செந்தில்வாழ்
சிகிக்கார னேயுனை அல்லா தெனக்கொரு தெய்வன்றே

இ-ள்

சிகிக்காரன்-உச்சைச்
சரவமென்ற குதிரை
புள்ள இந்திரனது
நேய-அன்புக்குரிய
மகள்-தெய்வயானையின்
கணவர்-நாயகரானவரே
குறச்செல்வி-வள்ளி
நாயகியின்
உண்கண்-மைதிட்டிய
கண்களான
சிகிக்கு-அம்புக்கு வட்சிய
மாக
ஆரல்-கார்த்திகையென்ற
நேரிழையார்-ஆறு மாதா
களால்
வளர்த்திட்ட-வளர்க்கப்
பெற்ற
செம்-செம்மையான
தேகம்-உமது திரு
மேனியை
விற்பு-உரிமையாக
விற்பதுபோல்உதவி

சிகு-சிக்கவைக்கின்ற
இக்கு-வில்லாகியகரும்பை
ஆர்-கையிலேந்திய
அல்நேர்-இரவுநோத்துக்
குரியவனாக வருகின்ற
அத்தனை-மன்மதனைப்
(போரில்)
வென்றவா-வெற்றி
பெற்றவரே (பேரின்பு
வடிவானரே)
திருச்செந்திலில்-திருச்
செத்தூரில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
சிகிக்காரனே-மயில்
வாகனக் கடவுளே
உன்னை-தேவரீரை
அல்லாது-தவிர
எனக்கு-அடியேனுக்கு
ஒருதெய்வம்-வேறொரு
கடவுள்
இன்று-இல்லவேயில்லை
எ. நு. ஏ. அசை 76

தெய்வத் தலைமைப் புலவனின் மால்முதற் செப்புபவ
தெய்வத் தலைமைப் புலவனைக் காத்தசெந் திற்குக!வா
தெய்வத் தலைமைப் புலவர் கழுவிற் செறித்தவனேர்
தெய்வத் தலைமைப் புலவர்பல் லோர்தம் கிரோமணியே

இ-ள்

தெய்வத்தலை-யாகத்தி
எரிடம்வந்த
மை-ஆட்டுக்கடர்
புலவனின்-எதிர்த்தபோது

எய்-தோற்றவர்களாய்
வத்து-உண்மையறியாமல்
அலை-உழன்ற
மை-கரிய நிறமுடைய

மால்முதல்-திருமால்	பு(ல்)லவர்-அற்பர்களான
முதலாக	சமணர்களை
செப்பு-உடனிருந்தவராகக்	கழுவில்-கழுமரத்தினிடம்
கூறும்	செறிந்தவன்-ஏற்றிய
பலதெய்வ-பல தேவ	ஞானசம்பந்தரை
கணத்தின்	தேர்-ஒப்பாக (உமது)
தலைமை-அரசனாகிய	தெய்வ-திருவருளைப்
புலவனை-இந்திரனையும்	பெற்ற
காத்-அச்சத்தினின்றும்	தலைமை-மேலான
காப்பாற்றிய	புலவர்-ஞானவான்கள்
செத்தில்-திருச்செந்	பல்லோர்தம்-பல
தூரினையுடைய	பேர்களுக்கு
சூக-சூகக்கடவுளே	சிரோமணியே -நாயகமான
வாது-அனல், புனல்	பெருமானே
என்ற இரு வாதத்தில்	எ.று.— 77

சிரகர மாறுடன் பன்னிரண் டாக்கொளும் சேந்தன்,எண்கட்
சிரகர னேகரைக் குட்டிப் பிணித்துச் சிறையினிட்டோன்,
சிரகர முண்டவன் போற்றுஞ்செந் தூரன்முந் சிந்தெறிதன்
சிரகர வத்தைவென் ஞனந்த வாழ்வுறும் சிட்டர்களை

இ-ள்

சிரகரம்-தலைகளும்	போற்றும்-வணங்கப்
கைகளும்	பெற்றவர்
ஆறுடன்-ஆறுகளும்	செத்தூரன்-திருச்செந்
பன்னிரண்டா-பன்னிரண்	திற்பெருமான்
டாகவும்	முன்-அவரது சந்திதி
கொளும்-முறையே	எதிரில்
பெற்றுள்ள	சிந்து-கடலின் அலை
சேந்தன்-முருகக்கடவுள்	எறி-மோதுகின்றதாய்
என்கண்-எட்டுக் கண்	தன்-குளிர்த்துள்ள
களுள்ள	சிரகர்-அலைநீர்த்துளிகள்
	பட்டதால்

சிரகர்-கமண்டலப்	அவத்தை-பல இன்னல்	
பிரமர்கள்	கனை	
அனேகரை-பலபேர்களை	வென்று-அறவே நீங்கப்	
குட்டி-சிரசில்மோதியும்	பெற்று	
பிணித்து-கைகளைக்	ஆனந்த-பேரின்பமாகிய	
கட்டியும்	வாழ்வு-திருவருட்	
சிறையில்-மலைக்குகையில்	பேற்றை	
இட்டோன்-அடைத்தவர்	உறும்-பெற்றுள்ளவராவர்	
கிர-கொடுமையிற்சிறந்த	சிட்டர்கள்-பலபேரி	
கரம்-ஆலகாலவிடத்தை	யோர்கள்	
உண்டவன்-உண்ட		
சிவபிரானும்	எ. லு. ஏ. அசை	78

சிட்டனை பாண்டரைக் பாடலிற் போக்கிடும் சேனும்வி
 சிட்டனை பாண்டருள் சீர்படைத் தோன்எனற் றேர்ந்தனன்,வ
 சிட்டனை பாண்டலம் செய்தோன் சுகன்முத்தர் சீரியர்நெஞ்
 சிட்டனை பாண்டலை யான்றிருச் செந்திலைத் தெண்டனிட்டே

இ-ன்

சிட்டன்-அன்பனெருவன்	ஆண்டு-அவ்விடத்தில்
ஐ ஆண்டு-ஐந்து வருட	அலம்-துன்பமடையும்படி
முயன்றும்	செய்தோன்-செய்த விசு
அரைப்பாடலில்-அரைப்	வாசித்திரரையும்
பாட்டுப்பாடி	சுகன்-சுகப்பிரமமுனியை
போக்கிடும்-மேல் அரை	யும்
யும் பாடமுடியாமல்	முதல்-மற்றும் பலவான
காலம் கடத்தும்	சீரியர்-தவமும் ஞானமு
சீலனும் நல்லொழுக்க	முடையவரது
முடையவனையும்	நெஞ்சு-மனதுக்கு
விசிட்டன்-மேலான	இட்டன்-உவப்பான
அன்பன் என எண்ணி	கடவுளாயும்
ஐ-பெரும் புலவர் தலைவ	ஐ-அழகுடைய
னாகும்படி	ஆண்டலையான்-சேவற்
ஆண்டு-திருவருள்புரியும்	கொடியினனாகவும்
சீர்-சிறந்த கருணையை	உள்ள முருகப்பிரானை

படைத்தோன்-உடைய
வன் நமது முருகன்
எனல்-என்ற பேருண்
மையை
தேர்ந்தான்-அறிந்துள்
ளேன், எவ்வாறெனில்
வசிட்டனை-வசிட்ட
முனிவரை

திருச்செந்திலை-திருச்செந்
தூரை அடைந்து
தெண்டனிட்டு-கண்டு
வணங்கிய தவப்பயனால்
எ. று. ஏ. அசை
தெண்டனிட்டுத் தேர்ந்
தான் என இயைத்துக்
கொள்க.

“ஐயாண்டு சென்று ஓர் அளரக்கவி கூறினும் தெய்வம் சாரப் புலமையின்றே ” என்பது அறுவகை இலக்கணம். ஐந்து ஆண்டு முயன்றும் அரைப்பாட்டு பாடியவனையும் அன்பனாக ஏற்றுப் பெரும் புலவனுக்கும் கருணையினன் செந்திற் பிரானென்பது கருத்து. தெய்வ அருளில்லாவிடின் அவ்வளவுக்குப் பாடும் புலமை வரா தென்பதாம்.

தெண்டனைக் கஞ்சிக் கருளப் புடைத்தசெந் 'திற்குண்கைத் தெண்டனைக் கஞ்சிவத் தோடருள் வான், தமிழ் செய்தமுனி தெண்டனைக் கஞ்சி யறம்வளர்த் தாள்மகன் சீறும்எம் தெண்டனைக் கஞ்சி வருந்தாது குட்டுந் திருப்பதமே

இ-ள்

தெண்டனை-ஞானத்
தெளிலை
கம்-தலையிடத்துப்பெற்ற
சிக்கர்-குடுமித்தலைப்
பிரமன்
உள்ள-உண்மையறிபும்படி
படைத்த-குட்டியருளிய
செந்தில்-திருச்செந்தூரின
னாகிய
குணன்-குகக்கடவுளானவர்

முனி-அகத்திய முனிலரது
தெண்டன்-வணக்க
முடையவர்
ஐ-தலைமையான (அழகிய)
கஞ்சி-கச்சிப்பதியில்
அறம்-முப்பத்திரண்டு
அறங்கனையும்
வளர்த்தான்-புரிந்த
உமாதேவியின்
மகன்-குமாரராகியவர்

கை-திருக்கரத்தணிந்த
தெண்டன்-தண்டாயுத
முடையவர்
ஐக்கம்-ஒன்றிப்பான
முத்தியை
சிவத்தோடு-பரத்தோடு
பொருந்த
அருள்வான்-நல்கியருள்
பவர்,
தமிழ்-தமிழ்மொழிக்கு
செய்த-இலக்கண வரம்
பமைத்த

சீறும்-கோபித்து வருகின்ற
எம-எமனது
தெண்டனைக்கு-தாக்குத
லுக்கு
அஞ்சி-மனம் அச்சமுற்று
வருந்தாது-துன்ப
மடையாதபடி
திருப்பதம்-தனது
திருவடிகளை
சூட்டும்-என்சிரசில்
அணிவான்
எ. று. ஏ. அசை 80

திருப்பாத பங்கயம் சேர்தினைக் காட்டிடை சென்றுவரும்
திருப்பாத பங்கயம் ஈவதென் றோ?செந் திலாய்!இலம்ப
திருப்பாத பங்கயங் குற்றேன் கரிமுகத் தேவனிடம்
திருப்பாத பங்கை யடியேன தென்றின்று செப்பிவிடே

இ-ன்

திரு-அழகிய
பாதபம்-மரக்கூட்டமும்
கயம்-யானைகளும்
சேர்-நிறைந்துள்ள
தினைக்காட்டிடை-தினைப்
புனத்தில்
சென்று-வன்னியின்
பொருட்டுச்சென்று
வரும்-அவளன்பைப்
பெற்றுவந்த
திரு-புனிதமாகிய
பாத-திருவடியான
பங்கயம்-தாமரைகளை
கவது-யான் பெறத்தருவது

கயங்குற்றேன்-பலிதம்
காணாது வருந்தி
யுள்ளேன்
கரிமுக-யானை முகமுடைய
தேவனிடம்-கணபதியின்
பால்
திருப்பாத-உமக்கென்று
தராத
பங்கை-களியின் பாகத்தை
அடியேனது-எனக்குத்
தரவேண்டும்
என்று-என்பதாகக்கூறி
இன்று-இப்போது அதைத்
தருமாறு

என்றோ-எந்தக்காலமோ
செந்திலாய்-திருச்செந்தி
லாண்டவரே
சிலம்பது-மலைக்கூட்டமே
இருப்பா-வசிப்பிடமான
வரே
தபம்-தவம்செய்யும்
முயற்சியில்

செப்பிவிடு-சொல்லி
யருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை
நீர் பங்குப்பழம் பெருது
விட்டாலும், இப்போது
உமது அன்பனாகிய எனக்
குத்தர உதவுமாறு கேட்
டருள்க என்பதாம். 81

செப்பியற் சந்த முலையார் மயலிற் நினைத்தும்நின்மேற்
செப்பியற் சந்தம் பழுதுகொ லோதிருச் செந்திலில்வாழ்
செப்பியற் சந்தறை வார்க்குநல் லாய்! நின்பொற் சேறடிக்குச்
செப்பியற் சந்தத் தளிராதி சாத்துகை திண்டுதியே

இ-ள்

செப்பு-சியிழ்போன்ற
இயல்-இயல்பையும்
சந்த-அழகையும்உடைய
முலையார்-தனங்களுள்ள
மாதரது
மயலில்-ஆசையில்
தினைத்தும்-முழ்கிய நிலை
யிலும்கூட
நின்மேல்-உம்மீது
செப்பு-பாடப்பெறுவதான
இயல்-இயல்புடைய
சந்தம்-வண்ணப்
பாடல்கள்
பழுதுகொலோ-தவ
றுடையளவா?
திரு-தெய்வீகமிக்க
செந்திலில்-செந்திற்
பதியில்
வாழ்-எழுந்தருளி
யிருக்கும் இனியவரே

செப்பி-(சுந்தரர் சொல்
லுக்கு) இனங்கி
அல்-இரவு நேரத்தில்
(பரவையிடம்)
சந்து-தூது சென்று
அறைவார்க்கு-சமாதானம்
சொன்ன சிவனுக்கு
நல்லாய்-இனியவரே
நின்-உம்முடைய
சேறடிக்கு-சிறிய திரு
வடிகட்கு
செப்பு-செந்திறம்
இயல்-பொருந்தி
சந்த-அழகுடையதான
தளிர்-இளந்தழை
ஆதி-பூ முதனியவற்றை
சாத்துகை-அடியேன்
அணிவதை
திண்டுதி-ஏற்றருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை 82

தீண்டல கம்பலைக் கஞ்சாது மங்கையர் சித்தித்தொல்கும்
தீண்டல கம்படிந் தேங்குகின் றேன்றின் செழுமலர்க்கை
தீண்டல கம்பவந் தீர்க்குமென் றேதிருச் செந்திலில்வந்
தீண்டல கம்பந் தவிர்திரு வோலக்கஞ் சேவிப்பதே

இ-ள்

தீண்டு-என்பால் வருகின்ற தீண்டல்-தொட்டருள்	
அல்-குற்றமிக்க	வதனால்
அ-அவ்விதமான	அகம்-எனது ஆணவத்
கம்பலைக்கு-துன்பங்கட்கு	தையும்
அஞ்சாது-அச்சப்படாமல்	பவம்-பாவவினையையும்
மங்கையர்-மாதர்களை	தீர்க்கும்-தீர்ச்செய்யும்
சித்தித்து-எண்ணம்	என்றே-என்பதற்காகவே
கொண்டு	திருச்செந்திலில்-திருச்
ஒல்கும்-உள்ளம் தளர்	செந்தூரிடம்
கின்ற	வந்து-நம்பிவந்து
தீண்டல்-குற்றமானது	சுண்டு அல-நெருங்கியுள்ள
அகம்-மனத்தினிடம்	தல்லாமல்
படிந்து-ஊன்றி தின்ற	கம்பம்-மனநடுக்கத்தை
தால்	தவிர-நீக்குவதாகிய
ஏங்குகின்றேன்-சோர்	திருஒலக்கம்-உமது
வடைந்துள்ளேன்	கொலுக் காட்சியை
நின்-உம்முடைய	சேவிப்பது-கண்டு வணங்
செழும்-வளமிருந்த	கிப் போற்றுவதாகும்
மலர்க்கை-மலர்போன்ற	
கைகள்	எ. து. ஏ அசை

83

சேவின ராதர மென்னத் தொகையிற் றிகழங்கதா
சேவின ராதரச் சண்முக னேதிருச் செந்தில்அர
சேவின ராதரந் தைக்காட்படி டேன்உணைத் தேடிவந்து
சேவின ராதரந் தந்திலை யேல்மிகத் தேங்குவனே

இ-ள்.

சே-செந்நிறமான	அரசே-தலைமைக் கடவுளே
இனார்-சூரியர்களே	இனார்ஆது-எமதுஇன
ஆதரம்-ஒப்பாவார்கள்	மான நற்றவரது

என்-என்று கூறு ம்படி
அத்தொகையில்-பன்னிரு
சூரியர்போல பன்னிரு
தோள்களில்

திகழ்-பேரொளியெய்கின்ற
அங்கதா-தோளணி

யுடையவரே
சேவினர்-இடபவாகனரான
சிவன்

ஆதர-அன்புசெய்கின்ற
சண்முகனே-ஆறுமுகப்
பரமனே

திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரின்

அரந்தைக்கு-மனவருத்தத்
துக்கு
ஆள்பட்டேன்-ஆளாயிருக்
கின்றேன்

உன்னை-தேவரீரை
தேடிவந்து-நாடிவந்து
சென்னா-வணங்கும்

அன்பரது
ஆதாம்-அத் தருதியை
ஈந்திலையேல்-வழங்கா

திருந்தால்
மிக-அதிகமாக
தேம்புவன்-வருந்துவேன்

எ.று, ஏ அசை
84

தேம்பா கனைய தமிழ்பாடிச் சூட்டநிள் செந்திலில்வந்
தேம்பா கனைய மிகநல்கு வாய்! பல சிலம்பினமாம்
தேம்பா கனையயர் வாழ்வான் தடத்தோர் சிறுகருந்தாய்த்
தேம்பா கனையன மும்முன்று லீதங்கொள் செம்முகனே

இ-ள்.

தேம்-இனிமை மிகுந்த
பாகுஅனைய-பாகு போன்ற
தமிழ்-தமிழ்ப் பாடல்களை
பாடி-மாலைபோல இயற்றி
சூட்ட-அணிவதற்கு
நின்-உமக்கு உரித்தான
செந்திலில்-திருச்செந்

தூரில்
வந்தேம்-வந்திருக்கின்
தேம்

பாகநயம்-நல்லசொற்
பொருளை

ஐயர்-தேவர்களானோர்
வாழ்வான்-உய்யும்
பொருட்டு
தடத்து-சரவணவானியில்
ஓர்-ஓப்பற்ற
சிறுகருந்தாய்-குழந்தை
வடிவாய்

தேம்பு-அழுதருளிய
ஆக-திருமேளியுடை
யவரே

நயனம்-விழிகள்
மும்முன்றுவீதம்-ஒரு முகத்

மிகநல்குவாய்-மிகவும்	துக்கு முன்றென்ற
உதவ வேண்டும்	முறையில்
பல்சிலம்பு-பல மலைகளின்	கொள்-ஆறுமுகத்துக்கும்
இனமாம்-கூட்டமானதை	18ஆக உடைய
தேம்பா-இடமாக உடைய	செம்முகனே-அழகிய திரு
வரே	முகங்களைக் கொண்டவரே
களை-மிகுதியான	எ.று. 85

செம்மு கனகம் நிகர்முலைக் குஞ்சரி சிந்தைகவர்
 செம்மு கனகத்தி னாற்பொரு சேவல சீர்ப்பெருக்காற்
 செம்மு கனகனைக் கீன்றான் மருக ிருச்செந்திலாய்
 செம்மு கனக மணிப்பூணிற் ருழ்ச்சிகொல் செந்தமிழே

இ-ள்

செம்மு-பொலிவுடைய	கீன்றான்-பிளந்த
கனகம் நிகர்-பொன்	திருமாவின்
போன்ற	மருக-மருகரே
முலை-தனங்களை யுடைய	திருச்செந்திலாய்-திருச்
குஞ்சரி-தெய்வயானையின்	செந்தூரரே
சிந்தைகவர்-மனதை வச	செம்-செந்திறத்தை
மாக்கும்	உரு-வெளிப்படுத்துகின்ற
செம்முக-அழகிய திரு	அனக-மாசில்லாத
முகத்தினரே	மணி-இரத்தினங்களை
நகத்தினால்-கால் நகத்தால்	யுடைய
பொரு-போர்புகின்ற	பூணில்-ஆபரணத்தைவிட
சேவல-சேவற் கொடி	தாழ்ச்சிகொல்-தரங்
யினரே	குறைவினதா
சீர்-தான் பெற்ற வரத்தின்	செம்-செம்மைபெற்ற
பெருக்கால் மிகுதியால்	தமிழ்-எனது துதிப்பாடல்
செம்மு-இறுமாப்படைந்த	கள்
கனகனை-இரணியனை	எ.று. ஏ. அசை 86

செந்தமிழ் முகர மாதரன் னார்கொழிச் சித்திரத்திற்
 செந்தமிழ் முகர ணங்களைக் கண்கொடு சீர்திருத்தாய்
 செந்தமிழ் முகர ரலிகோடி குழ்திருச் செந்திற்கந்தாய்
 செந்தமிழ் முகர மாமுலி போற்றிய சின்னவனே

இ-ள்

செம்-செம்மையும்
தமிழ்-இனிமையும்
ஆகு-ஒன்றானதுபோன்ற
அரமாதர்-தேவமாதர்களை
அன்னார்-ஒத்த பொது

மாதரது

மொழி-சொற்களின்
சித்திரத்தில்-சாலத்தில்
செத்து-மனம் சென்று
அயிழா-இன்பில் மூழ்கு

கின்ற

கரணங்களை-பொறிபுலன்

களை

கண்டகொடு-உமது கண்

னோக்கினால்

சீர்-சிறப்படையும்படி

திருத்தாய்-நன்னெறிப்

படுத்தல் வேண்டும்

செம்-சிவந்த
தமிழ்-தன்மையுடன் கூடிய
ஆக-திருமேனியினரே
ரவி-சூரியர்கள்
கோடி-பலர் கூடி
சூழ்-நிறைந்திருப்பது

போன்று

திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்

கந்தா-கந்தப் பெருமானே

செந்தமிழ்-சிறந்த தமிழ்

மொழிக்கு

ஆகர-உறைவிடமாயுள்ள

மாமுனி-அகத்தியமுனிவர்

போற்றிய-வணங்கிய

சின்னவனே-குழந்தை

வடிவினரே

எ. று

87

சின்னம் பயிலமண் குண்டரை முத்துச் சிவிகையிற்போய்ச்
சின்னம் பயிலவென் றுனிகர் வானவர்ச் செய்குவையோ
சின்னம் பயிலமை நீறேயென் பார்மிகும் செந்திலிவந்தெஞ்
சின்னம் பயிலருள் கூர்கந்த னேஅதி சீதளனே

இ-ள்

சின்-அருகதேவனை
தம்பு-வழிபடுகின்ற
ஐஇல்-அழகற்ற (கரிய
நிறத்தவர்)

அமண்குண்டரை-சமணர்

களை

முத்து-முத்துக்களாலாக்கிய

சிவிகையில்-பல்லக்கில்

சின்னம்-சமயக்குறியாக
அணிவது

பையில்-கைப்பையிடம்

அமை-பொதிந்து

வைத்துள்ள

நீறே-திருவெண்ணீறே

என்பார்-என்றுகொள்ளும்

சைவர்கள்

பேய்-தலந்தோறுஞ்
சென்று

சின்னம்-காகளமுதலிய
இசைக் கருவிகள்
பயில-வெற்றிமுழக்கம்
செய்ய
வென்றான்-வாதில் வென்ற
சம்பந்தரை

நிகர்-ஒப்பான
வானவர்-அருட்செல்வர்
களை
செய்குவையோ-இப்போது
வரச்செய்வீரோ

சினன் என்ற அருகன்
எ-கரம் கெட்டது

மிகும்-அதிகமாக வாழ்
கின்ற
செந்திலில்-செந்தூரில்
வந்து

நெஞ்சில்-மனத்தில்
நம்ப-நம்பிப் போற்றினால்
இல்-பேரின்ப வீட்டை
அருள்கூர்-அன்பருக்
குதவுகின்ற

கந்தனே-கந்தக்கடவுளே
அதி-மிகவும் கருணையில்
சிதளனே-குளிர்த்த
பெருமானே

எ.று.
பெயர் இடைக்குறையாய்
88

சீதை யிலக்குமி ழிக்கும்பி யால் அஞ்சல் தீர்த்ததுண்டேவ்
சீதை யிலக்குமிழ் சங்குல வும்பனைச் செந்திலில் ஆள்
சீதை யிலக்குமி ணன்போற்றக் கானிடைச் சென்றரக்கர்
சீதை யிலக்குமி யாய்ச்செற்ற மால்புகழ் தென்னவனே

இ-ள்

சீதை-கீழ்மக்களின்
நிலைக்கு
இலக்கும்-ஒப்பாகும்படி
இழி-கேவலமான
கும்பி-வயிற்றுள் கரு
வாதற்கு
அஞ்சல்-அச்சப்படுவதை
தீர்த்து-நீக்கியருளியது
உண்டேல்-உண்மை
யானால்
சீதையில்-உழுபடைச்
சாலில்

இலக்குமணன்-இலக்கு
மணனும்
போற்ற-பணிபுரியும்படி
காளிடை-வலத்தில்
சென்று-சென்றபோது
அரக்கர்-அசுரர்களை
யெல்லாம்
சீ-சீதம்
து-சேர்ந்ததான
ஐ-கோழையில்
இலக்கும்-இலக்காகி
விழுந்த

அக்கு-முத்துக்களை
உயிழ்-சொரிகின்ற
சங்கு-சங்குக்கூட்டங்கள்
உலவும்-சஞ்சரிக்கின்ற
பனை-வயற்சிறப்புற்ற
செந்திலில்-திருச்

ஈயாய்-ஈவினைப்போல
செற்ற-அழித்தருளிய
மால்-இராமனாகியதிருமால்
புகழ்-போற்றுகின்ற
தென்னவனே-அழகுடைய
வனே

செந்தூரில்
ஆன்-என்னைஏற்றருள
வேண்டும்

உக்கிரகுமார பாண்டிய
னாக வந்தவனே என
வும் கொள்க.

சீதை-சீதாபிரசாட்டியுடன் எ.று.

கோழையில் ஈ தானே வந்து வீழ்ந்து இறப்பது
போல வம்பில் போர் செய்து இறத்தலைக் குறிக்கும் 89

தென்னனங் கத்திருக் கைகொண்ட நீபத்தில் தேன்பயிலும்

தென்னனங் கத்திருக் கைக்குட்டி னோர்செந்

திலான்மதுரைத்

தென்னனங் கத்திருக் கைத்தவிர்த் தாற்குமுன் செய்தலமெய்த்

தென்னனங் கத்திருக் கையாரி னும்சிற சிலர்சொவ்வதே

இ-ள்

தென்-அழகுபொருந்த
நன்-நல்ல வண்ணமாக
அங்கத்து-திருமேளியில்
இருக்கை-அமையும்படி
கொண்ட-தரித்துள்ள
நீபத்தில்-கடப்பமாலையில்
தேன்-வண்டுகளிருந்து
பயிலும்-இசைபாடுகின்ற
தென்னன்-இனிமை

யுடையவன்

அம்-அழகிய
கத்து-தலையிடத்து
இருக்கை-வேதப்பிரமணை
குட்டினோன்-குட்டியவர்
செந்திலான்-திருச்செந்
தூருடையவர்

தென்னன்-பாண்டியனது
அங்க-உடலிலமைந்த
திருக்கை-முதுகின்கூளை
தவிர்த்தாற்கு-நீக்கிய
சம்பந்தருக்கு
முன்செய்-அன்று உதவிய
நலம்-உமது கலாமிச
மானது

மெய்த்து.உண்மை
யானதே

என்-என்பதாக
அளங்க-மன்மதனுடைய
திரு-செல்வமான பெண்
ஐசையை
கையாரினும்-வெறுக்காத
உலகத்தாரிலும்கூட

மதுரை-மதுரையை சிலர்-ஒருசில அறிஞர்கள்
ஆட்சிசெய்த சொல்வதே-கூறுமதகுதி
எ.று.

உலகர் கூறுவதென்றதால், ஞானிகள் கூறுவது
சிறப்பென்பதாம். 90

சிலமா தரைபுகழ் சீர்ச்சந்த வெற்புடைச் செந்திற்பிரான்
சிலமா தரைமுன் விழைந்தான்என் பேதைமண் தெள்ளியமுச்
சிலமா தரைமெலி யக்கண்டு னான், அவன் சீர்த்திகள்பே
சிலமா தரைமகள் மான்மக னோடிவட் சேர்த்திலனே

இ-ள்

சி(ல்)ல-ஆரவாரமாக	அ(ம்)மாதா-அந்தப்
மா-மாண்புமற்ற	பேதைமகள்
தரைபுகழ்-உலகம்	அரை-அரையுடம்பாக
போற்றும்	மெலிய-மெலியும்படி
சீர்-சிறப்புவாய்ந்த	கண்டுளான்-மையல்
கந்தவெற்பு-சந்தன	தந்துளான்
சலத்தை	அவன்-அப்பெருமா
உடை-தனதாகவுள்ள	னுடைய
செந்தில்-திருச்செந்	சீர்த்திகள்-சிறப்பியல்பு
தூசின்	களை
பிரான்-தலைமையானவர்	பேசிலமா-பேசாதுள்
சில-ஒருசிலவான	னோமா
மாதரை-அழகுப்பெண்களை	தரு-கற்பக மரத்தின்
முன்-அந்நாளில்	ஐ-தலைவனான இந்திரனது
விழைந்தான்-விரும்பி	மகள்-மகளான
ஏற்றுள்	தெய்வயானை
என்பேதை-எனது சிறு	மான்மகள்-வள்ளிநாயகி
பருவப்பெண்	
மண்-விதிமண்ணை	ஒடு-இவர்களுடன் ஒப்பாக
தெள்ளிய-கொழித்து	இவள்-இச்சிறுமகளையும்
விளையாடும்	சேர்த்திலன்-ஏற்றுக்
முச்சில்-சிறுகளகை	கொள்ளவில்லையே
புடையாள்	எ.று. ஏ. அசை

சேரங்க மாயரு நான்மறைத் தாரகம் செப்புமெந்தாய்
 சேரங்க மாயன் மருகா! நன் னஞ்சிற் சிறப்புடன் எந்
 சேரங்க மாய குடிவாழ்செந் தூர, பொய்த் தேவர்களைச்
 சேரங்க மாய வலாரியும் நாணுந் திடமருளே

இ-ள்

சேர் அங்கம் ஆய்-அங்கம்	ஆய-அமைந்த கோயிலில்
ஆறுடன் கூடிய	குடிவாழ்-சிலையாக
அரும்-அருமையான	அமர்ந்துள்ள
நான்மறை-நால்வேதங்	செந்தூர-திருச்செந்தூர
களின்	ரண்ணலே
தாரகம்-உண்மையான	பொய்-உண்மையற்ற
முடிவை	தேவர்களை-சிறுதெய்வங்
செப்பும்-உபதேசிக்கின்ற	களை
எந்தாய்-எமது தந்தையே	சேரம்-சேர்ந்து
சே-உயர்ச்சிபெற்ற	வழிபடோம்
ரங்க-திருவரங்கத்தமர்ந்த	கம் ஆய-மேகத்துக்குரிய
மாயன்-திருமாவின்	வஞ்சிய
மருகா-திருமருகரே	வலாரியும்-தேவேந்திர
நன்-நன்மையுள்ள	னும்
நாஞ்சில்-மதிலானது	நாணும்-நாணும்படியான
சிறப்புடன்-மேன்மை	திடம்-ஞானச்செல்வத்தை
யுடன்	அருள்-உதவியருள
எல்சேர்-ஞரியன்	வேண்டும்
தங்குதற்கு	எ. று. ஏ அசை
அங்கம்-எற்றபடி உயர்	
வாய்	

92

திடமரு ளேயெனச் சிந்தைசெய் யாது தெளிவறுஞ்சோ
 திடமரு ளோடனை யா தியிற் சிக்கித் திகைத்தனன், மோ
 திடமரு ளேறன்ன ஞர்ச்செருத் தாய்! திருச் செந்திலில்நத்
 திடமரு ளேதந் தவிர்த்துன தன்பிற் றினைக்கவையே

இ-ள்

திடம்-உறுதியாயுள்ளது
அநுளே-திருவருட்
செல்வமே
என-என்பதாக
சிந்தைசெய்யாது-எண்ணு
மல்
தெளிவு அழம்-விளக்க
மற்ற
சோதிடம்-சோதிடத்தை
யும்
மருள்-மயக்கம் தருவதான
எடணை-மூன்றுசைகள்
ஆதியில்-முதலியவற்றில்
சிக்கி-அகப்பட்டு
திகைத்தனன்-தவித்துள்
ளேன்
மோதிடு-தாக்குதலை
யுடைய
அமருள்-பேரில்

ஏறுஅன்ன-ஆன்சிங்கம்
ஓத்த
சூர்-சூரபன்மனை
செகுததாய்-கொண்
றருளியவரே
திருச்செந்திலில்-திருச்
செந்தூரில் வந்து
தத்திடம்-விரும்பிப் பணிந்
தேனில்லை
அருள்-கருணையினால்
ஏதம்-இடர்ப்பாடுகளை
தவிர்த்து-அறவே நீக்கி
உனது-தேவரீரது
அன்பில்-வழிபாட்டில்
தினைக்க-பேரின்ப
முண்டாக்க
வை-அமைத்தருள்வீராக
எ.று.

93

தினைக்குங் கனதனத் தார்பலர் வாழ்க்கைக்கும் சீரியம
தினைக்குங் கனதனதிவாரிக் குந்தகுஞ் செந்திலெந்தை
தினைக்குங் கனதன மாதருள் எங்கவர் திண்புயன்வந்
தினைக்குங் கனதனம் நீட்ச்செய் கின்றதென் சிந்தனையே

இ-ள்

தினைக்கும்-நிறைந்த
கன-பெருமையுடைய
தனத்தார்-செல்வர்கள்
பலர்-அனேகரது
வாழ்க்கைக்கும்-வசிப்
புக்கும்
சீரிய-சிறப்புவாய்ந்த
மதிள்-சுற்றுச்சுவரின்

தினைக்கும்-அநுபவிக்க
வுள்ள
கனதன-பெரிய கொங்கை
கனையுடைய
மாதர்-பெண்களது
உள்ளம்-மனதை
கவர்-தன்வசமாக்கும்
திண்-வலிமையுள்ள

ஐக்கும்-அழகினுக்கும்

கல்-மலையிடத்துவருகின்ற
நத-ஆண் ஆறும்
நதி-பெண் ஆறும்

கூடுகின்ற
வாரிக்கும்-கடலின்

சிறப்புக்கும்

தரும்-தருதியுற்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூரி

லுள்ள
எந்தை-முருகப்பெருமான்

புயன்-தோள்களை

யுடையவர்

வந்து-என்னிடம் எய்தி

இளைக்கும்-மெலிவைத்

தருகின்ற

கனத்தனம்-வன்மைச்

செயலை

நீட-மிகவும்(பலகாலம்)

செய்கின்றது-கையாள்வது

என்-என்னகாரணம்

சிந்தனையே-எனது மனமே

எ. று.

94

சிந்தனையலிழி மாதர் மயலிற் றிகைத்தறிவைச்
சிந்தனையலிழி வெய்தேன், செந் தூரனைச் செய்யதமிழ்ச்
சிந்தனையலிழிக் கார்நீப னைச்சிவன் செய்தவத்தின்
சிந்தனையலிழித் தெற்பாரென் றேத்தியுந் தேடுவனே

இ-ள்

சிந்து-கடலினை
அனைய-ஒப்பாகிய
விழி-கண்களையுடைய
மாதர்-மடவார்களது
மயலில்-மோகத்தில்
திகைத்து-மயக்கமுற்று
அறிவை-மனத்தெளிவை

சிந்தன்-இழக்கமாட்டேன்
நைய-அதனால்வருந்தும்
இழிவு-கீழ்மையை [படி
எய்தேன்-பொருந்த

மாட்டேன்

செந்தூரனை-திருச்செந்

தூர்ப்பெருமானை

செய்ய-செய்யுமையான

அனிழ்-இதழ்விசித்து

இக்குஆர்-தேன்

பொருத்திய

நீபனை-கடப்பமாலை

யுடையவனை

சிவன் செய்-சிவபிரான்

புரிந்த

தவத்தின்-தவமாகத்

தோன்றிய

சிந்தனை-பிள்ளையான

கடவுளை

அ-சம்மதமுடன்

விழித்து-கண்களால்

என்-அடியேனை

பார்என்று-சிறப்பாக

நோக்கும்படி.

தமிழ்-தமிழ்மொழியில் ஏத்தியும்-துதிசெய்தும்
உள்ள தேடுவன்-மனத்தாலும்
சிந்தனை-சிந்து முதலான நாடுவேன்
இசைப்பாட்டுக்குரியவனை எ. று. ஏ. அசை
(இக்கவியில் மூவ்வோரடியிலும் இரண்டாவது சிர்
களில் முதற்கண் உள்ள ஐகாரத்தைக் குறுக்கமாகக்
கொள்க.) 95

தேடுஞ் சரணஞ் செயுங்கொடுஞ் சொல்லினர் தீயுறவைத்
தேடுஞ் சரணம்ப வென்றொழி வேன். திதி செய்யும்அரி
தேடுஞ் சரணர் குருநாதன் வாழ்திருச் செத்திலினத்
தேடுஞ் சரணத்தின் காட்சியுங் கொள்வதிற் கிகிதுவே

இ-ள்

தேன்-தேனும்கூட	தேடும்-தேடிச்சென்ற
துஞ்ச-கொடுமையில்	சரணர்-திருவடியுள்ள
தோற்கும்படி	பரமனது
ரணம்-துன்பத்தை	குருநாதன்-குருநாதரான
செயும்-அடுத்தவருக்குப்	முருகப்பெருமான்
புரிகின்ற	வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
கொடும்-கடுமையான	திருச்செத்திலில்-செந்தி
சொல்லினர்-மொழி	லம்பதியில்
கூறுபவரது	நத்து-விருப்பமுற்று
தீஉறவை-கொடியநட்பை	(என்னால் முன்பு)
தேடும்-நாடிப்பெற்று	ஏடும்-கடவில் எறிந்த
சரண-தஞ்சமென்	ஏட்டுச்சுவடிகளும்
றடைகின்ற	சரணத்தின்-பாததாமரை
அம்பல்-பழிச்செயலை	களின்
என்று-எக்காலத்தில்	காட்சியும்-தெரிசனத்தையும்
ஒழிவேன்-நீங்கப்பெறு	கொள்வதில்-பெற இருப்
வேன்	பதில் உள்ள
திதி-காத்தற்றொழிலை	சிக்கு-தடையாவிருப்பது
செய்யும்-புரிகின்ற	இதுவே-இப்பழிச்செய
அரி-திருமால்	லொன்றேயாம்

எ. று.

96

சிக்க மயிலப்ப னுஞ்செந்தி லாண் அன்பு சேர்தவத்தோர்ச்
 சிக்க மயிலப்ப ரண்றனை யேதுதி செய்தலைந்
 சிக்க மயிலப்ப தாம்விழிக் கஞ்சலம் சித்திமுத்தி
 சிக்க மயிலப்ப னீரிலை நீற்றினைத் தின்பதுண்டே

இ-ள்.

சிக்க-சிரசில் கொண்டை	விழிக்கு-மாதர் கண்பார்
யுடைய	வைக்கு
மயில்-மயிலை வாகளமாகக்	அஞ்சலம்-அச்சமுற்றே
கொண்ட	மில்லை, ஆனால்
அப்பனும்-தந்தையாகிய	சித்தி-எண்வகை சித்த
செந்திலாள்-செந்தி	களையும்
லாண்டவன் மீது	முத்தி-ஐக்கமுத்தியையும்
அன்புசேர்-பக்தியமையைப்	சிக்க-எய்துவதற்கு விரும்பி
பெற்ற	மைஇல்-குற்றமற்றதாய்
தவத்தோர்-தவசிகளுடன்	அ-அவ்விடத்தில் உதவு
சிக்கம்-சேராதிருக்	கின்ற
கின்றேம்	பன்னீர் இலை-பன்னீரிலை
மையில்-அஞ்ஞான மயக்	யுட் பொதிந்த
கத்தால்	நீற்றினை-திருநீற்றுப்
அ-அத்தகைய	பிரசாதத்தை
பரன்றனையே-முருகப்	தின்பது-அருந்துதல்
பெருமானையே	மட்டும்
துதிசெய்தலை-போற்றும்	உண்டு-வழக்கத்தில்
செயலை	உள்ளதாகும்
நேசிக்கம்-விரும்பாதுள்	எ. று. ஏ அசை
னேம்	திருச்செந்தூர் முருகன் சந்
அயில்-வேலையும்	நிதியில் எப்போதும் தரு
அப்பு-அம்பையும்	வது பன்னீரிலை விழுதி.
அதுஆம்-அனையதாயுள்ள	அதை உண்பதால் வினையும்
	நோயும் தீருமென்பர் 97

திண்மைக் குமருந்து நல்கித் தவிர்ப்பவன் செய்யபுனத்
 திண்மைக் குமருந்து யர்தீரக் கொண்டவன் சிட்டர்உயிர்த்
 திண்மைக் குமருந்து னைப்பதம் குட்டினன் செந்திவிற்சேய்
 திண்மைக் குமருந்து பங்கோடி வெற்புடைத் தேவனன்றே

தின் - கடல்நீரைப் புசிக்
கின்ற
மைக்கு - மேகத்தலைவனான
இந்திரனுக்கு
மருந்து - தேவாமுதத்தை
நல்கி - உண்ணுமாறு உதவி
தவிர்ப்பவன் - அசுர பயத்தை
மாற்றியவர்
செய்ய - செழுமையான
புனத்தின் - திணைக் காட்டி
லிருந்த
மைக்கும் - கருமையான
வள்ளிக்கு
அரும்துயர் - தன்னைப்பெற
முடியாமலிருந்த துன்பம்
தீர - மாறும்படி
கொண்டவர் - திருமண
மேற்றவர்
சிட்டர் - தேவராதிய
மேலோரது
உயிர் - உயிர்வாழ்வை

தின் - உண்ணுமுறையில்
எதிர்த்த
மைக்கும் - ஆட்டுக் கடாவிற்கும்
அரும் - பெறமுடியாமல்
துணை - இரண்டாயுள்ள
பதம் - திருவடிகள்
குட்டினன் - பொருந்த
ஊர்ந்தவர்
செந்திலில் - திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
சேய் - முருகப் பெருமான்
னானவர்
தின்மைக்கு - பாவவினைத்
தீமைக்கு
மருந்து - தரும் அரிய மருந்தாவர் அவர்
பல்கோடி - பல்கோடிக்
கணக்கான
வெற்பு - மலைநிலங்களை
உடை - தளக்கிடமாகக்
கொண்ட
தேவன் - தெய்வமாவார்
எ, று அன்றே - அசை 98

தேவ ரதிபதி நான்முகன் மால்முதற் செப்புநர்சேர்ந்
தேவ ரதிபங்கன் போய்மாண்ட நாளிற் சிவன்றனக்கத்
தேவ ரதிபலச் செவ்வேன்செந் தூர்க்குகன் சேவடிப்போ
தேவ ரதிப மரிச்சிம்புள் நேர்பெருஞ் சித்தரதே

இ-ள்

தேவர் - வானவர்களுக்கு
அதிபதி - அரசனான
இந்திரன்
நான்முகன் - பிரமதேவன்
மால் - திருமால்

அதிபல - மிக்கவீரமுடைய
செவ்வேன் - முருகப்
பெருமான்
செந்தூர் - திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்

முதல்-மற்றுமுள்ள வராகிய
செப்புநர்-தேவர்பலர்
சேர்த்து-ஒன்றுகூடி
ஏவ-சொல்லும்படிவிட்ட

தனால்
ரதிபங்கன்-ரதிகளவனான
மன்மதன்

மாண்ட-சிவன் தீவிழியா
விறந்த

நாளில்-அத்தினத்தில்
சிவன் தன்-சிவபிரா

னுடைய
அக்கத்தே-தீக்கண்

மூலமாக
வரு-பொறியாக வந்

தருளிய

குகன்-குகக்கடவுள்
சேவடிப்போது-திருவடித்
தாமரைகள்

ஏவரது-யாருக்கு உரிய
தென்றால்

இபம்-மதயானையையும்

அரி-சிங்கத்தையும்
சிம்புள்-சரப்பபறவைகளை

யும்
நேர்-ஒப்பாயுள்ள
பெரும்-வீரமும் தவமும்

மிக்க
சித்தரது-அருட்செல்வர்

களுக்குச்சொந்தமாகும்

எ. று. ஏ. அசை 99

சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே
சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே
சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே
சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே

இ-ள்

சித்தன்-திருவருளாட

னுடையவரும்

நத்தத்து-சங்கிணையணிந்த

ஐ-தலைவனாகிய திருமால்

தரும்-உதவிய

திரு-தேவிகளிருவரும்

செம்-செம்மையான

தில்-விருப்புடன்

மெய்ச்சு-பாராட்டுகின்ற

சர்-கவர்ச்சி (அழகு)

உள்ள-நிலைபெற்ற

தேசி-எலுமிச்சங்களி

ஒத்த

தனம்-கொங்கைகள்

தத்தை-ஆபத்தை

தரும்-கொடுக்கும் (என்று

கருதி)

திருச்சு-வேருள தவநெறி

யில் புருத்தி

எம்-நானென்னும்

அகந்தையை

தின்-அழிக்கின்ற

மெய்-நிலைபெருள

தே-தெய்வமாயுள்ளவரும்
சித்-ஞானமென்ற .

தனம்-செல்வமான
தத்-அதை
ஐத்து-விரைவில்
அருந் து-நுகர்கின்ற
இரு-விசாலமான
செந்தில்-உயிர்களான
பெரியோர்களைப்போல
மெய்ச்சு-(மாதரது)உட
விடத்து

ஈர்-இரண்டாக
உள்ள-அமையப்பெற்ற

சீர்-சிறப்புடையவர்கள்
உள்ள-மனதில் நினைக்க
தே-இனிமை தருபவரும்
ஆகிய முருகப் பெருமா
னுடைய

சித்து-சித்திகள்
அனந்தத்தை-பலவற்றை
தரும்-அன்பர் பெற
உதவுகின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரானது
மெய்ச்சீர்-அழியாப்புகழை
உள்ளதே-உடையதே
எ. று. [யாம் 100

செந்தூரந் தாதியர் சூழ்வள்ளி மேவுந் தினைப்புனத்தில்
செந்தூரந் தாதியர் பூவேங்கை யானவன் திண்கைவைவேற்
செந்தூரந் தாதிருக் கில்லாதும் வீசுதற் றேர்ந்துய்குவார்
செந்தூரந் தாதிக் கவிநூலுங் கற்றுச் செந்தவரே

இ-ள்

செந்தூரம்-சூங்குமமணிந்த
தாதியர்-தோழிப்பெண்கள்
சூழ் பலர்-நெருங்க
வாழ்ந்த

வள்ளி-வள்ளிநாயகி
மேவும்-தங்கியிருந்த
தினை-தினைவிதைத்திருந்த

புனத்தில்-காட்டினிடம்
செம்-செம்மையான
தூர்-அடிப்பகுதியில்
அம்தாது-அழகியமகரந்தம்

செம்-செந்நிற இரத்தத்
தின்

தூர்-சேருனது
அந்தா-பொருந்தும்படி
யாகவும்

திருக்கு-மாறுபாடு (குறி
தவறாமல்)

இல்லாதும்-இல்லாமலும்
வீசுதல்-முருகன் ஏவுவதை
தேர்ந்து-தெரிந்தவராகி
உய்குவார்-நலமடை
வார்கள் (யாரெனில்)

இவர்-ஏறப்பெற்ற
 பூ-பூக்களையுடைய
 வேங்கை-வேங்கைமரமாக
 ஆனவன்-உருவெடுத்த
 வரும்
 திண்கை-வலிய திருக்
 கரத்தில்
 வைவேல்-கூரிய வேலா
 யுதத்தை

செந்தூர்-திருச்செந்
 தூரைக் குறித்த
 அந்தாதி-யமக அந்தாதி
 யின்
 கவிநூலும்-நூறு பாடல்
 களையும்
 கற்று-பொருளறிந்துகற்று
 சிறந்தவர்-சிறப்புற்
 றவர்கள்
 எ. நு. ஏ. அசை

வேல் ஏவும் சிறப்பு-பகைவர் மீது ஆகும். எனவே
 உயிர்ப்பகை உடற்பகை தீர வேல் துணைபுரியும் என்
 பது கருத்து.